శ్రీ లక్ష్మీగణపతయేనమః.

శ్రీగురుచరణారవిందాభ్యాన్నమః.

శ్రీ సదాశ్శివపీఠశిఖరభాసిత విశ్వేశ్వరాయనమః.

శ్రీశివాయనమః.

శ్రీపార్వత్యైనమః.

శ్రీ అసంఖ్యాతపురాతననూతనభక్తమాహేశ్వరపాదారవిందాభ్యాన్నమః.

శ్రీ బ స వ పు రా ణ ము

277

JUL 20 19..

శ్రీ గురుదేవునంచిన గుణోత్తరుని [illegible] యోగీంద్రహృదయసరోజాతహం
సు। పరమకృపా [illegible] ంతిజాభక్తజనార్తిహ। హరుద్రిజగన్మూర్తిసానందమూ
ర్తి। భవరోగవిచ్ఛేదిభక్తవినోది। శివతత్త్వసంపాదిచిరతరామోది। నిత్యస్వరూ
పునున్నిఖిల [illegible] ప్రశాంత [illegible] మతపాపభక్తప్రదీపు। భావనాతీతు, [illegible] భవనో
పేతు। [illegible] వయువఖ్యాతునమితసుజాతు। నాద్యంతరహితు [illegible] ంతార్థ
మహితు। విద్యాత్మసహితునంపత్వ [illegible] తు। భక్తప [illegible] ధీనుభక్తనిధా
ను। భక్తసమాధానుభక్తాపధ [illegible]। భక్తిపరంజ్యోతిభక్తవిభూతి। భక్తదుఃఖా
[illegible] భక్తానుభూతి। భక్తప్రజాత్రాణుభక్తధురీణు। భక్తజనప్రాణుపరమక
ల్యాణు। సున్నాకారమున్నిర్మలభావగమ్యు। చిన్మయుసౌమ్యుభజించికీర్తించి
యుల్లమునమదీయవల్లభుజెన్న। మల్లికార్జునుకేట తెల్లగానిలిపి। సమస్త
రూపాశాశ్వతతనుల। ప్రమథులత్రిభువనప్రమథులదలచి। [illegible] పసరింతుచే
గాతనభక్త। నికరంబుశివునందనుష్టించికాంచి। [illegible] మవతీశువిహారస్థలం
భి। షిక్తులనూతనభక్తులగొలిచి। బసవచరి [illegible] సరంబున్నై [illegible] హృత్పద్మదావ
తథాప్రౌఢమొట్లనిన॥ శ్రీమన్న [illegible] పరమయోగులకు నా [illegible] శ్రమఘావి
బు। హరునిభక్తులకు సేవ [illegible] హాత [illegible] కహేతు। పలరంగసురలకునా
హాంబు। నను [illegible]

శ్రీ బసవపురాణము.

సకలతీర్థములకుజనయిత్రియగుచు। ప్రకటింపనొప్పుశ్రీపర్వతేంద్రంబు। మహి
తత్పర్వతసార్వభౌమునకు। పూర్వవక్త్రాంకవిస్ఫురణందొలఁకాడ। నొలసికుమా
రశైలోత్తంసలీల। దిలకించిపెంపారుత్రిపురాంతకంబు। తత్త్రిపు రాంత
స్థానవాస్తవ్య। దైత్యత్రిపురాంతకుఁడభినుతిబేర్మి। నాపురసంహారునపరావతా
ర। రూపితఖ్యాతినిరూఢిదలిర్చు। నాసదాశివమూర్తియధిగతైశ్వర్యభా
సురచరలింగపటుదీప్తిబరగు। నాకాలకంఠుననవద్యహృద్య। సాకారవిభ్ర
మవ్యాప్తింపారు। నాదేవువీరవ్రతాచారసార। మేదురస్ఫురణమైమించివె
లుంగు। జంగమరత్నంబుశరణసమ్మాన్యుఁడు। లింగైకవర్గతాంగవికారి। పం
డితారాధ్యకృపాసముద్గతుఁడు। మండితసద్భక్తిమార్గప్రతా[illegible] విలసితప
రమసంవిత్సుఖాంభోధి। నవిగరస్థసోమనాథయ్యగారు। బసవనికారుణ్య
రససుధావార్ధి। ననదృశలీలనోలాడుచునిత్య। ని[illegible]మపవిత్రాధికనిరుపమ ని
[illegible] క్రియయగ్గోనదత్త్వనిర్ణయముసంధిల్ల। నతులగోష్ఠిసుఖస్థితిబేర్చ భక్తిమతి
నియమంబులమల్లినాథుఁడును। యాదివేదోక్తవేదాంతసిద్ధాంత। వేదశాస్త్ర
పురాణవిహితమార్గమున। తనుమనోధనసనివేదనసమగ్రతను। పనిగొనిజం
గమార్చనలుసేయుచును। శీలంబుదనరశివమాలంఘనవ్ర। తాలంకృతినిబేర్చి
యాచారలీల। యసలారగాగుమారాద్రికీర్తిపూర్ణ। దెసనుసోపానముల్ దీ
ర్చిపొల్పారు। మహితసద్భక్తసమంచితవృత్తి। మహిజను రెంటాలమల్లినాథుడు
ను। నిరతిశయప్రీతినిత్యంబునైదు। కరవీరపుష్పముల్ హరునకర్పింప। నొక్క
నాఁడొకదండులెక్కవమైన। గ్రక్కునదనసేత్రకమలమర్పించి। భక్తుని చేన
సదృశాంబకమప్పుడడసి। ధ్రువకీర్తిబేర్కొన్నదోచమాంబయును। ధీరుండు
మున్నయుదేవయోగీశు। సూరిమిశిష్యుండు నారయాంకునకు పుత్త్రుండు పరమ
పవిత్రుండువిమల। గాత్రాంచితుడు నీలకంఠాగ్రజుండు। జగదభినుతుడుప్రి
సాదావధాని। నిగమార్థవేత్తగోడగిత్రిపురారి। లోనుగానఖిలభక్తానీకమె
లమి। మానితభక్తిసామ్రాజ్యసంపదలు। జిలిబిలిబోవంగచిరతరమహిమ।నల
రారుచుండంగనందొక్కనాడు। మండితాసంఖ్యాతమాహేశ్వరులకు। దండ
మయ్యొప్పగాతగనాచరించి। భక్తదయారసపరమాప్త్యాభి। షిక్తుండనైసు
[illegible]సదృశంబైయొప్పుబసవపురాణ। మెసకంబులోఁజెప్పనిష్ట
తోననుచు। సన్నుతిజేయు[illegible]వెరవరిగించి। చరితార్థుజేయరే కరుణ
హృష్టరించి। సముదితప్రీతిబ్రసాదావలోకనమున। విన్నవించుడు భక్త వితతి
[illegible]చిల్లంగనన్నువీక్షించి। బ

శ్రీ బసవపురాణము.

సవపురాణంబుపసరించుశక్తి । యసలారనొసగితిమల్లిగావునను । రచియిం
చుబసవపురాణంబునీవు । నచలితభక్తిహితార్థంబుగాగ । నావుడుభక్త జ
నావలియాజ్ఞ । వాపిరిదలమోచివర్ణించుగవిత ॥ పాటింపదగినగర్ణాట భూ
మికెసి । కోవిదమైయొప్పగొబ్బూరనంగ । నాయగ్రహారమహా జనోత్తమని
కాయపూజితపాదకమలద్వయుండు । శాంభవవేధదీక్షాసద్విశేష । సంభావి
తాశ్రితజనసముత్కరుడు । సురుచిరప్రణవపస్ఫురితోపదేశ । చరితార్థజనసఖి
లశిష్యప్రతానుండు । కింకరనిచయహృత్పంకేరుహాంత । రాంకితవరసచ్చిదా
నందమూర్తి । పాత్రుండుభవలతాదాత్రుండువిషయ । జైత్రుండువిమలచరి
త్రుండుసకల । భువనపావనమూర్తిబుధచక్రవర్తి । ప్రవిమలకీర్తి సద్భ
క్తిపరిపూర్తి । యనిపినుతించగనాచార్యమహిమ । మనుచుండుభక్తులమాదిరాజ
నగ । నామహాత్మునిసముద్యత్కృపాపూరి । తామృతహస్తకృతావతారుం
డు । నాగురుదేవపాదాబ్జసౌరభ్య । భోగలీలావరపుష్పంధయుండు । నాశి
వయోగియుదాత్తమూర్తిప్ర । కాశితహృత్పద్మకర్ణికాంతరుడు । నాదివ్యదే
హుడయాకలితప్ర । సాదపాదోదకాస్వాదతత్పరుడు । గురుపరతంత్రుండు
గొబ్బూరివిభుడు । పరమశివాచారపథవర్ధనుండు । లింగైకనిష్ఠావిహీనమాన
సుడు । సంగనామాత్యుండుజగదుపకారి । యనియిట్లుభక్తసభాభ్యంతరా
ళ । మునసనిమ్న జెప్పగవినిలసత్ప్రీతి । పసరింపబంగముభక్తుండవనియు । బస
వపురాణైకపాత్రుండవనియు । నచలితప్రీతిమాకనుగులంబనియు రచియిం
తుబసవ పురాణసత్కవిత । యవధానవంతులై నెమ్మివినుము । సవిశేషభ
క్తిమైసంగనామాత్య ॥ ధరనుమామాతాపితారుద్రియనగ । బరగువేదోక్తినీ
శ్వరకులజుండ । శరణగణాశ్రియసకలస్వరూప । గురులింగవరకరోదరజని
తుండ । భక్తకారుణ్యాభిషిక్తుండబాశ । ముక్తుండగేవలభక్తి గోత్రుండు ।
భ్రాజిష్ణుడగువిష్ణురామదేవుండు । తేజిష్ణువగుశ్రియాదేవియమ్మయును । గార
వింపగనొప్పగాదిలిసుతుడ । వీరమాహేశ్వరాచారవ్రతుండ । ఖ్యాతి[illegible]సద్భ
క్తిగలకట్టకూరి । పోతిదేవునిపదాంబుజషట్పదుండ । సుకృతాత్మడగుకరస్థల
మువిశ్వేశు । ప్రకటవరప్రసాదకవిత్వయుతుడ । వడగామురామేశువరశిష్య
డనగ । బడుచెన్నరామునిప్రాణసఖుండ । సంభావితుడభవిజన సమాచరణ ।
సంభాషణాదిసంసర్గదూరగుడ, సలిబాల్కురికిసోమనాథుడనంగ వెలసిన
వాడనిర్మలచరిత్రుండ । సురుతరగద్యపద్యోక్తులకంటె । సరసమైపరిగినజాను తె
నుంగు । చర్చింపగాసర్వసామాన్యమగుట । గూర్చెదద్విపదలుగోర్కెదైవార

తెలుగుమాటలనంగవలదు వేదములకొలదియ కాజూడుడిలనెట్టులనిన । పా
టితూమునకునుపాటియానేని । పాటింపసోలయుపాటియుకాదె । యల్పాక్ష
రములన నల్పార్థరచన । కల్పించుటయెకాదెకవివివేకంబు ! నలరుచుబసవని
తలచుతలంపు । బలువునగాజేసిభావముల్మెరసి । యకలంకలింగరహస్య సి
ద్ధాంత । సకలశాస్త్రపురాణసమ్మతంబైన । యాతతబసవపురాతనభక్త । గీ
తార్థసమితియేమాతృకగాగ । పూరితంబైయొప్పుపూసలలోని । దారంబు
క్రియబురాతనభక్తవితతి । చరితలలోపలసంధిల్లుబసవ । చరితమేవర్ణింతు
సత్కృతియనగ । ససదృశలింగదేహాసుడైయున్న । బసవనివేరొక్క భావం
బుగాక । తగిలివర్ణించుటతప్పనవలదు తగుభక్తవర్థనార్థంబుగానగుట!
బసవనిశరణన్నబాపక్షయంబు । బసవనిశరణన్నబరమపావనము । బసవనిశ
రణన్నబ్రత్యక్షసుఖము । బసవనిశరణన్నభవరోగహరము । బసవనిశరణన్నభ
క్తిచేకూరు । బసవనిశరణన్నబంధముల్వాయు । బసవనిరశరణన్న భాగ్యంబు
వొందు । బసవనిశరణన్నబరగుశీలంబు । బసవనిశరణన్నబాయునాపదలు । బ
సవనిశరణన్నబ్రబలుసంపదలు । బసవనిశరణన్నపసలారుగీర్తి । బసవనిరణ
న్నఫలియించుగోర్కె బసవనిశరణన్ననెగడువాక్సిద్ధి । బసవనిశరణన్నభ్రాజి
ల్లుబుద్ధి । వేమేలముచుబసవాయనబరగు । నీయక్షరత్రియంబిల్లోకమాటు।
చదువునెవ్వండేనిముదముతోసతని । వదనంబుశివునకుకుదురుతానగ । పా
యకబసవనిబ్రస్తుతించినను । బాయుటచోద్యమే భవబంధనములు । బసవ
డుకేవలభక్తుడేతలప । ససమాత్ముడారూపమైనిల్చెగాక । బసవడువసుధపై
బ్రభవించునంత । బసవనిజనుడనిపలుకంగదగునే । హరుడునిరాకారుడైనచో
బసవ । డరయంగసాకారుడైచరియించు । హరుడుసాకారుడై యులరుటజూ
చి । శరణుడైబసవండుసందులేకుండు । శరణుడైపరముండు సరిసైలకొనిన ।
పరమభక్తస్థితిబసవన్నకొలుచు । భక్తుడైలింగంబు ప్రకృతిచేకొన్న । వ్యక్తి
గాబసవన్నవరువుడుసేయు । పరమాత్మరూపంబుబసవడేమెరుగు । పరమే
శుడెరుగువాబసవనిరూపు । సాలోక్యసామీప్యసారూప్యపదవు । లోలినిపొం
దసాయుజ్యంబునొంద ! వచ్చుగాకిలబసవస్వామిగాగ । వచ్చునేపెర పెరవా
రలకెల్ల । ప్రమథాగ్రిగణ్యుండుబసవడీశునకు । సేమసినభక్తుండుజంగమంబు
లకు । లింగదేవునకునునుంగుబసవడు ! జంగమ కోటికి సడసన్న దాసీ
యొక్కంగ వాహనం బెప్పుడీశ్వరున । కెక్క సింహాసనం బీతు భక్తుల
కు । కాలసంసరుకరవాణిబసవన । శీలంపుభక్తులచేతియద్దంబు । బసవని

నేరికి! బ్రస్తుతి సేయ । వశమె బసవని నెవ్వరికి నెరుంగ । సంపన్నుఁడై లిం
గ జంగమంబందు। బొంపిరిగొని పువ్వు। గంపునై యుండు। గావున బసవని। గణు
తింపరాము। దేవాసురులకైన। డెల్లమై యుండు। నెన్నంగ వేడ్క కా। దెరుగు సే
దోస। మన్నట్లు గాక నా యువని గీర్తింప। నిదియు కోటికి పడగెత్తినవాని । బడి వే
లకాపవై బ్రతుకుమన్నట్లు। లాపరంజ్యోతిస్స్వరూపంబునకును। దీపపుఁగంబమె
త్తించినయట్లు। భవనిర్మితములైన పత్రపుష్పములు। భవునకు దగ సమర్పణ సే
యునట్లు। గాక కీర్తింతు నా గానాతరంబె। ప్రాకటంబగు భక్తభండారిచరిత। మై
నను భక్తిహితార్థంబు గాక। నానేర్చు భంగి వర్ణన సేయువాడ। నవరసరసిక
తఘవిని బేర్కొన్న। శివకవిప్రవరుల చిత్తంబులలర। నెప్పాటనితరుల జెప్పెడిదే
మి। తప్పులు దారులు తడబడబలికి। వెలసిన చదువులు వీటువోరిత్త। పొలసిపోయి
రితమపురులుదులగను- మృడుమహత్వము గానమిని బొంకులన। బడుకవయుక్తి
స్నపశ్యంతియును। ననుచు కుకవుల గీటునబుచ్చి పేర్చి। వినుపింతు తత్కథా విధ
మెట్టులనిన॥

శ్రీరజతాచలశృంగంబునందు। మారారియుమయును మానవక్రీడ। న
గిలినసుఖసత్కథావినోదమున। సాగయుచును న్నెటశుద్ధశివైక। మానసులగు
నుపమన్యుడు భృంగి। యానందికేశ్వరుడాదిగాగలుగు। ప్రమథులు గొలువగ బరిమి
తంబైన। సమయోచితమెరింగి చను దెంచె ప్రీతి। నారదుడను మునినాయకోత్తము
డు। ధారిసర్వాంగముల్ భువినొంద మ్రొక్కి। ముకుళితహస్తుడై మ్రొక్కుచు మరి
యు। సకలలోకాలోకచరితంబులెల్ల। విన్నవింపగనున్నక న్నెరింగతని। వెన్నెల
గలకంటవీక్షింపుచున్న। యవసరోచితమున నంబికాదేవి। శివునను మతమున జే
సన్నబిలిచి। పోయివచ్చిన కార్యములు విన్నపంబు। సేయుమీవున్నట్లు శివునిమున
నిని। నమ్మనీశ్వరుడు మహాలింగదేవు। నమ్ముఖుడై కరాబ్జమ్ములు మొగిచి। సకలలో
కాలోకచరితంబులెల్ల। ప్రకటితభక్తనెప్పటియట్లబరగు। నరలోకమునను మా
నాధ మీ భక్తి। చరితమేమియును। విస్పష్టంబుగాదు। తవిలి శివాచారతత్పరత్వ
మున। భవులతో కొందరు బలుకకున్నారు। లోకప్రపంచంబులో గొందరుండి।
లోకబోధకులోను గాకున్నవారు। మరికొందరానందమగ్నులై తమ్మ। మరచి

లోకములకు మఱుపడ్డవారు। నున్నతసద్భక్తియుక్తులై కొందఱున్నారు తమతమ
యడఁకువఁ బాఁచి। యిదికారణముగాక యీశ మీభక్తి। తుదమొదలిదియని తోఁచ దెవ్వ
రికి। నందు దృష్టప్రత్యయంబులవలన। సందియంబులు దక్కి సద్భక్తియుక్తి। సుస్థి
రంబులగు లింగస్థలజంగ। మస్థలతత్ప్రసాదస్థలంబులను। సంపన్నులై జగజ్జను
లెల్ల భక్తి। సొంపు రంజిల్లఁ బ్బ నబ్బారల చేల। నీవే ప్రసన్నుండవై వచ్చి లోక। పావనం
బుగ భక్తి పాలింపవలయు। ననివిన్నవించిన దేవదేవు। డనురాగచిత్తుఁడై యతని
కిట్లనియె। నందికేశ్వరునకు నాకు నొక్కింత సందు లేకునికి నిస్సందేహమగుట। నీ
తనిఁ బుత్తెంతు నితనిచే బరమ। పూతమై లోకంబు బోధింపఁబడును। ననువుడు గిరిరాజ
తనయాప్రాణేశు। గనుగొని ముకుళితకరకంజయుగుచు। నందికేశ్వరునకు నాకు
నొక్కింత। సందులేకునికి నిస్సందేహమగుట। భక్త్యైకతనుడవై పలికినవిధమొ।
వ్యక్తిగా నతఁడు నీవై యున్నవిధమొ। యానతీయుమ్మన నంబిక యడుగ। నానార
దుఁడు విననభవుఁడిట్లనియె। నగునగు నట్టిదయాంబుజనేత్ర। తగుతగు భక్త్యైకతనుఁడ
నట్లగుదు। చెప్పెద వినుము విశేషమిం కొకటి। తప్పదే నతఁడని తరికించి చూడ। నే
మికారణమని నెఱదవేని వినుము। తామరసాననతత్కథాయుక్తి। యాదిననేక
యుగాదులనాఁడు। నాదరికను శిలాదుండు నాఁగ। తాపసముఖ్యుండు తపము
నరించె। శ్రీపర్వతంబు నైఋత్యభాగమున। కందమూలాదులు గాలియు నీరు।
నిందురస్ములని నేశరస్ములును। నాహారముగ త్రికోట్యబ్దముల్ సలిపి। సాహాస
మునమరిశతకోటి యేడు। లావంక శిలాతనకాహారముగను। భావించి ఘోరతపం
బగ్గి సేయ। నతనికి ప్రత్యక్షమై యేమునిలిచి। మది నిష్టమెయ్యది మము వేఁడుమనిన।
నత్తరి నతఁడు సాష్టాంగుఁడై మ్రొక్కి। చిత్తంబులో బ్రీతి చిగురొత్తనిట్లు। సర్వజ్ఞ
పశుపతి శంకర శర్వ। సర్వలోకేశ్వర శాశ్వత సాంబ। యవధారు వేదవేదాంతా
వగమ్య। యవధారు విన్నపం బాశ్రితసులభ। శ్రీమన్మహాదేవ శివలింగమూర్తి।
యేమిట [illegible]త యేస్వామి మీకృపను। నైననునాకొక్క యభిమతంబైన। దానివే
డెదమహాదానియీక్షణము। నీపుట్టివానిని నిజభక్తజనప। రాయత్తుసుతుగా
దయామతి నొసగు। మనవుడు నతనికి నభిమతార్థంబు। లొనరింపనున్నంతవ
నజాక్షిఁ వినవె। యంతటఁ బోవక యాశిలాదుండు। నెంతయు భక్తితో నిలజాగి

క్రమెఁకిఁ। యభిమతంబగు పుత్రు నర్థి నిత్తేని। యభవ నీభక్తియం దణుమాత్రమైన।
దక్కువయైన నుతలఁ ద్రుంచివైతు। నక్కుమారునకు నీవడ్డమైయున్న। నట్టేని సు
తునినిమ్మటు గాని నాఁడు। నెట్టన నేనొల్ల నీయిచ్చువరము। నంచు విన్నపమాచ
రించుడు నతని। నంచితభక్తికి సంప్రీతిఁ బొంది। యాదిసృష్టికనిమున్నాదిదైవపరగు।
నాదు మదీయాంశమగు ఋషభంబు। ధర్మరూపంబున గృతయుగంబునందు। ధ
ర్మంబు నాల్గుపాదంబుల నడచు। రమణతోఁ ద్రేతాయుగమునను ధర్మ। మమరఁగ
మూఁడు పాదములను నడచు। జగములో ద్వాపరయుగమందు బాద। యుగళం
బు ధర్మనియుక్తమై నడుచు। బొనరుచు గలియుగంబున నొక్కపాద। మున నచరిం
చు ధర్మవునన వెలసి। తగిలి యిమ్మాడ్కి నిధర్మస్వరూపు। డగుచు లోకహితార్థు
డగు నట్లుగాక। పూని ద్వితీయ శంభుఁడని పేర। మాకు వాహనమై ప్రమథముఖ్యు
డయ్యు గోకులపతియయ్యు శ్రీకరమహిమ। వెలసిన నయ్యాదిఋషభేంద్రుఁ జూ
చి। నలిశిలాదునకును నందీశుఁడనఁగ। పుట్టు మునీవాండె పుట్టంగవలయు। నట్టుగా
కే నొండె పుట్టంగవలయు। రూపించి ధర్మస్వరూపివై మహిమ। నేపారఁ బ్రమథగ
ణేంద్రులం డెల్ల। మక్కువ పెక్కువ మాభక్తి యుక్తి। మెక్కువగాఁగ నీకిచ్చిన
వాఁడ। గాన మిక్కిలిభక్తిగలయట్టిపుత్రు। గాని శిలాదుఁడు దానొల్లనన డె। యిచ్చి
న వరమిఁక మేదప్ప నేర। నచ్చెరువంద మాయనుమతి జేసి। బుట్టు ద్వితీయశంభుఁడ
యనిబుడమి। నట్టిద కాక నియానందలీల। బుట్టెన యోనిసంభూతుఁడై యతని। కిట్టలం
బుగ నందికేశ్వరుఁడనఁగ। పుట్టగ తోడన పుట్టె మద్భక్తి। పుట్టకయట మున్నె పుట్టె
మచ్చింత। పరమతత్త్వామృతంబ యొచన్నుబాలు। గురుపదధ్యానవిస్ఫురణమే
వెన్న। వేదాంతసూక్తులు వెడదొలుకుఁ బలుకు। లాదిశివాచారమదియ వర్తనము।
గాను మదీయాంఘ్రికమలంబు లాత్మ। లోనిడికొని భక్తిలోలత్వమెసఁగ। బలువిడి
బారు నేరుల నట్టనడుమ। జలికాల మెల్లఁ బుక్కిలిబంటిఁ నిలిచి। యేకపాదాంగుష్టమి
లమీఁద మోపి। యాకసంబునకు ముఖాంబుజం బొగ్గి। వర్షంబు బోరన వలగొని కురి
యు। హర్షణంబుతోడ నల్లాడక నిలచి। మేదినిదల మోపి మీఁదికి రెండు।
పాదంబు లెత్తి కొపంచాగ్ని నడుమ। దలచిన డెందంబు తాపంబు
బొంద। బలికిన నోరెల్ల బటపటబగుల। చూచిన రెప్పలు సురసురగమర।

నేచినయండల నెడపకనిలచి। భువియువడంకనంబోనిధులింక। రవిశశుల్ గ్రుం
కగూర్మంబుదలంక। దిక్కరీంద్రులు దుంగదిక్కులుగ్రుంగ। నక్షులాద్రులుస్రగ్గ
నహిపతిమ్రొగ్గ। దిక్పతుల్ చెదర నద్రివియల్లవదర। వాక్పతియదరనధ్వరములు
బెదర। హరితల్లడిల్ల బ్రహ్మాండముల్ డొల్ల। ధరనులకములువల్లసురలుభీతిల్ల। న
కురిమితంబైనయతివీరఘోర। తపమాచరించె చిత్రము చిత్రమనగ। నంతభూమి
భ్రాంతులైయజాచ్యుతులు। సంతాపచిత్తులైసకలదేవతులు। గ్రక్కునమాయయు
న్నకడకునేతెంచి। మ్రొక్కిసాష్టాంగులై మోడ్పుగేలమర। దేవదేవేశ్వర దేవ
తారాధ్య దేవచూడామణి దేవాదిదేవ। పరమభట్టారక పరమస్వతంత్ర। పర
మేశ పరమాత్మ పరమ పరుండ । శంకర పంకజ సంభవాద్యమర।
శంకరదురిత భయంకర సకళ । యక్షయసర్వజ్ఞ యఖిలలోకైక । రక్షక
దక్ష మఖక్ష యదక్ష । యని మమ్ము గీర్తించు నచ్యుతాదులను
గనుగొనియేమనుగన్నులనవ్వి। యింతసంతాపింపనేటికిమీకు। భ్రాంతిదక్క
నవెఱ్ఱిపశుజీవులార। నందీశ్వరుడు సేయునవ్యతపంబు। చందంబుచూచియోశం
కించిరాక। చీరికిగైకొన్నె శ్రీపనీపదవి। కోరునే బ్రహ్మనీకొండికపదవి। యోరి
దేవేంద్రనీయొడుబడిపదవి। పేరతడెఱుగునే పెక్కులేమిటికి। ననుగానియాత
డునాపదంబైన। మనసునదలపడు మాభక్తులాన। యనుచు బ్రసన్నుండవై యేను
ఞారి। మనములదిగులెల్ల మాన్పగదలచి। యందరుగొలిచిరానచటికిబోయి। నం
దికేశ్వరుడాయముందటనున్న। నతడంతరంగంబునందునగాంచు। గతితేటతె
ల్లమైకానవచ్చుటయు। నప్పుడచ్చెరుప్రహర్షంబుభక్తిముప్పిరిగొని మనంబునను
ల్లసిల్ల। సాష్టాంగమెఱగిపదంఘ్రికంజములు। హృష్టుడైనెన్నుదురిరియంగమ్రొ
క్కి। యానందబాష్పపూర్ణాస్యుడైకలయ। మేనురోమాంచసమ్మిళితమైతనర।
గద్గదకంఠుడైకరములుమొగిచి। తద్గతచిత్తుడైతాబ్రస్తుతింప। మెచ్చితివరముని
కిచ్చితివేడు। మిచ్చయయ్యదినందికేశ్వరయనిన। దరహాసకాంతివక్త్రముననవో
లాకడ। నరుదొందమాకునిట్లనివిన్నవించె। పెన్నిధియుండంగమన్నడుగుదు
రె। నిన్నొండువేడెడునిర్గుణిగలడె। పదవులుగిదవులు పనిలేవునీదు। సదమల
భక్తిబ్రసాదింపుదేవ। యనినగాఢాలింగనావలివతని। తనువునాతనువునబెన

గొల్పియంత। భవదీయగాత్రసంస్పర్శనసుఖము। నవకమెక్కఁగవాహనంబ
గుమిట్లు। నాదిమదీయవాహనమవునీవు। వేదాంతనుతమహా ఋషభేంద్రయను
చు। బ్రమథేంద్రపదవికి పట్టంబుగట్టి। యమితసర్వజ్ఞత్వమప్పుడిచ్చుటయు। నం
తట శ్రీధరుడంతటనజుడు। నంతట దేవేంద్రుడంతటసురలు। ధరఁజాఁగబడిమ్రొ
క్కి-కరములుమొగిచి। శరణంచునందికేశ్వరునిగీర్తింప। నతఁడుదయామతినల్లన
నగుచు। నతఁగులౌసురలనుసరవిరికంట। జూచెభయంపడుసురలతొల్లింటి- యే
చినభీతివోఁజూచినయట్లు- శ్రీగిరినైరుత్యభాగంబుపుణ్య। భాగసుక్షేత్రంబుపర
మపావనము। నందికేశ్వరునిపుణ్యతపంబుసేత। నందిమండలమనునామంబు
దాల్చె। నచ్చటవర్తించునఖిలజీవులకు। నిచ్చితిమపవర్గమిందీవరాక్షి। దొరకొ
నునందికేశ్వరుచరితంబు। విరచించువారికివిన్నవారలకు। నచలితబుద్ధిద్రుష్టాద్రు
ష్టసిద్ధి। ప్రచురవచఃశుద్ధిభక్తిసమృద్ధి। యిట్టిదకావున యీనందికేశు। డెట్టు
న్ననేనకాకెలమినొండొకఁడె। యనియానతిచ్చుడునఖిలాండపతికి। యనురాగ
మునజగదంబ కేల్మొగిచి। యన్నందికేశునందందఁజూచుచును। మన్ననదైవార
మరియునిట్లనియె। నీనిరహంకారమీసదాచార। మీనిరంతరభక్తియీప్రభుశ
క్తి। యీశిద్ధపాండిత్యమీనిత్యసత్య। మీసుకుమారత్వమీయాత్మతత్వ। మీశుద్ధ
చారిత్రమీపుణ్యగాత్ర॥ మీశుభాంచితమూర్తియీలసత్కీర్తి। యేరికిగల్గునేయ
న్నిభంగులను। గారవింపగనీవుగానివారలకునిన్నుభరింపగనీకెకాకొరుల। కె
న్నగశక్యమేయీశసర్వేశ। యట్టిదకాకనీయంశంబుగాని। యట్టివాడింతనీకను
గులంబగునె। యనుచున్నగిరిరాజతనయవాక్యములు। వినిముదితాత్ముడైవిశ్వే
శ్వరుండు। నారదుడెసజూచినందికేశ్వరుని। గారవమహిమవిఖ్యాతిగావించె।
యనుచునానందీశుయధికదయార్ద్ర। వనధిముంచుచుగనుగొనుచున్నయెడను
యంతయుభయమునొక్కింతయుచూపు। నెంతయుసిగ్గునొక్కింతయుముద
ము। తనకుభూషణములై తనరారుచుండ। కనుఁగవహర్షాశ్రుకణములుదొరఁగ।
సులభలోహాంఛకంచుకితాంగుడగుచు। తలపునడెందంబుతటతటనదర- మస్త
కవిన్యస్తహస్తుడైతన్ను। బ్రస్తుతింపుచునున్నప్రభునందికేశు। గనుసన్నచేసన్న
గదియంగబిలచి । తననిర్మలప్రసాదము గృపచేసి । నెయ్యంబు కరుణయు

ండే వెవ్వరియ। నయ్యంబికాధీశుడతనికిట్లనియె। నిదిశ్రుతిస్మృతిమూలమిదిధర్మ
శీల। మిదివిమలాచారమిదిపుణ్యసార। మిదిసుమహత్తత్వమిదికృతార్థత్వ।మిది
యాదిపదమనివిదితంబుగాగ। నీకతంబుననసిర్మితమైభక్తి। లోకంబునందవలో
కింపబడియె। ప్రమథాదిపతులకు పార్వతీసతికి। విమలమదీయతత్వముప్రబో
ధించు। తెరగునకంబెను తెల్లంబుగాగ। నెరిగించితిమినీకయెక్కుడుకూర్మి।నట్టి
దసర్వజ్ఞుడను పేరునీకు। నిట్టట్టనావలదెల్లచోజెల్లు। గానయామర్త్యలోకంబున
కరిగి। పూనిద్వితీయశంభుడనమహిమ। వ్యక్తిగాలోకహితార్థంబుగాగ। భక్తి
హితార్థంబుపరమార్థముగను। మావినోదార్థంబుమర్త్యంబుపరమ।పా
వనంబుగసేయుబసవడన్పేర। నావృషుగేల్మోడ్చినందికేశ్వరుడు। తావిన్నప
ముచేసెదేవదేవునకు। మీయాజ్ఞదలమోచిమెయికొన్నపనులు। సేయుదున
న్నింతచప్పగగలదె। మర్త్యలోకమునకు మరివేరెయొకడు। కర్తయున్నాడె
లోకత్రయవరద। యిందున్ననేమినాకందున్ననేమి। యెందున్ననేమినీయండ
నాయునికి। యనివిన్నవించినయానందికేశు। వినయోక్తులకుజగద్విభుడిట్లులని
యె। గురులింగమూర్తిచేకొనివచ్చియేన। పరమతవ్యర్థతత్పరుజేయువాడ।
ప్రాణలింగంబునై భ్రాజిల్లినీదు।ప్రాణాంగములనోడబడి యుండువాడ।రూఢి
గాజంగమరూపంబుదాల్చి। వేడుకనినుగూడివిహరించువాడ। తనుమనోధనము
లుదారువోకుండ। నను జేర్చికొనువాడ ననగిపెనంగి। నాప్రాణమునకుప్రా
ణంబగుచున్న। నాప్రమథులకుప్రాణంబగునీకు। నాకునుసందొకనాడులేకుని
కి। నీకతెల్లముగాదె లోకపావనుడ।యనియూరడిలబలుకునాశంకరునకు। తను
వెల్లచేతులై తామ్రొక్కినిలిచి। విన్నపంబేపనివినిపూదననుచు। నన్నందికేశుం
డుసాష్టాంగమెరగి। ప్రమథసన్నిహితుడై భ్రాజిల్లుశివుని। నమితతేజోమూర్తి
నాత్మలోనిలిపి। నరలోకమల్లదెనానంతనింత। నరుదెంచెరయమునంతనిక్కడ
ను। గురుతరంబైనశ్రీగిరిపశ్చిమమున। నరనుతంబగుచుగర్నాటదేశమున। క
డునొప్పునందుప్రఖ్యాతసద్భక్తి। సడిసన్నవాంగుళేశ్వరభాగవాటి। యనున
గ్రహారంబునందుప్రఖ్యాతి। మనుచుండుమండెంగమాదిరాజనగ। నతనిపరమ
సాధ్వియతివమాదాంబ। సతతశివాచారసంపన్నధన్య। కొత్తడినెల్లనుకొం

డొక పెద్ద। యుత్తమురాలుధర్మోపేతగాత్ర। యల్లవారలకంటె మొల్లంబునం
దు। నల్లలో యనజీవనంబునబొదిలి। కొడుకులులేమికికడు దుఃఖియగుచు। వెడ
నోములన్నియు వేసరనోమి। యామ్యలపొత్తంబులం దెల్ల వెదకి। హృద్యంబుగా
నందికేశ్వరునోము। కామ్యార్థసిద్ధికి కారణంబనుచు। సమ్యగ్వ్రతస్థితిసతికజెప్ప
టయు। నమ్మహాత్ములు జెప్పినట్లు గాగుడికి। యిమ్మలజనినందికేశ్వరుజూచి। స
ర్వాంగములుధరసంధిల్ల మ్రొక్కి। సర్వజ్ఞనందికేశ్వర దయాంబోధియంచుఁ బ్ర
స్తుతిజేసియతిభక్తితోడ- నంచితవ్రతచర్యలాచరించుచును। నిమ్మలసోమవా
రమ్మానిగాఁగ। తొమ్మిదిదినములుత్సుకలీలనోచి। మరునాడునందినిమజ్జనంబా
ర్చి। గురుతైనచందనకుసుమంబులిచ్చి। మెత్తనివస్త్రముల్ మెయినిండగప్పి।
యుత్తమాభరణములురుగట్టియలును। నందెలుగంటలునలవడగూర్చి। పొం
దుగాబసిడికొమ్ములుగొరిజెలును। బెట్టిఫాలంబునబట్టంబు వెలయ। గట్టినందికి
యలంకారంబుజేసి। యక్షతధూపదీపాదులొనర్చి। యక్షణంబునబంచభక్ష్య
ముల్ గుడిపి। పులగంబుముందటఁ బ్రోకగాఁబోసి। పులఖండమును నెయ్యిగలిపియ
పించి। పరమమాహేశ్వరప్రకరంబునెల్ల। బరిణమమందసపర్యలుజేసి। నం
దన్ననందీశనవనందినాథ। యిందుకళాధరుడెక్కెడుకుఱ్ఱ। నాయన్ననాతం
డ్రినాయాల రేడ। నీయట్టిసద్భక్తునీయట్టిపుత్త్ర। ఖ్యాతిగానొక్కనిగరుణించితే
ని। శ్రీతియలహసిబేరిడుదాన। ననుడునప్పుడుమాదమాంబకునంది। జనులెల్ల
నెరుఁగ। బ్రసాదంబువెట్ట । నక్కనమోమున నాప్రసాదంబు। మక్కవనె
క్కొల్పవాళినిదాల్చి। మ్రొక్కినిజావాసమునకునేతెంచె। నెక్కుడుశుభచే
ష్టలెదురుకొనంగ। నంతనెప్పటికంటెననురాగరసము। వింతవేడుకఫుట్టనెలది
యుబతియు। లీలవర్తింపమున్భాలోకమునకు। బాలేందుశేఖరు పసుపునజేసి।
వచ్చిననందికేశ్వరుడాత్మలోన। నచ్చెరువందితా నరుదెంచుపనికి। ననుగుణం
బుగదన్నుతనయునిగాఁగ। వనజాక్షినోము నేమనిజెప్పవచ్చు! తలచినకార్యంబు
తలకూడెననుచు। వెలదిగర్భమునఁబ్రవేశింపదడవ। మగువకంటునెలమసలితో
డ్తోన। తగగర్భచిహ్నముల్ తామంకురించె। నమృతాంశుడగుపుత్రుడతివగర్భ
మున। నమరియుండుటనొక్కొ యాకలిగాదు। జలజాక్షికడుపునసద్భక్తిరుచి

ము। డలరుటనోరుచులరుచులై తోఁచె। పాండురంగునిమూర్తిపడతిగర్భమున
నుండుటనో వెల్లనొందమైదీఁగె। పడతిశీలపుచూలు భవవిపాకములకు। నోడఁబడకు
నికినో యోకిళ్ళుపుట్టె। గ్రాలుచుసుతునిరాకకునోరుదెరచు। లీలనో సతికావులిం
తలుపుట్టె। శివమూర్తితనకుల్లోనవుటనోతవిలె। శివయోగనిద్రనో సొలువకుని
ద్ర। కాలకంధరుమూర్తికడుపుననునికి। నోలలితాంగిచన్మొనలునల్పెకెఱ।పె
నుపగుశివమూర్తిఁ వనితగర్భమున। చనరనోనడుముపేదఱిమివోనాడె। యో
గీంద్రహంసుడైయువిదగర్భమున। రాగిల్లుటనోనడవేగంబువెడలె। ననగమాని
నిగర్భమంతకంతకును।నునుపారితనుపారినునుపారిపొదలి। నవమాసములునిం
డ నందీశమూర్తిఁ। నవకమైకడుపులోననమవ్వమొంది। జననిగర్భావాసమను
గుహాంతరము। తనసమాధికిసుఖస్థానమైపరగ। సిద్ధపద్మాసనాసీనతదనర
శుద్ధాత్ముడైభూతశుద్ధికిజొచ్చి। కడవనూఁకుచునుదకముబారఁజల్లి। యడరనె
భృంగినో యగ్గిదానార్చె। బూదిచాదారాజడు పొగయుచుదాను। నూ
దండుముట్టించె నొకఱదీపంబు। నొప్పదీపంబుదానున్నయిల్లెల్ల। గప్పగా
లకయుండగాల్చిలోపలన। యిలగాలుమోపండునిట్టిబిడ్డండు। గలడన్మయను
చుశత్రులునుమిత్రులును। తమతమపట్లనుతారుండనోడి। భ్రమితులై కనుకని
పారుచునుండ। నచ్చుగాదాజౌదళాబ్జంబుగడిచి। వచ్చిత్రికూటంపువసుధపైని
లచి। సచ్చరిత్రసుషుప్తసపఱంబుజొచ్చి। గచ్చరషడ్దళకమలంబునొంది। కరమ
ర్ధిదశదళకమలంబుఁబొంది। పరగద్వాదశదశపద్మంబుఁజెంది।షోడశదళపద్మసురు
చిరసౌఖ్య। క్రీడావలోలుడై కేలినాడుచును। దాటియాద్విదళపద్మంబునదన్ను।
నాటించిసచ్చిదానందంబునూని। చనునిథోముఖములౌషట్కమలములు। మును
కొనియిట్లూర్ధ్వముఖములైతనర। సిశ్చలకోదండ నిజగతినున్న। పశ్చిమనాళసం
భవమైనయట్టి॥ నాదంబునకుఁజొక్కి నగముపైఁద్రొక్కి। మోదంబునకుఁజిక్కి
ముందటనిక్కి। సరినూర్ధ్వముఖ సహస్రదళాంబుజాత। మరయనథోముఖమై
మించివెలుగ। దివ్యుడైషోడశాంతవ్యోమచంద్ర। భవ్యసుధాపాన పారవశ్య
మున। నాతతంబుగపరంజ్యోతిస్వరూప। మైతనదగువెలుగై వెల్గుచుండ। పలువు
రాప్రతిమగర్భంబులోపలను। వెలిగెడుదీపంబువిధమునుబోలు।పాండురాగం

బైనపడతిగర్భమున। బోడిగా వెలుగుచుబుత్రుడిక్రియను। తగిలిశివధ్యాన తత్ప
రత్వమున। మొగడల్లికడుపులోమూడేడులున్న। సుతభరాక్రాంతయైమతిశ్ర
మంబంది। సతితోంటినందికేశ్వరుగుడికేగి। నోములుగీములు వేములగలిపి। నీమ
ర్యాసోచ్చితినిఖిలంబునెరుగ। మరుగునోచ్చినయట్లుమన్నించినన్ను। మెఱుగుంపు
సుతునీగిమేలయ్యె నేడు పున్నెంబుజేసినపాలతులునెలలు। నెన్నదొమ్మిదిమోచి
కున్నలగంద్రు। యల్లనమూడేడులయ్యెనన్నెంత। యెల్లడపెట్టెదోయన్న నేనె
రుగ। దుర్భరంబైనయీయర్భకువలని। గర్భంబుకకటిగర్భంబువోలె। నర
యంగనీయిచ్చువరముచాలోడవి। యరవుమాన్పింపవేచేమియునొల్ల। నన్నెం
తనెత్తికోనున్నదోకాని। యెన్నడువిందుమేయిట్టిగర్భములు। ననుచుదానచ్చో
టనచ్చోటసిలిచి। తనువుశ్రమంపడతనయింటికరిగి। వాన్పుపైనున్సని పరితాప
మంది। తన్పుగానార్ద్రచందనవారిదోగి। నివమునగనుమూసినిద్రబొందుడును
నువిదకుకలవోలెనతువల్లభుడు। జంగమలింగవేషంబొప్పదాల్చి। యంగనకిట్లని
యానతియిచ్చె। నీమనస్తాపంబునెవ్వగమాన్పు। గామించివచ్చితిగమలాయతా
క్షి। నీకడుపుననున్నయీకుమారుండు। లోకపావనమూర్తిగాకకేవలుడె। యా
దిబుషభముశిలాదునికొడుకు। నాదేవదేవునియానతిజేసి। భక్తిహితార్థమై
ప్రభవించునీకు। వ్యక్తిగాజెప్పితివగవకుమింక। పుట్టెడుపుత్రుడుపుట్టగదడవ।
పెట్టుమీబసవడన్పేరుపెంపార। ననియానతిచ్చిననంత మేల్కాంచి కనువిచ్చి
చూచుచోకానకెవ్వరిని। యీతడుమననందికేశుండుదాన। యేతెంచెగానోపు
నింతయునిజము। బతికితినాజన్మఫలమెల్ల నేడు। తుదముట్టెననుచుసంతోషాబ్ధిదే
లి। చెలులుజుట్టములునచ్చెరువందివినగ। గలతెరంగంతయుగడువేడ్క జెలిపి।
యున్నెడగోమలియుదరంబులోన। నున్నమహాత్మునిహృన్నలినంబు। దానయై
వెలిగెడుతత్పరంజ్యోతి। వానిప్రబోధించివచ్చినపనులు। నురచితేయనవుడునెరి
గిసద్భక్తి। యురయునెకుండగసాష్టాంగమెరగి। ప్రీతిబుత్రుడుమోడ్చు జేతుల
తోడ। నాతల్లిగర్భంబునందుదయించె। నర్ధోదయమునువందయుతనితోనున్న। యా
రేడుమూళ్లగుర్వాకృతిదాల్చి। యంగంబుపైగడుసాంగంబుగాగ। లింగసా
హిత్యంబులీలనొనర్చె। వచ్చినతోశివయవ్వరుగానకుండ। నచ్చోటనుండియో
యేతెంచెదపసి। యిదియేమకోటనిఇంటివారెల్ల। బదరుచుసంతవిభ్రాంతు
లైయుండ। మడచిననునుపుకెంజడముడినడుమ। మృడునిచందంబులువెడవెడదో
పకట్టినవెలిపాత్రికచ్చడంబెందు। బుట్టసిరుద్రాక్షభూషణంబులును। రాగకుండ
లములురత్నకంబళము। యోగదండంబునునొకచేతగోడుగు। బూదిబొక్కాస

ముసుబొలుపారు మేన। బూదిపైనొప్పుత్రిపుండ్రరేఖలును। తళతళయనునునుబ
ఁగపరుసయును। కలయనొత్తినవాలుగడ్డంబుదనర। తపసులరాజొక్కఁ తపసి
చందమున। నపుడుమాదాంబకునను రాగమెసఁగ। నిల్లకప్పుడెసంగమేశ్వరం బం
దు। నెల్లప్పుడునునిక్కఁ వెట్టులంజేని। యేనుకూడలిసంగమేశ్వరు పేరు। గావ
యాగుడిలోనఁగదలకుండుదుము। నాకొడుకొక్కఁజన్మమునఁగితండు। లోకహితా
ర్థమైనీకుదయించె। గానవచ్చితిజూడఁగానీభవమున। కేనసూగురుడసింకిటమీదటి
కిని। యానందమునకులింగార్పితంబు। లానసుమీయుంచుకంతైనఁగుడుప। ననుచు
నదృశ్యుఁడైయరిగెనతండు। మనసిజహరుఁడు తాననగనంతటను। బాలార్కకో
టులప్రభలుగీడ్పరచు। బాలునితేజంబుబర్వుటచేసి। సూచీముఖంబైన జొనుపం
గరాని। మేచినతిమిరంబునెల్లమానవుల। యజ్ఞానతిమిరంబునావంతలేక। విజ్ఞా
నమయుగనివేగంబపాయు। వేగకవేగినవిధమైనఁజూచి। రాగిల్లెనఖిలంబురవిపాం
కముడిగె। జననియుజనకుండుసత్పుత్త్రుఁజూచి। యనురాగరసవార్ధి మునిగియా
డుచును। భక్తులబిలువఁగఁబంచియిర్వురును। భక్తిప్రణామమొప్పఁగనాచరించి। యి
మ్ములసింహాసనమ్ములనిడితత్క్షణమ్మ। విభూతిపీఠ్యమ్ములఁపిడించి। పాదోదకంబులుబ
ట్టిమైఁగడిగి। బూదిఫాలంబునఁబూసిమైజల్లి। పంచమహావాద్యపటలంబులులియ।
నంచితాగణ్యపుణ్యాత్ముఁడత్స్పుతుని। బసవనామంబిడిబతియునుసతియు। నెసక
మెకఁగనున్నయెడగుమారుండు। వెసకజీకటియుండదనకేటితేజమనుగతిదీపం
బుగనుగొనినవ్వు। సన్నుతలింగప్రసాదమగ్నతనయున్నట్లు చనుజీకుచూరక
యుండు। శివసుఖామృతమునుచేగుమ్మలించి। చవియానుమాడిక్కహస్తములా
రగించు। శివపదధ్యాననిశ్చేష్టితావస్థదవులుచందంబునదావెరగందు। నిలిబిలి
సంసారమిలబారఁబోలి। చెలగియాడుగతిచేతులువిచ్చియాడు। మాయాప్రపం
చంబుడాయంగనీక। పాయదన్నెడుగతిబాదంబులాచు। వడిమైనితనపూనివ
చ్చినపనులు। తడవయ్యెననుచునుతెకడుభంగినులుకు। భవుచాడనానంద బా
ష్పంబులొలుకు। పవిదినేడుచుగన్నుగవనశ్రులొలుక। భవభాధలకునగపడిమొ
రవెట్టె। భవులకుయ్యాలించుభాతినాళించు। నొడయలమ్రొడుగులబడమొదల్వె
ట్టు। వడువునబుడమిపైబడిబోరగిల్లు। నిలమనుపడ్డనిర్మలశివభక్తితలమెత్తు వడు
వునదాచలమెత్తు। నరుదొందపద్మాసనాసీనవృత్తి। బొరినభ్యసించు పొల్పున
గూరుచుండు। పూనిద్వితీయశశంఘుండనునంది। నేనయన్భావననిలదొంగియాడు
నావీరమాహేశ్వరాచారమెల్ల। బ్రోవయినిలచినపోల్కినల్చుండు। కడకతోనా
దిమార్గముదప్పకూడ। నడుగిడులీలదప్పడుగులువెట్టి। మలహరుబేర్కొనుమా

త్రగద్గదము। లలరుకైవడిదొక్కుపలుకులువలుకు। బల్లిదుల్నాశివభక్తులే యను
చు। గ్రొళ్ళువారుచునాడుక్రియచారియాడు। నంతవినోదంపుటాటప్రాయము
న। సంతతంబునుశివార్చనమాచరించు। బుద్ధియెఱుంగలేబురులుప్రాయమున।
శిద్ధంబుభక్తులశివునిగాదలచు। సర్వజ్ఞుడైనవృషభమూర్తిగాన। సర్వవిద్యలుస
హజంబవాటిల్లె। గతభక్తియుక్తుడైగర్భాష్టకమున। సుతునుపనయనంబుశు
భలగ్నమునను। సేయుదుననితద్దచిడిముడిపడగ। నాయెడబసవడిట్లనియె దండ్రి
కిని।వడుగనిఁబదియేమిగడియించెదీవు। జడుడవెట్లయిలిపీశ్వరుని గొల్చియును।
పరమాత్మునిగురునిగాబడిసీదుర్నరుల। గురులనికొలిచిననరకంబుగాదె।గతపూ
ర్వజన్మసంసారుడైతలప। వితతద్విజత్వంబుపతితంబుగాదె। నిర్మల గురుకృ
పాన్వితజన్మునకు। కర్మజన్మంబుదుష్కర్మంబుగాదె। యగ్గురుపాదంబులర్చిం
చునతని। కగ్గిలోహవి వేల్చుటదితప్పుగాదె। మలహరాత్మకమగుమంత్రంబుదల
చి। పలుమంత్రముసులుగొనపాపంబుగాదె। శూలిభక్తులకెత్తుకేలదిత్రాట। మా
లలకెత్తుటమాలమిగాదె। కర్మపాశంబులొక్కటదెగనీల్గి। కర్మంపుత్రాళ్ళుచా
గట్టుకోదగునె। రుద్రాక్షభసితాదిముద్రలుదాల్చి। క్షుద్రముద్రలుదాల్పగూడు
నేచపుమ। నీరికిత్రాటికిదూరమైయున్నవీర మాహేశ్వరాచారదీక్షితుని। నిర్మి
తోభయకర్మనిర్మూలునన్ను। గర్భాబ్ధిముంచంగధర్మమేనీకు। గ్రచ్చరకన్నులగా
నవుగాక। వచ్చునేబసవనివడుగుసేయంగ। బ్రహ్మశిరోహరప్రమథైకవంశ్యు।
బ్రహ్మవంశ్యుండనిభావించెదెట్లు। జాతిగోత్రాతీతసద్గురుజాతు। జాతిగోత్ర
క్రియాశ్రయుజేసెదెట్లు। లకులస్థుడైయున్నయభవునిభక్తు। నికినొక్కకులమనిని
ర్ణయించెదవు। కావుననెన్నిమార్గములనువడుగుగావింపగారాదు। కథలేమి
చెప్పననవుడుదండ్రియిట్లనియె బుత్త్రునికి।వినవయ్యబసవయ్యవిప్రమార్గంబు।
నాగమవిధిబదియారుకర్మంబు। లాగర్భసంస్కారమాదిగాగలవు। వానిలోనొ
కడైననూనమైనేని। కానేరడాతడగ్రకులోత్తముండు। నందువిరుద్ధమెయ్యది
ముద్రగణము। నందిముఖంబుపనయనపూజకును।పనుగొనప్రణవంబు భగుణ
డేదైవ। మనుటయుమంత్రంబునట్లునుగాక। పెట్టినసూత్రముల్భీమసర్పములు
పట్టినపాత్రంబుబ్రహ్మశిరంబు! పాలాశదండంబుపంకజోదరుని। కోలెమ్ముత
లచుట్టుకొనకటుల్జడలు। నఅతికృష్ణాజినమదిగజాజినము। వఅలుమేధావియే నే
ఱభూతిగాగ। హనుడుభిక్షాటనమాచరించంగ। నరిగినవేషమింపార దాల్చిన
ను। నక్షైనగానిబ్రాహ్మణుడుగాడనిన। నిట్టివిరుద్ధమేయీశుభక్తునకు। వడుగు

చేసినభక్తిపట్టిపాటగునె। వోడువరితనమునగడువనాడెదవు। పసిబిడ్డ మాట
లపనియు లేదింక। మసలకసేయుమామా చెప్పినంత। యిట్టిచోద్యంబులేమెరుగ
మేనాట। పట్టిమాకడుపునబుట్టితి గాక। ప్రాలుగల్గుసుపుత్రుబడసితిమింక। మేల
య్యేనని మేములీలను న్నెడను। పుట్టినాడకులముపురులువోనాడ। నెట్టయ్యతలచె
డుపట్టిమాయయ్య। కులదీపకుడుపుట్టకులముపర్థిల్లు। గులనాపకుడుపుట్ట గు
లమెల్లద్రుంగు। గులమున కెల్లను గుద్దలిగొంటి। వెలిసేయరేనిన్నుపిత్రులుపిన్న। ని
న్నుచేపట్టియునీతిమైకులము। చెన్నటిబోనాడిచెడ నెట్లువచ్చు। యుక్తి చెప్పితి
మిప్పుడొల్లవైతేని। భక్తియునీవునుబడ్డట్లుబడుము। యనినిష్ఠురోక్తులనందందబ
లుక। వినిపొంగిబసవడిట్లనియెగోపమున। బ్రాహ్మ్యంబుభక్తియుబలికెదుకూ
డ। బ్రాహ్మ్యంబు వేరెదర్శనమునైయుండు। వేరెదైవంబును వేరెమంత్రంబు।
వేరెయాచార్యుండు వేరెవేషంబు। ధ్యానంబు వేరబ్రాహ్మ్యక్రియల్ వేర। మాను
గానాచారమార్గంబు వేర। కాజేసియగ్నిముఖముబ్రహ్మశిరము। నాదిరుద్రుడు
శిఖహరిహృదయంబు। ప్రాణాదివాయువుల్ ప్రాణంబుయోని। క్షోణిదాశ్వే
తంబుసూవెవర్ణంబు। నసమాత్మువిధమెగాయత్రిసాంఖ్యాయ। నసగోత్రమిరు
వదినాల్గక్షరములు। దానికిమరిత్రిపాదంబుషట్కుక్షి। పానలొండును గావు
పంచశీర్షంబు। ననిచెప్పగాదెమీయాజ్ఞకంబులును। వినుముదైవంబదివేరానా
కాదొ। కావుననిదియుసాంఖ్యాయనమతము। దైవమన్నదిలేదు దాబహురూ
పు। దానికాచార్యుండుధరగర్మజడుడు। దానికిమంత్రంబు దాను గాయత్రి। ప్ర
తిదినక్రియకర్మబంధంబువేష। మితరేతరము మోక్షహేతువేతలప। నదిగాకష
డ్దర్శనాతీతమైన। మదనారిసద్భక్తిమార్గంబువినుము। శ్రుతివిశ్వతశ్చక్షుబుత
యంచుబొగడు। స్తుతులమీరినయతిసూక్ష్మరూపంబు। నాదికినాదినిత్యానందకీ
ర్తి। శ్రీదివ్యలింగమూర్తియెదైవవిభుడు। నట్టియీశ్వరునాత్మబుట్టించిచేత।
బెట్టంగ జాలినపృథుదయామూర్తి। ప్రకటింపనగురోరధికమనబరగు। సకల
స్వరూపిమాసమయసద్గురుడు। మంత్రంబులకురాజమంత్రమైవెలయు। మం
త్రంబుదీనికిమరిషడక్షరము। భవదూరమగుజటాభసితరుద్రాక్ష। సవిశేషమో
క్షానుసారివేషంబు। భువిజన్మపాపౌఘభూజకుఠార। మవిరళసత్క్రియాష్టాం
గసద్భక్తి। సందర్శనంబునసకలపాపములు। డిందుమోక్షాంగనపొందుగావు
నను। నిదిఫలప్రాప్తియింకిటమీదలింగ। పదసేవనోత్కృష్టభవ్యసౌఖ్యంబు। ఫ
లమిట్టిదనిచెప్పభావింపశ్రుతుల। దఱమెజీవన్ముక్తితత్వాత్మకంబు। కావునవే
రెమార్గంబుగాజూడు। భావింపబ్రాహ్మ్యంబుభవునిభక్తియును। కలవంప్రమద

శఁనంబులు నాఁగఁ గొన్ని। కలసియుండు నెమ్మనొక్కం డొకండందు। దర్శనంబులు
గల్గఁదలచిరేని యును। దర్శనంబది పేరెతత్త్వరూపంబు। తలపనీశ్వరపదతల్లీయ
సౌఖ్య। ఫలకారణము కర్మపాశబంధంబు। నిటు గాక యుభయము నేక మండ్రేని।
యటువోదు మానిటలాక్షుభక్తునకు। ధరనన్య దేవతాస్మరణమాత్రమున। నిరువ
డెనిమిది గోట్ల నరకంబులొందు। నన శ్రుతులందునవిన రెచాపనికి। దినకర పావక
దిక్పాలకులను। హరివిరించ్యాదులసఖిల దేవతల। ధరమూఁడుసంధ్యల తాఁగొల్వ
వలయు। గొలువక తక్కిన బొలిసె బ్రాహ్మ్యంబు। కొలిచెనేని యుభక్తి పొలిసె
గావునను। బ్రాహ్మణుఁ డేనియు భక్తుఁ డెట్లగును। బ్రాహ్మణుఁ డెట్లగు భక్తుఁ డేని
యును। మామిడి విత్తు దామహిమీద విత్త। వేమగునే పెక్కు విధులేల చెప్ప। సహ
జైకలింగనిష్ఠాయుక్తిభక్తి। బహుదేవతాసేవ బ్రాహ్మణపధము। కులసతియ
ట్లనిశ్చలభక్తియుక్తి। వెలయాలియట్లనవ్విప్రమార్గంబు। కాదేని నందిముఖ్య
స్థితిఁ గొలిచి। యాదిదేవుఁడె దేవుఁడనుమంత్రి మెరిగి। తారుద్రవేషంబు తాల్చె నేని
యును। వారకయట్ల దావతిరింపవలదె। యిలువేలు పైన సర్వేశ్వరుండుండ। ప
లు వేలుపుల గొల్వ బాడియే చెపుమ। కానయున్నియు జెప్పఁగా బనిలేదు। దానిసం
డియు మె గౌతమునిదధీచి। వ్యాసునిశాపంపుటగ్గి పాలైన। భూసురులకు భక్తిపొ
లుపొందనగునె। యురువడి చేసి భక్త్యుద్రేకమునను। పరమార్థ మెడలంగ బలికె
నావలదు। నిది శ్రుతిస్మృతిమూలమే గానియొండు। పదకవాదములని భావింపజన
దు। కర్మమార్గంబగు గాక బ్రాహ్మ్యంబు। నిర్మలశివభక్తి నిష్ఠితంబగునె। యశి
బ్రాహ్మణమార్గమదితథ్యగాగ। బట్టియాడెద వేని పనియె లేదింక। కాకులు వెంచి
నకోకిలపిల్ల। కాకులబోలె నే కావుకావనుచు। నెక్కడ తల్లిమీ రెక్కడి తండ్రి। యి
క్కడి తోడు ధర్మేతరులార। చెన్నయ్య మాతండ్రి బేరమ తల్లి। పిన్నయ్య కక్కయ్య
బిడ్డండ నేను। వేడుక సద్భక్తివిధినుండువాఁడ। నేడు గడయుమా కునిదినికక్కవం
బు। మీయంతనుండుడు మీరును నేను। నాయంతనుండెద వేయును నేల। యనిస
హోదరియగునన్నాగమాంబ। యును వానునచ్చోటనుండగాదనుచు। నరు
డెం చెమరి ఫణిహారి యింటికిని। నరులిది చోద్యమనంగ నంతటను। వదుగునకనిము
న్నువచ్చినయతఁడు। పడతిమాదాంబకు భ్రాత సజ్జనుడు। పాండురాంగుని భక్తి
పరుఁడు బిజ్జలుని। బండారిబలదేవదండనాయకుఁడు। శివభక్తునకు పెండ్లి సేయు
దు గాని। భవికి నీననుతొంటి బాసదలంచి। యిట్టి భక్తునకిప్పుడీక నాకూఁతు। నెట్టివా
నికి నిత్తునింక నేననుచు। బసవకుమారుని పాలికిబోయి। యెసక మెసగ గూఁతునిచ్చి
తా మొక్కి। నాబిడ్డ చేకొనినన్ను రక్షింప। వే బసవన్న మాహేశ్వర తిలక। యను

ము వార్ధన చేసియాబసవయ్య। యనుమతంబునబురమభిరమ్యముగను। మకరతో
రణములుమణితోరణములు। ముకురతోరణములుమునుగట్టచేసి। కలయగవీధుల
గస్తూరియలుకు। డెలమిముక్తాఫలంబులమ్రుగ్గులిడుడు। రండుభక్తులబిలువుండు
మీరెదురు।వోండువేగమతోడితెండుతెండనుచు। నిటవచ్చునయ్యలకెదురువచ్చు
చును।నటవచ్చునయ్యలకర్ధిమ్రొక్కుచును। సింహాసనస్థులజేసియాకర్మ। సంహా
రమూర్తులచరణముల్గడిగి। యవిరళనవ్యపుష్పాంజలులిచ్చి। ప్రవిమలధూపదీ
పంబులొనర్చి। యమ్మహాత్ములకుసాష్టాంగుడైయతం। డమ్మవిభూతివీడ్యమ్ముల
ర్పించి। కోలాటమునుపాత్ర గొండ్లి పేరిణియు। కేళికజోకలై లీలనటింప।బా
యకబాగుబళాయనుశబ్ద। మాయతినాకసంబంధిఘూర్ణిల్ల। నలిరేగివేణువీణా
వాద్యవితతు। లులియుపులీలతోనొక్కొటమ్రోయ। నానందగీతంబు లగ్గించు
వారు। పూనిశంకరగీతములుపాడువారు। జతిగీతములమీదజప్పటవిడుచు। నతిశ
యశివభక్తినాడెడువారు। నాదిపురాతనాపాదితస్తుతులు। వేదార్థములుగా
కవినుతించువారు। నెరిశివమరులనగురిలేనివేడ్క। నరిమురిమిన్నంది యాడెడు
వారు। మ్రొక్కిశివానందమునదన్నుమరిచి। నిక్కపుసుఖముననిద్రించువారు। ని
ఖిలమాహేశ్వరనికరంబునిట్లు। సుఖగోష్ఠికొలువున్నచోబసవయ్య। యప్పా
టజలములనభిషిక్తుడగుచు। నొప్పుదివ్యాంబరయుగ్మంబుసాతి। భసితంపు నెరి
పూతపలుచగాబూసి। నొసలత్రిపుండ్రముప్పెసగధరించి। మౌళిప్రసాద సు
మంబులుదురిమి।పోలగరుద్రాక్షభూషలుదాల్చి। సారమైలింగపసాయితం బనె
డు। పేరునగల్గుకతారంబుగట్టి। యానందబాష్పంబు లలుగులువార। మేనురో
మాంచసమ్మిళితమైతనర। బగుతులపాదుకాప్రతతులునాకు। నగపడెననుచు
నందందమ్రొక్కుచును। నొడయలకడుగులుపొడచూపనోడ। మడచి వెనకకు
డాచిమహినప్పళించి। యూరులుమోచేతనూదికేల్మోగిచి। వారకమ్రొక్కంత
వంగియుప్పొంగి। తనతోంటిభావంబుదాల్చినయట్టి। యనిమిషుడైకన్నులారజూ
చుచును। భక్తిశృంగారమేర్పడజూరగొనిన। భక్తికళార్ణవుబసవయ్యజూచి।
యిట్టిధన్యుడనౌదునేనిప్పుడనుచు। దట్టుడుబలదేవదండనాయకుడు। తనకూ
తుగామినీజనతిలకంబు। ననుపమశృంగారవనధిగంగాంబ। దోడ్తోనతెచ్చిభక్తు
లకుమ్రొక్కించి। యేక్షేత్రశుభచేష్టలెదురుకొనంగ। శివభక్తవనితలుసేనలుచ
ల్ల। శివబలంబగ్గలించినముహూర్తమున। వేదోక్తశివధర్మవిధిబసవనికి। గాదిలి
సుతబెండ్లిగావించెనంత। యట్టిదకాదెమున్నాదిదలంప। నిట్టటనావలదడియె
పథంబు। హరునిభక్తులబలంబదిలేమిగలిమి। హరివిరించులుద్రుంగుదురుమంద్రు

ననిన। తక్కిన గ్రహచంద్రతారాబలముల। నెక్కువ తక్కువలెన్న నేమిటికిఁ గ
రుణజూచుట మెలగ్నంబు సేయుటయు। వరముహూర్తంబుదీవన మెబలంబు।
గానభక్తులకృపగలబసవనికి। నేనాటవిందు మేయిట్టి పెండ్లిండ్లు। ననుచులోకం
బెల్ల నాశ్చర్యమంది। వినుతింపుచుండిరివీరువారనక। యంతభక్తాళికనభిమతార్థ
ములు। సంతుష్టి గాబరిచర్యయొనర్చి। సాష్టాంగుఁడై భువిజాగిలి మ్రొక్కి। శిష్టభ
క్తాలికిచేతులు మొగిచి। యిల్లకప్పడెసంగమేశ్వరంబందు। తెల్లంబుమాగురు దే
వుడున్నాఁడు। చనియెదవారిశ్రీచరణముల్ గొలిచి। కనియెదమిక్కిలికరుణమీ చే
త। ననుచుసోదరియును నాలును దాను। సనియెనాబల దేవుడనుపవేగంబ। యప్పు
రిబసవడల్లంతటగాంచి। తప్పకగురుపదధ్యానాత్ముఁడగుచు। గురువున్న పురి
దృష్టిగోచరంబైన। ధరజాగిమ్రొక్కుచునరిగెనంతంత। కన్నంతనుండిదాజన్నం
తదవ్వు। నెన్నయోజనమాత్రమెసగమ్రొక్కుచును। నెదురుగ దామున్న గురు
భక్తిశివున। కిదియంతపెద్దతానితనివీక్షింప। ననియుల్లవారలునర్థిగీర్తింప। చని
చొచ్చెపురిగురుస్తవముతోగూడ। నప్పురిమహిమ తానదియెట్టులనిన। జెప్పగన
లవియెశేషునకైన। పురియేరులన్నియుబుణ్యతీర్థములు। పరగగగుహలెల్లహరు
నివాసములు। గిరులన్నియును హేమగిరులుతలంప। తరువులురుద్రాక్ష తరువు
లుగలయ। వనములన్నియుబుష్పవాటికలచటి। గనులన్నియునుభూతిగనులుభో
ల్పార। కొలకులన్నియునొప్పజలజాకరములు। కలగోవులన్నియుగామధేనువు
లు। కోడెలన్నియునందికుర్రలాపురము। వాడలన్నియురంగవల్లివేదికలు। నరు
లెల్లభక్తులుచిరజీవులెల్ల। పరికింపగారణపురుషరూపములు। స్త్రీలెల్లబరమపతి
వ్రతాచరలు। నేనెల్లనవిముక్తసిథిసమానంబు। పలుకులెల్లనుదత్వభాషలుజను
ల। యులువెల్లగీతవాద్యోత్సవంబులును। కల్లరిపతితుండుఖలుడుదుర్జనుడు। ప్ర
ల్లదుడరజాతిభక్తిహీనుండు। వికలుండుగొండీడువెదకిననైన। నొకడుమందు
నకైననూరిలోలేడు। ననమానలీలనిట్లనిబ్రస్తుతింప। నెసగుకప్పడిసంగమేశ్వరం
బందు। నడిసన్నకూడలిసంగమేశ్వరుని। గుడికేగితన్నుభక్తులెదురుకొన। గుడి
ముందటనునిల్చిగురులింగమూర్తి। యడుగులకపుడుసాష్టాంగుడైమ్రొక్కి। వే
దపురాణార్థవిమలసూక్తులను। నాదంబుపూరించి నలిబ్రస్తుతింప। తొల్లింటివే
షంబుతోవచ్చితేట। తెల్లగాసంగయదేవదేవుండు। గుడివెలిఁబొడసూప గురు
లింగమూర్తి। బొడగనిబిట్టులిఁపడిబసవండు। పెద్దయాప్రమదంబు బ్రీతియు
భక్తి। దుద్దకిఁతనలోనదొట్రికొనంగ। నంతంతమరియుసాష్టాంగుడై మ్రొ
క్కి। వింతవేడుకవెల్లివిరియగగురువు। చరణములానందజలములగడిగి। గురు

పూజతన్న కాకూడనపిలించి। పడియున్న నతిదయాభావామృతంబు। కడకంట
గడగూడ గాడు సలేసత్తి। యందందఁ గౌగిటనప్పళించంగ। ముందటమొగికుఱుచు
మోడ్పు గేలమర। నెలకొన్న తత్స్వర నేత్రాంగవిక్రి। యాలుభూషణంబులైయా
దటనున్న। బసవకుమారు సద్భక్తికి మెచ్చి। వెసఁ బ్రసాదం బప్పుడొసగియిట్లనియె।
వచ్చినవాఁడియనవారి చేనీదు। విసచ్చరిత్రముని సంతసిల్లుదుము। గతకాలవర్త
నకం బెసద్భక్తి। మితిదప్పి నడవకుమీ బసవన్న నడిసన్న। భసితాదిశాసనధరుల
మృదుదుగా మదినమ్ము మీ బసవన్న। శూలిభక్తులను దుశ్శీలముల్ గన్న। మేలుగా
గైకొనుమీ బసవన్న। శత్రులైననులింగసహితులైయున్న। మిత్రులఁ గాఁజూడుమీ
బసవన్న। పట్టిన వ్రతములు ప్రాణంబుమీఁద। మెట్టిన విడువకుమీ బసవన్న। వేరైభ
క్తులజాతి వెదకకుండుటయె। మీరినపథమునుమీ బసవన్న। చిత్తజాంతకుభక్తిచే
డనాడుఖులల। మిత్తివీ వైత్రుంపుమీ బసవన్న। వేదశాస్త్రార్థ సంపాదితభక్తి। మే
దిని వెలయింపుమీ బసవన్న। తిట్టిన భక్తులు కొట్టిన గాల। మెట్టిన శరణను మీ బసవ
న్న। యెదప్పవట్టుదు నిలబర స్త్రీల। మీఁదగన్నార్పకుమీ బసవన్న। సాధ్యమాభ
క్తప్రణదేతరంబ। మేధ్యంబు గాజూడుమీ బసవన్న। నిక్కంబు భక్తి నిర్వంచకత
యె। మిక్కిలిగుణమునుమీ బసవన్న। యేప్రొద్దు జంగమం బేన కాఁజూడు। మీప్రసా
దమె కొనుమీ బసవన్న। నాలుక కెంపుగా శూలిభక్తులను। మేలుగా నుతియింపుమీ
బసవన్న। యేమైన వలసిన యెడలను దలపు। మీ మమ్ము మరువకుమీ బసవన్న। మో
సబుచ్ఛశివుండు దాసయేనురకు। మీసత్యమెడపకుమీ బసవన్న। యనిమ్మదు మధు
రాంచితాలాపములను। తనయుం బ్రబోధించి తాగౌగలించి కొడుకు చేర్మొక్కించి
చికొనిమహోత్సుండు। గుడిజొచ్చి తొంటికై వడినున్న యెడను। యందరునతివిస్మ
యాకాంతులగుచు। నిందుమాళి యెకాక యితడు మర్త్యుండె। యెన్నడీ గుడికి
డనీతపోరాజు। గన్నవారెవ్వరుగలరయ్య తొల్లి। బసవడు తనకెంత భక్తుడో గా
క। యెసకంబుతో సంగమేశుండు తాన। వచ్చి తాపసక్రియ మెచ్చి బోధించి। చా
చ్చెనగ్గుడియె తానెచ్చనో యనగ। నతిశృతకృత్యులమగుదుమేయిట్లు। స్తుతియిం
పగనుగొనజొప్పడె నేడు। బాపురామాయన్న బసవకుమార। బాపురామా
తం ద్రిభక్తివర్ధనుడ। నల్లవో బసవన్న నవనందీశమూర్తి। నల్లవో బసవయ్య
ముల్లోకవంద్య। యిట్టుండ వలవదా పుట్టిన ఫలము। యెట్టు నను స్నార మేమేమి
గారయ। తనయునొప్పించి వస్త్రాదు సమర్పించి। వనితనియోగించి జనకునిర్వం
చి। పడసిగాద్యుంటొల్లి బసవడిట్లీపుడు। బడయు నే శివుకృప బట్టకబయల। నని
యెల్లవారలు వినుతింపుచుండ। ననురాగచిత్తుఁడై యా బసవయ్య। కూడలి సంగ

లింగయ్యగుడిమంటపమున। గూడిభక్తావళిగొలువిచ్చియుండ। సారాంచితో క్తులసంస్తుతింపుచును। పూరితంబుగనాదపూజసేయుచును। మూడు సంధ్యల గురుమూర్తిఁగొల్చుచును। పోడిగాత్రొద్దులుబుచ్చుచునుండె। బసవ పురాణార్థపరిదయాన్వీత। బసవపురాణార్థపరిమళాఘ్రాత। బసవనామావళి పరమానురక్త।బసవనామావళిపారకాసక్త। బసవపాదాంభోజపరిమళభృంగ। బసవపాదాంభోజభరితోత్తమాంగ। బసవకారుణ్యసౌభాగ్యైకపాత్ర। బసవకారుణ్యసంపత్కళామాత్ర। బసవసన్నిహితసద్భావాత్మసఖ్య। బసవసన్నిహితసద్భావసంగాఖ్య॥

గద్య॥ ఇతియసంఖ్యాతమాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభభ్రమరా
యమాణజంగములింగ ప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధా
శరధినిమగ్న। సుకృతాత్మపాలకురికిసోమనాథ। సు
కవిప్రణీతమైశోభిల్లితనరి। చరలింగఘనకరస్థ
ఆవిశ్వనాథ। వరకృపాంచిత కవిత్వ
స్ఫూర్తిఁబేర్చిఁ। చనుబసవపు
రాణమనుకథయందు
ననుపమంబుగ॥

బ్రి థ మా శ్వా స ము య్యె.

సం పూ ర్ణ ము.

శ్రీలక్ష్మీగణపతయేనమః

శ్రీబసవపురాణము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీలింగమథనవిలోలకేళీవి। శాలసౌఖ్యానందసంగయామాత్య। యక్కడ
నంతకళ్యాణంబునందు। నెక్కుడుశివభక్తికెల్లనైపరగు। బండారిబలదేవదం
డనాయకుడు। దండిబసవనికితనయనిచ్చుటయు। ప్రమథు లెంతయు మెచ్చిరా
బంపబోవు। క్రమమునప్రమథలోకమునకేగుడును। బలదేవమంత్రి యాప్తులబం
ధుజనుల। బిలువగబంచియాబిజ్జలుండనియె। హితుడుతోబుట్టువుసుతుడెవ్వడై
నా। నితనినియోగంబుప్రతిదాల్పగలడె। యనవుడుకలడుమహారాజుయితని। తన
య। ప్రాణేశుండువినయోక్తిపరుడు। నీరాజ్యమంతయునిలుపగగలడు। దూరీకృ
తాఘుండుదోర్బలాధికుడు। వినుడఖిలకళాప్రవీణుడెట్లనిన। జనులెల్లనెరుగగసం
గమేశ్వరుని। చే బ్రసన్నతవడసెనుగాననీకు। బ్రోబ్రధానిగదగుధరణీశయనిన। ని
జ్జగంబంతయునేలినకంటె। బిజ్జలుడెంతయుబ్రీతాత్ముడగుచు। దనపీటదగినప్ర
ధానులహితుల। దనమెక్కుడుభద్రేభమునునమాత్యులను। బసవనిదోడ్తేరబంచు
డువారు। నెసకంబుతోసంగమేశ్వరంబేగి యక్కడబసవనినసమానుగాంచి।
చక్కజాగిలబడి। మొక్కియిట్లనిరి। నాకోపభోగాపునర్భవాదులను। నీకొకలె
క్కయెనిజమట్లుంగాక। శివభక్తిసారానుభవభవ్యసుఖికి యవసంబెకాకరు
చ్యములేయన్నియును-నైననులోకహితార్థుండవీవు। గానమాప్రార్థనగై
కొనవలయు। బిజ్జలక్షోణీశు। ప్రియమునిల్పినను। నిజ్జగతీతలంబేలడెచెపుమ। మం
త్రిపట్టమునరూమండలంబునకు। దంతరింబునకునిజాప్తతకును మూల। బండారమున
కుభూపతిరాజ్యమునకు। నొండెమినీవకాకున్నవారెవ్వ। రతడుపట్టైడుకూటి
కహంకారుండుగాని। క్షితికెల్లనీవనూపతివనికరంబు। విచ్చేయుమనియిట్లువిన్నవిం
చుటయు। నచ్చోటభక్తిహితార్థంబుదలచి। నందరుగొలిచిరానట్లకాకనుచు।
కందర్పహరభక్తగణములనెల్ల। గొలిచితత్కారుణ్యజలరాశిదేలి। యలరుచుజ
న్నుదేరనంతనిక్కడను। నదెవచ్చెనిదెవచ్చెననవినిముదిత। హృదయుడై బిజ్జలుడె

ఘోరుకొన్నేడు నలవడబడియు రెండామడ నేల। కలయగ గళ్యాణకటక మతం
యును। శ్రీరమ్యముగ నలంకరింపబంచి। భూరమణుండు శృంగారంబు చేసి।
మండలాధీశ సామంత ప్రధాన। దండాధినాథ మాతంగ తురంగ। పరివార సహి
తుడై పరమహర్షమున। నరుదేర పదహతి ధరణి గ్రక్కదల। వివిధ వాద్యధ్వనుల్
దివిదీటికొనగ, నవనీత లేశుడల్లంతట గాంచె। బసవకుమారు సద్భక్తి శృంగారు।
ననదృశాకారు తత్త్వార్థ విచారు। నేకాంగవీరు దేహేంద్రియదూరు లోకవి
స్తారు నలోకానుసారు। జంగమవ్యాపారు సజ్జనాధారు। లింగ గంభీరు గతాంగ
వికారు। విమల శివాచారు త్రిమలధిక్కారు। నమితమహోదారు నచలితధీరు।
విరహితసంసారు వీరావతారు। పరిహృతాహంకారు భక్తి విచారు। శివభక్తి
సారు విశిష్ట ప్రకారు। నవినాశ సంస్కారు నతులితశూరు। విపులక్షమాగారు వి
నయప్రచారు। సుపక్షైకవిస్తారు శుద్ధశరీరు। సుజనవిదారు సద్గుణమణిహారు। వృ
జినతరుకుఠారు విహితోపకారు। నతదయాలంకారు సఘనమత్సారు। హితహృ
ద్గతోంకారు నతసముత్కారు। శ్రుతిపరిచారు సిరోన్మహాంధకారు। కృతరిపుసం
హారు ధృతనయాచారు। గని పాదచారియై చనుదెంచి చేరి। ఘనతర ప్రియపూర్వ
కంబుగ నప్పుడు। సముచిత సత్కారసంతుష్టు జేసి। సమదాంధగంధగజంబులే
న్నూరు। పండ్రెండు వేల సుంభత్తురంగములు। పండ్రెండు లక్షల బల పత్పదా
తి। పాటిబండారులు పన్నిద్దరందు। మేటితనంబున నర్మిలియిచ్చి తనదు। సఖిలరా
జ్యము సుపర్ణ గా జేసి। సుఖలీల గజ్జలజ్యోతిశ్వరుండు। తానును బసవన దండ
నాయకుడు। గా నియోగము గొల్వ నరుదెంచు తరిని॥

పుణ్యాపుణ్యాంగనల్ పురవీథులందు। పుణ్యాత్ము బసవ ప్రభుని జూచువే
డ్క। జూడగ వచ్చె దసుదతి నేననుచు। వేడుక చరపక వేగరవమ్మనుచు। గాలి దో
సగు గాక క్రమ్మరుమనుచు। నేలమ్మ వచ్చిన నేమి నీకనుచు। నేకతంబౌక తెరు వే
గుమీవనుచు। నీకాళ్ళ నడచెద నేకాంత యనుచు। బతిగన్న నైచు నేవడతి నిన్ననను
చు। బతిగని యుల్లై నబదరనిమ్మనుచు। బసవన్న జూడక పడతి పోననుచు। ముసు
గిడి వేగరామురియక యనుచు। తోకొనిపోయిన దోసమేయనచు। మూకలోనికి
బోకు ముగ్ధ నీవనుచు। దిక్కులు చూడక చక్కరమ్మనుచు। నక్కడి తరువమ్మ
యింతి నీకనుచు। మానిని బసవన్న మహిమీదననుచు। మాను గా భక్తుల మరి చూ
డుమనుచు- నిట్టి సందడి గల దేమెందు ననుచు। కట్టాడకిటు వేగ తరుణి రమ్మనుచు
కంటివే బసవయ్యాగమలాయతాక్షి। కంటిని మోక్షంబు గంటి గాకనుచు। జూచితి
వే దమా సుకుమారి యనుచు। జూచు చుండక పోవ సాగయునే యనుచు। వచ్చ

వారునుజూచువారునుగట్ట। నిచ్చువారున జూచిరమే గెడువారు। బోరి బోరి జె
చ్చి విభూతివీడ్యంబు। ఆరుదంద బసవయ్యకర్పించువారు। నంగనల్వివిధ పుష్పాం
జలులిచ్చి। మంగళారతులెత్తి మహి మ్రొకుఱ్ఱవారు। స్వస్తి దీర్ఘాయువు శంక
రంబనుచు। ప్రస్తుతిదీవెనల్ బచరించువారు। హృద్యంబుగాగీతగద్య పద్యముల।
చోద్యతరంబుగాస్తుతియించువారు। వారివారికినిక్కైవారముల్ సేయ। వారును
నలిరేగి తారాడువారు। కలకలంబునకడగ్గరక।హర్మ్యాగ్రశిఖతలములపై నుండి
తర్కించు వారు। సందోక యడవి ముగ్ధాంగనయచటి। సుందరులకు సన్న
జూపి యిట్లనియె॥

పంచినపివిధవాద్యంబులు దమ్మ। తంబులునిస్సాణంబులు చెలగ। నందం
దబాగుబళా యనుచు నేగు। సందికోలలవారు ముందటిగములు। నెల్లకెల్లిల్లుల కెల్ల
మైపరగు నల్లగజారూఢమద్వీరగణము। చక్కనసవేత్రిచకచకటి నను చు। పె
కుఱ్ఱవిధంబులందక్కజంబగుచు। వేడుకగోలాటమాడెడువారు। కూడలి త్రిపు
రాంతకుని గొల్చువారు। గేడగూడి వసిదిరిగిరి కేళికలను। కడునొప్పసౌన్నలి కపు
రంపువారు। చేరువనాడెడు వేరిణి విధము। సౌరాష్ట్రనాయకు సాంప్రదాయం
బు। వేడుక ప్రతిజోకలాడెడువారు। కూడలిసంగయ్యకొలుచు నర్తకులు। పా
డుచు నటవిండ్లపై గజ్జపరవు। లాడెడువారు రాయని గొల్చువారు। సంగతి నేగు
తురంగసంఘముల। పింగళి బిజ్జలుముంగలనొప్ప। వర గజారూఢులైయరుదెం
చుచున్న। పరమమహేశ్వర ప్రకరంబునడుమ। శివభక్తజనుల మీదివె దృష్టు
గాగ। సవినయసంభ్రమాసక్తిమొకుఱ్ఱచును। నలఘుసన్మణికలాపాంశులు బ్ర
జ్వ। రిలుమౌక్తికచ్ఛత్రములగమినీడ। సతమర్త్యజనశిరోనాయక రత్న। వితతి
గూడినపదాన్వితనఘంబులను- నెలమిదలిచుఱ్ఱభద్రేభంబు నెక్కి। యులరారుచు
న్నట్టియలమహామహుని। కారుణ్యమూర్తి వికృమచక్రవర్తి। చాగునిర్మలకీ
ర్తిసత్యపరిపూర్తి। కలియుగరుద్రు సత్కరుణాసముద్రు విలసనభద్రు సవిన
యనిద్రు। ధీరుసద్భక్తిశృంగారునేకాంగ। వీరు నా బసవకుమారుజూచితివె।
యనవుడునందరుగనియట్లు మ్రొక్కి। వనితకుమరియొక్క వనితయిట్లనియె। న
లినాక్షి యీతడే నందీశమూర్తి।పొలతి యీతండెత్రి భువన పావనుడు। వనితె
యీతడె భాగవాటి మాదవ్వ। మును నోమిపడసిన యనుగు పుత్రుండు। పడతి
యీతడె మనబల దేవమంత్రి। కడుగూర్చి యిచ్చిన కన్నెకమగడు। సన్నుతాంగి
యితండె సంగయ్యదేవు। మొన్న బల్కించిన ముల్లోకనుతుడు। మడది యీతం
డు యిమ్మను జేశుచేత।కడ చన్నమన్ననబడసినయతడు।కన్నులపండువీయన్నజూ

చినను। పన్నుగాజిహ్వా లపండువువాఁగడ। యిట్టిధన్యు లమాదు మే నేడుమనల। పు
ట్టువుసఫలతబొందె నెంతయును। ననియిట్లు చెప్పచునడుగుచు జనులు। వినుతిం
పగాఁబురిజనజొచ్చి సెడను। జగతీతలేశుండునగరోపకంఠ। మగుడును బసవయ్య
నర్థిఁదోడ్కొనుచు। పరిమితభటమంత్రిపరికరుండగుచు। నరుదెంచిభవ నాశ్రి
యాభ్యంతరమున। మన్ననమంత్రులుపస్నిద్ధరందు। గన్నారుగా బెద్ద గద్దియ
నునిచి। వరవస్త్రభూషణోత్కరములర్పించి। గురుదండబసవయ్య కాతఁడిట్లని
యె। సకలసామ్రాజ్యపూజ్యస్థితి కెల్ల। బ్రకటింపగానీవ పతివట్లుగాక। నాయర్థ
మునకుబ్రాణమునకుబతివి। వేయును నేలనీవె సేను బసవ। నిన్నెనమ్మి తి నంచు నె
య్యమెలర్ప। మన్ననబిజ్జలక్ష్మావిభుండనిన। సకలలోకైకరక్షకుడగుశివున। కొక
నిన్నురక్షించుటకు నెంత పెద్ద। కావునమాలింగదేవుభక్తులకు। నే వేళవెరచుచుం
డింతియెచాలు। నీరాష్ట్రమేలించుటిది యెంత పెద్ద। నీరథిమేరగానిన్ను సేవింతు
ననియూరడిలబసవనదండనాథు। డనుకూలుడై పలుకనంత బిజ్జలుడు। మరియు
గట్టగనిచ్చిమహనీయలీల। గౌరలు నెయ్యమునపిడ్కొలిపె పిడ్కొలుప। గాబ
సవడుభక్తగణములుదాను। నాబలదేవనాయకునిసగళ్ళు। తనకునిజాలయ స్థా
నమైయుండ। దననియోగమఁగోల్వ దాజనుదెంచి। లాలితలింగకేళీల సన్మతిని
లీలానుమోలసచ్ఛీలసంపదల। ననుదినవర్ధమానైశ్వర్యుడగుచు। జనపతి రా
జ్యంబుచక్కబెట్టుచును। దెసలెల్లస త్కీర్తి పసరింపుచున్న। బసవని పూనిక
బాసయట్లున్న। శివరాత్రినిత్యంబు చెల్లించుబాస। శివభక్తులెల్లను శివుడను బా
స। భక్తులయెగ్గులుపట్టనిబాస। భక్తులకులమెత్తి పలుకనిబాస। మృడునైనపొక
మరియడుగనిబాస। యడగినయర్థంబుగడపనిబాస। చీమంత యైనవంచింపని
బాస। యేమువేడిననడుగిడకిచ్చుబాస। తలపెట్టులట్టుల పలికెడుబాస। పలుక
ట్లనడువడిపాలించుబాస। పలికిబొంకనిబాసపొలివోనిబాస। చలమెడపని బా
ససలిపెడుబాస। తప్పవొక్కనిబాసతరలనిబాస। యెప్పుడుభృత్యత్వ మెడ
పనిబాస। కలనైనశివునకుగెలుపీనిబాస॥ గెలుపుభక్తులకిచ్చి గీడ్పడుబాస।
పరసతిపైదృష్టిపరపనిబాస। పరధనంబునకాసపడకుండుబాస। పరనింద నె
య్యడబొరయనిబాస। పరమర్మకర్మముల్ పలుకనిబాస। పరసమయంబుల పరి
మార్చుబాస। పరవాదులను బట్టిభంజించుబాస। హరదూషణకు చెవులీనని
బాస। హరగణానపితంబంటనిబాస। హరగణపరతంత్రుడైయుండుబాస।
హరభక్తులెట్లన్నసట్లనుబాస। జంగమంబును ప్రాణలింగమన్బాస। వెంగలిమ
నుజులవేడనిబాస। భవికిమ్రొక్కనిబాసభవిలేనిబాస। భవబాధలకునగపడకుం

డుచూస। విషయేంద్రియములకు వెన్నీనిచూస। విషమ షడ్వర్గంబు విరియించు
చూస। వేదోక్తభక్తిసంపాదించుచూస। యాది శివాచార మలరించు చూస।
శిరమెట్టచూసినశరణనుచూస। శిరమునకట్టచూసినప్రముకుర్క చూస।ముట్టినచోవె
నర్క మెట్టనిచూస। యిట్టివన్నియుతుదముట్టించుచూస। బసవనిచరితంబు బసవ
డేయెరుగు। వసమె వర్ణింపనైనవాక్పవ్వదలప। ధీరంపుకట్టంగంభీరంపు తిట్ట।
సారార్థములప్రోకజ్ఞానాగ్నికాక- ప్రతినలగుడ్డ।విశ్రుతభక్తిగడ్డ।వ్రతముల
పంటవైరాగ్యంబుపెంట। సత్యంబుకలన ప్రసాదంబుకోలను। కృత్యంబు తా
వయక్రత్యాబ్ధిదేశ। వేదాంతములపాటివిద్యలమేటి।నాదంబుగ్రోలు సమ్మో
దంబుగీలు। శాంతతనెలవుయీశ్వరుకట్టినలవు।దాంతతకలిమినిత్యత్వంబు చే
లిమి। వినయంబుతేటవివేకంబుకోట। యనురక్తి యిల్లునుదాత్తతపెల్లి।తత్త్వం
బుతీగమహత్త్వంబుచేగ। సత్త్వంబులెన్నుయాస్థానంబుచెన్ను। బసవడు కేవలభ
క్తుడేయనుచు। పసిగొనిలోకముల్ ప్రస్తుతిసేయ। నొక్కొక్క నియమంబుని
క్కముగాగ। చక్కనదర్శించవనుదెంచువారు। చేకొన్నవ్రతములుచెల్లించుమ
నుచు। ప్రాకటవ్రతబుద్ధిపరతెంచువారు। ఖ్యాతియోభక్తిసమేతుడో యరసి।
చూతముగాకయంచునువచ్చువారు।బసవనికేబూజబడయుదమనుచు। నెనకం
బుదళుకొత్తనేతెంచువారు।తనిజూచినజాలునభవునిభక్తి।యతిశయంబగునని
యరుదెంచువారు। బసవతీర్థంబుబేగుపరసయునంగ। పసిగొని యిల ప్రిక్కిరిసి
వచ్చువారు। కంతురగాండోళవిరచితానేక। వరరథారూఢులై యరుదెంచు
వారు। ప్రకటరుద్రాక్షసన్మకుటవర్ధనులు। సకలాంగభసితాదిశాసన ధరులు।
విరచితవస్త్రోపవేష్టితమకుట।ఉరుజటాజూటవిస్ఫురితశాసనులు। కత్తుకరస్థలకం
ఠోత్తమాంగ। వక్షస్థలాధికవరలింగధరులు। నుతసంయమీశ్వరులతుల ప్రశస్థ
లతిశీలురితరపాకాదివర్జితులు! సంభావితులుభవిజనసమాచరణ! సంభాష
ణాదిసంసర్గవర్జితులు। పరమశివజ్ఞానపరతంత్రమతులు। నిరవధిలింగైక ని
ష్ఠితేంద్రియులు। స్వచ్ఛలింగానుభవేచ్ఛాత్మసుఖులు। ప్రచ్ఛన్నలాంఛనుల్ ప్రక
టలాంఛనులు। నటులులు గాయకుల్ నవరసాత్మకులు। పటుకళావేదులు బహు
శాస్త్రమతులు। వాదులు తార్కికుల్ వరకవుల్ శక్య। వేదులువేదార్థ వాదులా
డగను। నెడనెడవిభ్రంగిగెడగూడినడువ। బుడమియోకర్కడనొడ్డగెడవర్వ స
నగ। ఖండేందుధరభక్తిగణములిబ్బంగి। దండతండంబులుతా రేగుడేర। పల
సితమృదువాదకలితమార్గములు। వెలుగుముక్తాఫలంబులవ్రుగ్గులమర। మకర
పల్లవమణిముక్తాఫలాది। మకరతోరణములనికరంబునమర। ఖ్యాతిగా వృషభ

డమేతమైయొప్ప। కేతనానీకముల్ గ్రిక్కిరియంగ। నాతతవ్యాసహస్తాక్ర్య తిను
న్న। వాతపూరణములువడిఁ గ్రాలియాడ। నుడిపీథిగప్పిసమున్నతలీల। నడపంది
రులువెలిగొడుగులుదనర। తతవితతాదివాద్యధ్వనుల్ మ్రోయ। నతిశయంబుగ
వినుకలంతంతనమర। పాయకబాగుబళాయనుశబ్ద। మాయతి నాకసంబంధి
ఘూర్ణిల్ల। ప్రతిదినంబునుభక్తిబండారిబసవ। డతిభక్తిరతిమతి నంకురింపగను।
శాశ్వతఘనలింగసంపదమెరసి। యీశ్వరభక్తులం జెదురుకొనంగ। మంగళ హ
స్తాదితాంగవిక్రియల। సంగతినాత్మనుప్పొంగియుప్పొంగి। భయ భక్తియు
క్తితద్భక్తాంఘ్రిచయము। పయుజకక్క జాగిలబడి మ్రొక్కి మ్రొక్కి। పటుతరసద్భ
క్తిపాదాబ్జరేణు। పటవిపర్యంకంబుపైఁబొరలిపొరలి। హరభక్తనికరదయామృ
తవృష్టి। పరిగొనసకురియదొప్పనదోగితోగి। యొడయలదివ్యపాదోదక వార్థి
నడునీటఁగడుపేద్కబడి తేలితేలి। వరభక్తసందోహపరితోషితార్థ। పరమసప
ర్యాసంపదవ్రాలివ్రాలి। మతిలింగజంగమోదితపరతత్త్వ। సతతసమభ్యర్చ రతి
సోలిసోలి। శరణనిర్మలనిత్యసత్యప్రసాద। వరసేవనక్రీడవడిఁగ్రాలిక్రాలి। చా
రువచోవిలాసంబునదనర। నోరారవారిసన్నుతిచేసిచేసి। వారిమనోలతవడిచు
ట్టిచుట్టి। సారగాంధర్వరసముఁగ్రోలిక్రోలి। దరహసితాస్యవిస్ఫురణమై బూడ
హారగణాస్థానంబునందాడియాడి। నికరఘప్రీతితో నికరమైతన్ని। దక్కయం
తయుభక్తిదాసొక్కిసొక్కి। యనవరతమునీప్సితార్థులకర్థి। తను మనోధ
నములప్పనచేసిచేసి। యందందబరమతత్త్వానుభవార్థు। లందత్త్వసౌఖ్య జల
ధిముంచిముంచి। ప్రవిమలభక్తిసంపత్సుఖార్థులను। ప్రవిమలభక్తిసంపదతే
ల్చితేల్చి। యారంగగామసుఖాపేక్షితులను। శ్రీరత్నరాజిబూజించిపూజించి।
వరవస్త్రభూషణోత్కరధనార్థులను। వరవస్త్రభూషణావళిదన్పితన్పి। రా
జవదుపచారపూజనార్థులను। రాజవదుపచారరతిగొల్చికొల్చి। యష్టాంగ
భక్తిక్రియాసుఖార్థులగ్ర। తాంగాష్టభక్తిక్రియలబూన్చిపూన్చి। శీలసంబంధుల
శీలంబులెఱిగి। శీలసంబంధులస్థితినుంచియుంచి। నియమవ్రతాధికనిష్ఠాత్ములకు
ప్రియ వస్తు సమితియర్పించియర్పించి। బసవడీక్రమమునభక్తిసామ్రాజ్య। మెస
కంబుతో జేయ నెడలసత్ప్రీతి। ముప్పూటనోగిరంబులుబదార్థములు। తప్పక
కావళ్ళనెప్పుడుపంప। రెండివేశ్యలయిండ్లనుండిభోగించు। మిండ జంగములు
పండ్రెండువేలనివ। యున్నజంగమసంఖ్యమున్నురూపించి। యన్నంగశక్య మే
యీశునకైన। యనుచుభక్తానీకమచ్చరువంద। ననయంబుభూతి శాసను లాది
గాఁగ। యల్లభక్తాళికియీప్సితార్థములు। చెల్లించుచునుభక్తిసేయునయ్యెడ

ను। పరమేశుభక్తియే ప్రాణమై పరగు। తరుణియా నాగాంబవరతనూభవుడు। ప
స్తుతింపగనొప్పుబసవ కారుణ్యా।హస్తసంభూతప్రశస్త దేహుండు। నసదృశభ
క్తియోగాత్ముండు చెన్నబసవడు గురుభక్తిపాత్రోత్తముండు। సర్వాంగలిం
గిసంసారనిస్సంగి। నగర్వాపహారి। ప్రాక్తనశివాచారి। సార్థగుణాన్వేషి సరస
సంభాషి। కారుణ్యరాశిలింగమనఃప్రవేశి। యగణితసుఖశీలియతిదయాశాలి।
నిగమార్థసంవేదిసచితప్రమోది। విరహితోభయకర్మివరలింగ ధర్మి। యరివ
ర్గసంహారి। యాత్మోపకారి। లింగాభిమానియభంగుర జ్ఞాని। సాంగత్యసువి
ధానిసతతావధాని। పరమానురాగసద్భక్తసంభోగి। విరసభవత్యాగవిమ
లాత్మయోగి। సత్యప్రలాపిప్రసన్నస్వరూపి। నిత్యప్రతాపివినిర్గతపాపి। యీ
శ్వరమూర్తిమూర్తింద్రియవర్తి। శాశ్వతకీర్తిప్రసాదప్రపూర్తి। యనగ నిట్లొ
ప్పారియతులితమహిమ। యనుదినవర్ధమానాంగుడైయంత। బసవని శ్రీపాద
బిసరుహంబులకు। నసలారనిత్యంబునర్చిలిచ్చుచును। మించినభక్తిమైమేనురో
మాంచ। కంచుకంబధికసమంచితంబుగను। గద్గదకంఠుడైకనుగవసుఖస। ముద్గ
తాశ్రువులొల్కనుత్సవంబలర। సప్రాణలింగలింగప్రాణమధన। సుప్రసన్నా
నుభవప్రాప్తిబొంది। నలిగొనమర్కటన్యాయంబునందు। ఫలమునబొందిసో
పానంబులుడిగి। వెనపొందుకలుగువాయసఫలన్యాయ। మసలారగా జరితార్థ
తబొంది। గురుభక్తిఫలసారగుహ్యప్రసాద। వరసేవనాసుఖపరవశలీల। గమనీ
యమొందలింగంబుప్రాణంబు। రసుణ ప్రసాదపూరంబు దేహంబు। తిరము
గుశుద్ధభక్తియెమానసంబు। హరగణానుభవసౌఖ్యంబెధనంబు। నిటు గూడ
నిన్నియునేకమైకాదె। పటుతరంబుగచెన్నబసవడైపేర్చె। భవ్యలింగమునకే
ర్పడబ్రాణముగుచు। నవ్యప్రసాదంబునకురుచియగుచు। జంగమభక్తికాశ్ర
యపదంబగుచు। మంగళప్రాప్తికిమందిరంబగుచు। గురిగాకవాఙ్మనోగోచ
రంబగుచు। వరలెడుశివతత్వవల్లభుమహిమ। బిలిబిలితలపులవలసివర్తిల్లి। మొ
లచినతమతేమకొలదిమాటలను। వినుతించుటెల్లనువెలితియగాదె। కావుననా
చెన్నబసవన్ననెలవు! గావునబసవన్నగణియింపనెరుగు। భావింపనాచెన్నబ
సవన్నయనువు బసవనిమహిమయుభాతిగాచెన్న। బసవండెమెరుగు బెంపె
సగగీర్తింప। నంచుభక్తానీకమచ్చెరువంద। నంచితభక్తిసమగ్రతమెరసి। శా
శ్వతసర్వజ్ఞశశ్వద్గుణాంక। విశ్వేశశ్రీగురవేనమోయనుచు। నమితపరంజ్యోతి
రాకారదివ్య। విమలాంగశ్రీగురవేనమోయనుచు। స్థిరతరసృష్టిస్థితి లయప్ర
పంచ। విరహితశ్రీగురవేనమోయనుచు॥ సకళనిష్కళచరాచరరూపవిగత।

వికృతాంగ శ్రీగురవే నమో యనుచు। నాద్యంతరహితనిత్యామల తేజ। విద్యా
త్మ శ్రీగురవే నమో యనుచు। నధ్వషట్కాతీతయతి పాతకౌఘ। విధ్వంస శ్రీగు
రవే నమో యనుచు। మోక్షార్థిరక్షణదక్షకటాక్ష। వీక్షణ శ్రీగురవే నమో యను
చు। నజ్ఞానతిమిరసంహారార్ధదత్త। విజ్ఞాన శ్రీగురవే నమో యనుచు। ధన్యా
త్మ శిష్యమస్తకన్యస్తహస్త। విన్యస్త శ్రీగురవే నమో యనుచు। నఘహరణార్ధశి
ష్యజనోపభుక్త। విఘ్నన శ్రీగురవే నమో యనుచు। నశ్రాంతభక్తజనాత్మాంబు
జాత। విశ్రాంత శ్రీగురవే నమో యనుచు। ననఘగురుప్రసాదామృతహృదయ।
వినివాస శ్రీగురవే నమో యనుచు। భావిజిల్లనాచెన్నబసవడబ్బసవ। రాజునుతన
గురుప్రస్తుతి సేయ। నంతనల్లమప్రభువనుచు సంయమీశు। డంతకాంతకమూర్తి
యతులితకీర్తి। నిర్మూలితోద్రేకదుష్కర్ములుడుభయ। కర్మనిక్రంతనకర్మ కర్మఠు
డు। వైరాగ్యసంసారవర్జితాత్మకుడు। దూరదృష్టాద్రుష్టచారుచర్యుండు। దా
నప్రతిగ్రహహీనవర్తనుడు। మానావమానసమానకీర్తనుడు। సమలోష్ట
కాంచనసమసుఖదుఃఖ। సమమిత్రశాత్రవసద్భావనుండు। సప్తధాతుమదాది
సర్వాంగుగుణవి। లుప్తచిత్తుండు సంసుప్తిమూరుండు। కాలసంకల్పవికల్పమ
హేంద్ర। జాలప్రపంచనిర్మూలనశాలి। పరమపరానందపరవశీభూతు। డూరు
ముక్తకేశయుతోత్తమాంగుండు। దివ్యానిమిషసుధాదృష్టిభాసనుడు। భవ్యవి
డుగాంధర్వపండితోత్తముడు। ఉరుతరయోగనిరంతరయోగ। వంతుడనంతవే
దాంతవేద్యుండు। నిశ్శరీరిశరీరినిర్నామనామి। నిశ్శబ్దశబ్దినిస్వభావి। ద్వైత
తయోగక్రియాద్వైతయోగక్రి। యాతీతయోగక్రియాన్వితుడనగ। ముల్లోక
ములచేటడెల్లవ్యాభక్తి। కెల్లమై స్వేచ్ఛాభిహీనకృత్యమున। లీలగరస్థలలింగవి
న్యస్తలోచనానందకేళిదన్మరచి। యుడివోరుపల్లంబునిదిచెట్టుగట్టు। నిదితెరువ
డవనిమదిదలపుడిగి। యనుచేగనన్నియునంతంతదొరగి। తెరువిచ్చుటకునరులరు
దనిపొగడ। బసవనియసమవిభ్రాజితభక్తి। రసవార్ధివెల్లివిరిసినట్లవాడువ। వ
చ్చెదద్వీచిప్రవర్తితంబగుచు। వచ్చువహిత్రంబువడువునుబోనె। నిచ్చరత్నప
రిక్షయరిగిచేపట్టు। బచ్చునుబోలెనబ్బసవయ్యప్రభువు। భావంబుసంగయదే
వునియంద। భావనబారయుడుభక్తిమైమ్రొక్కి। రుచిరతరత్నప్రభానిచితమై
యున్న। యచలితస్వర్ణసింహాసనంబెక్కి। ప్రభువున్నసంగప్రభాపటలంబు। ల
భినుతినొందెదిశాంతరాళమున। నోడలజీవముగల్గియును లేనివాని। నడగల్గియు
నువర్తనము లేనివాని। కన్నులుప్రేవులుగాగనువాని। మున్నులింగముప్రాణ
ముగనున్నవాని। చేతనుండయ్యును శ్చేష్టలవాని। ఖ్యాతిలేకయునుతిగడచన్నవాని

పలుకులమీరినబాసలవాని। తలుపులదాటినతలపులవాని । గుణహీనుడయ్యును
గుణమిచ్చువాని। ప్రణవాత్ముడయ్యునేర్పడియుండువాని । గనిశరణనుచుగద్గ
దకంఠుడగుచు। గనుగవహర్షాశ్రుకణములుదొరుగ । బసవడంతంతటబ్రణమి
తుండగుచు। నసలారసముచితాభ్యర్చితుజేసి । లింగతూర్యములుచెలంగను
ప్పొంగి। మంగళారతులెత్తిమహీనత్కణంబ । పళ్ళెరంబిడిపంచభక్ష్యాన్నము
లును। నెల్లపదార్థములెమ్మెల్లంబుగాగ। వడ్డించియబ్బసవండర్థిదోడ్త। దోడ
కళ్ళుగజేసితొడిబడిబట్టి। హరునకుతొల్లియాసురియుచౌడర్సు । కరమర్థినంది
చ్చు।కరణిగొబోలె। నందిచ్చుచుండంగనర్థిచేజేత। నందికొంచునుప్రభువార
గించంగ। పంచిలక్షయొనెనబదివేలజంగ। మంబులకనుచుసమగ్రతదసర। నట
మున్నజేసినయప్పదార్థములు। నిటుగూడసమయుడునెట్లకోయానక। యేనకా
కోగిరంబింకనేననుచు। బూనియాకింపబ్రభువుమెచ్చియంత । కోయనిభక్తని
కాయంబువాగడ। హాయనిసత్ప్రకృపాయుక్తిబొల్పార। బాపురేబసవసద్భ
క్తిసంత్రాణ। బాపురేబసవసద్భక్తిధురీణ! నల్లవోబసవయనశ్వరకీర్తి। నల్ల
వోబసవయ్యనందీశమూర్తి। యమృతంబునందుదివ్యంబగుచేగ । విమలమాణి
క్యగర్భమునదీపంబు। చెరుకునపండుపసిడికమ్మదనము। కొరమైనమలయజకు
జమునబువ్వు। చిత్తరువునకునుజీవంబుపసిడి। పుత్తడికినిప్రాణమునునికరముగ
ను। బుట్టినయట్టులబుట్టితికొడక। నెట్టనభక్తికెనిలుకడయగుచు। నాదుబసవదం
డనాయకబసవ। యాదిబసవయసంఖ్యాతులబసవ । భక్తులబసవయాప్రమథు
లబసవ। ముక్తీశబసవనాముద్దులబసవ। సంగనబసవప్రసాదంబుబసవ। జంగ
మంబుబసవసత్యంబుబసవ। పండితబసవసత్పాత్రంబుబసవ। బండారిబసవసౌ
భాగ్యంబుబసవ। తత్వంబుబసవమహత్వంబుబసవ। సత్వంబుబసవనిత్యత్వంబు
బసవ । వృషభంబుబసవసంవిజ్జ్యోతిబసవ । విషకంఠుబసవవివేకంబుబసవ।
సౌందర్యులబసవసాధ్యులబసవ। నందీశబసవయానందంబుబసవ. తజ్ఞులబసవ
తత్వజ్ఞులబసవ। ప్రాజ్ఞులబసవసర్వజ్ఞులబసవ। సిద్ధులబసవప్రసిద్ధులబసవ। బు
ద్ధులబసవప్రబుద్ధులబసవ। బసవయ్యబసవన్నబసవకుమార। బసవబసవరాజ
బసవలింగంబ। వడిబారుజలమునకొడలెల్లకాళ్ళు। వడిగాలుచిచ్చునకొడలెల్ల
నోళ్ళు। వడిపీచుగాడ్పునకొడలెల్లదలలు। వడిజేయుబసవనీయొడలెల్లభక్తి। బ
సవాయనగవిన్నపానలాండేల। పసులకునైననుప్రబలదేభక్తి। బసవాయనగ
విన్నపానలాండేల। పసిబాలురకునైననెసగదేభక్తి। బసవాయనినభక్తిపరు
లజూచినను। నెసగబత్తులకైననింపదేభక్తి। బసవాయనెడుభక్తిపరులచేరువ

ను। మసలుజంతువులకు నెసఁగదే భక్తి। బసవాయనినజాలుపానలొండేల। య
సమాత్మునకునైనసలరదే భక్తి। బసవాయనినజాలుపానలొండేల యసలారవి
సమైననమృతంబుగాదె। బసవాయనినజాలుపానలొండేల పసిఁగమైకులిశంబు
కుసుమంబుగాదె। బసవాయనినజాలుపానలొండేల। వసుధశత్రులుమిత్రవర్గం
బుగాదె। బసవాయనినజాలుపానలొండేల। వెసగాలుకాఁచిచ్చు వెన్నెలగా
దె। లింగైక్యసౌఖ్యకేళీలోలయుక్తి। జంగమప్రాణానుసంధానశక్తి। యుభ
యప్రసాదసంయోగోపభుక్తి। త్రిభువనంబులయన్నదేయితరులకు। నని పెక్కు
భంగులనగ్గింపుచుండ। ననుషక్తితోడుత నాబసవయ్య। మిక్కిలిసద్భక్తిమిక్కు
టంబుగను। మ్రొక్కుచునందంద మోడ్పుగేలమర। భక్తవత్సలపరాపరపర
మాత్మ। ముక్తివల్లభదివ్యమూర్తిసర్వజ్ఞ। ప్రభువజంగమలింగప్రమథాగ్రగ
ణ్య। ప్రభువసంగయదేవపరమానురాగ। కారుణ్యనిధిసమగ్రతఁజూపినీకు। నా
రగింపగబెట్టునంతభక్తుఁడనే॥

కైలాసమునఁదొల్లికరకంఠుగొలువ। శైలేంద్రకన్యకజనుదెంచునెడను।
మారారియట్లప్రమథవర్గమెల్ల। నారంగసారూప్యధారులైయుండ। పరమేశు
డెవ్వఁడో ప్రమథులండెవరో। యరుదెంచియెఱుఁగలేకంబికనిలువ। పార్వతీసం
దేహభావనయరిగి। పార్వతీశుఁడుదక్క ప్రమథులక్షణము। తమతమతొంటిరూ
పములుపోవిడిచి। రమణనొండొండరూపములుఁబొల్పార। గోమేషవానర కు
క్కుటముఖులు। సామజశరభోష్ట్రశార్దూలముఖులు। మహిషాశ్వసారంగ
మార్జాలముఖులు। నహికేసరివరాహవిహగాదిముఖులు। ద్విముఖచతుర్ముఖ
త్రిముఖైకముఖులు। నముఖపంచముఖసహస్రముఖులు। లంబోష్ఠలంబాక్ష
లంబనాశికులు। లంబోదరులునతిలంబకర్ణులును। గజకర్ణులజకర్ణులజితక
ర్ణులును। విజయఘంటాకర్ణవీరకర్ణులును। బాహూరుముఖులును బాహూ
రుతనులు। బాహుపాదులుపాదబాహువక్త్రులును। బహుబహుబహుపాదబ
హుతాలుజిహ్వ। బహువర్ణబహుకర్ణబహురూపధరులు। నైయున్నప్రమథగ
ణానేకకోట్లు। నాయంబకనియద్భుతాక్రాంతయగుచు। నతులితనిజసహజా
కృతినున్న। పతికిమ్రొక్కుచునుసంస్తుతిపూర్వకముగ। వినుప్రమథాధీశవీరలం
దరును। తనుమనోధర్మముల్ తామిట్లెఱింగి। కామరూపములుచక్కనఁదాల్చి
రొప్ప। నీమహాగణముల కెల్లనీక్షణము। పెట్టుదులిందుసంప్రీతిమైభక్తి। పుట్టె
డునంచువిభూతులిప్పించి। యరిగిమహాకాశమునియమబయల। పరగతత్త్వముల
నుపందిలివెట్ట। యవికలాజాండంబులనుభాండములను। వివిధపక్వాన్నాదివిత

తులుగూర్చి। భవ్యకల్పద్రుమఫలపల్లవములు। దివ్యామృతంబునదవ్వుటచాలించి
క్షీరేక్షురసదధిఘృతములనునిచి। యకలంకరసరసాయనములుగూర్చి। సకలదీ
ర్ఘికలవాసనచేసిచేసి। మరియుజింతామణిమందిరభిత్తి। దరిదరిపదపదార్థ
ములుచిత్రించి। సురభిసహస్రసుస్థిరధర్మపేశ। వరదివ్యలోచనవలయు వస్తువు
లు। వెండియుసమకూర్చుచుండంగప్రమథ। మండలిప్రమథకుమారునినోకసి।
యురయు మాయవసరంబయ్యెనా కాదో। గిరిజాలయంబునకరిగి నీవను
డు। నవ్వుగాకయనివచ్చియంబికగాంచి। యవసరంబేయనియడుగ।గదడవ।
ప్రమథులనిట్టున్నభంగిదోడ్తెమ్ము। ప్రమథకుమారవేపరువునననుడు। నో
క్కింతవెట్టిననోగినారకించి। గ్రక్కునదడ్తెత్తు గణములనెల్ల। నరుగం
గజాలనిట్లాకొనియనుడు। సరసరలింగావసరముసేయుంచి। సొంపారగిరి
జవడ్డింప। బొంపిరియోగిరంబులుబదార్థములు। కులపర్వతంబులంతలకం
ఠ్లుజేసి। నవినారగింపగగలపదార్థములు। నోగిరంబులుసమయుడువెర
గంది। యాగౌరియత్యద్భుతాక్రాంతయగుచు। నెన్నంగప్రమథులకెల్లగా
వించి। యున్నపదార్థంబులోగిరంబులును। మానుగాప్రమథ కుమారుడొ
కరుడ। తానారగించెచిత్రముచిత్రమింక। నేమిసేయుదునని యీశ్వరుక
డకు। హైమవతీదేవిచురుదుంచిమ్రొక్కి। తలవాంచియున్నెడ దరహాసదీ
ప్తి। వెలుగంగప్రమథులవినుతిసేయుచును। గౌరియుందొకచిట్టిగణమిట్టివా
డు। తోరంబుగణములగౌరవంబెట్టు। లవునసంఖ్యాతాస్సహస్రాణి యను
చు। భువినేవమేతన్నిబోధతేయనుచు। తొడగివేదములు సంస్తుతిసేయబో
యి। యడకుచుగడగడవడికెదునేడు। కావునప్రమథులక్షురులనపాయు। లా
విర్భవన్మహామాంధ్యులద్విజులు। నవ్యయులనుపములమరులక్షురులు। దివ్యులు
త్రిభువనభవ్యసన్నుతులు। శుభగులుసుగుణులుసుమతులుశూరు। లభవుల
ప్రతిములత్యానంద యుతులు। వేదాంతవేద్యులువిశ్వైకనుతులు। నాది
కారణులణిమాదిసద్గుణులు। లింగాంశులయ్యాదిలింగసంభవులు। లింగ
మూర్తులుమహాలింగైకతనులు। లింగాశ్రయులుప్రాణలింగసంగతులు।లిం
గసదర్థులులింగానుభవులు। లింగగంభీరులలింగకారణులు। లింగవ్రతస్థు
లులింగచేతనులు। లింగవినోదులులింగసంచయులు। లింగావధానులులింగా
త్మసుఖులు। లింగాభిమానులులింగశాసనులు। లింగసత్ప్రాణులు లింగతత్ప
రులు। సర్వశుభోదయుల్సర్వాధిపతులు। సర్వసంపూర్ణులు సర్వకార
ణులు। వేమేమిప్రమథులకాయంబుమాకు కాయంబుగాకొండు కాయంబుగ

లచె। యేనప్రాణంబుగాకీప్రమథులకు । మానుగాబ్రాణంబుమరొకండుగలడె । యిందొకరుప్రమథునియిచ్చినజాండ । సందోహములుజెడుజనియించునిలుచు । నదిగాకహరివిరించాదిదేవతల । గుదియింతురనుచెల్లయదియెంతపెద్ద । తప్పకిందొకరుడు రెప్పవేసినను । నప్పుడసర్వసంహారమౌననిన । కావునవర్ణింపగాకగోచరము । భావించిచూడుమాప్రమథులమహిమ । మంచుబ్రశంసింపనంబికాదేవి । నంచితమానసాశ్చర్యమైయుండె । నట్టిపార్వతియుమున్నారగించంగ । బెట్టజాలదువిందుపిన్నపాపనికి । దేవదేవస్తుత్యదివ్యలింగాంగ । భావనాతీత । సద్భావసన్నిహిత । శంకరయఖిలసంస్తుతివామదేవ । పంకజప్రభవాదికింకరోల్లసిత । శుభకరచిన్మయజ్యోతిస్స్వరూప । ప్రభువపరాపరభక్తవత్సలుడ । సర్వకళ్యాణసంసారవిదూర । సర్వజ్ఞజీవుసాత్మాంతస్సంగమేశ । నెట్టణనిష్టించినీకానగింప । బెట్టవాశక్యమేపృథుదయాభావ । యనుచుప్రశంసింపనల్లనుమెచ్చి । వినుతదయామృతవనధినోలార్చి। సురభిచింతామణిసురభూరుహములు । వరవులైయుండంగ వరమీగినంత । పెద్దతాననుచుసంప్రీతిచిత్తమున। దద్దసంధిలబ్రసాదముకృపచేసి। తలచినపదపదార్థములుచేకూడ। వలెనన్నవరవస్తువులుదామెబొంద। పలికినబాసయేపాటిమైతనర। నిలిచినమార్గంబెనిలుకడగాంగ। బట్టినపదడైనబసిడిమైవెలుగ। ముట్టినబయలైనమూర్తిచేకొనగ। తొరలినశివునైనవెరవకగెలువ।దరమినజంగమఘట్టణకోర్వజాలునక్షయలింగసంపదనిలిపి। లీలదత్త్వార్థసమ్మేళనంబొలయ। మోహమాయాదితమోరాశిద్రుంచి। దేహేంద్రియాదివిద్వేషంబడంచి। మున్నదత్త్వస్థితిదన్నుదానెరిగి। తన్నునుసత్క్రియోదాత్తతగూర్చి।లీనబైప్రాణంబులింగమందొలయ। గానాథుడాప్రాణిలీనమైయుండ। గానిరంతరపరమానందసుఖము।నూనినశివభక్తియుక్తిమార్గమున। వడిదివారాత్రోపవర్జమేత్తనగ। బడుసదాంతర్యోగభాతిగైకొలిపి। ఘనబహిరంగశృంగారాంతరంగ।వినుతప్రమథసంవిత్సుఖలీల।దివ్యానుభవవార్ధిదేల్పనబ్బసవ।డవ్యాయశివతత్త్వమనువెరింగంత। యుప్పుముల్లియనీరనుంచినయట్లు। కప్పురంబుననగ్గిగప్పినయట్లు। వడిగండ్లవర్షంబువారాశిగురియ।వడువునదాలేకవర్తింపుచుండె॥

ప్రభుచరిత్రంబుభక్తిమైభక్త। సభలందుజదివినసంప్రీతివిన్న। సరససమంచితసచ్చిదానంద। సుగుచిరలింగైక్యసుఖమువర్ధిల్లు । వెండియునొకనాడు।దండనాయకుడ। ఖండితభక్తివికస్వరలీల। జంగమార్చనసేయు సమయం

బునందు। దొంగలు బందివెట్టంగ నూహించి। లింగవంతులు గాని లెంకులకతని। యం
గణాంతరమువకరుగ రాదనుచు। వంగకాయలు కట్టుకొంగుల బాదివి। లింగసన్ని
హితుల భంగి వర్తిల్ల। చనుదెంచి యా బసవన దండనాథు। గనిభయంపడె క్రము
కఱ గన్నులనవ్వి। లింగవంతులు గాని లెంకులకీశ్వ। రాంగణంబున కెట్టులరు దేర
వచ్చు। నింక భక్తులకొక యీశ్వరార్చనలు। కొంకక సేయుదు రూర్చుండు డనిన।
నుల్లముల్ గలుగ నొండొరులఁ జూచుచును। ఝల్లన గుండె దిగుల్లన నవయ। భావిం
పమునమిడ బందిజిక్కెఱితిమి। దేవర గలిగె నా చావు దప్పెడిని। మనకింక నెమ్మోయి
మగుడి పో బోల। దని కృతనిశ్చయులై కూరుచుండ। సరసరమును లింగ సహితుల
పోలె। కరములు సాచుడు కట్టుకొంగులను। భంగి నా బసవయ్య భావసంగతిని। వం
గకాయలు బ్రాణలింగంబులయ్యె॥

నట్టిదకాదె ముక్తి వ్యవహారమేగి। నట్టి చోలింగాలయంబు లేకున్న। సంత
తలింగసంస్పర్శన సేను। మంతరించిన జచ్చున పెనెద్దియనుచు। కుంచిమతి బూరి
గుడివన్నియచట। గుచంబు గొండగోగులఁ బూజ చేసి। కరకంతు గుడియిదికంటిమే
మనుచు। పెరికె సెట్ల తనిబిలిచి చూపుడును। నాయతభక్తి శివాయన మోన। మో
యనియందండ్రమొకిఱ ముమ్మార్లు। పలగొని యింటికి వచ్చి కుడుచుడును। నిలలిం
గమనుచు నేపెఱు మల్లచావ। కుంచంబునకు మ్రొక్కి కుడి చెబొట్టార। కుంచంబు
గొని రండు కొలువగవలయు। నొకటికి కఱరలైన వేవేల్పు। వేకువ గుంచంబు వెం
డియువలయు। ననుచు నా శివదేవునపహసించంగ। వినికూడదని చెయ్యి వీనుల
చేర్చి। చాదుకల్లార సాక్షాల్లింగమూర్తి। గాక కుంచ మెకనుక నిమరి గెదరు।
నమ్మ రేరండు పినాకి బూపెదను। క్రమ్మనన నియేగ గాదొంటి యెడను। ప్రాకా
రనానుముఖ భద్రమండపము। శ్రీకరంబుగ స్వర్ణశిఖరంబు గుడియు। విరచితం
బై యొప్పు వృషభేంద్రుడేమర। నరయుకుంచము లింగమయ్యెనంతటను। నెల్లలో
కములను బల్లేసు దేవు। మల్లయ్య నానొప్పె మరియట్లు గాక॥

కాటకోటండ నాగలడొక్కఁ గొల్ల। యేట పెంట్రుక తన కీశ్వరుడనుచు।
బాలెల్ల బెంట్రుకపై బోటతండ్రి। గేలిసేయుచువచ్చి కాలదన్నుడును। ఖ్యాతసద్భ
క్తిమై కాటకోటండు నాతనికలుగుచు జేతిగొడ్డటను। భూతలంబునబడి బొరిబొ
రిడొల్ల। నేతరి వెనకముందించుక లేక। తలదెగిపడ వ్రేసె తా భవంబ నెడు। పులి
తలదెగ వ్రేయుపాలు పువర్తిల్ల। నికఱడనితడు దానిట్ల వ్రేయుటయు। నకఱడ గై
లాస హర్మ్యకవాట। జాలముల్ గూడ ఝుర్ఝురితమై పడియె। కీలకొగొడ్డలి కై
లాసమునకు। కడుచోద్యమని నరుల్ బుడివుళ్ళు వోవ। నదర పెంట్రుక లింగమయ్యె

నంతటను॥ బంచిన బావూరి బ్రహ్మయ్య భావ। నంబున గాదె జొన్నలు లింగము వ్యా
గావున భక్తుల భావంబు లింగ। దేవు నకును జన్మ దేశంబుగాన। బసవని సౌభాగ్య
భక్తి ప్రభాతి। యనకంబు దలపోయనిది యెంత పెద్ద। కపటంపు శివలాంఛనపరు
లునైన। యపవర్గ కారణులరదియట్లు। నేణాంకధరు భక్తికెక్కినవాడ। రే
ణుశాధ్యైనయక్రియ దలబోయ। ననుచు భక్తానీకమచ్చెరువంద। ననుషక్తి వ్యుచ్చ
లనబ్బసవయ్య। యచ్చులగా బూచి యభిమతార్థంబు। లిచ్చు భక్తుల జేసె సిలన
ట్లుగాక॥

మరియును నొక జంగమంబేగుదెంచి॥ యరిమురియభ్యాంగ నావసరవ
ముస। నిత్య నేమంబిది నేత్రిమ్యగ్గునకు। ముత్యాల పాడి మాకు ముక్కునవలయు।
గదలక మెదలక క్షణమాత్ర లోన। బదిపుట్ల ముత్యముల్ బసవ యిమ్మనని। సరసర
లింగ పసాయతశస్త్ర॥ కరతలు డైజూడక నుదృష్టినున్న। జొన్నల పోకి విశుద్ధ
ముక్తాఫ। లోన్నత రాశిమై యున్న నవ్వుచును। సన్నుత పదిపుట్ల సంఖ్య మీకేల
యెన్ని మీవలసిన నన్ని గైకొనుడు। ననవుడు నట్లకాకనుచు ముత్యములు। గొనిపో
యి బెరుకలదనరసన్నియును॥

మొరటద వెంకయ్యవలు నొక్కనాడు। కరకంరుభక్తుడొక్కరుడర్థ
రాత్రి। నరుదేర బాడగాంచి యడుగులకెరగి। సరసోచితక్రియాసంపూర్ణు
జేయ। మాలింగమునకు నేమమ్మొక్క మొదవు। పాలును మూరేడు పత్తిరివలయు
నటుగాని యవసరంబలవడ నేర। దిట చెల్లునో యని యేగుదెంచితిమి। వెడసే
యరాదిక క్షణంబునను। గడియింపకున్నను కాదు కార్యంబు। హరభక్తు
లూగకేనోరుల నెనడుగ। బోరుగూరికి వేళపోవంగరాదు। యింకనెట్లనమదినిం
చుకేనియును। గొంకక వంకయ్య గొడ్డుం సక్షణము। కొనివచ్చి యొకవట్టె కొరట
సంధించి। మానసిజహరభక్తమండలి దలచి। యాకొరట నెపత్తిరి గొడ్డునంద।
పాకటంబున బాలుబడయుదు ననుచు। గుండ వేగ గడిగి కొనివచ్చి బదుక। గుండ
నిండగ బాలుగురిసె నా గొడ్డు। కొరట నెపత్రియంకురితమై పరగ। వరలనా ము
రటద వంకయ్య కోసి। తెచ్చియాభక్తునకిచ్చి నేమంబు। చెచ్చెరజల్లించె జెప్పజిత్ర
ముగ। ననగవిందు ముదొల్లి యాద్యోక్తులందు। కను గొంటిమిప్పు డీకటకంబునంద
బసవని దృష్టి సంస్పర్శనంబునన। యెసగు జొన్నలపోకయింక జూడ। బొనరు
చు ముత్యాల పోకమైతనరె। ననిభక్తమండలి వినుతింపుచుండ। జెచ్చెర మరియు
నీప్సితవస్తువితతి। యచ్చుగా బసవడిట్లిచ్చుట జూచి। వేడుకయ్యెడు నాకు వేడంగ

ననుచు। రూఢిగాజంగమరూపంబుదాల్చి। చక్కనసంగమేశ్వరుడేగుదెంచి। గ
క్కునపాడవకన్నడుగుటయు। నాయతలింగపసాయతహస్తు। డైయెరుగనే
నీకుమాయనేనుచు। ముకురంబుజూపుడుముక్కన్ననీకు। నకలంకసహజంబయ
పెచూడుమనిన। నద్దంబులోఫాలాక్షుంబుగాంచి। యాద్దేవదేవుండు తద్దలజ్జిం
చి। యప్పుడక్కడనని రాకారమగుడు। జప్పరింపుచుజూచిజాసందపంద। యో
డకుమోడకుయోకోరిసంగ। యోడకుమోడకుముకటియునొల్ల। నెరుగవేస
త్యమాహేశ్వరులిండ్ల। నెరయంకకానినినిజగరినన్ను। దాసయ్యవలెనిన్నుతప
నిధివేడ। నాసిరియాలునట్మాత్మ జుగోర। గనకవృష్టియడుగగరికాలునట్ల। పని
తదునెడపుచ్చమననంబిభాతి। వెండియుగుమ్మరగుండయ్యకిచ్చు। మిండపాప్ర
యంబుగామింపకాజేసి। స్వర్గాపవర్గాదిసౌఖ్యంబులొల్ల। భగణనీప్రమథు
లభక్తులయిండ్ల। నలచుచుడించినయాప్రసాదంబె। కలదుభోగింపగాగల కాల
నెల్ల। సర్వభక్తాత్మమీజలకంబువాడు। గుర్వగామాకాటకోటయ్యగారు। హ
రమీనగరిమాలకరిపుష్పదంతు। డరిదిపూజాంకన్నప్పదేవయ్య। యుండెగట్టెడి
దిమాయింతిరేకవ్వ। ఖండదీపమువాడుగానమినంది। నెట్టణదీవించినీకువిభూ
తి। బెట్టెడువాడుమాపిష్ణనైనారు। యనుషక్తిమైగంధమర్పించువాడు। మనసి
జసంహరమాయెణుకూతిణ। వరదమీధూపంబువాడుమాచయ్య। వరకీతిఙ
మీగంటవాడోహిళయ్య। ధరమంగళారతుల్దర్శించువారు। వరదసోమపగా
రుశరణవత్సలుడ। వంటకట్టెలుదెచ్చువాడుమారయ్య। వంటింపగరికాలుపడి
వెట్టువాడు। కరకంఠయాడబాలచిరితొండనంబి। మరియుచానసముదిమాసంగ
ళవ్వ। కరికాలచోడుపళ్ళెరమిడువాడు। గరికెకావడివాడుఘనుడుహొన్నయ్య
రమణీయముగనోగిరంబులుపరిశ। నమువాడుచన్నయ్యవిమలదేహుండ।యా
రగింపగబెట్టునవసరంబులడి। వీరచోడవగారువిశ్వైకవినుత।యిడపంబువాడు
రేచయమునుసాలు। పదుప్రసాదులుబిబ్బబాచయ్యగారు। మృదుడమానాట్య
నమిత్తండివైద్య। డడరగగల్లిదేవయ్యవెండీడు। చులహారసామవేదులుపురో
హితులు। తెలియబాణకుండిలమాయిభట్టు। కోగిమీపరిహాసకులుకళియం
బ। గారువాగీశనైనారుపాఠకుడు। శ్రీపతిపండితుల్శివుడమీకవులు। నాపండి
తయ్యగారనుగుపండితులు। నాదివీణలవాడుమాదిరాజయ్య। నాదరసజ్ఞుడున
లిశంకరయ్య। కరణంబుకర్మసంహారకేశిరాజు। ధరజగదేవుండుదండనాయకు
డు। గణనాధుడందుశేఖరమీప్రధాని। ప్రణుతించిచూడుమాప్రభువుమీ ప్రభు
వు। యిరవత్తుడుగజసాహిణియశ్వసాహి।వారవుగాబేరమయోగియొడయుం

డు। యనఘరామయ్య యేకాంతంబువాడు। నానరబల్లహుడుకుం బెనసభినద
బి। శంకరనీబంటుశంకరదాసి। యంకంబువాడు సేనాధినాథుండు। లెంకదా
మంచయ్యలీలమీనగరి। సుంకీడుసుంకేశుబంకయ్యగారు। సురియవట్టెడువాడు
సురియచౌడయ్య। బారిగులచ్చిరియారుభువిహేళగీడు। హరమీరుబెజ్జమహాదే
విదాది। ధరరుద్రపశుపతిదామంత్రవాది।సువిధానికకరయ్యభువిజాలవాడు।
శివరాత్రిసంగయ్యచౌలిభోగతండె। దేవరదాసయ్యదేవదాసీడు। భావింపగిన్న
రబ్రహ్మయ్యబచ్చు। మడివాలుమడివాలుమాచిదేవయ్య। కడమలనంబిచొప్పడ
దివ్వటీడు। తెల్లంబుగోడలుడీచేడువాడు। సల్లీలగోడలమల్లయ్యగారు।కుమ్మ
రికుమ్మరిగుండయ్యగారు। జోమ్మయ్యవేటకాడిమ్మహిలోన।కమ్మరమ్మలవాడు
ఘనుడీళ్ళహాళ। జొన్నయ్యకీలారినెమ్మిచెండుండు।మాయావిబల్లేశుమల్లయ్యకో
ట్టు। బోయీడుబాచయ్యభూరికోటారి। పాలుబితుకువాడులీలవంకయ్య। పా
లుగావంగనేర్పరిగొడగూచి। కావునసీదుసకలనియోగంబు। మావారలైయుం
డమన్ననోరమణ। యేమిటగొరతనాకేమిటగడమ। యేమైననడుగునీకిచ్చెదనిం
క। మానంబువదలినమహిదల్లడిలిన। మానుగాప్రమథులయానసీయాన। కాల
కూటముకుత్తుకకురాకమున్న। గాలిపురంబులుగాలకమున్న। గౌరీవివాహం
బుగాకటమున్న। యూరలజాడంబులలరకమున్న। తివిరిమూతుల లెనిమిదియు లే
కమున్న। భువిహరిబ్రహ్మలుబుట్టకమున్న।యటమున్నయటమున్నయటమున్న
మున్న। యిటనీవుసాస్వామి నేనునీబంట। కరకంఠయిట్లెలకళవళించెదవు। వర
లనాచేతబోవచ్చునేయనుచు। నసమాత్మతోడమారంకమైగెలిచె। బసవడుద్య
ద్భక్తిభాతిమైనిట్లు- వెండియునిర్మలాఖండితకీర్తి। దండనాథాగ్రగణ్యుండు
ధన్యుండు। సజ్జనస్తుతుడుబసవడొక్కవాడు। బిజ్జలుకొలువునబ్రీతిగూర్చుండి।
యొడకొడకుమనియొకకడవెత్తు। మాడికిబాహుయుగ్మముచాపదడవ। యిసు
మంతబూడిదనొసలబూసినను। మసలకకొండంతమరులెత్తెననుట। తెల్లవను
చురాజుమెల్లననగుచు।తెల్లవోబసవయ్యశివమురుల్గొంటె।।భమసితితలకెకర
భక్తిరసంబు। కుమతివైనిండినకొలువులోపలను। నోసెబాయనుచునొడకొడకు
మనుచు। బాహుయుగ్మముచాపిపట్టుటేమనిన। స్వగుణసంకీర్తనతగదుసేయం
గ। తగదనియున్ననునగుసభయనుచు। త్రిపురారిగుడితూర్పుదెసనేరునేల। కపి
లేశ్వరంబందుదపసియొక్కరుడు। యాలింగమునకునిత్యమునారుపట్లు। పాలు
మజ్జనమార్పగాలువల్గట్టం। వీధివీధులవెల్లివిరియనేనుగుల। పాదఘట్టనమున
పంకంబురేగ। నావీథిజల్లదానమ్ముచుగణక। బోవుచోగాలూన బోయినవొస

గ। కదురొంపిగాలుజారుడుజల్లకడవ। బడబోవగొల్లెతబసవరోయనిన। బట్టి
తినచ్చటబడకుండగడవ। చట్టనచేతులుజాచియేననుచు। గొల్లెతరూపంబుగొ
ల్లెతయిల్లు। గొల్లెతయున్నయుంకువయుజెప్పటయు। రప్పించిగొల్లెతరాజు
తానడుగ। తప్పకబసవయ్యజెప్పినయట్ల। చెప్పచునొరగినచేతఁగొంపియును।న
ప్పుడుజారంగనంటినకాలి।రొంపియుబూపియురుంగవేయుతని। పెంపునకిదియొ
కటిపెద్దయేతొల్లి। ప్రవిమలభక్తివిభ్రాజితలీల। భువినరవాద్దడిముమ్వూరి లోన।
శ్రీనిలయుడు। తిరుచిట్టంబలుండు। నానొకటిభక్తుడనీశ్వరకేతిఁ। కరమర్థితోవ
రషకాలంబునందు। హరపూజనార్థమై యుందొక్కనాడు।వనిపుష్పములుగొసి
కొనివచ్చునెడను। వననిధితీరంబుననుకాలుజారి। పడివడిపుష్పముల్ పడకుండభ
క్తు। డడరుచుచిట్టంబలాధీశయనుడు। పరముడుభక్తునిపడకుండబట్టె। పరసున
బట్టెనటె బసవలింగంబు। పడినట్టులనుగాక।వసుధీశవినుము। పుడమిని సొన్నలి
పురవరంబునకు। బోయినబోకుదత్పురిసుఖగోష్ఠి। నాయతభక్తసభాభ్యంతర
మున। సిద్ధరామునిజూచిశివభక్తవితతి। సిద్ధుడలోకప్రసిద్ధంబుగాగ। నభినవ
శ్రీగిరియనగనప్పురము। నభిమతలీలసొంపారరచించి। యాపర్వతముమల్లి కా
ర్జునదేవు। నేపారగొనివచ్చి।యిచ్చటనిలిపి। ధృవముగాలక్షయుదొంబదివేల
శివలింగములనుజెచ్చెరప్రతిష్ఠించి। దానికిదగనమర్త్యములోనియన్న। పాన
ముల్ పుట్టకభక్తి పెంపుననుసహజముకుటమునొనలికన్నునుదనర।మహితయో
గానందమహనీయలీల। మేసినీడయుభూవిమెట్టినయదుగు। గానకబడదనగ జ
రింపుచును। యమితసమాధియోగాంతంబునందు। ప్రమథలోకమునకు పన్న
గానేగి। యకటడతత్వరహస్యసద్గోష్ఠి। మక్కువనెక్కొనసమసలి యేతెంతు।
ప్రఖ్యాతమిదినీకు। ప్రమథలోకమున।నాఖ్యాతసత్కీర్తియగుబసవాఖ్యు। బో
డగంటికేభక్తిభూతిసద్గోష్ఠి। కడునొప్పనిక్కడగలుగునకటడను। నతడుండు
నావిందుమఖిలలోకముల। సతతసాన్నిధ్యానుషక్తిమైననిన। శివభక్తతతిజూచి
సిద్ధరామయ్య।ప్రవిమలగతినేడప్రమథలోకమున।నరసివచ్చెదనంచునక్షణంబు
నను। యరిగికైలాసనగాగ్రహర్మ్యమున। నజకలాబుద్ధక్షయాంతకజ్యోతి। ని
జబలప్రపద్యయామ్యనీలరుద్రేశ। యీశానశర్వసద్యోశభగణప్ర। కాశసురాధీశ
గౌరీశధన్య। వామదేవభవోద్భవప్రచండధర। వామదేవోగ్రసంహారపినాకి।
ధాతృవిధాతృహుతాశనశివమ। హోతేజసూక్ష్మలయక్రూరదంష్ట్రి।క్షేమేశవిక
రణార్చిఃస్మంతదమన। భీమాభిధానోగ్రపింగాక్షకత్రిణ। విషధరానంతనివృ
త్తినిధీశ। వృషభగణాధ్యక్షవిభువాయువేగ। హరిరత్నకరబభ్రు హంతాగ్ని

దుఃఖకరసుఖకరను దుంబరకాలరుద్ర। హరిహరబ్రహ్మసౌమ్య స్వామిమృత్యు। హరభయానకహాలాహలపరంధాత్ర। వజ్రదేహావ్యయపటరుద్రశీఘ్ర। వజ్రదంతవినోక్త్రపటవిరూపాక్ష। సహానేశశంభుపంచశిఖివియోక్త్ర। గుహారుద్రబాధకగోపతిశాన। పింగళాసాధ్యమాతంగరోహితను। రంగకపాలధరస్థూలరుద్ర। శాశ్వతేశోర్ధ్వకేశత్రిదశేశ। విశ్వేశచండేశవిత్తేశవృషధ। రాక్షయరుద్రకాలాగ్నిరుద్రత్రి। యక్షఫణీంద్రవినతజులాదిగను। రుద్రచిహ్నాలు గ్రాలరుద్రాత్ములైన। రుద్రగణాధీశ్వరులు చేరికొలువ॥

శ్రీనందినందినాథానందవృషభ। సానందగోముఖహయముఖాభృంగి। దండపాణీశానచండేశరౌద్ర తుండాభగణరుద్రపుండరీకేశ। పర్వతాభరణదర్పసుభద్రసర్వ। సర్వజ్ఞసర్వాత్మసర్వసంహారణ। దారుకరేణుకధవళాక్షవీర। వీరకవీరభద్రారూఢభద్ర। త్రిజటిధూర్జటిలోకవిజయాట్టహాస। నిజబలవిషబలనిశ్శంకనీల। నీలలోహితనిత్యనిష్కళాశాంత। కాలమహాకాళకాలకాలోగ్ర। గూపనిరూపవిరూపాక్షవిశ్వ। రూపపుష్కళశాంతరూప వృషాంక। యుగాంతకభర్గసితగ్రీవపింగ। శ్రోగ్రకాయాతీతయుత్తుంగవిముఖ। కరిముఖనరముఖకపిముఖద్విముఖ। శరభముఖాముఖోష్ట్రముఖశార్దూలముఖ। ముఖచతుర్ముఖపంచముఖసముఖాష్ట। ముఖనవముఖదశముఖషణ్ముఖైక। ముఖ సహస్రముఖదుర్ముఖవికటాక్ష। ముఖహరవిషహరశిఖిహరమృత్యు। హరయమహరగజాసురహరసకల। సురహరాసురహరపురహరభృంగి। గజకర్ణశార్దూలకర్ణాశ్వకర్ణ। విజయఘంటాకర్ణవీరగోకర్ణు। లాదిగాబలశిసదైశ్వర్యలీల। నాదిప్రమథగణావళిగొలువ। సనకసనందనసన్మునీశ్వరులు। సనుగులైతమహత్పదయాబ్జములెబూన్ప। నుపమన్యువామదేవపవిత్రపాణి। కపిలకణ్వాగస్త్యకౌశిక సుబల। శ్వేతదధీచివసిష్ఠకణ్వాత్రి। గౌతమకశ్యపసూతాసిలాత్మ। మాండవ్యహారితమార్కండేయ। పులహశాండిల్యవత్సకుత్సపులస్త్యశక్తిబాదరాయణ। భృగుబకదాల్భ్యరురుసి। లాదమౌద్గల్యపణాదశాకల్య। గర్గశౌనకచతుష్కర్ణమృకండు। భార్గవాంగిరసభాండకశునక। మైత్రేయబల్లకిమంకణచ్యవనమిత్రావరుణనారదాత్రిసావర్ణ। పైలసుమంతసుబ్రహ్మణ్యామంద। పాలసుమిత్రరైభ్యకసత్యసుమహ। పర్వతజైమినిపౌలస్త్యగార్గ్య। దూర్వాసులాదిగాసర్వసన్మునులు। వెలుగునాశీర్వాదవేదనాదముల। నలరుచునందందననుగీతిసేయు। సురనరదనుజఖేచరసిద్ధసాధ్య। గరుడగంధర్వోరగప్రకరంబు। ద్వాదశాదిత్యులేకాదశరుద్రు। లాదినవబ్రహ్మలష్టవసువులు। సురపాగ్నియమదైత్యవరు

ణాగంధవహ। వరవాహహరదిశానాథయాథంబు। శ్రీవాగ్వధూనాథజిష్ణులు
నవిక। లావరణస్థులైయుభయముల్ వేడ। తుంబురునారదాదులుసుగీతామృతం
బునసేయ్యంబుదనరనోలాపఁగ। నంబికాసహితుడైయాస్థానమంట। పంబున
బేరోలగంబుననున్న। శివదేవుగనుగొనిసిద్ధరామయ్య। యవిరళభక్తి సాష్టాం
గుడైమ్రొక్కి। విన్నపంబవధారు। విశ్వలోకైక। సన్నుతమర్త్యాంబుసద్భక్త
జనులు। ప్రమథలోకమునందుబసవడుకలడొ। ప్రమథేశుకొలువునబరికింపుమ
నిరి। బసవసంస్తుత్యసద్భక్తైకదేహ। యసలారనున్నరూపానతిమ్మనిన। యా
లోకమీలోకమననేలబసవ। డేలోకముననులేడెల్లచోనుండు। ప్రమథులయం
దుసద్భక్తులయందు। సమరంగమాహృదయాబ్జకర్ణికను। సతతంబుగురులిం
గచరములయందు। నతిముదంబుననుండునాదిబసవండు। యట్టొటకిటు చూ
డుమాయనిశంభు। డిట్టలంబుగదనహృదయంబుదెరవ। సంగతంబగుకరస్థలము
లింగంబు। జంగమావళికినిశరణనుకరము। ననిమిషుడైచూచుహరుమీదదృష్టిఁ
కనుగవహర్షాశ్రుకణవితానంబు। దరహాసితాస్యవిస్ఫురణయుదనర। బరమ
శివధ్యానపారవశ్యమున। పద్మాసనస్థుడైపరమేశుహృదయ। పద్మంబునందు
న్నబసవయ్యజూచి। ప్రమథులుహర్షింపనమరులుమ్రొక్క।నుమబోటియత్యద్భు
తోపేతగాగ। నామూర్తిగనిసిద్ధరామయ్యయుద్గ। తామితానందపూర్ణా
త్ముడైయుండ। హరుడుపర్వతపుత్రినరవిరికంట। బొరిబొరిచూచుచుపూర్ణేం
దువదన। చూచితేబసవనిసురుచిరమహిమ। మాచెలువీనిల్క డేరికిగలదు। వెల
యగనయ్యాదివృషభేంద్రుడనగ। నలినేనరెండుమూర్తులధరించితిని। వినుతవ
పుత్రోభవిష్యామియనుచు। నేనయశిలాదునకేనుపుట్టితిని। యసలారభక్తి హి
తార్థమైయేన। వసుధజనాంచితిబసవడనంగ। నేసగనిట్టిదకానయీశుండనేన
బసవడఁపేరిసద్భక్తుండనేన। మున్ననుమనబసవన్నసుగుణము। హొన్నతిమె
రుగవేయొగినట్లుగాక। లోకాధిపతినేనులోలాయతాక్షి। ప్రాకటంబుగలోక
పావనుడితడు। కారణలోకసంహారుండనేను। కారణలోకోపకారి యితం
డు। భక్తవత్సలుడనేపర్వతపుత్రి। భక్తరత్నములకుబండారియితడు। భక్తైక
దేహుండభావింపనేను। భక్తజనప్రాణిబసవడీక్షింప। ముక్తికిరాజసూమద్ది
యనేను। భక్తికిరాజసూబసవండుతలప। పసరింపనేలింగపట్టబద్ధుండు। బస
వడుసద్భక్తిపట్టబద్ధుండు। నచరలింగంబనేనచలేంద్రతనయ। సచరాచరక్షో
ణిచరలింగమితడు। చనునాదినాపేరుశంభుండనంగ। వానరద్వితీయశంభుండువీ
నిపేరు। స్థిరభక్తిమమ్మగొల్చినగానిలేదు। ధరవీనిదలచినంతనెభక్తిగలుగు। న

లరుచుబాళిందేహార్ధముల్ షూకు। నిలనిత్తురఖిలభక్తులునొక్కయడను। నచ్చు
గాబాళిందేహార్ధముల్ బసవడిచ్చుచునుండుదానెల్లభక్తులకు। నాయుతమతిబ
సవాయునబరగు। నీయక్షరత్రయంబిట్లొకటిమాటు। చదువునాతనిముఖసదనం
బునందె। కదలకుండుదుము మాగణములుమేము। పొదలునెవ్వనియాత్మనుదిత
సద్భక్తి। యదియుబసవనిమహాత్వంబకాదె। పరికింపనెవ్వడుబడయుప్రసాద।
వరముక్తియదిబసవనిక్రుపకాదె। మదిలోననెవ్వడుమముదలపోయు। నదియె
ల్లబసవనియంశంబకాదె। పసరించుజంగమభక్తియవ్వండు। వసుధలోనది
బసవనివృత్తిగాదె। భక్తిపట్టముదాల్చబసవడు దక్కశక్తిసమేతులు జగ
తిపైగలరె। యదిగాకయొకరు నాయందేలభక్త హృదయస్థుడై చూడని
ట్లున్నవాడు। నంచువెండియు ప్రస్తుతించుచు శంభు। డంచితమతిబసవ
య్యకిట్లనియె। బసవమర్త్యమునందుభక్తులుగలరె। యెసకమేసంసారమి
ష్టమేనీకు। ననియానతిచ్చుడునద్దేవుహృదయు। వనజస్థుడగుబసవండిట్లులనియె।
మందునకైననుమర్త్యలోకమున। నిందుశేఖరుభక్తుడెవ్వడులేడు। భక్తుండనే
ననూభక్తులందరును। భక్తాత్మమీస్వరూపంబకావునను వెండియుగలదొక్క వి
న్నపంబింక। చండేశవరదప్రసన్నతవినుమ।జంగమలింగప్రసాదోపభోగ।సం
గతసుఖసుధాశరధినోలాడు। నిటువంటిభవములెన్నెనియులెస్స। యటయప
వర్గమహిష్టతకంటె। కావునశునకసూకరక్రిమికీటకావహజన్మంబులైనగాని
మ్ము। సుప్రసిద్ధముజంగమప్రసాదంబ। చేప్రొద్దుభోగింపనెట్లుగల్గినను। జా
లువోభవకోటిశతసంఖ్యలందు। నోలినిబుట్టింపునొకటియునొల్ల। ననవుడుగౌ
రీశుడతిదయాదృష్టి। గనుగొనిసిద్ధరాముసీకుజూపుడును। శివునకుమ్రొక్కుచుసి
ద్ధరామయ్య। భువికినేతెంచియద్భుతమునెక్కొనగ। భక్తసమూహాకబసవ
య్యమహిమ। వ్యక్తిగాజెప్పగనట్లనేవింటి। ననువుడుబిజ్జలుడటంతొటకును।జ
నులకునెల్లదృష్టంబిప్పుడిదియ। యనుచునమూల్యవస్త్రాభరణముల। వానరగ
గాళవ్వబోయతకొసగ। యవికలాజాండతత్వాత్మకుడైన। ళివుడుకరస్థలా శ్రీ
సుడైయుండ। సర్వగతుండైనశంభుభక్తునకు। సర్వగతత్వంబుసహజంబ కా
దె। సర్వమయుండైనశర్వుభక్తునకు। సర్వమయత్వంబుసహజంబకాదె। దూ
రేక్షణంబునుదూరశ్రవణము। దూరవిజ్ఞానసిద్ధులుమొదలుగను। నణిమాదిసిద్ధు
లునభవుభక్తునకు। గణుతింపనెంతశ్లాఘ్యంబుదాననుచు। సకలమానవులు మ
స్తకతటన్యస్త। ముకుళితహస్తులైమ్రొక్కుచునుండ। నల్లవోయనుచు భూవల్ల
భుడతులితోల్లాసచిత్తుడైయెల్లవస్తువులు। దట్టుడుబసవనదండనాయకున। కిట్ట

లంబుగఁ గట్టనిచ్చె సంప్రీతి। సుభక్తిశృంగారగుణగణాధార। వరదయాలంకారసురుచిరాకార। ఖ్యాతగంభీరదుష్కర్మవిదూర। గీతమహోదారధూతసంసార। యకుటిలచిత్తశివాచారవేత్త। ప్రకటతత్త్వాయత్తప్రవిమలవృత్తయజ్ఞానజైత్రయుదాత్తచరిత్ర। విజ్ఞానపాత్రసంవిత్సుఖామాత్ర। రూఢవ్రతోత్తుంగరుచిరాంతరంగ। గూఢప్రసాదాంగగొబ్బూరిసంగ॥

గద్య॥ ఇతి యాసంఖ్యాతమాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభభ్రమరా
యమాణజంగమలింగ ప్రసాదోపభోగ। సంగతముఖసుధా
శరధినిమగ్న। సుకృతాత్మపాలకురికిసోమనాథ। సు
కవిప్రణీతమై శోభిల్లితనరి। చరలింగఘనకరస్థ
అవిశ్వనాధ। వరకృపాంచిత కవిత్వ
స్ఫూర్తిఁ జేసిఁ। చనుబసవపు
రాణమనుకథయందు
ననుపమంబుగ॥

ద్వితీయాశ్వాసము.

సంపూర్ణము.

శ్రీరస్తు.

శ్రీలక్ష్మీగణపతయేనమః.

శ్రీబసవపురాణము.

తృతీయాశ్వాసముప్రారంభము.

శ్రీరుద్రభక్తాంఘ్రిశేఖరశుద్ధ। వీరమాహేశ్వరాచారసంగాఖ్య। దండి
తైయిమరియొక్కజంగమము। వేండియుబసవనదండనాయకుడు। మంత్రు
లుదానునుమహీపతివనుప। దంత్రంబునకుజీవితమువెట్టునెడను। వచ్చి యీయ
ర్థంబువలయునంతయును। నిచ్చినగానియొండేనొల్లననుచు। దట్టించియడుగు
డుబెట్టెలమాడ। లట్టున్నభంగినాయయ్యకునొసగ। దంత్రసమేతులైధరణీశు
కడకు। మంత్రివర్గంబేగిమరిరురునిట్లనిరి। చెప్పినగొంటెమాచప్పకయున్న। ద
ప్పగునటుగానజెప్పగవలసె। పనిసేయవెరతుముబసవయ్యతోడ। ధనమెల్ల
నొక్కజంగమునికిచ్చెననుచు। కొండెంబుజెప్పినగోపించిరాజు। బండారుబసవ న
దండనాయకుని। రప్పించిమాయర్థమొప్పించిపొమ్ము। తప్పేమిచాలుప్రధాని
తనంబు। దండింపరాదనుతలపునసిట్లు। బండారమంతయుబాడుచేసితివి। పర
ధనంబపహరింపనిబాసయంద్రు। పరధనంబెట్లుకోబసవగైకొంటి। వేయుమా
టలునేలవెరతుమునీకు। మాయర్థమొప్పించినీవుంతనుండు। మనవుడుగించి
త్ప్రిహసితాస్యుడగుచు। జననాథునకుబసవనమంత్రియనియె। పరమేశుభక్తి
యకల్పతరువుండ। హరుభక్తియకనకాచలంబుండ। కామారిభక్తిచింతా
మణియుండ। సోమార్ధధరుభక్తిసురధేనువుండ। బగతుడాసించునేపరధనం
బునకు। మృగపతియుద్దెసమేయునేపుల్లు। క్షీరాబ్ధిలోపలగ్రీడించుహంస। కోక
రునేపడియలనీరుద్రావంగ। చూతఫలంబులుచుంబించుచిలుక। యేతెరంగుననీ
ల్చునేరేగుబండ్లు। రాకామలజ్యోత్స్నద్రావుచకోర। మాకాంతనేయునేచీక
టిద్రావ। విరిదమ్మివాసనవిహరించుతేటి। పరిగొనిసురియునేబబ్బిలివిరులు। మె

రుగునేయులదిగ్గజేంద్రంబుకోదము। వెలిపండిచనుజీకుమెరుగవుగాక। యరుద
గులింగసమర్థులయిండ్ల। వరవుడనాకొకసరకెయర్థంబు। ఘుడమీశమీధనంబు
నకుచేసాప। నొడయలకిచ్చితియొడయలధనము। పాతికెదరగినభక్తుండగాను।
కాదేనిముడువులెక్కలుజూడుమనుచు। దట్టుడుబసవనదండనాయకుడు। పె
ట్టెలుముందటబెట్టితాళములు। బుచ్చుడుమాడలుప్పొంగుచుజూడ। నచ్చెరువుగ
లెక్కకగ్గలంబయ్యె। మధుకపాండ్యుడుతనమంత్రిచేనిట్టు। లధికయర్థంబిచ్చి
హయములవిలువ। బనుచుడునతడుసద్భక్తిపెక్కువను। చనిచనిజంగమార్చ
నసేయజేయ। నర్థమంతయుబోవహయములవిలువ। నర్థంబులేకున్న నను
మానముడిగి। పోలమునక్కలనెల్లబిలిచికెప్పించి। నలిపాండ్యభూనాథునకుబొ
డసూప। చొక్కనైనారులమిక్కిలికిరుణ। నక్కజబందనానకలన్నియును। యి
లగంకణములుతేజులునయ్యెగాదె। మలహరుభక్తులమహిమదలంప। నిదిచో
ద్యమేయంచునెల్లభక్తులును। సదమలచిత్తులైసంతసంబంద। నతివిస్మయాక్రాం
తుడైబిజ్జలుండు। నితడీశ్వరుడకాక యితడుజేయనుచు। వరవస్త్రభూషణావ
ళిసమర్పించి। పరమానురాగుడైనరులెల్లవినగ। బండారిమీదనెవ్వండేనియింక
కొండెంబుజెప్పనాకుకలజేడి। నాలుకలగోసిసున్నముచాలబూసి। పోలవే
వియుసుమువోయింతునోళ్ళ। ననుచునబ్బసవసింహముఁవీడుకోల్ప। జనుదెంచెన
గరికిజనులునుతింప॥

వెండియునొక్కయ్యవేశ్యాలయమున। నుండిచానిసెబిలచిబండారినగ।
ర। మసనిత్యపడివేడికొనిరమ్ము వేగ। ననవుడునట్లకాకనిపోయియచట। పడతి
యబ్బసవయ్యపట్టంపుచేవి। పొడగనికట్టినపుట్టంబుచూచి। సుసలారపడివేడు
టంతెచాలించి। మసలకబానిసెమగుడిరమ్మంచె। యక్కయేమందునీయాననే
నిప్పు। డొక్కచోద్యముగంటినక్కడికేగి। యట్టిదివ్యాంబరంబఖిల లోకముల
బుట్టదుబసవయ్యపట్టంబుదేవి। కట్టినపటువలిపుట్టంబుచూచి। నెట్టణవచ్చితినీ
కెరిగాప। చావవేడినజాలుబసవయ్యయిపుడ। యావస్త్రమొసగెడునరగలిగొ
నడు। పరగుమహాదేవభక్తులచేత। నరుదరుదనగగణారాధనములు। గొనివచ్చి
జంగమకోటిసస్నేహ। మునరిచ్చినట్టియమూల్యవస్త్రములు। కెంజావళియు
జయరంజియుమంచుపుంజంబుమణిపట్టుభూతిలకంబు। శ్రీవన్నియయుమహాజీని
యాజీని। భావజతిలకంబుపచ్చనిపట్టు। రాయశేఖరముమనురాజవల్లభము। వాయు
మేఘముగజవాళంబుగండ। పడముగాపునసరిపట్టునుహంస। పడిపీడావళి ప
ల్లడదట్టి। వారణాసియుజకువాయుగెందొగరు। గౌరిగనయమును క్షీరోదకం

బు। పట్టునురత్నంపుపట్టునుశంకు। పట్టునుమరకతపట్టుపోంబట్టు। నెఱపట్టువె
లిపట్టునేత్రంబువట్టు। మరితపరాజంబుమాండోదరవిరియు। చంద్రాతపంబు
మసాంధ్యరాగంబు! నింద్రరాగంబుమహేంద్రభూషణము। సన్ననడంచునుశ
రధియుమేఘు। వన్నియరుద్రాక్షువన్నెకాంభోజి! పులిగోరుపట్టునుభూపతి రు
ద్ర। తిలకంబుసరిపట్టుమలయజసిరియు। కోలనిమేఘముగజావళిహయావళియు
వలిపంబుసరిదమ్మితెలుపుదివ్యాంబ। రంబునునుదయరాగంబుదేవాంబ। రంబు
పొత్తియుగుజరాష్ట్రింబుపట్టు। మొదలుగానెఱుగమేమునుతరతరము। పదప
డిమనవారుబడసినయట్టి। మానితవస్త్రవితానముల్గలవు। గానియావస్త్రస
మానముల్గావు। తథ్యమిట్టిదయనిదాసిచెప్పుడును। మిథ్యసేయకవేశ్యమిండని
జూచి। నలిదలిర్పగనీకునాతోడివలపు। గలదేనిబసవనికాంతగంగాంబ। కట్టిన
పుట్టంబుగ్రక్కునదెచ్చి నెట్టణనాకిమ్ము నేర్పుదలిర్ప। ననవుడునట్లకాకనుచుమిం
డండు। చనికాంచిబసవనీవనితగంగాంబ। కట్టినపట్టువలిపుట్టంబుమాడు। ని
ట్టున్నభంగినయొప్పింపవలయు। ననవుడుదనసతినాస్థానసదన। మునకుబిల్వగ
బంచిముద్దియగదిసి। పుట్టుచావెఱుగనియిట్టిమహాత్ము। డిట్టలంబుగనీదుపుట్టమ
డిగెడును। పుట్టమీవేగమీపుట్టమిచ్చినను। పుట్టముమనమునుసట్టిచందమున। లజ్జ
యుసిగ్గుదలంపకబసవ। డజ్జలజాక్షికోకరిమురిబట్టి। యొలువంగనొలువంగ
నొక్కటవస్త్రంబు! దళితాంబుజాననమొలచాయకున్న। గనుగొనియద్భుతా
క్రాంతాత్ములైన! జనములనవ్వుచుజంగమంబనియె। గహనమేజూడజగద్ధితసూ
త్ర। సహజవాహనులగుశంభుభక్తులకు। నవినిడిగుడినయానారనుభక్తు। డిలనా
లిచీరయొల్చెడెభక్తునకు। పంద్రెండువర్షముల్పాయకనేసి పంద్రెండుమూ
రలపసిసిపుట్టంబు। విపరీతగతిదన్నువేడుడుబొక్క। తపసికిదేవరదాసయ్యయీ
డె! యదిగాకబల్లహుడఖిలంబునెఱుగ। సదమలచిత్తుడైసతినిమున్నీడె। యగ
లేకరూపించియదుగంగదడవ। మరిమొన్నయధరుండుమాణిక్యమీడె। దండివై
మొన్నయధరుడిమ్మడించి! మిండభక్తునకుసర్మిలినర్థమీడె। మహినిడుగుడిని పే
ర్మాణిమన్నణము. గహనంపుదుర్భిక్షకాలంబునందు। చాటించిసకలార్థసం
పదల్చంద్ర। బూటుభక్తులకిలుచూరబట్టండె। తనయపెండిలిసేయుతత్ప్రస్తవ
మున। జనుదెంచియొకతపోధనుడువేడినను। యకాకంతవెండ్రుకలప్పుడుకోసి
చక్కనమానకంజారుడీడెట్టు। లనుచుగీటునుబుచ్చుచునుమిండగీడు। కిసియునో
తడవైనతనవేశ్యయనుచు। బసవనివారించివసుధబోవైన। పసిడిచెరంగుల ప
ట్టువస్త్రములు। మోపిడితనమోదమోపినన్నియును। వేపారగొనివచ్చి యి

చ్చెలంజియకు। నిక్కంబుబసవని నిజభక్తిమహిమ। తక్కువగాదయ్యె తరుణీ
మానంబు। ననిభక్తమండలివినుతింపుచుండ।వనితయంతర్వ్యాసమున కేగెనంత॥
బసవనిభక్తిప్రభాపటలంబు। దెసలవసుంధరదివిదీటుకొనఁగ। దినకరు
డాత్మీయ తేజంబుదరగు। ఘనుమదిలజ్జించిచనియపరాబ్ధి। బడియెనన్నట్టుగా
భానుండుగ్రుంకె। చెడిమిత్త్రుడరుగ రాజీవముల్ మొగిచి। భేరులుశంఖముల్ భో
రునజెలగె। మానసంహారునియాగారాంతరముల। నలరుచుబంచమహాశబ్దరా
వములుమ్రోసెభక్తసమూహాలయముల। ఘనధూపధూమసంజనితమేఘము
లు। చెనసికప్పినమాడ్కిఁచీకటుల్బర్వె। వరముక్తిసతిబసవనికీయారతులు।పరు
వడి నెత్తుదీపంబులో యనఁగ। నక్షత్రచయమంతరిక్షంబునిండె। యక్షీణతరకాం
తియసరార వెలిగె। గొరియమృచ్ఛసిశూద్రకుండనురాజు। నరుకువడుట తొల్లి
మెఱిగియెఱింగి। చంద్రునిచేటుదైత్యేంద్రునిపాటు। నింద్యునిభంగంబునెఱిగినె
ఱింగి। జారులచోరులజర్జించుకవుల। ఘోరవివేకంబుపొగడంగనేల। యనఁగ
సంధ్యావేళలందుసద్భక్త। జనులులింగార్చనల్సలుపంగనంత। మిండజంగమ
కోటినిండారుభక్తి। దండనాయకుడంపతండతండములు। ఘనసార తాంబూల
గంధప్రసూన। వినుతాభరణవస్త్రవితతులుగొనుచు। గరమర్థిలంజరికంబు
సేయంగ। నరిగెదమేమంచునురక్తినరుగ। లింగసర్వేంద్రియలీనుండుముగ్ధ।
సంగయ్యనానొక శరణుడీక్షించి। భక్తిననుచువాడుబసవబండారి। వ్యక్తమి
ట్లేగెదరలజంగమములు। కొనిపోపునవిగంధకుసుమకర్పూర। వినుతతాంబూ
లాదివితతులట్లయ్యె। చనునిదిలింగావసర వేళనున్న। పనులకునేగెదుపగిదిదాన
నుచు। నవియునునొక్కలింగార్చనగాఁగ। మదినిశ్చయించిసమ్మదముదొలఁక
డ। కలనైనలంజరికంబనునట్టి। పలుకెఱుంగమిజేసిబసవయ్యజూచి। మేనును
వోదునాయీయయ్యగాండ్ర। తోనలంజరికంబుమానుగాజేయ। ననవుడుగిం
చిత్స్మితహసితాస్యుడగుచు। జనుజీయ్యనాముగ్ధసంగయ్యదేవ। యనిగారవిం
పుచురాయయ్యకపుడు। కనుగొనసహజశృంగారంబుజేసి। పరిచారకులబిల్చిప
టుభక్తిగలుగు। తరుణియింటికిబంపదత్సతిజూచి। గణుతింపప్రమథలోకంబు
కన్యకయొ। గణికసాక్షాద్రుద్రగణికయొతలప।చిత్తరురూపమోచెలువపసిం
డి। పుత్తడిబొమ్మయనపొలతిమేతెంచి। ముగ్ధమిండనిపాదములమీదబడివి। ద
గ్ధమిండెతనసముద్యద్భక్తిమెఱసి। పడిగంబువెట్టించిపాదముల్గడగి। కడువే
డ్కఁబాదోదకములుసేవించి। ప్రీతియలర్పవిభూతివీడియము। లాతస్వితాను
సమర్పణచేసి। యనుపవచ్చినవారలదుగమిండనికి। తనహస్తమిచ్చితోడ్కొని

వోవు నెడను। స్ఫాటికసోపానపంక్తినొప్పారు। హాటకకుట్టిమహర్మ్యస్థలము
న। గలయుంగ గస్తూరిగలయండిమీద। వెలుగుముక్తాఫలంబు। లమృగ్గులమరకం
భకట్లను మేలుకట్టనుబాలుచు। గంభీరపుష్పకాగారంబునందు। మహితలంబిత
రత్నమాలికానిచయ। బహుమణిదీపవిభ్రమకాంతిదనర। మించి వెల్గెడుసట్టె
మంచంబుపుష్ప। సంచితంబగుసండజముపాన్పుదనర। వివిధసౌరభసుఖాన్విత
మగుమంద।పవనంబుజాలకాపంక్తినింపార। శ్రీరుద్రవరదివ్యసింహాసనంబొ।
గౌరీమనోహరుచారుపుష్పకమొ। గంగావతంసునిశ్శృంగారగృహమొ। యంగ
జవిజయునియనుగుమంటపమొ। యనసతిరమణీయమగు నెబ్బుపట్టు। గనిమిండ
డద్భుతాక్రాంతాత్ముడగుచు। యదిమెయానాతిలింగార్చన సేయు। సదనం
బుగాదనమదిలోనదలచి। యుత్తుంగసింహాసనోపమంబైన। యత్తన్వి చారుప
ర్యంకంబుదిగువ। నవనిపైగంబళంబాసనంబుగను। శివసమారాధన సేయగూ
ర్చుండి। భూతిసర్వాంగముల్ బూయుచునతడు। భూతేటపూయవుపోలతినీవ
నిన। యిచ్చబార్వతిబూయుబచ్చవిభూతి। యిచ్చెనొక్కయ్యామాకీమనుమా
వు। పూసిఃసర్వాంగములబూడుమనుచు। భాసురంబగుమేనిపసపుజూవుడును।
వలయుచోరుద్రాక్షములుధరింపుచును। లలనరోరుద్రాక్షములు దాల్పవనిన।క
డుసందులవణసాగరతీరమునను। బొడమినరుద్రాక్షములుసహింపమిని। తెల్లం
బుక్షీరాబ్ధితీరమందుండి। తెల్లరుద్రాక్షలుదెచ్చెనొక్కయ్య। యెప్పుడుదాల్ప
నునైకొనవనుచు। యప్పొలతితనముత్యపుసరుల్ జూప। నకటజులడగుచుము
త్యాలసూచకము। ముకుకనదాల్చినముత్యంబుజూచి। యుత్తమాంగంబునను
విదరుద్రాక్షు। లుత్తమంబయ్యెబోక్రొత్తమాకిదియ। మెకటడవినబడదట్లురు
ద్రాక్ష। ముక్కునదాల్చుటముఖ్యమేయనిన। దేవయేమనిచెప్ప దేవుడేమెరుగు।
నావిశేషంబు వేదాతీతమనుడు। నురుజటావలివిచ్చియొత్తిచుట్టుచును। తరళా
క్షిజడలేలతాల్పవీవనిన। సగముప్రసాదపుష్పములకునునిచి। సగముదాల్చితిగ
డుసన్నపుజడలు। సన్నుతసద్భస్మసమ్మిశ్రమగుచు। వెన్ననని వెచూడుప్రవేలెడిన
నుచు। పటుకళాభరణసంఘటితమైయొప్పు। పటువలికుచ్చులుపడతిచూపుడను।
భువినిట్టిభక్తురాలవుకచ్చడంబు। ధవళాక్షిమరియేలతాల్పవీవనిన। లింగవంతు
లుగానిలెంగులదృష్టు। భంగిగాపయిబారకయుండ। కట్టితిసర్వాంగకచ్చడంబ
నుచు। గట్టినసమకట్టుకాంతచూపుడును। వనితయపూర్వలాంఛనధారిగాక।
మనమునదలపోసిమహిజాగిమ్రొక్కి। యిట్టిలాంఛనమునకెవ్వరాచార్య। లె

ట్టివినియమంబులెట్టిచారిత్ర । తరుణేమీగురుసంప్రదాయంబువారు । ధరణిసై
తావునదపము సేయుదురు। సంతతంబును నేరిసద్గోష్టినుందు। రింతయు జెప్ప
మాకేర్పడదనిన। యాగమనిగమోక్తినవ్వామదేవ । యోగిచేశివదీక్ష మెప్ప
గాబడసి। కైలాసమునదపో వేళమెప్పించి । శూలిచేబడసెమున్నీలాంఛనంబు।
యదిగారణముగబూర్వాచార్యరాలు । సదమలాత్మకహిమశైలతనూజ। శ్రీ
నందనునిగెల్చిశివునిమెప్పించి। మేననర్ఘముగొన్నమెలతవర్గంబు। జగములన్ని
యుతవశక్తిచాలించు। జగదేకసుందరిసంతతిమేము। శివరహస్యాదిప్రసిద్ధశా
స్త్రములు। శివునిచేబడసినచెలువశిష్యులము । యాకాంక్షతోడజన్నాపులపా
లు। చేకొనియష్టావశేషంబుచేసి। చెరుకకట్టెలపొడిచేరెడుజల్లి । మరియిష్ట
లింగసమర్పణచేసి। తప్పకయాప్రసాదంబింతగొందు। మెప్పాటగలనైననెరుగ
మోగిరము। కలిగనేవెండియుగందమూలాదిఫలవస్తుశాకముల్భక్తులిచ్చినను
స్వామికర్పించిప్రసాదంబుగొందు। మేమనిచెప్పదుమీతపశ్చరణ। తనువును
నునమునువిడిచి। మనికులై రసికులైమన్నులైగోష్ఠి। తవులంబుగలిగినతజ్జంగమా
ను। భవమంతయప్పుడుబాయకుండుదుము । యంఘ్రిత్రికాలలింగార్చనమీది।
పనులుదక్కగలేవుపగళులురేలు। గతిమాకువేరొండుగలదెజంగమమ। గతిమ
నోవాక్కాయకర్మంబులందు । యిట్టిదిగురుమార్గముదినిజవ్రతము। నిట్టిది
చారిత్రమిదిలాంఛనంబు। తలపమాగురుసంప్రదాయంబువారు । గలరుశ్రీగిరి
యాదిగానెల్లయెడల। నధికసాక్షాజ్జగదంబాసమాను। లధికంబుగలరుద్రాక్షా
రామమునను। యనిసమంచితవిదగ్ధాలాపములను। వినిపింపనాయయ్యవిస్మితుం
డగుచు। చెలువపర్యంకంబుసింహాసనముగ । దలచిగంధద్రవ్యతాంబూలవిత
తి। రొదబడనంతయొండొండశోధించి । పడతర్ఘ్యపణ్యముల్బట్టునావుడును।
తనరిగనీయయ్యమనసువచ్చుటయు।కనుగొననానేర్పుకలిమిగాకనుచు।హసనం
బుదళుకొత్తనర్ఘ్యపణ్యములు।పసిడిబిందెలబట్టిపడిగముల్వెట్టు। గ్రక్కునసక
లోపకరణంబునీవుపురాతవ్వశీఘ్రు। మాతతంబుగనృత్యమాడుదుగాని।తాళ
ముల్బట్టుడు।తాళగించుండు। నాళతివేళకునందరుననుచు।సవిరళంబుగనిట్టులావి
ర్భవించి।జవనికరప్పించిసరసమైనిలిచి।పొలుపగుముఖరసంబునుసౌష్ఠవంబు।లలి
యుభావంబుమాకళీయుర్ఝుంకంయు।మరియురేవయువిభ్రమమును రేఖతయు।
నెరయంగనీరీతినృత్యంబుసలుప।లింగార్చనంబుసల్లీలజేయుచును।మంగళారవ
ములుసంగడీనులియు! వెల్లవేగుడుస్వచిత్తోల్లాసమమర।సల్లీలనమ్ముగ్ధసంగయ్య
యిట్టు। లంగనపరిచర్యలాచరించంగ। లింగావసరముచెల్లించునంతటను।యో

గిమనొహరునిపాదోదకసేవ। నగణితలీలదివ్యాంగుడనైతి। నఖిలమాహేశస
మగ్రప్రసాద। సుఖసేవనాకింకజొప్ప దునేని। నిలుకాలనిలువగనేరకతిరుగు। న
లమటవాయువొమ్మ సితెఁ పోసి। వచ్చినమాడిఁదివాకరుండంత। చెచ్చరనుద
యాద్రిశిఖరమెకుఁడును। బసవనియాత్మకిఁపెసగమిండందు। వెసనేగుదెంచి
తావెండియిట్లనిదె। బసవయేమనిచప్ప భగుఁడేమెరుగు। నెసగలంజరికమే
నీరాత్రిసేవనీవునుమాతోడరావైతిగాని। వేవునంతకునొక్కవిధమైనసుఖము।
నైనలంజరికమేనచ్చోటజేయు। చోనిన్నుదలచితిజువ్వ య్యబసవ। పుట్టితిగాని
మున్నిట్టుసుఖంబు। నిట్టిలంజరికంబుసెరుగమెన్నడను। మలహరుక్రపలేసిమత్తి
గాంద్రలకు। కలుగునేలంజరికంబిట్లుసేయు॥ సగలురాత్రియునెడతెగకలంజరి
క। మొగియన్నియుగములిట్లొప్పగజేసి। పడసితిచెప్పమాపరమేశుచేత। కడు
నొప్పులింగజంగముసంపదలును। సడిసన్నశివభక్తి। సౌభాగ్యమహిమ।యొడ
గూడునేవెండియొండుమాగఁములు। నాకునునీకారణమునగాజేసి। జేకూరెని
ట్టిలంజరికమీరాత్రి। బండారినీయానపసిబిడ్డనాట। నుండియుశ్రీగిరినుండుదు
మచట। ననఘమాకదలీవనాంతరబిల్వ। వనములనేకాంతవాసంబునందు। ప
న్నగానరకాలకన్నుసనురల! కన్నునుగలమహాగణములుగలరు। చూతుముగా
నియచ్చోటమున్నిట్టి।భూతిశాసనధారిబొడగాననేము। పొలుపగుపచ్చవిభూ
తిపూతయును। తెలుపగురుద్రాక్షములునెర్రజడలు, నంతకుదగిస సర్వాంగ
కచ్చడము। వింతమైయున్నదియింతివేణంబు। నిట్టిలాంఛనధారనిట్టివిరాగ।
నిట్టినిష్టాశాలినేమనవచ్చు। నింతినొక్కతెజెప్ప నేలతత్సతికి। సంతతంబునుబర
చర్యలుసేయు । లలనలందరునట్టి లాంఛనధరలు । చెలువలమహిమంబుశివు
డెమెరుంగు। ననుచుదత్సతులలాంఛనమునునచటి। తనమిండతనవలనుతప్పక
జెప్పు। పలుమారునడుగుచునవిజంగములు॥ చెలగుచునొండొరు చేవేసిసిన
వ్వ। బసవడసమసముల్లసనుడై చెన్న। బసవనిదెసజూచిపసరింపదొడగె। యి
ట్టినెట్టణభక్తియిట్టిముగ్ధత్వ । మిట్టిమహత్వంబునెందునుగలదె। నికఁమీశ్వ
రుగానినిజమెరుంగమిని।ముకఁంటిభక్తులుముగ్ధలుగారె। యనిప్రశంసించంగనా
చెన్నబసవ। డనురక్తిముకుళితహస్తుడైప్రమొక్కి। పరగునీనూతన పాత్రిక్తనభ
క్తి। వరగణంబులలోనవిరచింపజూప। నిలనిట్టిముగ్ధలుగలరొకో యనుచు। నలి
దీటుకొనగవిన్నపము సేయుదును। పరమానురాగసంపదదేలిసోలి। కరమర్థి
మగిముగ్ధగణములకథలు। పసరింపదలచినభక్తిబండారి। బసవయ్యాయాచెన్న
బసవనికనిమె। వ్యక్తంబెరుంగవేయయ్యాలయాల। భక్తుండుమునురుద్రపశుప

తి నాఁగ। ప్రథితమాత్స్యాదిపురాణమందబ్ధి। మథనావసరముక్కఁ కథికుండుజను
వ। కమలజకమలాక్షులమితదైత్యాదు। లమరులుబుచెడిపారనందుద్భవించి। బొ
రినజాండములెల్లదఁగొనికాల్వ। గరళంబుగ్రమింగె శ్రీకంధరుడటిన। యారుద్ర
పశుపతియాలించిభర్గు। డారగించుటనిక్కమావిషంబనుడున్ననుమానమాత్రా
వెహారుడువిషంబు। పనుగొనసటమీదిపనులెరుంగమన। వినిపీగిపడివీపువిరిగి హా
చెడితి। నని నేలబడిపొరలక్కటానిన్ను। వెర్రిచేసిరిగాకవిశ్వేశమెట్టి। వెర్రివా
ర్లైననువిషముద్రావుదురె। బ్రతుకుదురెవిషంబుపాలైనవార। విదియెట్లువినవ
చ్చు నేమి సేయుదును। నికమివ్విధమననిన్నెకానెరుంగ। ముక్కంటివాకింక ది
క్కెవ్వరయ్యా। నాకొరకైనబినాకియివ్విషము। చేకొనకుమియవేనీకుమ్రొక్కఁ
దను। కటాకటా మేనసగంబునసుండి। యాటపోతివవృదనీవెరుగవేగౌరి॥

ప్రమథగణములార పరమాప్తులార। సమసిన వెండిమీశక్యమెకావ। శ
తరుద్రులార యసంఖ్యాతులార। క్షితిధరకన్యకాపతిగావరయ్యా। వీరభద్రయ్య
రోవిషముబ్రాణేశుఁ। డారగించెనికెట్లులవునోకదయ్యా। యోపురాతనుదార
యొకయుండుబ్రతుక। నోవునొకోవిషంబోగినారగించె। చావుదప్పింపరేసద్గు
రునాథు। దీవనబడయరేకావరేశివుని। తల్లిలేనిప్రజలతలతురేయొరులు। తల్లి
యున్నవిషముద్రావనేలిచ్చు। పరమేశుడీబారిబ్రతికెనేనియును। మరణంబులే
దువో మరియన్నటికిని। యానిప్రలాపింపుచుబనువుచునొండు। వినజాలబ్రాణము
ల్విడుతునేననుచు। తడయకఘనజలాంతరమునసురుక। బడకుండనారుద్రపశుప
తిబట్టి। పార్వతీసహితుడై ప్రమధరుద్రాది। సర్వసురసంఘంబుగొలువ। హ
రుండుప్రత్యక్షమై యుడుగుమునీకు। వరమిత్తునెయ్యదివాంఛితంబనుడు। కడుసం
భ్రమంబువమ్మృడుపదాబ్జములు। బడిరుద్రపశుపతిభట్టారకుండు। ఏమియునే
నొల్లనీవిషసేవ। నేమేమిపుట్టునోయేవినజాల। గ్రక్కుననుమియవేకాలకూటం
బు। నికరంబునాకక్కెనీబాగీయనిన। దశనకాంతులుదశదిశలబర్వంగ। పశు
పతియారుద్రపశుపతికనియె। యిటలోకములలోననెన్ననెకాక। యటమ్రింగ
నుమియంగనదియంతపెద్ద। యణుమాత్రనాకంఠమందుజిక్కనది। గణుతింపను
న్నదేకాలకూటంబు। యింతసంతాపింపనేలనీకనుచు। వింతనవ్వేలయంగసం
తసింపుడును। నమ్మంగజాలబినాకియివ్విషము। క్రమ్మననొక్కింతకడుపునొచ్చి
నను। పెద్దయుబుట్టునోపిమ్మటివార్త। తద్దయువినినోపదామున్నచత్తు। స
మయనిమ్మోంచేనిపావనివేని। యుమియుమివ్విషమొండెనొండుచెప్పకుము। త
క్కినమాటలుతనకింపవనుచు। నికరంపుతెగువమైనిష్ఠించిపలుక। నుమియకుండ

గజచ్చునో ముగ్ధయనుచు। నుమబోటియాత్మలో నుత్తలపడగ। యుమిసినకొసి కా
ల్చునో తమ్మనను చు। కమలాక్షముఖ్యులు గడగడ వడవ। ప్రమథులతని ముగ్ధభ
క్తికి మెచ్చి। యమితమహోత్సవులై చూచుచుండ। నొక్కింత నవ్వుచును డురా
జధరుడు। గ్రక్కున లేనెత్తి కౌగిట జేర్చి। ప్రమథులయానసీ పాదంబులాన। సమ
యానిస్విషమున సత్యమిట్లయిన। నమ్మ వేవలపలి నా తొడ యెక్క। నెమ్మి జూచుచు
నుండు నీలకంఠంబు। ననియూరుపీఠంబునందు ధరించె। మునుగురియున్న దేము
గ్ధత్వమునకు। నదె కాక కుత్తుక హాలాహలంబు। కదలినంతట నెచ్చెద గాక య
నుచు। తనకరవాలు రొమ్మున దూసి మోపి। కొసి కుత్తుక యె చూచుచును చెప్ప వి
డక। పశుపతి తొడమీద బాయక రుద్రపశుపతి నేడును బాయకున్నాడు॥

నిలనొప్పు చోళమండలమున మరియు। నలినీలనగ్ననైనారను గణము। యు
విదయుదానును శివలింగపూజ। సవినయప్రీతిమై సలుపుచున్నెడను। శివదేవు
పైనొక్క చలదివ్రాకుడును। శివశివ ప్రేలునో శివునకు ననుచు। య పొలతియు వు
డుతూపొడ్వదడవ। కోపించియాతడు గొంతికట్లః యె। పాపి కాభ్రిమసి తేపాళి
ణవల్లభుని। తూపొడగూడునే తుంపురుల్నిండ। యిటుగ నసీభక్తి యెరుగంగ
రాదె। యెట కేనిపొమ్మని నిన్నే నొల్లననుచు। వెడలంగ నడచియద్విభుడు దా
రాత్రి మృదునర్చనము సేయ నెడ లింగమందు। యక్కొంత తూపొడుచు
చకతిదక్క॥ తకెల్ల ప్రేలిననక జంబంది। పడి వేగ సతి వెంటబారి పాదము
ల। కతిభక్తియుక్తి సాష్టాంగుడై మ్రొక్కి। పాపి పొమ్మని నిన్ను పరచినయట్టి। పా
పంబు సైరించు పటుభక్తి నిరత। నీవు తూపొడిచిన టావుదకంగ। దేవుని మేనెల్ల
జూవె ప్రేలినది। యీదిక్కు తూపొడిచియీ సంకటంబు నా దేవునకు మాన్చ వేద
యాతోడ। ననుచు వెండియు మ్రొక్కనంగ నవచ్చి। తనపతి ప్రాణేశు తనువునను
న్న। పొక్కులుగను గోసి పురపుర బొక్కె। యక్కటా యీ పొక్కులణగు నేయిం
క। పెనిమిటి తన్ను చంపిన చంపనిమ్ము। యనుచు తూపొడవగ యరిగితినపుడు। కా
ననాతప్పున గా జేసి శివుని। మేనబొక్కులు కడునిక్కటంబయ్యె। పోవవేమున్న
తూపొడిచిన చోట నీవలి పొక్కులింకెన్నియు నేల। నానిమిత్తమున బినాకికిట్లయ్యె।
నీనిరోధంబింక నే జూడజాల। ననుచు బరిచ్చేదమై భక్తురాలు। తనశిరంబున కల్లద
ప్పి స్తవమున। తెలివ ముగ్ధత్వంబు తేట తెల్లముగ। మెరయింతు బొమ్మని మెచ్చి
యక్షణమ। భవరోగవైద్యుడు పార్వతీకాంతు। డవినాశుడజుడు ప్రత్యక్షమైనిలి
చి। ప్రమథులు రుద్రులు బ్రహ్మాచ్యుతేంద్రు। లమరసంఘము యథాక్రమమున గొ
లువ। కరుణానిరీక్షణస్ఫురితసుధాబ్ధి। నిరువురనోలాడ్చి యీప్సితార్థములు।

వేడుడిచ్చె దనన వెలదియుబతియు। బోడిగాసర్వాంగములుబొందమ్రొక్కి। దే
వదేవాధీశదివ్యలింగాంగ। నీవుప్రత్యక్షమైనిలిచినమీద। వెండియుమరియొండు
వేడెదమనుట। యొండేమియదియునిన్నొల్లమిగాదె। కావునమీపాదకమలాం
తరంగ। భావసంపూర్ణసంపదగృపసేయు। మనివిన్నవించుడునతివకుబతికి।
ననుపమపరమపరానందమూర్తి। ముఖ్యాపవర్గసముదితోపభోగ।సౌఖ్యత్వ
మపుడుప్రసాదించెశివుడు॥

మరియునువినుబెజ్జమహాదేవియనగ। గరకంఠశ్రీపాదకమలాంతరంగ।
యెల్లనియోగంబులెల్లబాంధవులు। నెల్లవారలుగల్గనిట్లుభర్గునకు।తల్లిలేకుండు
టదావిచిత్రంబు। తల్లిలేకెట్లుగాతగజనియించె। దల్లిసచ్చెనొకాకత్రైలోక్యప
తికి। చెల్లెబోయిట్లేమిసేయంగవచ్చు। తల్లిసచ్చినకాదెతానుదస్వతిని। యల్ల
వారలదుఃఖమిట్టిదకాదె। తల్లిగల్గినవేలతపసిగానిచ్చు। తల్లిగల్గినవేలతలజడల్గ
ట్టు। తల్లియున్నవిషముద్రావనేలిచ్చు। తల్లియుండినవత్త్రోళ్ళుదాల్పనేలిచ్చు। త
ల్లిపాములనేలధరియింపనిచ్చు। తల్లిబూడిదయేలతలభ్రమింగనిచ్చు। తల్లిపుచ్చు
నెఘనితనయునిదిరియు। తల్లిపుచ్చునెసుతువల్లకాటికిని। తల్లిలేకుండినతనయుం
డు గాన। ప్రల్లదుడైయున్నిపాట్లకువచ్చె। చన్నిచ్చిపలుమారువెన్నయుబెట్టు।ప
న్నుగానిన్నిన్నిపాలునుబోసి। యాకొనకుండంగనరసిపాలించి। సాకించిపెను
పదేజననిగలిగినను। తానిండవాడయ్యెతల్లిలేకయును। తానెంతబెరుగునొత
ల్లిగలిగినను। పెంళ్ళిండ్లనోములపేరటంబులను। పండుగదినములపాటిజాతర
ల। తగినపోడిమిసేయుతల్లిలేకున్న। వగువరేమరియిట్టిముగబిడ్డలైన। యూరకు
పేక్షించి। యుండంగదగునె।యారంగదల్లినైహరునినేనైన। సరసెదగాకయి
ట్లరలేకపెనుచు। తరుణియుకాదెట్లుతల్లితాననుచు। యనయంబుబెజ్జమహాదేవి
తాను। జననిమైపరమేశుదనయుగావించి। దొంగిళ్ళపైనిడిలింగమూర్తికిని।
యంగనగావించునభ్యంగనంబు। ముకొత్తుజెకొత్తుముకరన్నుబుబమున
కొత్తుకడుపొత్తునటవీవునివురు। పెనుగంగవలెననితరుణివీడ్వడగ।చరణముల్క
రములుజాగంగదిగుచు। నలుగులునలుచునర్మిలిగట్టిపెట్టి। జలములువీపునజరచు
నందంద। వెగచిబెగడకుండవెన్నుప్రేయుచును। నాగిమస్తకమునసీగొత్తుదొ
యిటను। వదనంబుజొచ్చునోయుదకంబులనుచు। నదుముబొట్టునునోటికడ్డంబు
వెట్టి। చెన్నుగాబసపార్చిసేయుమజ్జనము। కన్నులుచెవులునుగాడంగనూదు।
నంగుడుముల్లొత్తునందందవ్రేల। దొంగిళ్ళిగార్నిరుదొనెత్తిపిడచు। పడతిచేసీర
దూపడచిపెట్టుచును। మడదియంగుష్టంబుమన్నింతమెదిపి। కడవసంటినయట్టి

పిడప విభూతి । యడరబుత్రునినొసలారంగబూయు । నెత్తిక్రుంగెడుననిమె
త్తంగవెరచి । యత్తన్విరొమ్ముననక్కుననదుము । కాటుకయిడునంతకన్నగు
ననుచు । గాటుకయిడుమూడుకన్నులగలయు । చన్నిచ్చుబత్తులజననీదుమీద ।
నన్నాతిగొండినవెన్నయుబట్టి । చెక్కిలిగీటెడుచెలగియేడ్వంగ । నొక్కవ్రేలి
డిపోయునొకకొన్నిపాలు । యుగ్గులువేడగనువిదసంప్రీతి । నగ్గించునగ్గించున
టబుజ్జగించు । ముద్దాడునగియించుముద్దులువేడు । నద్దికోపీరెవ్వరయ్యాలో
యనుచు । పన్నుగానుదరంబుపాన్పుగాజేసి । కున్నజోజరచుచుసన్నుతిబా
డు । కొడుకని యుబ్బంగికొనియాడుచుండ । పడతినిశ్చలముగ్ధభావంబునకు
ను । శివుడునుమెచ్చితాజేకొనియుండె । నువిదగావించుబాల్యోపచారము
లు । శ్రుతిమేవమేవహిరూక్షిణయనియు । స్మృతిసాధకంసంస్మరేత్సదాయ
నియు । ధరదస్యదస్మయతాయాంతియనియు । హరునివాక్యముగానయదియే
లతప్ప । భక్తుడెబ్బంగిగాభావించుశివుడు । వ్యక్తిగాదద్రూపుడైయుంటయ
రుదె । యనిభక్తమండలివినుతింపగొన్ని । దినములుసనగనద్దేవదేవుండు । వెం
డియమ్మకుబ్రసన్నుండుగాదలచి । దండిరోగంబైనతరిచంటిక్రియను । చన్ను
నుగుడువకసంధిల్లినోరు । వెన్నకుదెరవకయున్నయక్షణమ ! బిట్టులిక్కపడిమూ
ర్ఛపిమ్మటినొడలు । బట్టలేకాపదగిట్టినాయన్న । నాకున్ననాపట్టినాచిన్నవ
డుగ । నాకుద్రచన్నేలరాకుడవపుర । నీచెమటయుజూచిసైత్తురునాదు । నో
చెల్లనిటుజూడనోపుదునెట్లు । తల్లిగదన్నయంతటికోర్తునన్న । నెల్లెడనోరు
లనేనెరుగగదన్న । కలిగితిలేకయొక్కడవకదన్న । తలకకయేనెట్లుదరియిం
తునన్న ! నేలపైనాకాళ్ళునిలువవురన్న । యేలపల్కవు చెప్పవేయన్ననీకు ।
యజిమియొకొదమయోయంగుటిముల్లో । యెరుగనుమందు మాకేమియున
నుచు । బనుగుబలవరించుపైబడిపొరలు । కనుతనువుపుడుకుకౌగిటజేర్చు । క
ప్పదెరచుకప్పుకమ్మరదెరచు । దప్పకవీక్షించుదల్లడంబందు । పొంగెడుకడు
పుముప్పననుబొప్పనికి । యుంగుడుముల్లమ్మ్యా । నవినరులనగ । నడలుచుగడుశో
కజలధిదేలుచును । పడతిపుత్రుండున్నభావంబుజూచి । కడుపువెళితిమైనయొడ
యనంబికేని । యెడవోయియచ్చటకడువలేకున్న ! గున్నియుచుగుమ్మరగుండ
య్యావాద్య । మునకాడియచ్చటగానతినలేక । వచ్చిబేరమచక్రవతిజ వాయిం
ప । నచ్చెరువుగనాడియాకటబడలి । వెడయాటలివియెల్లవేగనాడినను । కడు
పునిండునెయనిగ్రక్కునవచ్చి । పిట్టవ్వకైరాచపెట్టికివోయి । యెట్టకేలకునిం
తపిట్టారగించి । సానువేదులయింటజబ్బినపెయ్య । ప్రేమమీరగజేసిపెట్టగగు

డిచి । గామింపగా గరికాళవ్వ యింట । మామిడిపండులు మరుఁగ సనమలి ।పో
యిచన్నయయింటబులియంబకళము । చేయుదీయకజుఱ్ఱిచిరుతొండనంబి। కొ
డుకుమాంసము వేడకొని యెత్తుజేసి । యెడపక నిమ్మవ్వ యింటభుజించి । యా
రగింపగజవిడ్డైన చోడవ్వ । కోరతోనిచ్చిన కొని యారగించి । యాసక్తి సురి
యచౌడయ్యచేకళ్ళ । కాసించితటవెండియంతటబోక । నిన్నునింతయునొక్క-
నెలతుకచెప్పె । కున్నయారడిసేయగూడు నేనన్ను । మలమలమరుగుచునీల
నాడనేల । గొలదిదప్పినకూడు గుడువంగనేల । బ్రతుకున్న దేయిట్లు
పైకుడుప్రలను । నదియేల కడుపూద దయ్యేడు చెవుమ । చన్నిత్తు పలు
మారు వెన్నయు చాలు । నెన్నడుదప్పింప నెంత్రైన దత్తు । కుడుపునికెందదే
కొడుకయిల్లేల । యడిగికుడువబోయితొందటలేక । యిన్నిదినంబులు నేరీతిజా
లె । నిన్ననీకడుపేలనిండదు చెవుమ । యేమెడవంచింపఁ జేయుసుబగలు । చే
యిదిగండిట్టిసితకుండు గలడె । యనియెుండు పేసరనాసరగన్న । జనని గదా
యనిచనువునబలుక । తెల్లమిప్పుడుమీదతొల్లినాయట్టి । తల్లులుగలరె యీము
ల్లొకములను । పనిగొనినీవునాప్రాణంబుగాగ । ననుషక్తిగొనియాటకదినీ
వెసాక్షి । యెట్లైనిమాయుంచినట్లనయుండి । పెట్టినంతగుడిచియిట్టుండితేని।
మెప్పొటనినుబొందునే తెవుల్నొప్పి । నిప్పనచెదలంటునే నీకునీవ । చేసికొన
గదెవ్వుస్సిద్ధించెగాక । యీసంకటంబునీకేలరావచ్చు । పనియేమిమాటలబా
యునే తెవులు । నినుగొంతవీరడితనమడుగుదురె । చాలబూడంగనీసంకటంబిం
క । బాలుండనీమీదబ్రాణముల్విడుతు । ననితనశిరమునకఱుగంగనంత । తనత
ల్లికపుడుప్రత్యక్షమైనిలిచి । నడుగుమిచ్చెదనీకునభిమంతమనుడు । కొడుకనా
కొకకోర్కెకొరతయుగలదె । నీవునిరోగివైనిత్యుండవైసు । భావాప్తినూడు
నాకంతియచాలు । కన్నమోహంబునకన్ననగ్గలము । యెన్నబెంచినమోహ
మెందుననంద్రు । యటుగాననినుగన్నులారజూచుచును । నిటనుండుటయెనా
కునీప్సితంబనిన । మందస్మితముఖారవిందుడైతల్లి । నందందకౌగిటనప్పళింపు
చును । ముల్లొకములకెల్ల ముత్తవునాకు । తల్లివిగాననాతల్లినీయట్టి । తల్లి
విగలుగంగతనకురోగంబు । లెల్లెడబొందగనెట్లుండవచ్చు । ననుచునిత్యత్వమా
యమ్మకునొసగె । ననుపమపరమపరానందమూర్తి । యమ్మయై శివుగొని
యాడుటజేసి । యమ్మవ్వయనునామమయ్యెనంతటను॥

గొడగూచికథ.

శివదేవుడననొక్క- శివభక్తియుతుడు । సువిదయుఁ దాను పొన్నా

రి కేగుచును । రూపింప గడగొట్టు పాప దారింట । గాపిడియిట
యటగదలకుమమ్మ పడచులతో నాడ బరవకుమమ్మ । నోడివిసమాత్రతం
బెడపకయుండ । గుడి కేగినిత్యంబుగుంచెడుపాలు । పడిమృడుడారగింపగ బెట్ట
వమ్మ । నమ్మిపోవెదము సుమ్మమ్మమరాకు । మమ్మమాయమ్మమాయకర్ర
మాతల్లి । కొమ్మనీకొకమంచి బొమ్మయునిన్నిబొమ్మపొత్తి కలునుపోయి తె
చ్చెదము । యనియుప్పగించుచు నరిగినవారి । తనయకాళ్ళ మొగంబు తాగడి
గికొని । మంచిగంగులపాలు మరుగంగగాచి । కుంచెడుకోరతో గొలిచిచే
పట్టి । కోరయుబొత్తిన కొంగునగప్పి । భోరునజనిశివాగారంబుజొచ్చి । కో
రముందటబెట్టి ధారుణిద్రెమొక్కి । యారగింపవె దేవ యనివిన్నవించి । పిలుస
నియొక్కింత మఱువుననిలిచి । మరివచ్చిచూచుడు మరిగంటిగామి । బాలతల్ల
డమందిభయమునుబొంది । పాలేలయారగింపవు లింగమూర్తి । కాచుటచాల
దోకమ్మవల్వమినో । పాలిచియొపిరిగెనోపడుచ నేననియొ । ప్రొద్దెక్కెనోయొం
డె పొగవట్టిచెడెనో । బుద్ధిపుటదో నెయ్యి వోయకుండిననో । కడు వేడియోనీ
రుగలసినవనియొ । మెడవాద్యములులేక మేనె తెచ్చిననో । చాలవోయిపియా
ల పాలుగావనియొ । పాలపై జిత్త మేబరపితిననియొ । కోరబెడంగనో కుంచె
డులేవో । యారగింపగబెట నేరకుండిననో । మీదుపోయినవనో మీగడలేదో
మేదెచ్చునెడనెవ్వ రేజూచిరనియొ । యూరకేమిటికి పాలో ల్లుత్రావ । కా
రణంబేమ్మెన్ని కలదేని చెప్పుము । నిక్కటపుటాకలినీకులేదేని । గ్రుక్కెడైననుంగొ
ని చిక్కించునాకు । గుడుపునకీయ్యెడ గుదగుదలేల । కుడుకెడుదెత్తునా గు
జ్జునోగిరము । కూరాలపన్నారులయాలో విలోన । పోలెలున్నవిపంపుపోయి తెచ్చె
దను । యుట్టిపైబానలోనున్నది నెయ్యి । యిట్టున్న దెచ్చెదనిష్టమేనీకు । కుంచెడున్న
దిపోయికొనివత్తుపుల్ల । ఖండంబుపలె నేనిగ్రక్కున జెప్పుమ । యచ్చనవెల్లిమా
యయగారినగర । జెచ్చేరబిల్వవచ్చెద నారగింపు । మాశివసోదరి మఠమునగ
లదు । పాశంబుదెచ్చెద పాలుమున్నార్చిపు । షోడశపంపుపు చూడబోదండు ।
పోడిగానీపాలుపురహరకొనుము । పీరేశుజాతరవేళనిస్సండి । మేరొప్ప బని
చెదనీప్రాలుద్రావు । మెడమడుగేమిటికీపాలలోని । కడుకులుదెచ్చెద నట్లన
జెప్పుమ । యిత్తరిశిశువుండ నెట్టులంటేని । పొత్తునసైననునెత్తిత్రావుదము । పి
న్నపన్నారుబుచిన్నిబొమ్మలును । యిన్నిగూడడుకులు నేన్నేనిపండ్లు । నాకె
ల్లిమావారునలిదెత్తురపుడు । నీకెయిచ్చెదగానినీయాన త్రావు । పాలునుజల్లా
రెబఱకవుతోడ । మేలయాలింగనన్నే చెదవనుచు । పాపటీశ్వరునకుపలుమా

రుద్రముకుఱ । కోపించుభంగించుగుంపించునరచు । కటకటవాపోవుగరములు విఱుచు । దటతటనేలతోఁదాకించుగాళ్ళు । ధారుణివడిబయల్దన్నుచునేడ్చు । కోరదిక్కునుజూచుమారారిజూచు । బుజ్జగించును వెడ్లుబుడ్లను బెట్టు । నిజ్జవిక్రియబమనివ్వేరగందు । నెప్పటట్టులనేడ్చునెలుగెత్తిపిలుచు । దొప్పగబడుగోరతోలగంగనూకు । వెరచిముందటబెట్టుమరిపలుమారు । నెరగు పాదంబులకెట్లుద్రావమిని । యిట్లనగానిపాలే ద్రావననవు । ముట్టవుమూర్ఖాన వట్టైనున్నయవి । నీవారగింపమిమావారువిన్న । జావనడతురునన్ను సంశయంబేల । దనకునెప్పుడుజావుదప్పదుమగుడి ! చననిచ్చటనచత్తుసరివోదుననుచు । తనతలశివునితోఁదాకించుకొనగ । జనునంతలోననచక్కనబట్టి । యారుద్రుడతిదరహసితాస్యుడగుచు । గోరతోఁబాలెత్తికొనియారగింప । నన్నింత వేచితిచిన్నగాజేసి । మిన్నకపోదుమాయన్నకుజెప్పి । మరికదాయున్నది మాటలింకేల । కరకంతయింతయుమరువకుమనుచు । కుడుకయిన్నునిప్పుచ్చి కొనుచునబ్బాల । వడిగొనియింటికివచ్చినిత్యంబు । నిట్లుకొంపోయితానిచ్చుచుండ । నట్లశివుండుపాలారగించంగ । యారికిబోయినవారెదురుగను । తారేగు డెంచునత్తరిదొంటియట్ల । మృడుడుపాలారగించుడుబాలరిత్త । కుడువచేతనుబట్టికొనియేగుదేర బొడగనియిటమెందుబోయితిరిత్త । కుడుకయచ్చట నుండికొనివచ్చెదనిన । మీరుజెప్పినయట్లమృడునకుబాలు । కోరతోఁగుంచెడుగొనిచికొంపోవ । యారగింపగ మొక్కయునయంబునిట్లు । కోరయిన్నునిప్పుచ్చికొనివత్తుననిన । యేనాటపాలుద్రావీనుండుపడుచ । కానీవద్రావితోకాదేసితోడ । నాడెడుపడుచులకచటనిచ్చితివో । యేడజల్లితివో యెఱుగవుగాక । తసరునుపాలభక్తితతియుద్దేశించి । పనిగొనియారగింపవె దేవయనుచు । నతిభక్తిబ్రార్థింపనారగించుటయు । క్షితిదుర్లభంబన్నగౌతరులతరమె । వెట్టిసమ్మోడిదనిపట్టిదిట్టుచును । నట్టనజూతడంచామరునాడు । బాలచేతనెతండ్రిబట్టించికొనుచు । లీలతోఁగుడికేగి । పాలతోఁగోర । ముందటిక్రమమునముందటబెట్టి । నందికొనండయ్యానాలింగమూర్తి । బాలముగ్ధత్వంబుప్రవిమలభక్తి । యీలోకులకువెలయింపగదలచి । ఆశివదేవుడునంతగోపించి । యోశినేడేల పాలొల్లవుద్రావ । మునుకంటియుంటెనేమూర్ఖన్నచెవుము । పెక్కులుప్రేలితివక్కజంబుగను । శివునకునియుద్దేశించినపాలు , తవిలినిత్యంబును ద్రావినద్రోహి , పొట్టప్రచ్ఛేదనెందుపోయెడువాడవు । కట్టుగ్రమునగూడ ముట్టెడుమున్న । బాలవాపోవుచుబలువిడినేగి । హాలింగహాలింగహాలింగయనుచు । చే

తికోరకుమన్న చేసాచునట్టు । లాతనికోడుగుడునంతలోపలను హరుడో
డకోడకుమనుచు నెంతయును, వరదయామతిదనవత్సంబుదెరవ । జగదభినుత
కరడిగభోగనాథు । నగణితదివ్యలింగాంగంబుసోరగ । సమ్మాత్రలోన నహో
పోమెననుచు । గ్రన్మనతండ్రికూకటిపట్టుటయును । వెలుపలగూకటి వెంట్రు
కల్జిక్క । వెలయులింగంబులోపలజిక్కుబల । యిలనేడునారునెలల కో
క్కమారు । నలరికూకటివెండ్రుకలుగ త్రిరింప । బాలసిశ్చలమగ్ధభావంబునకు
ను । నీలోకులకుదృష్టమిదియనిపొగడ । గొడగూచియనిచెప్పబడిమహా మహి
మ । నడరెనామగ్ధయునడియునుగాక ॥

దీపదకళియారుని కథ.

ఏపారమరియుగాంచీపురంబునను, దీపదకళియనదృఢభక్తి యుతు
డు, పొరుగూరుకొక్కనాడరుగనొక్కడను । హరుడుజీర్ణాలయంబందున్న
జూచి । కటకటాయీశుడొక్కడయున్నవాడు । పటుతరాటవిలోనపగయు
నుపెద్ద । కచ్చడంబులుగూడకట్టించెమునుల । చెచ్చెరమకుత్తులజేసెదానవుల ।
కనుముయ్యనేడములేదనిశమ్మవట్టి । గొనియెనవ్వానవాద్యసిమిషవరుల । తి
రముగాద్వాదశాదిత్యులనొక్క । తెరువునబోకుండడరుగడు కొలిపె వెల
యనసంగుగాపించెననంగు । వెలుగనిపురములువెలిగించెజెర్చి । చెనసిదామో
దరుజేశెదామోద । రునిషిథిపాలుజేసెనువిధిబట్టి । కరుణాకరుండని గారవిం
చంగ । నరుడుగసర్వసంహారంబుచేసె । కావునపగపెద్దదేవదేవునకు । నీవిపి
నంబులోనెట్లుండవచ్చు । గుడియుచుప్రస్సియుగూలిపోయినది । యడరుమంట
పమునుసరివిన్నైనయది । కోటయుబద్ధదికూడనయ్యోక । వాటంబులుజిపికి వసుధ
ద్రెళ్ళినవి । మొడలనర్ధముగొన్నయుముబోటిపుట్టం । పొడలేదుశివునంద యణ
గనోకూడ, భయమందియొంటిగోడయుమీదగనవు । వయిచుక యున్నదివ
నరుచునెదుర । మునుశివుడీడబుట్టిననాటనుండి । చెనసితమ్మళిభజించిన చా
ప్పులేదు । యిదియేలవేయునునిచ్చటునానికి । యదిప్రమాదంబసహాయంబు గా
న । నిక్కమీశుండపోమెక్కటివీరు । వొక్కడునిక్కడనున్నయప్పటికి । యూ
రకవట్టివిచారంబులెల్ల । దారక్షియనునేసంహారరుద్రునకు । ననినిశ్చయించి
తానచ్చోనయుండి । తనయింటియాతురధనమునుమున్న, సంచితంబగువ
స్తుసమితియుజెల్లి । పెంచాదిగామట్టగించితెప్పించి । గుడియు మంటపమును
క్రొత్తగావించి । కమనొప్పచుట్టునగట్టద్రవ్వించి । కోటలుకొమ్మలుకొత్తడం
బులుగవాటంబులున్న దగువంశదారులును । కట్టించిపెంపుదుకట్టియగడ్త । చు

ట్టనుబోయించి యట్టళ్ళుదీర్చి పాలుపొంద టెంకణంబులు పెక్కుబన్ని । నలిప
డగలుతోరణంబులుగట్టి । కొత్తడంబులకోటకొమ్మలగాడుగు । లెత్తించి బలు
మగలెందరోయనగ । వాలినకసులును పసులదూలములు । రాలుగుండ్లు । ని
సుముచాల తెప్పించి । కోటకొమ్మలదగుచోటబంధించి । కోటయీక్రమమునబా
టించియంత । లోతుగానడభావిలోనగట్టించి । ప్రాతళ్ళగోలుచు లేర్పడసంగ్ర
హించి । యగ్గడిచుట్టుబిల్వాశోకసురభి । గుగ్గులుక్రముకాదికుజములువెట్టి । మ
రువంబువవనంబుమాచిపత్త్రియు । వరుసనబహుపుష్ప వాటికల్నాటి । జాల
వారినిదివ్వెటీలనుబల్ల । గోలలవారినిగుడిపూజరులను । యొడిసెల కాండ్రను
నోజులనెల్ల । బడిపనులజనులపంతంబుబంట్ల । ద్వారపాలురనువిధానులపిండ్ల
వారిదలారులవారకమేలి । వారునుదానునవారితశక్తి । గోరంత పొద్దుమై
గొనకట్లం గూడి । యాయతపంచమహాశబ్దరవము । పాయకరేలును బగలును
మ్రోయ । బోటరులగునజాంభోజనాభులకు । గోటసాధింపనగోచరంబను
చు । మనుజులక్కజమందివినుతింపుచుండ । ఘనకీర్తినటుకొంత గాలంబుసనగ ।
ధనమెల్లదన్నిమిత్తమునసమయ ముసుఖానిపరివారమునకు జీవితము । బెట్ట
లేకున్నను బెగడకజగతి । చుట్టనుచాలరాజుచదిరుగుచును । యంతంతకవదివి
యులునాటబొడిచి । యంతటబొల్లటికంటె యగ్గలికము । మొలనున్నగంట
లుమ్రోయదాళంబు । లులియనొడ్డణముగుబ్బలుగజ్జియలును । ధ్వనియింపన
ల్లినత్రాటనపుచ్చు । చునుసువిధానంబుసువిధానమనుచు । గుడినిమానిసి క్రొ
మ్మకొమ్మదప్పకయ । యడవరిపైనున్నయట్లొక్కరుండు । వేయువిధంబులవే
నవేల్పిథులు । దాయకయిట్టులబలముసేయుచును । యీవిధంబునరాత్రులెల్లవే
గింప । గావెండినూనియకవదివియలకు । యొక్కింతయును లేకయున్ననూహించి
గ్రక్కునమ్రాకులకళికలుబేర్చి । కవదివియలభాతిగాల్చుచునంట । లవిరళం
బుగబెట్టియట్లు వేగింప । యొక్కకొరతుగొట్రియొక మ్రానుమట్రి । యొక్క
బడియబట్రియొకకట్టెగిట్టె । మందునకైననుమ్రాకనుపేరు । నెందునలేకుండనే
గుడునంత । కసవునబిరువెంట్లుగాదాల్చిచేత । నసలారగవదివియలభాతిబట్టి ।
యిలదీగదీపంబుపొలుపువట్రిల్ల । నవిమనోవేగంబునజగతిచుట్టు । దిరుగుచుమ
రికొన్నిదినములనడువ । పొరిపల్లుగుట్టుకోపూరియుబుడక । సదసట్రినలినట్రి
సరిగసుగట్రి । వెదకియుగానకమదివిచారించి । కచ్చడంబాడిగాగలచీరలెల్ల
జెచ్చెరవెంట్లుగాజేసిముట్టించి । దివివెలుగుమెరుగుదీగయైనాగ । కవదివియ
లభాతిగరములబట్టి । వెసగొనితిరుగనవ్వెంట్లుజెల్లుడును । మసలకచీకటి మరు

వునజేసి । పగవారుజొత్తురొ పరికింపరాము । నగుబ్రమాదంబంచు నాత్మలో ద
లచి । గ్రిక్కునదల వెండ్రుకలజడయల్లి । చక్కనదీపంబుసంధించిపట్టి । యిం
తటవేగుబోయింకపొద్దనుచు । నెంతయురయమున నెప్పటియట్ల । జగతిచుట్టు
దిరుగజడయల్ల గాలి । బగబగయనగదీపదకళియారి ।తలగూడదర్శనదడవశం
భుండు । జలజాక్షుజలజజశతమఘార్చితుడు । కంతుసంహారుడంతకాంతకుడ
తిని । శాంతసదానందుడంబికాధవుడు । త్రిభువనారాధ్యుండుదివ్యశరీరు । డ
భవుండుశివుడుప్రత్యక్షమైనిలిచి । ధీరుమహాదారుదీపదకళియ । నారును
కారుణ్యాగారాళిదేల్చి । యిచ్చయెయ్యదినీకుమెచ్చితివేడు । మిచ్చెదనావుడుని
లజాగిమ్రొక్కి । మెచ్చులువేయునువచ్చెనొంటొల్ల । నిచ్చమైవిన్నపంబేర్పడ
వినుము । యీవిపినంబులోయక్కడిబడుంగు । దేవరోయనగశ్రీదివ్యలింగాం
గ । లోకాశ్రితుడభక్తలోకకుటుంబ యేకాకివైయుండుటిది నీతిగాదు
యనయంబురజితాద్రియట్టి దుర్గంబు మనకుగల్గిగవేరెమన్నెముల్ జేసి
కొనియుండనేలనీవనదుర్గమందు । చనుజనుమనుచ బుష్పకవిమానంబు । చ
క్కననద్దేవు నెక్కించితాను । నెక్కదీపదకళియంతయునొప్ప । గుడియు
మంటపముసుగోటయుగూడ । గడునర్థిగొనిపోయెకైలాసమునకు । పుర
హరుమెప్పించిబొందులతోన । యరుగుభక్తులు గలరన్నిలోకముల । గుడి
తోనలింగంబుగొనిపోవుభక్తు । డడరగగలడయ్య యఖిలలోకముల । కడు
గడుచోద్యంబుగా దెతలంప । బుడమిబుట్టనిభక్తివుట్టెదానసంచు ।దేవదాన
వమానవావళివొగడ । గాఢీరభక్తశిఖామణియైన యటిదీపదకళియారి
ముగ్ధత్వ । మిట్టలంబైయొప్పెనిలనట్టుగాక॥

నాట్యనమిత్తండికథ,

కడునొప్ప వెండియు గంచి లోపలను ॥ మృదుమూర్తి నా
ట్యన మిత్తండియనగ । బోడిగా శివభక్త పుంగవు డొక్క । నా
డుశ్రీమేకామ్ర నాథునిగుడికి । యాచితభక్తిమైయరిగిరూతాడి । నాయనా
రినిసదా నందస్వరూపి । తాండవమూర్తి నత్యద్భుతాకారు । దండిగజాసు
రదళనావతారు । బాలేందుశేఖరు ఫాలలోచనుని ! కాలకంధరుశూల ఖ
ట్వాంగధరుని । పొడగనిపూజారి నడిగెనీశ్వరుని । నడుమటువీగియున్నడెయొ
క్కదెసకు , వారకాకొంకర వంకరల్పోయి । గౌరీశుచేతులు పూరించినయ
వి , ముకొంకులునుటోయి మోచియువోవ । కొక్కపాదంబట్టు లున్నది
శివున । కున్నపాదంబును నూరుమధ్యమున | నున్నదియీచవో యున్నభావ

మున। నిలువులువడి శివనేత్రత్రయంబు। పొలుపుగా రెప్పల బొందకున్నయది
మలహరు శిరమున నిలుపక యొక్క। జలనికి యెంతయు వ్రాలియున్నయది।
మృడుదేవు కెంజడ ముడియు వీడనది। కడుచోద్యమిది యేమి కారణంబనుడు।
నా శివబ్రాహ్మణు డల్లననగుచు। నీశివునకు రోగ మిట్టులైనదిది। వాయుదో
షము దీని వారింపకున్న। కాయజహరునకు కడుప్రమాదంబు। తడసిననిం
కొండు దలచిన శివుని। యొడలెల్ల గూడ నిప్పుడ గొంకుపోవు। దీనికి యౌషధం
బే నెరుంగుదును। పూనిసేయింపుమా మానెడునంచు। నాలిసేయుచు బల్క
నదితథ్యగాగ యాలింగవంతు డట్లాత్మ దలంచి। తనయింటగల పదార్థమ్ము
లుధనము। మును కొనికొనివచ్చి ముందట బెట్టి। కోరియింతయును జే కొని
నైమననిపుడు। మారారి రోగంబు మాన్చితేని యును। నాసతియును నేను నా
నుతుడీనికు। దాసులమయ్యెద మాసక్తి తోడ। నెట్లైన నీవింత వట్టుపుణ్యంబు।
గట్టికో వేయన్న కలధనంబెల్ల। గొనివాయుతైలంబు గూర్చియౌషధము। లెన
యంగవండితి నుదునాముదము। నూనె యొక్కంతయు నులివెచ్చజేసి। చేసి
చ్చితర్జ్రిమ జెప్పెడునతడు। వాయు తైలము గొనివచ్చి యక్షణము। మాయా
పహారు మేన మర్దనచేసి। తవిలి యావావిలి చివురులు మ్మొత్త చివురులు తక్క
ల చివురు లాముదము। చివురులు బండిన జిల్లేడాకులును। సివియాదిగా మందు
లిన్నియు గూర్చి। చెచ్చెర దను వెల్ల సేకంబుచేసి। పొచ్చెము విడిసుక పొట్లాలగా
చి। పుచ్చుచు నరచేత వెచ్చజూపుచును। నిచ్చ లెరిగి గికాక లిచ్చుచువలయు। ప
థ్యంబులారగింప గను బెట్టుచును। తథ్యంబుగా వెండి తగ క్రియల్సేయ। కొ
న్నిదినంబులిట్లు సన్నతద్భక్తు। డన్నిశగళుజూచి యిన్నిచాళ్లయ్యె। నాపోవనో
క్కింత నైమననుగుణము। చూపదు పార్వతీశు శరీరమందు। ననసేలనిక్కము
న్నదికాదె। పనుగొన నేనెంత భ్రాంతిబొందినను। యారంగనడవుల యా
కులు సలము వేరు వెల్లంకియు మారుసంహారుని యొడలి రోగము మాన్పనోపు
నోయింక। యెడసేయ నేటికి యేగాక శివుని! వాయుదోషమునకు వైద్యం
డనను చు। నాయయ్యకడు నిశ్చితాత్ముడై యంత। తలకించుకయు లేక తనప్రా
ణమునకు। నలుగుడు ప్రత్యక్షమైనిల్చె శివుడు। పార్వతీకాంతుండు భక్తవత్స
లుడు। శర్వుడర్వాచీన సౌమ్యస్వరూపి। గీర్వాణవంద్యుండు సర్వేశ్వరుండు।
సర్వజ్ఞుడజహరి శతమఖాద్యభినుతుడు। నాట్యలోలుండు బి నాకహస్తుండు। నా
ట్యనమిత్తుండి నలిగా గలించి। మేదురకీర్తి నే మెచ్చితి వేడు। మాడటనిచ్చెద న
భిమతార్థములు। ననుడు నేమియు నొల్లన భవమీదివ్య। తనువు వేరుండు చందం

బైనయడియు । వెండివంకలు గాగ వెడరూపు గాగ । యొండేమికడు చూడనొప్పి
యున్నయట ॥ రోగమోసహజమో యోగీంద్రవంద్య । యీగరిమంబునా కె
రిగింపు ఘనిన । ఘవి తాండవాకార మెట్టులంటేని । ముదమున నాట్యాభి ముఖు
డనైనిచ్చి । సోమునిడమరుగంబాగినొక్కమాటు । వాయింపదడవ సర్వము
లయింబంద । చరణంబులొంగని చలనగా జేసి । పరగగననక్షత్రపంక్తు లుడుల్ల
వినుతమహోద్రేక మీటునాటోప । మునసజాచ్యుత దేవముఖ్యులడంగ । మూ
వలగంటల మ్రోత్రకు వెరచి । జేపియున్నగంబు ధృతిదన్నకలయ । ఖ్యాతమ
హోద్ధతకరతాడనములు । నాతతధిక్తతియవలసనంగ వడిమహాశ్వాసని
శ్వాసోపనిహతి । బడబానలంబారజలనిధులింక । గతికిమట్టెడు పాదఘట్టన చే
త । నతులధాత్రీతలంబదిఘూర్ణిగాగ । యురవడిమైజేద్రిదరిగినల్వడగ । బో
రిమూలి దిగ్గజంబులుబాడవడగ । గ్రక్కునజారికతారంబుమీద । నెక్కొనకులగిరు
ల్నెరిపొడిగాగ । యొందంగబాదాగ్ర మూడినటింప । క్రిందటికూర్మంబుగిజి
బిజిగాగ । మహోకజటాచ్ఛటాహతినజాండ । బహులకటాహంబుపరియలు
గాగ । యురుకిరీటమణిఘూర్ణనోద్వృత్తి జేసి । పారితత్వసందోహములు వెల్లగిలగ
తాండవోద్ధతి జేసి ధరియింపబడిన । దండిఫణీంద్రుండు తలదిరోజంగ । యి
టునోటుచున్న ఫణీంద్రుని నూర్పులకు । స్ఫుటఫాలనేత్రాగ్ని భుగభుగనెగయ
వడినెగసిన నేత్ర వహ్న్యర్చులకును । జడలపై చంద్రుడాసగముసుగరగ । కల
యను ధానూతిక రిగిసకతను । బలుపగనమృతంబుతలడిగిపరవ । తలడిగిపరతెంచు
తెత్సుధాపూర । మలరిమండుడు జీవములువచ్చియుంత । యురమున నోరమున
నాగిగళంబునను । కరమున భూషణోత్కరములై వెలిగి । పరగుసురాసురబ్ర
హ్మమ్యతాది । వరకపాలావళుల్ శరణువేడుచును । బొబ్బలివాడవంగ పొం
గియార్వంగ । యుబ్బియాళతి సేయనాగి తాళగింప । క్రీడవత్రైలజతిగీతముల్పా
డ । నాడుడు ప్రమథులు చూడ తాండవము । కావునతాండవాకారమత్యర్థి ।
ధ్యానించికొలుతురు భక్తులెప్పుడును । ననుచునానతియిచ్చియద్దేవదేవు । డను
రాగలీలమైయాతులమాహాత్మ్యమున । మించిన నాట్యానమిత్తండిమహిమ । నం
చితకనకదివ్యవిమానమునను । గొనిపోయెగైలాసమునకుసద్భక్తి । జనులను
జనులును వినుతింపమరియు ॥

యుడుమూరుకన్నప్పకథ.

శ్రీకాళహస్తిగిరిప్రదేశమున । శ్రీకంఠభక్తుండులోకైకనుతుడు ।
యుడుమూరుకన్నప్పడొక్కనాడర్థి । నడవికి వేటమైయరిగియొక్కెడను । తో

డెకుకులు దానుదోఫునుండి । యండనొక్కింతనిద్రావస్థదోప । కలయంగరు
ద్రచిహ్నములతో నీశు । డలరుచు దపసియై యరుదెంచి తన్నుచవుకమందునిచి నొ
సలభూతి వెట్టి । శివతీర్థకలశాభిషిక్తు గావించి । చనచనముందట ఘనలింగ
మూర్తి । గనియెదు ప్రాణలింగంబు నీకదియ । యుని యుపదేశించెననుచు స్వ
ప్నమున । గని మేలుకాంచి నల్లడలు వీక్షింప । మును లేని యొకత్రోవ ముందట ను
న్న । బానరనిక్కలయయ్యో బోకలయనుచు । దనితోడి యరుకులనుని చియొ
క్కంఠ । చనజనముందట ఘనలింగమూర్తి । యున్నసంతోషించి కన్నప్ప దే
వు । డున్నతభక్తిసంయుక్తుడై మ్రొక్కి । కలగన్న బోటికి గంపగొంపోవ । ప
లసిద్ధి యగు టెల్లభాగ్యంబు గాదె । ముసుతపోమూర్తి చెప్పిన లింగమిదియ । తన
ప్రాణనాథుడాననినిశ్చయించి । బాస గాదింక నీ ప్రాణలింగంబు । బాసిపోవం
గమాంపల్లి యకి తనిగ్రహకుసగొనిపోయి కటుదుచాక్రి । యిక్కడనుంచ రాదెం
డ గాలంగ । బుద్ధులు జెప్పియు బుజ్జగించియును । తద్దయుగడ్పడి తగులెడ్లు వెట్టి
వలసిన వస్తువులిల దెచ్చి యిచ్చి । వలపించికొని పోవవలెనని తలచి । పరమహా
ర్షమున విస్ఫారాంగమమర । వరముగ్ధభావన హరునకిట్లనియె । యక్కటా
యిది యేమి హాయ మయొక్కరుడ । విక్కడనుండుట కేమి కారణము । తలచూప
కేయూరితమ్ముళ్ళతోడనలిగి వచ్చెద చెప్పుము లుకదీర్చెదను । గొరగలు మ్మెత్తప
త్తిరి పూజ సేయుమనుచు లెత్తివచ్చితో యమతరాటనికి । పరుసత్రొక్కనబడి బడ
జాలలేవు । సిరిగిరి నుండక సురగ వచ్చితివా । వలపలికింకొకవనిత గామించి ।
యలనాటి తపము సేయంగ వచ్చితివా । జటలకు నోడలికి సవతు బవోర । నుదు
పజాలక వచ్చి యడవి జొచ్చితివా । చెన్నయ్య గలసిన జెడగుళంబనుచు । నిన్ను
లోకులు వెలిచున్న వచ్చితివా । పలుమారు నంబికబడి పనుల్సేయ । సొలసివచ్చి
తివా యిచ్చోట డాగంగ । నాటి బ్రహ్మయె నేడు నాయంబుదప్ప । వేటాడవచ్చి
తో వేయుచు నేల । నాతోడి మోహంబున నన్ను బోవ్రి । నే తెంచితో నీవ యది
రి యిచ్చటికి । యెటనుండి వేంచేసితెట్లు నీ బ్రదుకు । యిటనుండజొచ్చి నీ వెంత గా
లంబు । యెక్కుడుగోదనిన్నిక్కడి వైచి । యెక్కడబారి నే నే గడ జెవ్రమ । యొ
డలనథకాముకొన్నచుమబోటి యద్ది । యెడరైన నవ్వరేయక్కడివారు । కట్టిన
గోచి యెక్కడ నాల్వబడితి । వట్టేలవచ్చితి వడవికొక్కడవ । సంకబొక్కస
ముషసడమియున్నయద । శంకించక కొంకెట్లు చరియించెదయ్య । కొండలలో
న నొక్కరుండవిట్లు । లుండంగ వెరవవా ఖేదడు మాళి । మృగములు సురగము
ల్సాదికేరళేక్ర । కగవృగాదివట పన్న స్రవమాదంబు । మెులకు పన్నలుగన్న యే

తురునిన్నుకఱకంఠమాపల్లెగలదెల్లసుఖము । యడవులమనుబిళ్ళకడమంచిపా
లు । నొడిపిలిపాశంబునుడువనేతులును । యిప్పపువ్వను తేనెలెల్లఫలాదు । లొ
ప్పెడువెదురుపాలిలోగిరంబులును । మరియట్లుగాకనీమనసువచ్చినను । వెర
చులుకరకట్టులెన్నేనిగలవు । రావయ్యమొఱ్ఱికెక్కదదేవదేవుండ । పేర్వులుమా
డంగజావజెప్పినదె । యనుచుచాదాకాఱింతుడైననీశ్వరుడు । తనతోడఁబలుక
మిమనసులోపలను । యంతగాలమునుండియిట్లుగుడుపండా । కంతనిద్దనుడా
కటబలక్కలేదు । చెవులుచిలులువోఁజీరనేమిటికి । శివునికేమేనితెచ్చెదగాక
యనుచు । జనికందమూలాదిశాకముల్ మృగము । మనదృష్టిమాత్రలోనసప
రిక్షింప । మునికోనియంతకుమున్నధరిత్రి । జననజీమూతవాహనుడనుపేరియను
కీర్తిముఖుండునుగీర్తింపనాది । కర్తకునర్పింపగనేరంగమిని । తనశరీ
రములాండుక్రమమునసనుసీ । యమితసాహసవంతులనగనిధ్యానిని । సవిశే
షకీర్తిభాజనులైరిగాని । ప్రవిమలమతిలింగభాజనులార । యనుచుసౌందర్య
మహాకాయునగ । దనుజేశులతిఘోరతపమాచరింప । నెంతేయుపరితోషహృ
దయుడైభర్గు । డంతదైత్యులకుప్రత్యక్షమైనిలిచి । యాయధోక్షజకమలాసన
వాస । వాయతస్వర్గమోక్షాదిభోగములు । చెప్పెరవేడదెచ్చెదననియాన ।
తిచ్చుడుసాష్టాంగమెరగిదానవులు । మాజలంధరుడధీమానంబుగొన్న । యా
జనార్ధనుపదవరిదియేమాకు । మాగజాసురునిచేమడసినదట్టి । వాగీశ్వర
త్వంబువలెనేనినడుగ । మాతారకునిచేతఘాతమైచెడ్డ । యాతనియింద్రత్వ
మదియేల చెప్ప । నటు నటుగాక వ్యాఘ్రాంధకాది దానవులు । నిటలా
క్షుపగతులైనీచేతదొల్లి । వడసినమోక్షంబుభక్తిమైతగిలి । పడయుటచోద్య
మేపానలాండేల । దేవనిత్యానందదివ్యలింగాంగ । దేవమహాదేవదేవాధిదే
వ । యెల్లదైవత్వంబులెల్లభోగంబు । లెల్లనియరుగుదుమెల్లపేమియును । యా
రవ్యమగుమాశరీరమాంస్మీకు । నారగించంగనాహారమల్లాగ । గరుణింపుము
నినప్రాకంధరుండనిమె । ధరగాళహస్తిభూధరసమీపమున । మృగముపైదిపు
ట్టుడుమిమ్మువధించి । బగుతుడొక్కడుపరిపక్వంబుచేసి । యర్పింపనేర్పునన్న
ప్పుడునాగ । నర్పింపనప్పుడుమిమ్ముగరగించెదను । యనియానతిచ్చుడుసురు
లక్షణమ । జనుదెంచిప్రజలనువనితలుదారు । మృగము లింగసమీపంబునం
దు । తగిలిజన్మించిగొంతయుబ్రీతిదమ్మ । నోరులకుగానరాకుండవర్ణించు ।
పరమృగావలిచేరవచ్చినసబ్బి । యొక్కొక్కక్కోలనయొక్కొక్కమృగము ।
నక్కడంగింపుచునుక్కసంబలర । చెచ్చెరగోమెన్నిపనితిపోక్షణమ । ద్రచ్చిమె

ల్లనఁ దటదరి కొల్పి కొల్పి । మంచి మాంసముఁ గని శోధించి శోధించి । పంచి సమఖండ
ఖండించి ఖండించి । కాల్చుచు పక్వంబుగఁ ద్రిప్పి త్రిప్పి । పేల్చుచుఁ బెండెయుఁ గ్రియ
కొల్పి కొల్పి । తపిలి ఖండింపుచుఁ దాజవిఁ జూచి । చవిచూచి మంచి మాంసముఁ దొ
ప్పవెట్టి । చిరుతయుఁ గఠినంబు ఛిద్రంబు మొరకు । కరుకును గారాకు గాఁ గుండ
బూచి । నుంపారి సొంపారి కంపు నింపారి । పెంపారు చాల నొప్పెడు బిల్వప
త్రి । నలిదీటుకొనఁ గోసి తలసజ్జఁ జేసి । చులరు జుంజురు వెంట్రుకల మీఁద దాల్చి । చ
క్కన మొగలేటి సగము లోదకము । లక్కజంబుగ రెండుఁ బుక్కిళ్లఁ బట్టి । దాపలి
కరమున జాపంబు శరము । లేపారఁ బలచేత నిటు మాంసమున్న । దొప్పయుఁ బట్టి
కన్నప్ప డేతెంచి । చెప్పుగాలను తొంటి శివు మీఁద పూజ । పోనూకి తెచ్చిన పుక్కి
ట నీట । మానుగా శివునకు మజ్జనం బార్చి । పరికి వెంట్రుకల పై పత్త్రి రాల్చి । మరి
దొప్పవెట్టిన మాంస మర్పించి । యనయంబు నట్లు కన్నప్ప దేవుండు । ననురాగ
మునఁ గొల్వ మును గొల్చు తపసి । యేతెంచి యప్పరమేశ్వరు పొంత । నీతెఱంగం
తయు నేర్పడఁ జూచి । యెక్కడి మెచ్చు డో యెన్నఁడుఁ గాన । నెక్కడ నన్యాయ
మిట్లు చేసెడును । యేమి సేయుదు నని యేవగింపుచును । నామాంస ఖండంబు
లటువార నూకి । యపవిత్రము వ్యోశివా గరమనుచు । దపసి పంచామృతస్నప
నంబు చేసి । పాశోదకములు తద్ద్వాంతంబునందు । నేటో క్షముగ జల్లి వెండి
పూజించి । వేగుండి నాతని విధ మెల్ల నరసి । వేగిన దపసి యుగ్రవృత్తి మై వచ్చి । య
క్కటా యుంగిలి యదియు మాంసంబు । పుక్కిటి నీరును పూజ్యమే పూజ । చెప్పు
గాలను నూకు శివభక్తి గలదె । యెప్పాట విన బడు వేదేశ సైప । వసుధ మృగా
దుండు వాఁడు నేదపసి । నసమాన విగ్రహంబని నెట్లు వచ్చు । నిచ్చట నేతొల్లి యే
నుంగుతోడ । జెచ్చెరఁ బోరఁ జేచలది యెట్లనిన । హారు రెండు గాలెడి నను మన చ్చెల
ది । పరువడి తననూలు తెరచీర భాతి । తిరిగి వచ్చిన పత్తుఁ దృణగుల్మలతల । బు
రికొల్పి మీఁద కపోతముల్ దీర్చి । కరువు ప్రతిష్ఠించి ఘంటయు వేది । విరచించి శిఖ
రంబుగర మొప్పనిలిపి । ద్వారబంధంబులు దగిన వాకిళ్లు । నారగ గర్భగృహాదు
లు దీర్చి । యకలంకకగవీర ముకుళ ప్రభాతి । ప్రకటించి గేహాళి బంధంబు నందు ।
రమణీయ శతసహస్ర దళాబ్జపఙ్క్తి । నమరు పూజా ప్రబంధానేక రచన । గావిం
చి చెలది త్రికాలంబు భక్తి । భావనమై శివు బాయక కొలువ । హారుమీఁద చెలదిమ
న్నల్లిన నూలు । కరియుండ నేతెంచి కాంచి కోపించి । పాయక శివు మీఁద పాదో
త్రిపెట్టి । పోమెడు నిది యేమి పురవకొయనుచు । ఘనకర్ణచలిత సంగత మారు
తమున । బొన రెడు పాదొత్రుబోవంగ దోఁచి । పెండి తా దెచ్చిన తుండాంత

రమున । నిండారుమొగలేటినిర్మలాంబువుల । నంబికాధవునకునభిషేకమార్చి
యుంబులగుంభస్థలంబుపై బెట్టి । తెచ్చినకలువలనచ్చత మరల । నిచ్చలుబూ
న్చుచునిటలలోచనుని । కరియునునిట్లుత్రికాలంబుగొలువ । నరుదెంచిచెలదితా
నాగ్రహంబంది । కమనీయశీలనాకిట్లునగడియు । నమరుమదీయనిత్యార్చనా
వలియు । నెట్టికర్మియొచర్చియే గెడసింక । యిట్టిశివద్రోహమెట్టసైరింతు । న
నుచునొక్కెడబొంచికొనియుండగజము । చనుదెంచికోపించుచందంబుచూ
చి। యంతరాంతరమించుకైనదలంపకంతబరిచ్చేరతీవ్రమైయుపాయమన।తంతి
మదేభంబుతలకెక్కిచంపె।తుండాగ్రమునజొచ్చితొలుచుచుచలదికా।నయికక్క
డనమార్గణముసేయుధీర।మానసుడెంతవాడైనగానిమ్ము।యిట్లున నేడువాడరు
దెంచెనేని । యిట్లయినజంపకవేబోవననుచు। వెనకదిక్కునబొంచి కొనిస
మీపమున।దనపొడచూపకదపసియున్నెడను। కన్నప్పదేవునిఘనముగ్ధతయును।
సన్నుతభక్తియుసంస్పృహత్వంబు।దపసికిచూపగదలచిశంకరుడు।విపరీతగతి
దినేత్రపరీతమైన।వదనంబుధరియించివలపలికంట।నుదకంబుగారగనున్నయ
త్తరిని । యరుదందతొల్లిటియటగన్నప్ప । డరుదెంచియరుదెంచిహరుకంటనీ
రు । పొడగనిబిట్టుడిక్కపడిభయభ్రాంతి । దొడరుచునరుదారదొల్లిటిపూజ।
గ్రక్కునదనచెప్పగాలపోనూకి। ప్రక్కటనీరుపైబుగులునసుమిసి । తలవంచిప
త్తిరిడులిపిమాంసంబు । దలరుచునర్పించుతదవసరమున ।ఆనేత్రజలపరిహారా
ర్థముగను । తానీశ్వరునకునంతధారవెత్తు । భంగిజలంబులుపత్తిరిభంగి
మంగళంబైయొప్పె । మరియట్లుగాక।తలగంగయతని । పాదహతిదలంకి।య
లరబాదోదకంబైవెల్లిపిరియు । పొలుపగుకన్నప్పపుక్కిటనీరు । కలయ ప్రసా
దోదకంబైతనర । నాలింగమూర్తియపాంగోదకములు । హాలలింగోదకపూ
రమైతనర । త్రివిధోదకంబులు । త్రినయనుమేన। త్రిమలంబైయిట్లుభ్రాజిల్లె
నంత । తవిలిబ్రదికిత్రివిధోదకములు । ప్రవిమలమతిబొందబాడియనాగ । స
ర్వాంగములుగూడజలములువర్వ సర్వేశుభక్తుడైశ్వర్యంబు నొంది । యగ్గ
లంబవ్యైనపాంగాశ్రులనుచు । బెగ్గిలినేత్రమ్మడగ్గరిచూచి । కటకటా యిది
యేమికర్జంబుపుట్టె । నిటలాక్షునీకంటనీరుగారెడును । నీనిందవినిగొరిస్సైరైననా
డు । దానించుకేనియుదడికంటలేదు । జనకుచేబుత్రునిదునిమించునపుడు । గ
నికరమ్మునగంటగ్రమ్మదునీరు ।చీరచించుడువిప్రులిదారడివైచి । కారించు తరిను
దకములేదుకంట । నారాలవాట్లరుప్వనదాకనొప్పి । గారవునాడునుకంటబా
ష్పములు । వరసతికైపట్టువడ్డభంగమున । దొరగవునాడునుతోయముల్ కంట

వెట్టికేగుచుతట్టి బిట్టిమెత్తుడును । నట్టిచో వెడలవపాంగోదకములు । నేడునీక
డకంటనిర్నిమిత్తంబ । పోడిగాజలములపూరించుటేమి । యాలుబిడ్డలబాసియ
డవులకేగుల, వలైతినని దుక్కపడియేడిచెదవా । యేకాకినైతినింకేగతి బ్రో
తు । లోకంబులన్నిటిలేక యేడ్చెదవా । కడుపుగాలంగ నాకటనోర్వలేక । తడ
వయ్యె గూడనితలచి యేడ్చెదవా । యెక్కడిదండిమృగాళిచేనాడు । చిక్కట
యూహించినిక్కమేడ్చెదవా । పనిపాటసేయనోపకనన్నువిడిచి । చనియెనో
తమసల్లెకయుచునేడ్చెదవా । యరిమురినొకపుర్వుమరిమూరుకొన్న । నెరయ
బ్రాణమునకువెరచియేడ్చెదవా, కారణంబేమికన్గంటబుట్టెండు । నీరుగార
గనేడ్వనీకేమివలనె । చెప్పవేనాకని చేచుణ్ణకౌగిటను । నప్పళింపుచును నాయ
పుష్పంబు । గలుగనీ కేలయప్పలబ్రుంగననిన । పొలుపునగంటి యప్పులవార
డుకిచి । పాసియుపాయదుర్వ్యాసంగమనుచు । నీసరిలింగముల్ నినువగరయ్యొ
యూరకో నాతండ్రియూరకోయన్న । యూరకో నాస్వామి యూరకింతేల ।
యుస్సలికముతగడుడుగవేయనుచు । రోమ్ముననేత్రోదకమ్ములట్టొత్తు । నెసగ
నాపుగ్ధశకీకంటిలోని । కసవపొమ్మున్నిట్టుకన్నులోధించు । కరతలాంగుళము
లగను రెప్పలెత్తి । నెరసున్నగని పారసిద్ధించియూడు । పరగనాలుకగ్రుడ్డుపై
ద్రిప్పిద్రిప్పి । యారయుచునారయుచునొల్లనబూచు । చీరావిగొనికంట చేర్చి
హత్తించి । చీరెల్లదడసినచిక్కువెండిబయును । యీకడకంటవ్రేలెడి యొత్త
నొత్త । నాకడకంటధారావలివర్వ । నాకడకంటవ్రేలడుమనట్లుచుమ । నీకడ
కంటనయంశయునొరగె । కొలకులు రెండునంగుళములనడుమ । గలయగగ
న్నెల్లకొలకులైకారె । నక్కన్నుకొలుకులునరచేతముయ్య । బక్కళ్ళబించించి
పారంగదొశగె । నెట్టునునేత్రాళులెడతెగకున్న । నెట్టణదుక్కించు బిట్టు
నాచరచు । నగుగులబడిమ్రొక్కనంజలియొగ్గు । నడలునిల్చును నిల్వబడులేచు
మాడు । కటకటాయనుచులింగముజుట్టిచుట్టి । యటయిటనేగుచు నాత్మలోప
లను । యానందభాష్పంబులందమేనియును । నాసనంబునదోపదానందచిహ్న
సారకటాక్షవీక్షణజాలమైన । గారుణ్యజలములుగావుయుష్ణములు । ఘర్మజ
లంబులక్రమమందమేని । ఘర్మజలంబులుగన్నులగలవె । యెందుకుజేసి
యూహించిమాడ । రెండుకన్నుగారకుండునేనీరు । తానొక్కకంటనధారవ
ర్వడును । కానోపునక్షిరోగంబయేమేని । చెప్పచిత్రముకోడిరెప్పవెరిగెనా ।
తప్పనోపునోతడికంటివిధమొ । నొవ్వియాపరగస్వెనోమాదతెవులో । వు
[illegible] పునాకంటిపోటోమయిలవడ్డదియొ । దుర్మాంసదోషంబొయయి

రయో వెండియునక్షిరోగంబ । కానోపునిట్లనుమానంబులేదు । ఏనికి మందు
మాకేనేమి నెరుగ । నాయన్న నాతండ్రి నాయిష్టసఖుడ । నాయయ్య నాజీవ
నాప్రాణనాథ । సర్వాంగసుందరశంకరయీశ । గర్వగుసడిదొరకెనె నయ్య
నీకు । ముక్కంటివాడని మూడులోకములు । నిక్కంబు వెరతురు నీటులలొచను
డ । మెన్నడు నీకొక్క బన్నంబులేదు । కన్నుజూచిననిట్లుగైకొండ్రె సురలు । కం
టిచింతనమున్న గారినవారు । కంటివాలకౌను నింకగలగ రేపగుడ । పినుపం
తకన్ను గాననివలపైన । వనితలెట్లింగహీనునకు జిక్కుదురె । రూపింపనిట్లు ను
రూపివైయున్న । నేపారభక్తులీహీయనిసగరె । నేడెందు వోయెనో నేత్రంబు
హరికి । నాడిచ్చినట్టయనశ్వరమహిమ । పొలముగనాబోతు పుట్టెగన్నయట్టి
పాలుపవ్వ్యోనే నెట్లు నిలువంగ నేతుజ । నెవ్వరికెరుగింతు నెటుదరింతు । నేవిధి
బోవుదు నేమి సేయుదును । చెప్ప వేదొండును శేయవేదొండు । నప్పాటచూచు
చు నేనుండజాల । నాకంటబుట్టిననాటను గోలె । శ్రీకంఠరోగంబు జెందదెన్న
డును । యొప్పనికంటిలోనున్నట్లుగాగ । గప్పదనాకెన్నకంటనీకన్ను । నాక
న్నుసూమందు నీకంటికనుచు । జేకొనిశరమునఖేదించి పుచ్చి । కరకంఠుపైకం
టికన్నప్పదేవు । డరిమరిదననేత్రమర్పింపదడవ । యక్కంటదొరగు ధారావ
లియడగి । గ్రక్కున డాపలికంటను ప్పొంగ । కించిత్రపాసనంకలితాననస ।
మంచితాంభోజాతుడై తననేత్ర । కమలంబు శివునేత్రకమలమైయునికి । కమి
తమహోత్సాహమాత్మబోల్పాడ । కేలిగంటలింగంబుడా కన్నుబూచి యీ
కంటికినినుండు నాకన్నెకాక । యనుమానమింకేలననుచుదన్నేత్ర । జనితేషని
ర్మలజలధారదొరుగు । కందువ తనచెప్పుగారియుంగటము । పొందించి డాక
న్నుపుచ్చగైకొనుడు । నంతలోపలనప్రత్యక్షమైయప్పు । డంతకసంహరుడ
నురాగమెసగ । కన్నప్పదేవుని కరయుగ్రహింప । సన్నుతహస్తుడై చక్కనని
లువ । కలితసమావలోకనమాత్రయందు । యలకకన్నప్పని యెడపటికన్ను
యాలనిచేగొన్నయక్కన్ను నిచ్చె । నోతనకన్నిచ్చె నోశివుడనగ । నంతక ము
న్నునామాంబకజనిత । సంతతఘనబాష్పజలధారలుడిగి । కన్నప్పదేవుని క
న్నులశివుని । కన్నులకొలికి నొక్కండైనయట్లు । కన్నప్పదేవుని కన్నులనపు
డు । సన్నుతానందబాష్పంబులుబొరగె । హరుకంటతొల్లి త్రిపురరక్షణమున ।
దొరగిన జలములతోడవ్యైననగ । కరుణానిరీక్షణాస్ఫురితాంబుపూర । విరచిం
పనానందకరమగుటరుదె । యంతటనిఖిలసురాసురప్రముఖ । లంతంతమొప్రి
క్కుచునభయంబువేడ । మస్తకవిన్యస్తహస్తమై మునులు । ప్రస్తుతింజెరగి ప్రి

శస్తులుశేయ। శివదుందుభులు మ్రోసెయఘువిబుష్పవృష్టి। ప్రవిమలంబైదుర్వ్యాప్ర
మధుబొప్పంగ। కన్నప్పశుద్ధముగ్ధతయమహాగుణోన్నతికయు భక్తియోగ
సంపదయు। నాపరాపరుడుప్రత్యక్షమైయునికి। కోపించిమునుపొంచి కొని
యున్నతపసి। కనుగొనిసంభ్రమాక్రాంతాత్ముడగుచు। చనుదెంచిఘువిచక్ర
జాగివిభ్రమొక్కి। తలపనీసహజముగ్ధత్వమెరుగమి। దలచితినీకహితంబు సే
యంగ। తప్పసైరింపుకన్నప్పదయాత్మచెప్ప నున్నదినీవెశివుడవుగాక। యిట్టి
ముగ్ధత్వంబునిట్టివిరత్వ। మిట్టిమహత్వంబునెందునుగలదె। వింతుమేయువికల
వేదశాస్త్రముల। గందుమేమూడులోకంబులదొల్లిజాప్పరే కన్నప్పపరమలిం
గంబ। బాపురేకన్నప్పప్రమథవిలాస। నల్లవోకన్నప్పనాలింగముగ్ధ। నల్ల
వోకన్నప్పనల్లనైదార। యనుచునట్లత్తపోధనుడతిభక్తివినుతింపనుమ బోటివి
స్మయంబంద, కన్నప్పశివుడునాకాంక్షనొండొరుల, గన్నులజూచుచునున్న
యత్తరిని। తవిలియొంటొంటితోదగుననదొరశి। నిపిడియుండొంటెనిద్ధమై బర
శి, చూపులుచూపులలోపలజొచ్చి। యేపారనేకమైయంతయునొప్పి। కన్న
ప్పదేవునికన్నులసఖులో। యన్నీలకంధరుకన్నులకవలో। తవిలికన్నప్ప కన్న
వదర్పణములో। భవునయనంబులప్రతిబింబయుగమొమ్మి కన్నప్పని నేత్రము
ల్పొయు। గొప్పులోశివునేత్రగుప్తాంకురములో। రమణకన్నప్ప నేత్రములు
బీజములో। యమృతాంశుశేఖరునక్షిఫలములో, యనగకన్నప్పదేవునిలోచ
నములు। మనశిజహరునిలోచనములైశివుని। కన్నులకన్నప్పకన్నులై యిట్లు।
సన్నుతిగడచినమున్నతస్ఫురణ। నాల్గుకన్నప్పనైనారినేత్రములో। నాల్గునీ
శ్వరునయనంబులోయనగ। మృడునిమూడవకంటిక్రిందనిరుగడ, నడర రెండు
నురెండునైమించివెలుగ। చూపునుచూచు తెమ్మారిపునుదారు। నేపారద్రవి
ధంబునేకమైయునికి దమనేత్రములదమ్మదారవీక్షించు। క్రమమయ్యెశివునికిక
న్నప్పనికిని। నేలినాల్గుగన్నులనిజదీప్తినంత। పరగప్పినట్లుండె షాలలోచన
ము। కాలునేయింకనీకంటజూచినను, నోలిపురత్రయంబొండుపుట్టినను। కా
లునేయింకనీకంటజూచినను। నాలక్ష్మినందనుడంగంబుగొన్న। కాలునేయిం
కనీకంటజూచినను కాలుడువెండియుగ్రమముదప్పినను। కాలునేయింకనీకం
టజూచినను। నేలోకమునసంత్య కాలంబునాడుకన్న ప్పసదయాంబకము ము
న్నుశివుని। కున్ననట్లునుగాకయుగ్రాక్షుడండ్రె। నాడయీకన్నప్ప నయన
ముండినను। వేదునేసిరియాలువింవారగింప। నాడయీకన్నప్పనయనముండి
నను। పోడిగాసైచునేబూరిణహత్యకును। యీచారునేతొల్బ్జమీశున కున్న।

...ోడుతన్నింతసోకుడును నేచినతీర్థ మైయిలనొప్పగంగ । యీచెప్పతా
నయ్యెనేపద్మభవుడు । చూచునకాడెయీశునిమస్తకంబు । త్రిపతిగాననిశ్రీ
మహాదేవు । శ్రీపాదభక్తులశ్రీపాదరక్ష । పరమేష్ఠిగాననీయురులింగమూ
ర్తి ! శిరమునవొప్పవిశిష్టభూషణము । చెప్పెడిదేమికన్నప్పపాదంబు । చె
ప్పమహాత్వంబుచెప్ప చిత్రంబు । యితనిపాదోదకాయతసిద్ధిగాదె । శీతకర
మౌళిప్రసిద్ధుడైపరగె । యితనినిర్మాల్యసంగతిజేసికాదె । రతిపతిహరుడుని
ర్మలదేహుడయ్యె । యితనిగండూషాంబు కృతసేవగాదె । జితపురత్రయుడై
త్ర్యైడతిలోకుడయ్యె । యితనిప్రసాదవిహితశుక్తిగాదె । క్షితిధరకన్యకాపతి
నిత్యుడయ్యె । యీదేవుడితనిప్రసాదంబుగుడిచి వేదశాస్త్రములవివేకంబుగ
డచె । శివుడుకన్నప్పయుచ్ఛిష్టంబుగుడిచి । యవికలవిధినిషేధాతీతుడయ్యె ।
లింగబుకన్నప్పయెంగిలిగాన । యంగమంతయునుత్తమాంగమైయొప్పె । గణ
నాధుచేతలింగసమేతుడయ్యె । గణుతింపసంబిచేఘునభక్తుడయ్యె । సన్నుతికె
క్కెమాకన్నప్పచేత । సన్నుతసర్వప్రసాదాంగుడయ్యె । ననుచుభక్తానీకమస
మానలీల । వినుతింపజగములువిస్మయంబంద । నన్నగజాధీశుడంతనందంద ।
కన్నప్పదేవునికౌగిటజేర్చి । పరగుచతుర్వర్గఫలములాదిగను । వరమిత్తునడు
గుము । వాంచితార్థమ్ము । లనవుడుమందస్మితాననుండగుచు । ననుషక్తిము
కుళితహస్తుడైమొక్కి । యరుగమోక్షములపేరెరుగవాంఛితము । లెరుగ
వేడెడుమార్గమెరుగనేమియును । యెరుగుదునెరుగుదునెరుగుదుమరియు ।
మరియుచుమరియుమమ్మాటికినన్న । కావునగౌరికెకడమయుగలదె । దేవ
మూలస్తంభదివ్యలింగాంగ । నీయతులితదయాన్వితదృష్టియిట్లు । నాయందు
నాటికొనలుపసరింప । నాదగుసంస్పృహాపాదితదృష్టి । నీదృష్టిలోననసెక్కా
నిపాదల । గరుణింపుతక్కెనవరములేనొల్ల । బరమాత్మయనివిన్నపంబాచరిం
ప ! నభిమతార్థప్రదుడట్లకన్నప్ప । కభిముఖుడైనిల్వనంతనిద్దరును । వెలయ
దారన్యోన్యవీక్షణానంద । కలితాత్ములైతిరుకాళత్తిపురిని । కన్నప్పదేవుండు
గౌరీశ్వరుండు । సన్నిరీక్షణలీలనున్నవారిపుడు । నిక్కంబుకన్నప్పపుక్కిటినీ
రు । ముక్కంటియభిషేకమునకెల్లప్రొద్దు । నేడునుకన్నప్పనిర్మాల్యమందు ।
పోడిగాశివునకుపూజశేయుదురు । మృడుడుకన్నప్పకర్పించినగాని । యడరగ
నేడునునారగింపండు । కన్నర్పితముచేశెగానలోకముల । కన్నప్పడనగమ
హొన్నతికెక్కె । నచ్చటనేడుగన్నప్పండుశివుడు । నచ్చెరువందంగనట్లున్న
వారు । కావునతొల్లిముగ్ధస్వభావులకు ! దేవుండుకృపశేయుటెల్లమిట్లనుచు । బ

సవయ్యముగ్ధగణసమూహికథలు । పసరింపనాచన్నబసవయ్యవినగ
వినీముగ్ధలకథలుదాజెప్ప । గథలయ్యెననికథకథకునవ్వుచును । యతులితాన్న
దసంగతిమన్నభక్త । వితతికిబసవడున్నతలీలమ్రొక్కి । యిప్పురాతనులందు
నెరుగ లేతొల్లి॥

—❋ కళియంబనయనారుని కథ ❋—

యొప్పారనిత్యంబునొక్కభక్తుండు । నలిరేగికళియంబ నయనారనం
గ । యిలమిన్నునగియించునిదియె నేమముగ।మెచ్చించెశివదేవుమీరొక్కమా
ట । కిచ్చనవ్వుటచాలదేనన్నుపనుప । ననుచునవ్వించుచునవిరళభక్తి । జని
తసుఖామృతవనధి దేలుచును । బసవడుజంగమప్రకరంబునిట్టు । లసలారనో
లగంబైయుండిరంత॥
పెద్దలరేడుపెన్నుద్దులమొదలి । బుద్ధులప్రోకవిబుధనిధానంబు । నమితవచో
రాశిసుమనోనురాగు । డమలినచిత్తుడుద్యద్గుణాన్వితుడు । సకలవీణాప్రవీ
ణకళావిదుండు । నకలంక నాదవిద్యాపండితుండు । వేదవేదాంతసంపాదిత
తత్వ । వాదిసంసారదుర్వ్యాప్తిసంహారి ।యమనియమాదివ్రతాచారవర్తి
శమదమసద్గుణాశ్రయచరిత్రుండు । ధీరమహోదారదిక్పూర్ణకీర్తి కారు
ణ్యామూర్తినిర్గతసకలార్తి । మహితసజ్జనశిఖామణి నాగబరగు । మహి
సకలేశ్వరమాదిరాజయ్య । గారిసద్భక్తివిఖ్యాపితమహిమ । ధారుణినెట్లన్న
దావిస్మయంబు । నగణితకీర్తిమైనంబెయన్పురము । తగురాజధానిగాధరణి
యేలుచును । శ్రుతివీరవితరణరూపవివేక । చతురతరూఢిరాజ్యంబు సేయు
చును ।జంగమలింగైక్యసద్భక్తియుక్తి । నంగీకరింపుచునర్ఘలిచ్చుచును । యొ
డబడరాజవదుపచారములను । గడియగడియదప్పకెడభజింపుచును । వివిధ
పుష్పదళసద్భవనాంతరమున । శివదేవుసంస్తుతిసేయుచునంత। రమణబత్తీసా
దిరాగంబులకును । నమరనన్నియుదండియలునియోగించి। యేరాగమాసకలే
శునకర్థి ।యారాగవీణతానలరిధ్వనింప । రావణహస్తంబుబ్రహ్మవీణయయు
ను । లావణ్యవీణకైలాసవీణయును । యాకాశవీణపినాకివీణయువి । వేకింప
సారంగవీణయుగూర్మ । వీణయుస్వాయంభువీణయుగౌరి । వీణయుగిన్నవీ
ణయుజనక । యనునివిమొదలుగానందులోమున్న । ధ్వనియించినట్టియాదం
డియడిగిచి । తనరుచుమొగచాళమునునవతాణ । మునుమరినవతాణమును ।
దీపుబెరయతాళవట్టియుయు । గత్తరిచోళవణియు । లీలసారణయుదవిర్పసం
ప్రీతి । నిపుడంగసకలేశనిత్యకల్యాణ! యువధారుప్రాణనాయకనాదమూర్తి

యించువాయించంగయారాగమంద । యంచితావాప్తికినభిముఖుండగుచు। స
దమలచిత్తుడైసప్తస్వరముల । నుదయించుశ్రుతులిరువదిరెండునుగూర్చి । ఘ
నతరనారాటకావుళంబనెడు। ధ్వనిగూడచౌదళంబనుశారిరమున। నసిబద్ధరూ
ఢిమైయాళతిజేసి । తనరెడుగమకసప్తకముసంధిల్ల । మానితమందరమధ్యతా
రములు । తానొందలయలంకితంబులునిగుడ। లాలితశుద్ధసాళగములుబరయ!
గాrilుచుదేశిమార్గంబులువెలయ। లఘుధృతమధ్యవిలంబితంబులను । నలితా
ళమానమానంబులుజూపి। ధాతులుసంగతుల్జాతులరీతి , భాతిగగూర్చినిబ్బ
ద్ధరూపమున । లాలితంబుగనువైళంబుదాళంబు । సాళికెళ్ళాపెళ్ళిజాయును
జాయి । యుచితమొయ్యారంబునోగిబంజళంబు । ఖచరంబువిషమంబుగ్రహ
మోక్షములును । భజవణిరవణియుభరణిమితాయి । నిజవణినివలంబనిచవైధ
నము । నిగితిసుధాయిననిగితంబుమిశ్ర । మగుగ్రహత్రితయంబునంశకలిత ।
గాథంబులలిరాగకాకునుబచ్చ । గాథంబుమరిదేశికాకునుశింధు , నలిగరుణి
కాకునఖకర్తరియును । హాళులాయియునుధరహరసమువాయి । వరగగుం
డాగుండిభ్రమరలీలయును । కురడమోడామోడిబారిధువాళంబు । తెఖాక్క
యుహోయలునురఖ్ఖలవిళగు । చొఖ్ఖాయియందిగాసొగయుతాయములు ।
దళుకొత్తదేశాక్షిదన్నాశిదేశి । మలహారిసకలరామక్రియలలిత । సారంగనా
టగుజ్జరిమేఘరంజి। వేళావుళియుజిత్రవేళావుళియును । మాళవిశిరియువరా
ళికాంభోజి। గౌళపంచకముబంగాళంపుగురిజిభైరవద్వయమునుబడవంజరం
బు । నారంగగుండక్రియయుగౌళికయును ! దేవక్రియయుమధ్యమావతితోడ।
యావసతంబునునాదిగాగలుగువిరచితశ్రీరాగపురుషరాగములు । సరసమైల
క్ష్యలక్షణనిర్వికార । పూరితనాదగంభీరవినూత్న । సారోక్తిగీతంబులారబా
డుచును । తమతమరఖిలవాద్యంబులుమ్రోయ। గ్రమమొంద గేళికగతినటిం
పుచును । వారివారికిహర్షపూరముల్ గాగ । గౌరిభక్తాళికింపారమ్రొక్కు
చును । బాయకిట్టులరేయుబగలులింగార్చ । నాయతామృతవార్ధియందోల
లాడనఖిలసామ్రాజ్యసమంచితసరస ।సుఖములకెమ్మెయిసొగయకున్నెడను।
మల్లుగుసనునొక్కమండలేశ్వరుడు । తొల్లియిట్టులరాజ్యమొల్లకవిడిచి ।శ్రీగిరి
కేగినచ్చింతాసమాధి। నాగిరిబిల్వవనాభ్యంతరమున । నున్నవారనివారియు
రుభక్తగుణమ । మౌనోన్నతికయుధ్యానయోగసంపదయు । శివభక్తితత్త్వా
నుభవసమగ్రతయు। శివభక్తగణములచేవినబడుడు। నప్పుడుశ్రీగిరికరుదెంచిర
ర్థిన్ । జొప్పారమల్లర్జునుజూచువేడ్క । రయమందగామాదిరాజయ్యగారు।

క్రియదొలుకాడనగ్గిరిశృంగములను । బుణ్యాయతనములబుణ్యతీర్థములు । బు
ణ్యనదీస్థానదభూప్రదేశముల । వనదుర్గగిరిదుర్గవరదుర్గములను । ఘన
తరబిలగహ్వగహ్వరంబులను । స్ఫాటికపర్వతబహుశృంగములను । హాటకర
త్నమయాంచితాద్రులను । పాతాళగుహలనభ్రంకషశిలల । ఘాతలప్రచ్ఛ
న్నపురవరంబులను । స్పర్శవేదులమణిపర్వతంబులను । దర్శనముక్తిప్రదస్థా
నములను । ఖగమృగనాగసంకరనివాసముల । నగణితోద్యానవనాంతరంబుల
ను । పర్వతచూడానిపతితధారాంబు । నిర్వికల్పప్రవాహోర్వీస్థలముల । నం
తంతనిలిచియేకాంతదేశముల । సంతతలింగపూజనలుసేయుచునుచనుదెంచి
చనుదెంచియనుపమబిల్వ । వనసమీపంబునఘనతరంబైన । రుద్రాక్షశైలముల్
రుద్రాక్షతరులు । రుద్రాక్షగనులునురుద్రాక్షనదులు । భసితంపుగిరులునుభ
సితంపుతరులు । భసితంపుగనులునుభసితంపునదులు । లింగపర్వతములులింగ
వృక్షములు । లింగాకరంబులులింగతీర్థములు । జంగమశైలముల్జంగమత
రులు । జంగమగుల్మముల్జంగమలతలు । సల్లాపశైలముల్సల్లాపతరులు । స
ల్లాపగుల్మముల్సల్లాపలతలు । గాయకశైలముల్గాయకతరులు । గాయకగు
ల్మముల్గాయకలతలు । గాయకమృగములుగాయకయలులు । గాయకపక్షు
లుగాయకఫణులు । నాట్యపర్వతములునాట్యవృక్షములు । నాట్యగుల్మంబులు
నాట్యవల్లరులు । నాట్యమృగంబులునాట్యపక్షులును । నాట్యోరగంబులునాట్య
వానరులు । తనరుకాష్ఠజ్యోతులునుతృణజ్యోతులును । వాలుకాజ్యోతులును
జ్యోతినదులు । జలపర్వతంబులుజలవృక్షములును । జలవిహంగంబులుజలమృ
గావలులు । బహువర్ణవృక్షముల్బహువర్ణశిలలు । బహువర్ణగుల్మముల్
బహువర్ణలతలు । ఖేచరవృక్షముల్ఖేచరగిరులు । ఖేచరగుల్మముల్ఖేచరల
తలు । హర్మ్యపర్వతములుహర్మ్యవృక్షములు । హర్మ్యగుల్మంబులుహర్మ్యవ
ల్లరులు । మృగరూపవృక్షముల్మృగరూపశిలలు । మృగరూపగుల్మముల్మృ
గరూపలతలు । ఖగరూపవృక్షముల్ఖగరూపశిలలు । ఖగరూపగుల్మముల్ఖగ
రూపలతలు । నరరూపవృక్షముల్నరరూపశిలలు । నరరూపగుల్మముల్నర
రూపలతలు । సురరూపవృక్షముల్సురరూపశిలలు । సురరూపగుల్మముల్సు
రరూపలతలు । సూతవృక్షములుప్రసూతవృక్షములు । సూతశైలములుప్రసూ
తశైలములు । గంధర్వవృక్షముల్గంధర్వశిలలు । గంధర్వగుల్మముల్గంధర్వ
లతలు । నీడలుదిరుగనినిత్యశైలములు । నీడలులేనిసాన్నిధ్యశైలములు । నీడలు
దిరుగనినిత్యవృక్షములు । నీడలులేనిసాన్నిధ్యవృక్షములు । దూరంబుననునీడదో

చు శైలములు దూరంబుననునీడదోచువృక్షములు । ప్రొద్దొక్కచాయ నైమెపాలు
చు శైలములు । ప్రొద్దొక్కచాయనైమెపాలుంచువృక్షములు । తరులునుగిరులునుత
గిలిరమింప, పరగనప్పు డెపుట్టుచాలశైలములు । తరులునుగిరులునుతగిలిరమిం
ప । పరగనప్పడెపుట్టుచాలవృక్షములు । వృక్షముల్ గొలువంగవృక్షములెక్క
యూక్షితిజనురాజవృక్షసంఘుంబు । శైలముల్ గొలువగశైలములెక్క । లీలనే
గెడు రాజశైలసంఘుంబు । మెక్కవీక్షింపనీరేడులోకములు । నక్కజంబుగ
గాంచునట్టిశైలములు । మెక్కవీక్షింపనీరేడులోకములు । నక్కజంబుగగాం
చునట్టివృక్షములు । మెక్కయూగించిననెక్కుడిక్కైన । జక్కనగానిపోవజాలు
శైలములు । మెక్కయూగించిననెక్కుడిక్కైన । జక్కనగానిపోవ జాలువృక్ష
ములుమెక్కతలంచిన నేరూపమయిన గ్రక్కున నప్పుడ కాజేయు గిరులు ।
మెక్కతలంచినమేరూపమైన । గ్రక్కుననప్పుడకాజేయుదరులు । సగము
వృక్షంబులుసగముశైలములు । సగముమృగంబులుసగమండజములు । పండు
వృక్షముల్లగ్రబబలుశైలములు । కొండలక్రియగరిగొన్నవృక్షములు । మొక్కొ
క్కగడియకొక్కొక పండుద్రావాలు । నక్కజంబగు గడియారవృక్షములు ।
మొక్కొక్కగడియకొక్కొకమాటుజలగు । నక్కజంబగుగడియార శైలములు ।
మొదలికినరికెననదికికొన్నరులు । మొదలికిదునిమిననదికికొన్లలతలు । వైచినగ్ర
మ్మరవచ్చియచ్చటన । పైచను నెలకొను పాషాణములును, రవితోనయుదయిం
చిదివిదాక బెరిగి । రవితోనదిగ బెరిగిభువిగూడుతరులు । రవితోన యుదయించి
దివిదాక బెరిగి । రవితోనదిగ బెరిగిభువిగూడుగిరులు । నాలుగువాకిళ్ళనలిగాను
పించు । నాలుగుకొమ్మలనడుమెక్కచూడు । పురమునుగాన్పించు భూరిమహ
త్వ । మరుదగుశ్రీగిరితరులనదరులు । నాలుగువాకిళ్ళనవిగానుపించు । నాలుగు
చరులయానడుమెక్కచూడ । బురమునుగాన్పించుభూరిమహత్వ, మరుదగుది
వ్యశ్రీగిరియనగిరులు । సంగతంబుగనెక్కజనులబాతాళగంగనాడించు । గం
గాశైలములును । సంగతంబుగనెక్కజనులబాతాళ । గంగనాడించుగంగావృ
క్షములును । చనిమెక్కనైయ్యష్టషష్టితీర్థములు । చనకచూపెడియష్టషష్టిశైల
ములు । చనియక్కనయ్యష్టషష్టితీర్థములు । చనకచూపెడియష్టషష్టివృక్షములు
బోరిబోరిదమలోననారయగనగ్ని । దరికొనికాలంగదనరుశైలములు । బోరి
బోరిదమలోననారయగనగ్ని । దరికొనికాలంగదనరువృక్షములు । క్షీర పర్వ
తములుక్షీరవృక్షములు । క్షీరతటాకముల్ క్షీరదీర్ఘికలు । దధిపర్వతంబులు
దధివృక్షములును । దధితటాకంబులుదధిదీర్ఘికలును । ఘృతపర్వతంబులు

ఘృతవృక్షములును । ఘృతతటాకంబులు ఘృతదీర్ఘికలును । నమృత పర్వత
ములునమృతవృక్షములు । నమృతతటాకంబులమృతదీర్ఘికలు । రసపర్వతం
బులురసవృక్షములును । రసతటాకంబులురసదీర్ఘికలును । కనకపర్వతము
లుగనకవృక్షములు । గనకతటాకములు గనకదీర్ఘికలు । కనక మృగంబులు
గనకోరగములు । కనకభృంగంబులు గనకపక్షులును । కనకంపుగుల్మములు కన
కంపులతలు । కనకంపు రేణువు కనకంపుటిసుము । కనకంపు పురములు గనక
హర్మ్యములు । కనకంపుకోటలు గనకంపుగుళ్ళు । మణిపర్వతంబులు మణివృ
క్షములును । మణిగుల్మవితతులు మణిలతాచయము । రత్నపర్వతములు రత్నవృ
క్షములు । రత్నగుల్మంబులు రత్నపల్లవులు । యొకకొమ్మశోకంబునొకకొమ్మసు
రగి । యొకకొమ్మన్యగ్రోధ మొకకొమ్మచింత । యొకకొమ్మకురవకంబొక కొ
మ్మక్రముక । మొకకొమ్మఘనసార మొకకొమ్మజెరుకు । నొకకొమ్మచందనంబొ
కకొమ్మతిలక । మొకకొమ్మచంపకంబొకకొమ్మగోరివి । యొకకొమ్మమందా
ర మొకకొమ్మవకుళ । మొకకొమ్మమారేడునొకకొమ్మపొన్న । యొకపువ్వువి
రజాజియొకపువ్వుమల్లె । యొకపువ్వు శేవంతియొకపువ్వుగోగు । నొకపువ్వుక
రవీర మొకపువ్వుకలువ । యొకపువ్వు తామరయొకపువ్వుమొల్ల । యొకపువ్వు
గోరంట యొకపువ్వుజాజి - యొకపువ్వుచెంగల్వయొకపువ్వు మొగలి । యొకపం
డుసహకార మొకపండునిమ్మ । యొకపండు నారింజయొక్కపండరటి । యొ
కపండు నేరేడునొకపండు వెలగ । యొకపండుఖర్జూర మొక్కపండీత । యొ
కపండు దాడిమంబొకపండు మోవి । యొకపండుగంగరేగొకపండుపనసవ్యా
పించి మొదలొక్కటైయిట్లుగూడ । రూపితంబగుబహురూపవృక్షములు । నొ
కదిక్కనను శ్వేత మొకదిక్కపీత । మొకదిక్క మాంజిష్ఠ మొకదిక్కరక్త । మొ
క్కదిక్కకపోత మొకదిక్కనీల । మొక్కటవోపంగ బెక్కువర్ణములు । పర
లియొప్పెడుబహువర్ణశైలములు । కొంతవిద్రుమమునుకొంతవ్రజముయును ।
గొంతచారతబలికొంతదాంబూలి । మేపార మొదలొక్కటైపసరించి । రూ
పితంబగుబహురూపవల్లరులు । నడర నేతెంచిపింగాంగణంబులను । నుడిగొ
నికసప్రలుదుచుమారుతము । లిమ్ములలింగాలయమ్ములకలయ ! సమ్మార్జ
నముసేయుచుస్వల్పవర్షములు । చల్లన నేతెంచిసర్వలింగముల । చుట్టుముగ్గు
లువెట్టినసస్యములు । మెలమిలింగములున్నయెడలకేతెంచి । జలకంబులార్చు
చుజనుతీర్థములును । యందంబుగడిగిచియాలింగములకు । చందనంబులుపూ
యుచుచందనతరులు । భ్రాజిల్లముప్పొద్దుపటులింగములను । పూజింపనేతెంచు

పుష్పవాటికలు । వేడుకనెప్పుడువివిధలింగములకు । కూడధూపములిచ్చుగుగ్గుల
తెరులు । తనరులింగములకుతగనివాళులిడి । చనుత్రింజ్యోతిక షడ్జ్యోతిచయ
ము । నలరులింగములకుననయంబువచ్చి । ఫలములర్పణసేయుబహువిధతరు
లు । నమరులింగములకుననయంబునీడి । యములునివేదించుక్రమముకాదితెరులు
ధరణిబెండియునుగమలేమశ్రేళ్ళచేత । పరగునీశ్వరనామమరుదుగానిలిపి । వృ
క్షేశశరణనివృక్షాలయములు । వృక్షలింగములనర్చించువృక్షములు । గిరినాథశ
రణనిగిరిగహ్వరములు । గిరిలింగములఁగొల్చుగిరిసమూహంబు । మృగనాథశ
రణనిమృగనివాసములు । మృగలింగములఁగొల్చుమృగసమూహంబు । ఖగనా
థశరణనిఖగమండలములు । ఖగలింగములఁగొల్చుఖగసమూహంబు । ఉరగేశ
శరణనియురగాలయములు । నురలింగములఁగొల్చునురగసంఘంబు । భృంగేశ
శరణనిభృంగాలయములు । భృంగలింగములనర్చించుభృంగములు । జలనాథ
శరణనిజలజాకరములు । జలలింగములఁగొల్చుజలజాకరములు । తీర్థేశశరణ
నితీర్థాలయములు । తీర్థలింగములప్రార్థించుతీర్థములు । మునినాథశ
రణనిమునిపల్లెలందుమునిలింగములఁగొల్చుమునిసమూహంబు । శబరేశశరణ
నిశబరాలయములు । శబరలింగములనర్చనసేయుశబరు । లుపవసమీరినయు
రుహీరఘోర । తపములాపాదించుతాపసవరులు । నిట్టలంబుగమీదబట్టలువ్రేరి
గి । వెట్టులత్రెంపుసున్ననేటిసన్న్యాసులు । విరచితంబైమీదవృక్షముల్వెలుపాసు
రవృక్షములఘాతిసున్నసన్న్యాసులు । శిలలతోడసగూడకలయగబెరిగి । నీరూప
ములభాతిసలరుసన్న్యాసులు । ముక్తకేశములొండెన్నించిపైజరుగ । వ్యక్తశిలాద్యుల
యట్టినన్న్యాసులు । పరమకాష్ఠీభూతభావనదగిలి । ధరగాష్ఠములభాతిదనరు
సన్న్యాసులు । మేదినిదలమోపిమీదికినూర్ధ్వ । పాదులైతపములాపాదించుము
నులు । నేకపాదాంగుష్ఠమిలమీదమోపి । ప్రాకటవ్రతములాపాదించుమును
లు । పంచాగ్నినడుమనుబయలుదీర్ఘికలు । ముంచిపారగదపములుసేయు
మునులు । జలపత్రవాలుకానిలకందమూల । ఫలశిలాహారులైపరగుసన్న్యాసులు
వృక్షముల్వెట్టంగభిక్షములుడిచి । యక్షయకాయులైయలరుసన్న్యాసులు । ప
ర్వతంబులుబెట్టభక్ష్యములుడిచి । నిర్వికల్పస్థితినిల్చుసన్న్యాసులు । వొనరజలక్రీ
డయునువనక్రీడ । దనరుచుదనియుగంధర్వదంపతులు । నమితస్వయంభులిం
గార్చనాసక్తి । నమరంగనేతెంచునమరవర్గంబు । జలకన్యకలనొప్పుబిలక
న్యకలును । జలపురుషులనొప్పుబిలపురుషులును । కరినివహంబులుబురుషమృ
గములును । శరభశార్దూలాదివరమృగావలులు । గండమృగములుభేరుండ

తుండములు । చండోరగములుసిఖండియూథంబు। తడరియన్యోన్యశత్రుత్వం
బులుడిగియడరుచుదమలోననాడుచునెపుడు । దనరియొప్పెడుబిల్వవనమహ
త్వంబుగనివినుతింపుచువనమధ్యమందు । వినయస్తుడైతన్నువెదకుచువచ్చు నన
ఘునిమాదిరాజయ్యమనంబు । చూచెదగాకయంచును । మల్లికార్జునాచా
ర్యుడపరిమితాంగంబుదాల్చి । తెరువునకడ్డమైదివియునుభువియు । బరిపూర్ణ
ముగజాగబడియున్నబూచి । పరమయోగీంద్రశోభసితంపుగిరియో । ధరబ
డ్డరుద్రాక్షధరణీరుహంబో । సదమలజ్యోతియోశంభురూపంబో । విదితచిద
ద్ధిసముదితపూరంబో । యచ్చోటబోవరాదెట్లకోయనుచు। నచ్చరువందిమా
దాఖ్యుడాక్రమము । నరయుదుననియుత్తమాంగంబుదిక్కు । పరిగొనిమా
డేడులరశికానకయు । పదపద్మములమీదబడకిటువచ్చు । టిదితప్పుదానంచు
పదపడిమగుడి । యక్కడనుండియయ్యాడుగులదిక్కు । గ్రక్కునవర్ణాష్టక
మునకువచ్చి । యంతభయభ్రాంతుడయినీదురూప ।మంతచూపకయేలయా
యిటులేపనేనెంతవాడ నిన్నెరిగెదననగ । నానందమూర్తిసియడుగులుజూ
పి । రక్షింపవేయనిప్రస్తుతింపుచును । పత్షద్వయముజాగబడియున్నజూచి।య
య్యావసరముననమ్మల్లికార్జున । నయ్యగారంతప్రహసితాస్యుడగుచు । తన
తోంటిభావంబుదాల్చనీమనసు । గనుగొననిట్లైతిననుచుమాదాఖ్య । లెమ్మని
చెయిసాచిలేవంగనెత్తి । క్రమ్మరనందందగౌగిటజేర్చ । యిట్టిసాహసీవౌదు
లేమమ్మబాడ। నెట్టయావచ్చితిఇచ్చటికనుచు।దననివాసస్థానమునకుదోడ్కొ
నుచు । జనిచుంతలింగావసరముచేయించి ।తనప్రసాదముపెట్టియనుపమత
త్వ । జనితానుభవసుధావనధిదేల్చుచును । కొంతప్రొద్దటయుంచికొనియొ
క్కకొంత।కాలముక్రియాభ్రాంతికలితమైధరణి।నుండగదగుననియురుతరకీర్తి।
మండితసద్గురుమల్లికార్జునుడు।నానతియిచ్చుడునమ్మాదిరాజుతానెట్లువోవు
దునానందమూర్తి। తగునిరుపేదనిధానంబుగాంచిదిగవిడ్చి। యేగునేమగుడి
గూరికిని। కంటిమశ్రీపాదకమలంబులేను । వంటినింకేటికిమగుడుదురనిన । మె
ల్లనేనవ్వుచుమేలకాకనుచు। మల్లికార్జునుడుసముల్లాసకీర్తి । నిత్యస్వరూప
వినిశ్చితంబైన । ప్రత్యయంబులనొడబరపగదలచి । యట్టేనిరమ్మనియటమొ
క్కటుమ్మ । చెట్టుగావించినిశ్చింతాసమాధి । నిటనుండుమీవనియటయేగితా
ను । గుటిలవేషంబునగొల్లనిభాతి। బరవుబ్రేళ్ళనుబ్రొద్దుపాదముల్గజ్జుబిరు
దొడలునుదొప్పచెవులునుబరగు । ప్రక్కలుబీదనరములుచిదక । ముక్కును
ముడిబామలల్లొగిదోనికడుపు । సొక్కుళ్ళుపోయినచెక్కిళ్ళవలుద । బొక్కి

రొమ్మునుపెద్దగుబ్బిక్కినమెడయు । పల్లమీసములునేర్పడుకాయకన్న । పిల్లి
గడ్డంబుచనల్లనిమేను । పాచికువట్టినపళ్ళుబ్రద్దచేతులును । పీకకాళ్ళునునడ్డి
వీపునుదనర । ములుగత్తినుచ్చుగోకలుచూడుగోడుపు । లలితిత్తినిడిదొడ్డమొ
లకచ్చగట్టి । గాలిదప్పరవెంట్రుకలుదూలియాడ । నీలవెట్టుచునిరిమిరిమి చూచు
చును । కుక్కలనిలుచుచురిక్కవెట్టుచును । నెక్కననోరగాలనిలుచుచుజనుచు
గొడ్డలిబరిగమ్మకూటికుండయును । దుడ్డుగోలయుబట్టితొడితొడికొన్ని । మే
కపిల్లలతనచాకిటనిరికి । పీకదబ్బరపాటువిసరిబ్రేయుచును । కొన్నిమేకలరొప్పి
కొనివచ్చితుమ్మ । నున్నకాయలురాల్చియునునంతబోక । యిమ్ముల దనమీది
కొమ్మమెక్కతడు । క్రమ్మననరుకుడుగలుషించిచూచి । నామీదికొమ్మేల నరి
కెదరోరి । గామిడిగొల్లయీకాననంబునను । మాకునీకైయున్న యీకొమ్మె
కాని । చేకొనినరుకంగచెట్టులులేవె , శంకమాలితిత్రొవ్విచక్కమైమైని । యిం
కనాచాతనీవెట్లుసాగెదవు । పాపపుగొల్లని । న్నరతుగాకనుచుగోపించితిట్టు
డుగొల్లడునవ్వి । బాపురేనిర్వాణబాపురేతపశి । బాపురేబాపురేకోపపుంజం
బ । పాపంబుబొందెడుకోపించువాడు । పాపిగాకేనేలపాపినయ్యెదను । స్థలి
యించుకోపాగ్నికణములజేసి । కలగదేమానసఘనసరోవరము । యసగెడు
కోపాగ్నినింకదేచెపుమ । మసలకహృదయాబ్జమకరందధార । వెలిగెడుకో
పాగ్నివేడిమిచేసి । నలగదేసచ్చిదానందపద్మంబు । జ్ఞానంబుసొంపొవిచారం
బుపెంపొ । ధ్యానంబుఫలమొయీతామసగుణమొ । నాకేమిచెప్పెదవీకానన
మున । లేకున్నవేచెట్లునీకుగూర్చుండ । నిట్టిశాంతాత్మకు లెచ్చోటగలరు । పు
ట్టుదురేనినుబోలుసంయములు । వరదపోవునెలుగుగోరుపడంబనుచు । నెరు
గకయీలకాడేగిస్సుడును । వడిబారునెలుగంతవానినపట్టు । కడనున్న వాడోరి
విడువిడుమనుడు । విడిచితినదితన్నువిడువదన్నట్టి । వడవునవిడిచినవిడుచునే
యాత్మ । పొంగిచిచ్చురుకంగబోవుచుజీర । కొం.గోసరించుపెన్నొంగళి యట్ల!
చెల్లివొమ్మనిసన్యసింపపోవుచును । నిల్లప్పగించునయ్యబ్బంది యట్ల । పదపడి
నూతిలోబడబోయితావ , వెదకుచున్నట్టునవ్వీరడియట్ల । జ్ఞానాత్ముడైసర్వసం
గముల్విడిచి । తానాశ్రమముగోరుతపసిచందమున । యిలమరుల్పొమెగొక
లిగొనిరండు । తలజుట్టుకొనిమేదతానన్నయట్లు । పానలేలజరుకుపండెమంపొ
క్క । యీనెపిక్కినవోడుపేకాడెతలప । కోసిసంసారంబుబాసియొక్కింత
యాసించెనేనియునదివెత్తిగాదె । యనిదన్నుమదలించుచును నెట్టయాదుర । ద
నతొంటిభావంబుదాల్చినజూచి । కనుమూసితలవంచికలయలజ్జించి , ఘనతర

శో॥ కాంక్షకలితాస్యుడగుచు । యక్కడిభక్తినాకెక్కడిముక్తి । యెక్కడజో
చ్చినదక్కనేమాయ । గతిమతిచైతన్యకర్మక్రియాదు । లతిశయంబైకల్గు నంత
కుతనదు । క్రియయట్టులెల్లవతిజాలపకశివుని । దయవడయంగనిశ్చయమెట్లు వ
చ్చు । గసుగాయదెంచినగాయగుగాక । పనలిపండగునయ్యాభ్రాంతిబొందిన
ను । శాశ్వతకీర్తిసిశ్చలభక్తియుక్తి । యీశ్వరుకృపలేకయేలసిద్ధించు । కటా
కటానాయట్టికర్మికియిట్టి । పటునిస్పృహత్వంబుప్రాప్తమ్యమగునె । యనుచు
న్నహూదిరాజయ్యగారలను । కనుగొనెమల్లిర్సుకౌగిటజేర్చి । కర్మనిమూర దు
ష్కంబింతవలదు । కర్మలకేలమాకడకురావచ్చు । నీవుమర్త్యమునకుపోవుట
కొరకు । నీవికల్పములెల్ల నేమెచేసితిని । యేమిగారణమనియెదవేని వినుము ।
యామహాదేవునియానతిజేసి । వసుధకుసద్భక్తివర్ధనార్థమగ । బసవండు
నానొక్కభక్తుండువచ్చి । యున్నవాడాలని యుదితగోష్ఠిన । మున్నతసుఖ
వార్ధినోలలాడుచును । పరమశివాచారసరణివర్తిల్ల । జరియింపవలయు న
ద్ధరణిలోనీవు । మొనయంగనారునూటేబదియేండ్లు । సనిమెనీవిటువచ్చిసంయ
మితిలక । యున్నాంకేబదియేండ్లకెక్కడికి । నిన్నురప్పించికొనెద నిక్కంబు ।
యిటగూడనేడునూరేండ్లకుగాని । యిటయుసిక్కగానేరదిప్పుడీప్సితము । యే
మేనియును వేడుమిచ్చెదననుడు । నామల్లికార్జునయ్యకు కేలుమొగిచి । త్రి
యందమేపరశ్రీనిక్కంబు । నాయుపందమెమాయకదిజన్మభూమి । స్వర్గ
మందమెయభ్రువంబింకమోక్షు । వగఁడమందమెయున్న భర్గున్నపదము । యె
మియునొల్లనీవెరుగవేదేవ । స్వామిసర్వజ్ఞానసకలేశయనుచు । నంతంతసాష్టాం
గుడై మ్రొక్కినిలుచు । నంతవారికృపగళ్యాణంబునందు । బసవనియెదుటబెం
పెసగగనిలిచె । నసమానమాదిరాజయ్యాతక్షణమ । యిటబసవడు సంగమే
శ్వరునందు । నటమున్నపొడగాంచియష్టాంగమెరిగి । మ్రొక్కనష్టాంగ్రనమం
దటనున్న । నక్కజుండగుచునందంద మ్రొక్కడును । వత్సలత్వంబునివ్వటిలం
గనతులి । తోత్సవలీల మెయుల్లసిల్లుచును । యంచితలింగసుఖాపాంగసార । సం
చితసుఖవార్ధిమునిచియెత్తుచును । బసవనిచేబూజబడయుచునుండె । నసమా
నమాదిరాజయ్యగారిట్లు । యీజగత్రయసకలేశ్వరమాది । రాజయ్యగారి
నిర్మల చరిత్రంబు । విస్తరించిన ప్రీతి విన్నవ్రాసినను । ప్రస్తుతభక్తి శుభం
బులజెందు॥ (—)

ధీమణిసుజనచింతామణిబుధశి । ఖామణిధర్మరక్షామణిశుద్ధ । శరణ
జనానందకరణసత్పథవి । హరణసంతతదయాభరణచేతస్క । లలిత నిర

యశఃకలితదంగంత । భక్తసద్భక్తిసమ్మిళితాంతరంగ। రహితపద్భావపరిచితస ద్భావసహితతత్త్వార్థసన్నిహితావధాన। సదిష్టప్రసాదసంపత్స్వైశ్వర్యభోగ। ముదితాత్మసంగాఖ్యపదితేంద్రయాఘు॥

గద్య॥ ఇదియసంఖ్యాతమహేశ్వరదివ్య । పదపద్మసౌరభ
భ్రమరాయమాణ।జంగమలింగప్రసాదోపభోగ।సంగత
సుఖసుధాశరధినిమగ్న। సుకృతాత్మ పాలకురికిసోమ
నాథసుకవిప్రణీతమైశ్లోకిలితనరి !చరలింగఘనకర
స్థలవిశ్వనాథ । వరకృపాంచితకవిత్వ స్ఫూ
ర్తిఁజేచిన । బసవపురాణమను కథ
యందు , ననుపమంబుగ ద్వ
తీయాశ్వాసము॥
సంపూర్ణం.

AVADUTA BASAVASEKHARAYYA
NATIVE DOCTOR
SENEVARAPETA

శ్రీ ర స్తు.

—:O:—

శ్రీ లక్ష్మీ గణపతియే నమః.

శ్రీ బ స వ పు రా ణ ము.

చ తు ర్థా శ్వా స ము.

మడివాలు మాచయ్యాగారి కథ.

శ్రీగురులింగసుస్థిరదయాప్తాంగ । యోగాత్మభక్తిమహోత్తుంగ సంగ । మరియును మడివాలు మాచయ్యనాగ । యరలేనివీరవ్రతాచారయుతుడు । శ్రేష్ఠుడు జంగమశిష్టుండు న్యాయ । నిష్ఠురాలాపమహిష్ఠమండనుడు । నిష్ఠితేంద్రియగుణాన్వితుడు లింగైక । నిష్ఠాపరుడు సుప్రతిష్ఠితకీర్తి । భవిజన సంసర్గపథపరిత్యాగి । ప్రవిమలదత్తానుభవసుఖాంభోధి । పరగుభాషాప్రీతిపాలనశాలి । దురితషడ్వర్గసంహారపరాపరుడు । రజకజాత్యావృతప్రత్యక్షరుద్రు । డజరామరుండయోనిజుడవ్యయుండు । శరణపదాంభోజషట్పదుడనగ । బరగిపెంపారి గీయమ్మరవరంబునను । యుండంగ బసవనియురుభక్తివార్ధి । నిండారి దెసలను నిట్టపొడుచుచు । పొంగిలింగానందపూరితుండగుచు । జంగమదర్శనాసక్తినే తెంచి । బసవని చే ప్రణిపత్తిగైకొనుచు । ససమజంగమకోటికర్చలిచ్చుచును । వంటింపక వరువుపనులు సేయుచును । కంటినా చేతులకసివోవననుచు । బాసవత్రిల్లసద్భక్తిసంఘంబు । మాసినవస్త్రముల్ పరిమోసికొనుచు । వేవజామున నేగి పెగొక్కరేవు । గావించియుదుకుచు గడేయులు చేశి । శస్త్రసమేతుడై సద్భక్తివితతి । వస్త్రముల్ రజతపర్వతభాతి దాల్చి । పరిగొనివచ్చుచో పురవీధి భవులు । శరణులవస్త్రముల్ల్యంధిల్లి చేసి । నోడబారాబోడుతుబుండోయని ఘంటు । యూడాడ వేయుచు గూడ జాటుచును । మతమున కేతెంచి మణుగులన్నియును । కరిసమల్గాకుండ కట్టించి మడువ యట్టిచో జంగమంబరుదెంచి యడుగ । నెట్టికట్నంబైననిచ్చి మొక్కుచును । యా వస్త్రములవారలడుగవచ్చినను । లేదనకండిచ్చు లింగసంపదన । యంతనద్భ

తచిత్తుడై బసవండు । సంతతంబును విని సంస్తుతుల్సేయ । నలిభక్తతతివలువలు
దుకుచాకి । విలసితభక్తియు నిల జెప్పబడియె । నదిగాక యేకాకియును మడివా
లు । సదమలభక్తిభావయునొప్పగాని । నిట్టిసద్భక్తియునిట్టిమహాత్వ । నిట్టి
సామర్థ్యంబునెరుగమేమనుచు । నల్లీలననిశంబు సంస్తుతుల్సేయ । నెల్లగాన
టుకొన్నిదినములు సనగ । పరతెంచుచో ముట్టుపాటైననొకని । నరిమురిజంపి
మాచయ్యయున్నెడను । వీరువారననెల్లవారునుగూడి । ధారుణీశ్వరుసభాస్థ
లికేగిమ్రొక్కి । బల్లహావినుమునీపట్టణంబునకు । ప్రల్లదుడొకచాకిభక్తుండన
నుచు । మొలగుతారముగట్టితొలగడుతోశివ । తొలగించు నెబల్లిదులబెరుసనడు ।
చాటుచీరలనూటసంధిల్లిరేని । పోటుముందరననుపోటులమాట । నంగళ్లని
లిపెచేహారముచ్చాన్నె । సంగడీసిటుపటచరియింపరాదు । పురవీధినెవ్వరే
పోయినజూచి । పరిగసికనుకనిపారంగదోలు । నెదురనుపసగుర్రమేనుంగుబం
డి । యవిరేమిచోద్యమొకటియంగపెరచు । నల్లంతపొడగనిజల్లనసవసి । క
ల్లివెల్వలపారుకథలేలనేడు । వింతవాడొకడుమస్వినమిగాజేసి । సంతకుపోవు
చోసంధిల్లునంత । బొడిచిమీదికిజిమ్మబొందయుచెచట । పొడలేదుమ్రింగెనో
పోయెనోదివికి । యటకార్యమెరుగమేమునీశ్వరుండ । యిటవచ్చితిమినీకు నె
రిగింపననిన । బసవనిదెసజూచిపార్థివేశ్వరుడు । కనిమీసంగుచుమహోగ్ర
తనిట్టులనియె । నిదియేమివిపరీతమింకనెవ్వరికి । బ్రతుకంగవచ్చునీభక్తులచే
త । కోపలుదుపుచాకికొవ్విముప్పరము । లోకంబునెల్లగల్లోలమార్చెడని । హా
కికెనింతేలప్రడ్డబిజనుల । జేకొనరడిచెడుచేరంగనీక । యిట్టిచోద్యంబులేమెరు
గమేనాట । ముట్టినచీరలుమరుగనేచెప్పమ । పురజనులకుమున్నచరియింప
రాదు । పరదేశికింకరాబోనెమాపురికి । నెంతయునేడుదావింతవాడొకడు ।
సంతకేగగజంపెశవమునులేదు । యాకసంబునకేగుసట్టులుగలవె ! చాకిరక్క
సుక్రియజనులమ్రింగెడిని । బిట్టుసుపలుకడుముట్టినమాత్ర । యిట్టుజంపగగూ
డునేపెరవాండ్ర । పాడిదలంపకభక్తుండననుచు । బాదుగాజంపునీపౌరులనె
ల్ల । ననుచుబురోహితులనుమతంబునను । తనయామికులజూచి ధారుణీశ్వరు
డు । చాకినచ్చోటసచంపుడుపొండు । కాకమ్రింగినవానిగ్రక్కనరండు । యు
నవుడుబసవడిట్లనియెనాతనికి । వినుమీదెరుంగకవెడలనాడెదవు । వేకులలో
కులనొకరవులకు । చాకిచాకనియేలసందడించెదవు । చాకియేయతడు సాక్షా
ల్లింగమూర్తి । గాకయేటికికనుకనిపలికెదవు । కులజుండునతడయకులజుండు
నతడ । కులములేకయున్నకులములనతడ । యానీలగళునపరావతారంబు

గానయాంతడుసర్వగతుడెట్టులనిన । సరసిజభవుతలలజన్నిదంబులుగ । పర
గధరించినబ్రాహ్మణుడతడ । మహితాపవర్గసామ్రాజ్యపట్టంబు । సహ
జంబుపాలించుక్షత్రియుడతడ। కడగిదుర్భవకర్మఘటవహిత్రంబు । వడిభవాం
బుధిద్రిప్పువైశ్యుండునతడ । యిలసత్క్రియారంభఫలములుగోసి। సలవకనూ
ర్చెడుశూద్రుండునతడ । యాదిశక్తియుమున్నుపాదానముగను । నాదబిం
దులుకారణంబుగదగిలి । వేడుకబ్రహ్మాండవివిధభాండములు । గూడనానేడు
నాటికుమ్మరియతడ । హరియమ్మదండమ్మనహిపతిత్రాడు । నరసింహుపె
నుపగునఖరంబుకొంకి । యవనిమోచినవరాహంబెర్రగాగ । నవకికూర్మం
బును నల్లమత్స్యంబు । గాలమిల్లైకోదకంబునడిగిచి । లీలనటించునా జాలారి
యతడ । చటులసంస్సృతిజీవఘటచక్రకర్మ। పటుబలీవర్ధసభ్రమణంబుగూర్చి।
కీలుకొందించియాక్రియాశాటనములు । వాలియాడించునావడ్రంగియతడ। మ
నుజీవమనులోహమునకుజ్ఞానాగ్ని । నొనరగబదనిచ్చుకనుమరియతడ । యి
చ్చుచోనేరిగికల్లిచ్చులనూది । యచ్చులనొరగానుసగసాలియతడ । హరిణమై
రమియించునజునిశిరంబు । శరమునద్రుంచినశబరుండునతడ । హరిముఖ్యక్రిమి
కీటకాదిపశువులను। వెరవునచాలించువేరేడునతడ। ప్రకటితకపటనాటకసూ
త్రములను । వికృతప్రకృతులాల్చుకెండీడునతడ । కులనగంబులునూకిజలధు
లజల్లి । పొలముబోదేన్చునట్చోయుడునతడ। యేకారణవంబైనయెడనజాచ్యు
తుల । జేకొనకుతికెడుచాకియునతడ । మహితభక్తాళికి మడుగులుసేత। మ
హినిపుడునుడివాలుమాచయ్యయునగ । యిన్నియుదానయైయిట్లున్నయతని।
కెన్నదవాకకులంబిడనీకదగునె। కారణపురుషావతారుడాయయ్య। చారు
చరిత్రవిస్మయమెట్టులనిన। నరసింహాశార్దూలకరిదైత్యచర్మ। పరిధానభ
క్తులపరిధానవితతి । గానియెంచుదుకడువాననినంట । గానీడునతెరులఘట్టించు
నేడను । భక్తులచీరలభక్తులకిచ్చు । వ్యక్తిసద్భక్తినియుక్తివక్రోక్తి । జంగమంబ
డిగినసమకట్టనిచ్చు । భంగిగాలింగసంపదదొలుకాడ । చీరలువైచినవారడిగిన
ను । వారికితమతమవస్త్రంబులిచ్చు । నటమిదవశనిమహాత్మ్యంబువినగ । కటి
బాహ్యలకుసమకూడదుమరియు । చీరలంటినమాత్రగారించుభక్తు । డూర
కుండునేచంపపీరుబోయినను । వలదభిమానంబువొలిపుచ్చుకొనకు । మిలనా
రువేలనీవెత్తిపోయినను । చుట్టువేలునజక్కబూపగగలవె । యుట్టిలవలదన్న
గట్టుగృడగుచు । గారణంబులుకథలకల్పింపకివట । నూరకచుంచుచునుండుమీవ
నుడు । బసవనివారించిపాహాత్మ్యకంత । వెసయూమికులబూచివేగుపాయము

స । తొలగకాలదువచ్చుతో ద్రివనమీరు । తలగకాలనితలతలమనినిలిచి । సమ
దాంధగంధగజంబుపైకొలిపి । సమయుంపుడనవుడుజనులుత్సహింప । మా
వంతులేగిసామజముపైకొలిపి । యామహాత్మునిరాకకరికట్టిలువ । నల్లంత
పొడగనియార్చిబొబ్బిడుచు । కల్లినాథునిభద్రగజమొక్కనరుని । యేనిగదు
న్నకునేలశంకించు । మానవుల్పావకమగుడుడోయునుచు । గంటయుగదువు
నగదియింపదడవ । సంధింపనేనుగుబలమెల్లనపీసె । నంతటబోకమావంతులు
నూక । నంతంతదగ్గరునంతకుమున్న । వెన్నునసెక్కొనియున్నవస్త్రములు ।
నన్నభోమాగణంబునందుసంధించి । చేతిగంటయునందజేర్చిమైవెంచి । చేతు
లుసమరుచునేతెంచియదిరి । దండిమైమావంతులండంబుజంపి । తుండంబుచే
పట్టితోచిరాదిగిచి । యంజలిగుంజలియల్లార్చిషేర్చి । భంజివుంచునువీరభద్రుం
డుదివిరి । వడినృసింహునివైచువడువునవైచు । బడనీకలోజేతచెడచేతవేయు
నచ్చుగానార్చుచుహరుడిభదైత్యు । వ్రచ్చినగతివచ్చిపందరలాడు । కోపించి
విష్ణునికోలెమ్మురుద్రు । డేపునదునిమినిట్లలనెమ్మిలేరు । మాలకుమాంసంబు
మరిగొడారికివి । తోలునస్నట్లుగాదొలగంగవైచు । ద్రోవనేతెంచుచోతోల
గనిచాస । గావుననతులవీరావతారుండు । యిమ్మగణమునభక్తుతెల్లనుప్పొం
గ । నమ్మదకరిపొడవడచియేతెంచి । నెవ్వండునామీదనేనుంగుగొలిపె । నవ్వ
సుధీశుక్రొవ్వడతుపొమ్మనగ । నింతవృత్తాంతంబునెరిగిబిజ్జలుడు । నంతకము
న్నమోమల్లనవంచి । బసవనిదెసజూడబరమహర్షమున । వసుధీశునకుబస
వనమంత్రియనియె । వలదనివారింపవారింపవినక । చలమునజంపితిజనులమాటల
కు । యేనుంగుగోల్పడెమానంబువాలిసె । హానికబడెశివద్రోహంబుదగిలె ॥

యిరువదాండారికథ.

ధరణీశవినుతొల్లిద్రావిళభూమి । కరయూరిచోడభూవరునిరాజ్యము
న । మున్నరవాద్ధడిముఖ్యరిలోన । నెన్నంగనొకభక్తుడిరువత్తుడనగ । నపగ
తసర్వసంగపరీతచరితు । డపరిమితప్రతాపానూనకీర్తి । సాహసాంకుడుశి
వద్రోహరగండ । డాహవవీరభద్రావతారుండు । సకలలోకప్రపంచకళా
విరక్తు । డకుటిలచిత్తుడత్యద్భుతకీర్తి । సకలశాస్త్రాభ్యాసశౌర్యాన్వితుండు ।
ప్రకటశివాచారపగుడనబరగి । యాపనవాద్రిపంబునందుసద్భక్తి । భావను
దైవముభ్రాంతులమీరి । విస్ఫుటలీలప్రాతస్నానకపిహిత । భస్మముద్రాంకుడవి
స్తారాంగమమర । వరభక్తసంకోహవరణారవింద । పరిచర్యసత్క్రియాప
రపటుండగుచు । శివభక్తులకునెగ్గుసేయుపాతకుల । నవిచారమునజంపునటి

సేమంబు । ప్రాణస్థలంబు గా ప్రమథోక్త శివపు । రాణార్థపదవిశారదుడన
నొప్పి । యుండంగ చోడమహీపాల్వితలేశు । శుండాలమతికాద్రపిండితంబగు
చు । కలితమదోద్రేకజలధారలాలుక । వలివేగమునననివారితవృత్తి । విడివ
డియుప్పురవీధిసేతెంచు । నెడనొక్కభక్తుండుగడజాములేచి । వేవనొప్రొద్ద
నివేవేగవచ్చి । పూవుదోటలుజొచ్చిభావించిచూచి । పరగినపెనుగాలిబలువు
నజేసి । చిరిగినరేకులచిద్రపుష్పములు । క్రిగ్గాలిచూలదాకినబొంగితుదలు । బు
గ్గరించినయట్టిమొగ్గపుష్పములు । సుడిగాలిగడివోయితుడిమెలువదలి । పడి
యున్నయాస్వాయంపతితపుష్పములు । మరుగులకొమ్మలమాటులదుదల । నొ
రపుననన్నపర్యుషితపుష్పములు । బహుకీటకోత్కరనిహతిచేదాఁవి । రహి
తమైయున్నయుపహతపుష్పములు । కావనివర్జించికమనీయమైన । తావిము
ప్పిరిగొనితనరుపుష్పములు । గజనిండగగోసిసంభ్రమంబలర । సజ్జనభక్తుడా
పామజంబెదుర । హరపూజనోత్సవపరవశుండగుచు । నరుదెంచుచోటనక్క
రిగూడముట్టి । తుండాగ్రమునబట్టితూలించివైచి । రెండుకొమ్ములునొగ్గరుం
డంబుగాగ । ప్రాణవియోగతాపమునభక్తుండు । ప్రాణేశశివశివపరమా
త్మయనిన । యులుగులేతెంచినయిరువదాండారి । మలహరభక్తునిపలుకగానె
రిగి । బిట్టుప్పొంగిపడమదిగట్టుగుడగుచు । నిట్టియాత్కారవంబేమకోయనుచు । ప
రతెంచిభక్తునిపాటభటేభ । మరిమురితనమునట్లంతటగాంచి । నిశితకుఠా
రసన్నిహితుడైపొంగి । పశువత్రుం చెదనిన్నుబరువకుమనుచు । మార్కొనన
తనికిమలయుచుగజము । మార్కొనియెదిరెనున్మదఘువట్రిల్ల । మేనికెరక్క
సుడీశ్వరుమీద । గానకపరతెంచుగతియనుబోలె । దీకొనగరిమదోద్రేకవిజృం
భి । తాకారుడైపేర్చియార్చిమైవెంచి । సంహారరుద్రునిచాడ్పునగోప । రంహ
స్ఫురణమైసింహనాదంబు । పూరించిచూపరదూరించిపార । వారించిమదకరి
గారింతుననుచు । పరతెంచితుండంబుబట్టిరాడిగిచి । మరినేలకొరగనమ్మావం
తుబట్టి । మడియించియుడగాలబుడమికిమూకి । మెడద్రొక్కిపెడబొబ్బలిడుచు
ఘీంకరనగ । హస్తికుంభస్థలస్థస్థ స్వకీయ । హస్తకుఠారుడైయట ప్రయ్యాది
వియ । శుంభద్గజేంద్రంబుకుంభినిద్రెళ్ళె । దంభోళిచేబర్వతముద్రెళ్ళినట్లు । లి
టచోళభూవరుడింతయునెరిగి । యటవచ్చియిరువత్తునడుగులకెరగి । నిటలా
గ్రహస్తుడై । నిలిచిభావించి । కటకటాభక్తునిగారించెగజము । హరభక్తులకు
మున్నజాచ్యతాదులను । సరియుగారన్నిక్కరిచావుసరిమె । మేనుంగుప
శువదియేమితానెరుగు । నేనుంగునేలిననేద్రోహిగాక । చచ్చెదనాచావుస

రియున్ననోరు । పుచ్చునెన్లైననుచచ్చిశుద్ధుండ । ననుచునప్పుడయిర్వదాండా
రిమ్రోల । జనపతితనశిరంబునకుతానలుగ । నట్టిచోశివుడుప్రత్యక్షమైచోడ।
పట్టవర్ధనుభయభక్తియుక్తికిని । యిరువదాండారిమహిష్టభక్తికిని । కరకం
ఠుడజూడు । శంకరుడక్షయుండు । మెచ్చిభక్తునిప్రాణమిచ్చి మావంతు । చె
చ్చెరనపుడసంజీవితుజేసి । యంతబాణముమత్తదంతికినొసగి । యింతయు
మహిమనయ్యిరువదాండారి । నాచోడవల్లభునకీదయాదృష్టి । బూచికైలాస
వాసులజేసెశివుడు । మదియించిభక్తునిమడియించినేను । గదియునప్పుడసచ్చె
నాచోడనృపతి । ప్రేమంబలర్పగ భృత్యాపరాధ । స్వామినోటండయ స్వ
దువనుష్ఠించి । తనకేరిద్రోహంబుతనద్రోహముగను । తనకలైనన్నిటితప్పనీకిం
క । గురియుద్ధివిజ్జలక్షోణీశనీవు । పరపగదలచితిభయమాత్మలేక॥

—(*)బాపూరిబ్రహ్మయ్యగారికథ.(*)—

మరియుబాపూరిబ్రహ్మయ్యనాగ నొక్కకరకంఠుభక్తుడఖండితకీర్తి ।
వీరమాహేశ్వరాచారవ్రతస్థు । డారూఢగాఢమహత్వకాంతుండు । మంగళ
భక్తిక్రియాంగభాషాంగ । సంగతచరితుడభంగవ్రతాపి । స్థైర్యసంపన్నుం
డుశౌర్యపండితుడు । ధైర్యప్రపూర్ణుడవార్యవీర్యుండు । సత్యవచోరాసిశర
ణాగ్రగణ్యు । డత్యుత్తమోత్తముడనగనిబ్బుభిని । పరగజంగమలింగపాదార
వింద । పరమభక్తిక్రియాపరతంత్రలీల । నలయకపుష్పదోటలు పెక్కుగూర్చి
తొలుకోడిగుయ్యంగబలువిడినేగి । పూవులుగొనివచ్చి పుష్పమాలికలు । భా
వించిసంధించిభక్తులకిచ్చి । యట్టికాయకలబ్ధియందనిత్యంబు । చట్టనజంగమా
ర్చనలుసేయుచును । వర్తిల్లిమరియొక్కవాదంబునందు । కర్తగౌరీశుండు
గాప్రతిష్ఠించి । కలునందిబుల్లినుబులగంబుమేపి । యిలమొల్లనెరుగ జొన్నలు
లింగముగను । జేసియోయనిపించి భాసురభక్తి । వాసనమైయిటు వర్తింపు
చుండ । ధరణీశుడొక్కడుతంత్రంబుదాను । బరమండలంబులపైబోయి పో
యి । బాపూరిచేరువప్రాగ్దిశయందు । బూలతోటలచెంతభూపతివిడిసి యు
న్నెడనతనిమహోద్దండతగజము । తన్నుదామరచిమదగ్రస్తయగుచు । కడిది
మావంతునిబడద్రుళ్ళిచేసి । విడివడిదండెల్లవిరియదోలుచును । నీడకునులుకుచు
నింగిద్రేయుచును । జాడమల్లార్చుచుజనులజంపుచును । ననివారితోద్వృత్తిన
టువచ్చుగజము । గనియుబాపూరిబ్రహ్మనలెక్కగొనక । వచ్చుచోమదకరివ
డిగొనిమొగువ । నుచ్చాటనముచేసిపోయనియడువ । బిట్టుక్కసంధులు ద్రి

దీని ఘీంక్రనుచు । నెట్టొంటితుండంబునెటలంబుగూర్చి । వెనువెనుకకుఁ శీతజనసదీతీ
ర ! మునబడిజనలేకమూర్ఛిల్లియప్పుడు । జీవంబువిడుచుడుమ వంతులేగి ।
యావిభునకునిట్లులనిరిబగ్గలించు । విడివడిమదకరివడిగొనిపరచు । నెడనొక్క
భక్తుండుఁ నీపల్లెనుండి । చనిపుష్పములుగొనుకొనువచ్చునెడను । కనుఁగదొ(ద్రే
కమైకదియుపుట్టుడును । కాదనకేతెంచికరతలంబార్చి । చాదున్ననిలుమనిజం
కింపదడవ । వెనువెనుకకుఁ ఢీశిజననదీతీర । మునబడిజీవించెననవినిపభుడు । నా
యయ్యనాగజంబట్లంతయేచె । పోయనివగచుచు నొయ్యనవచ్చి । యమ్మహా
త్మునిచరణమ్ములకెరగి । యిమ్మదకరినీకునెదురించుతప్పు । సైరింపుమనిచక్క
జాగిలిమొక్కి । కారుణ్యరసవార్ధి గడలునముంచి । యమ్మహాజనులెల్లనా
శ్చర్యమంద । బమ్మయ్యమదకరిబ్రాణమట్లిచ్చె । పరగబ్రహ్మయగారిశరణజొ
చ్చుడును । చరితార్థుడయ్యెభూవరుడువెండియును । సజ్జనభక్తులచరితంబులి
ట్లు । ఓజ్జలయోణీశ । పెక్కువర్ణింప । వెరపిడిమారికన్నబోరిగొండ్రువె
రచి । శరణన్నబ్రోతురుహరభక్తవరులు । గానయిన్నియుజప్పగాబనిలే
దు । భూనాథమనవలతేనివాఫుదము । కలియుగరుద్రుడుగాకమాచయ్య ।
తలపగమర్త్యుడేధరణీశయదియు । కజ్జంబునావుడుకజ్జబడంట । లజ్జయుసి
గ్గుచుబజ్జగించంగ । నవుగాకయనివచ్చియఖిలంబునెరుగ । భూమిసమస్తాంగ
ముల్బొందనల్లంత । బడియుండబండారిబసవయ్యవచ్చి । మడివాలుమాచ
య్యయడుగులకెరగి । యసమానలీలపెంపెసగగీర్తించి । బసవడిట్లనివిన్నప
ముసేయదొడగె । వలదనివారింపచలమునముక్కి । బొలియించికొన్నట్టు
పురులువోనాడి । యిక్కడరానోడియెప్పటగోలె । యక్కడసాష్టాంగుడై
యున్నవాడు । పక్షికిదొడనేలబాశుపతంబు । నీక్షితీశ్వరుడనెంతటివాడు ।
యెదురునీకెవ్వరీరేడులోకముల । సదయాత్మయింతప్పుసైరింపవలయు ।
ననివిన్నవించిననట్లకాకనుచు । జననాథుతెమ్మనబనిచితత్క్షణమ । యట్టయుబొ
ట్టయునస్థులుగూడ । బెట్టించిజనులువిభీతులైచూడ । భసితంబుతునియలపైజ
ల్లియతని । యసమగజేంద్రంబునొసగితొల్నాడు । పోడిచివైచినపీనుగుడుమీఁధి
దాకి । పడనప్డుసభభయభ్రాంతులైచెదర । బొందికిబ్రాణంబుబోసిమాచ
య్య । యందరుజూడంగనంతరిక్షమున ! నున్నవస్త్రమునకువెన్నొగ్గిజనులు ।
సన్నుతిసేయగజనిమె జాటుచును । బసవడుమాచయ్యపదములుగొలిచి । యస
మానమరమునకనిచియేతెంచె । సకలనియోగంబుజనపాలకుండు । ముకుళితహ
స్తులై మొక్కుచుజనిరి । యంతమాచయతొంటియట్లసద్భక్తి । సంతతసత్క్రియా

స్వదలీలనడువ। మరికొన్నిదినములకర లేకబసవ। డరిమురిసోకగీతమానతిచ్చెడు
ను। భక్తులుతనయొద్దబాడగదడవ। యుక్తిమేయనుచు మహోగ్రతతోడ। శివ
శివయనికేలుచెవ్వులజేర్చుచును। నపనీతులిట్టివేహాకల్లినాధ। చెల్లబోదీసుల
జేసిశరణుల। కెల్లనుదనొకయిచ్చువాడయ్యె। యెన్నడుకోతియయ్యను
వెక్కిరింప। నెన్నడుగరచేసెంకెక్కడిభక్తి। దోసంబుగాదెభక్తులదీని
విండ్రె। బాసలుగీసలుపాటపాడకుడు। మాయొద్దననుచునుమాచయ్యగి
నిసి। కానుకంబునకరుగంగనిక్కడను। యంతకింతయుగనియాత్మలోగ
విగి। యంతంతధరణిసాష్టాంగంబులిడుచు। బసవడుభక్తజనసహాయు
డగుచు। వెసనేగుదెంచిభయసమగ్రవృత్తి। మడివాలుమాచయ్యయడు
గులపొంత। బుడమిసర్వాంగములబొందంగమ్రొక్కి। యాకాంతసంత
తాహంకారనిరతు, నక్రమాలాపునిర్వకాపరాధు। నూర్జితక్రోధువివ
ర్జితసత్యు। దుర్జనాచారునన్నిర్జితకాము। అజ్ఞానపుంజంబునపగతశౌచుని।
జ్ఞానహీనునివివేకవిదూరు, నిర్భాగ్యచూడామణినిభక్తిరహితు। దుర్భావ
కునివనీతునినన్నునింక। గాచిరక్షింపవే కారుణ్యపాత్ర। యేచినమద్గర్వ
మెల్లమాయించి। లాలితంబుగనాల్గులక్షలమీద। నోలినర్వదినాల్గువేలగీత
ములు। గావించుటిదియెగ్గుగనియేవగించు। భావననాకయ్యె నీపృగ్గకొ
నమి। యామతప్రీతినోయనకున్ననింక। జాయనవయ్యనాసంగయ్యదేవ।
యనుచునిల్లాళ్ళనిం చాతిదీనోక్తు। లనువిన్నవించుడువిననట్లవినియు। జం
గమపరతంత్రుడంగావికారి। లింగదమాచదాలీఢశౌర్యుండు। నధముడు
క్రొవ్విలేహరభక్తులరయ। యధములేనివారి యర్థాధిపతివె। మడిగెడువారులేక
న్యోనీవింత,బడగవైచివిమజబాపురేయనుచు। నట్టియాచకులనేనటుగందుగాని।
యిట్టిత్యాగులగానమీలోకములను। పానలిన్నియునేలబసవనీవిచ్చు। నేనికడున్న
లునిలపచ్చమన్ను। గుర్రపుగాడిదెలకుటిలంపుసతులు। నెర్రగోకలుచాంతిమేశర
ణులకు। నీవిక్కడజూడుమానాదుజంగమము। పేదరికములేనిపెల్లుచూపె
దను, నదికొమ్మనుచుజల్లనందందనెగయు। సదమలోదకకణజాలమంత
యుచు, మరకతమౌక్తికమణిపుష్యరాగ। వరవజ్రవిద్రుమవైడూర్యము
ఖ్య। వినుతరత్నాచలవినుతిమైవెలుగ। నినుతుఖద్యోతమట్లరిరవిదోప।
నటపొములత్యచ్ఛతాకాంతులగుచు। నిటబిజ్జలుడువారునేతెంచిచూడ।
నమరిమాచయ్యయుండెబ్రమదప్రసాద। విమలపుష్పాంచితవృష్టిపైగురియ।
బసవని వనిమతే ఫలము దనుప। నసమాక్షునర్చితుడైయున్న యట్లు।

జంగమంబొప్పనాలింగావతార।సంగతిమాచయ్యసద్వృత్తిమహిమ। మెరుగ
గజాలకయిన్నిరూపములు । వరలగదాల్చినతెరగునుబోలె । యట్టిజంగమ
సభాభ్యంతరాళమున । నొట్టినరత్నంపుదిట్టలయరుత । భక్తులకేనసూబం
డారినన్న । యుక్తినబ్బసవరాజుండి వెండియును। వారకయామడివాలుమాచ
య్య । గోరల(త్రా)పాదకంజబులకును । మున్నసాష్టాంగుడై(మొక్కుచుజేరి ।
సన్నుతిసేయుచుశరణువేడుచును ; నీమహాత్మ్యముచూడనేనెంతవాడ।ధీమణి
సంగయ్యదేవసర్వజ్ఞ । నీవుశంకరుడవు నేనుకింకరుడ । నీవునిర్మలుడవు నేను
దుర్మలుడ । నీవువిజ్ఞానివి నేనవిజ్ఞాని । నీవమృతాంగుండ నేవిషాంగుండ । నీ
వుమహాదాని నేగృపణుండ । నీపశుపతివి నేపశుజీవి । స్వామిత్రైలోక్యచూ
డామణివీవు । భూమినిర్భాగ్యచూడామణినేను । బొరినిట్టిదుర్గుణంబుల(ప్రోక
లోన । నరయంగగలదెనాయందుసద్గుణము । రక్షింపుమిట్టి గర్వపాపిష్ఠున
న్ను । నీక్షింపవేయయ్యజీయనాదైన । యపరాధశతసహ స్రావలిసైచి । వి
పరీతమహిమాంధ్యవేయునునేల । యనుచున్నబసవన్ననందందగౌగి । టనుజే
ర్చికారుణ్యావనధీనోలార్చి । కలుగునేకాదెలింగంబునందైన । దలపగోప(ప్రసా
దంబులురెండు । చేరెంటికైనజెచ్చెరకడవగాను ।వారుచేపట్టరువాయించికా
ని । ధరనంతకంటెను తమభృత్యవితతి । నరయకచేపట్టుదురెయట్లు గాక
యందులమాలిన్యమడపగగాక । యెందుజీరలకల్గునేరజకుండు । యట్టిదబస।
వయ్యబట్టిమాచయ్య । ధట్టించెనిర్మలత్వంబునొందించె । నెన్నంగవేమారు
నెంతగాచినను । వన్నెక్కగాదెసువర్ణంబుమిగుల । యింతింతగనరకయి
త్తుఖండంబు । నంతకంతకుదీపియధికమౌగాలు, రంప నదెంచినరాచినమి
గుల । గంపెక్కగాదెసుగంధంబునకును । రాచినమడివాలుమాచయ్యయెుర
సి । చూచుడుబసవయ్యశుద్ధసద్భక్తి । తనరగనేడుగదాతుదిముక్తి । ననుచు
భక్తాళికీర్తనలుసేయగను, ముకుళీకృతవికంపిత కరాబ్జుడైన। సుకుమారుబ
సవయ్యచూచిమాచయ్య , వినిహంకారించి ననుభక్తియగునె । విని యె
రుంగవెవ్వరాతనులలోపలను.

శంకరదాసయ్యగారికథ.

జడయుశంకరుమహాస్థానంబునందు । సడిసన్నశరణుండుశంకరదాసి।
కాలకర్మాకర్మకలితమహేంద్ర । జాలవిలోలనిర్మూలనశాలి । జన్మజరామర
ణోన్మదాపహుడు । చిన్మయానందవశీకృతాత్మకుడు । రౌద్రమహోద్రేక
రంజితవీర । భద్రుండు(ప్రత్యక్షఫాలలోచనుడు । దండితాజాండకరండదో

దర్దండ। మండితాడంబర తాండవమూర్తి। విలసతకీర్తి నిర్మలుడు సంసార। తల
గుండుగండడతకర్ప్రతాపి। నాగప్రఖ్యాతితానశ్వరలీల, వీగుమప్రచ్ఛన్న
వేషంబునందు। బొంతకుగంతకుప్రోగిడిపోవు। నంతకువిక్రయంబార్చి తెప్పిం
చి। యక్కజంబందగాఁదుకలబ్ధినిక్క। మెక్కువుతరగవ్వ వేసుమానికెలు। జం
గమకోటికిసముచితార్చనలు। భంగిగాబిలువుచుప్రభుడున్నయెడను। చేడర
దాసయ్యచూడంగవచ్చి। వేడుకమదిదొలుకాడంగమ్రొక్కి। యొక్కంతసు
ఖగోష్ఠినుండివీడ్కొనుచు। జక్కనమరమేగిసదయుడపోలె। గటకటాయింత
లింగసదర్ఘుడయ్య్యా। నిట్టూగకునుతవుడెంటిలోలేదు। శంకరదాసిలసద్భ
క్తిమహిమ। మింకనెన్నటికనియెడదవగుచుచు। నిక్కటికనుదుగ్గళవ్వకు జెప్పి।
చిక్కఁగంపెడుకొల్చ శీఘ్రింబపనుప। నట్టట్టెవుత్తెంచెన ట్టెకొల్చ దాసి। యు
ట్టిద కాక మేలయ్యె నెంతయును। కొలుచునకచ్చెమునొక్కకలునేసి। యిలనేమి
యుడుగునోయివమాకుగలదె। తలచిపుత్తెంచెసింతయుచాలదెట్లు। వలువదు
తన కేడగలపన్నియనుచు। బిడికిటనొకమాటుపుడుకగదడవ। పిడికిటిలోనన
యడగెగంపెడును। నత్తవనిధియునుసందలయించె। దొత్తడిసంపదతోంగెత
త్తిణము। కూండమందునక్కైనకొలుచింతలేక। యూడకాడకుగాదియలుపాడు
వారె। దాసముస్పడసినతపనిధియిట్లు। దాసయ్యతివుచూడుతత్క్షణమాత్ర। ప
రిభవాద్భుతశోకపారవశ్యమున। దురటిల్లుదాసికిదుగ్గళవ్వనిటె। కలవాసి
యట్లనిక్కంబుసీవొక్క। బులుసరితెనముసబుచ్చితికొలుసు। తనరనేనుగుపం
డ్లుతొబట్టిజూచు। మనుజుడుబ్రదుకునేమడియునకాక। నెట్టణశరణులనిలు
కడలరసీ। పట్టిజూడంగనీప్రాప్తియేచెపుమ। మృడుడుప్రసన్నుడైయడుగడు
గుమన। నడిగనేగేలిగొనణకించెగాక। యదియేలనేయు కాయకలబ్ధియం
త। కదలకయుండు జంగమసంఖ్యయంత। యక్కజంబైన కాయకలబ్ధి
నిత్య। మెక్కువుతరగవ్వమ్మెనుమానికలుజంగమకోట్లనుసంతుష్టిజేయు। లింగ
సదర్థులలేమియట్టిదయొ! ఖండేందుధరుడులోకత్రయంబునను। వెండియునా
యయ్యవెలయింపదలచి। యడుగడుగుమనిప్రత్యక్షమైనిలువ। చిడిముడిపడ
కసంస్మితవక్త్రుడగుచు। కర్తలకర్తమత్కర్తవైనీవు। వర్తింపనింకొండు
వరమెదివేడ। కడుగాకయేమియునడుగమిసిగ్గు। పడియెడవడిగెదపగ నింటి
యట్ల। రాత్రియుసూదిదారంబుగువ్వంగ। నేత్రములకుద్రుష్టినెక్కొల్పుమ
నుడు। వరదుడుదరహాసవదనాబ్జుడగుచు। కరమర్థిమిక్కిలి కన్నిచ్చుటయు
ను। హరునిచేబడసినయామీదికన్న। పరదైవదోర్దర్పహరణార్థ మగుట

శంకరదాసి నిశ్శంకిత వృత్తి । శంకరేతరసర్వ సమయారియగుట । నిటల
తటాంబకోత్కటచటులాగ్ని । పటుదృష్టిపాతనబలువేల్పులెల్ల । చిటచిటఁ బే
లుచుచటచటబాసి । పటపటపగులగకటకటాయనగ । వేల్పన్న పేరికి వెనుకొ
సిపుట్టు । మాల్పగమరికొన్ని వేల్పులువోయి । బలువిడిశివశరణుల మర్యాసొ
చ్చి । తలకుచుఁ మ్రొక్కు వేల్పుల నెల్ల గాచి । యనయముమువ్వెట్టి గొనుచును బ
డుగు । పనులువంపగ జేసి బ్రదుకుదమనుచు । మసనకమ్ముంగిటికిసవులనూక
కొసనకమారకకొట్టంబుదినము । పుట్టెడుదంపకబోలకమఠము । చుట్టునుచా
లరాజుచునుండఁ జద్ద । పోటికఙ్బెలుపొలమున మోచితేర । కాటిపాపడు పసి
గాచుచునుండ । కడుభక్తికిశోకటకంపుమైలారు । డడరియొప్పెడుగొడుగిడితో
డవడువ । చేరియాకడమలచేటికాఁ బ్రేడు । దారలువట్టనుద్యత్కృతూలలియ
తక్కనయా పెరదైవంబులెల్ల । నొక్కటబనులు సేయుచు గొల్చియుండ । నొ
ప్పి మహాష్టాదశయోగపీఠములు । దప్పక మేటేటకప్పంబులిడుచు । ముక్కంటి నీ
యింటికుక్కలమనుచు । జక్కబగికక్కలుఁ మ్రొక్కుచుగొలువ । దగినవారల
మహాత్మ్యమువినియంత॥

జగదేకమల్లయ్యగారికథ.

జగదేకమల్లడసహ్యాభావమున । హరినడచుటయెఁ బ్రహ్మాదిదేవతల।బొ
రిమార్చుటయెబుడిబుడివేలుపులను । బరపుటచోద్యమేకరకంతుచేత । నెరయ
షాలాఖిలనేత్రంబువడసి । ముక్కన్ను వడయుటనిక్కమేనియును । జక్కనవి
ష్ణునిసమదృష్టినిలిచి । వేవేలపడకకపోయినజాలు । బోయనికళ్యాణపురమధ్య
మందు । గోవిందప్రతిమయుక్కనను గావించి । భావించియటమీద బంచలో
హములు । బోయించికడుసాంగముగ బ్రతిష్ఠించి । పాయకరేయునుబగలును
గొలువ । శంకరదాసియిచ్చటికేగుదెంచి । యంకకాడునుబోలెహరభక్తుల
లర । నరిమురిమొగవాడఁదెరచివీక్షింప । పరియలైవిష్ణుప్రతిమనుగ్గగుడు । న
టమున్నమీదిలోహంబెల్లగరిగి । యిటపాదములబడనేతెంచినట్టు । లరుదేరవి
ష్ణుసిబోరిమూర్ఛిలూల । బరసమయులుభయభ్రాంతులైపరవ । గట్టిగ్ర లీల
శంకరదాసుమయ్య । యిట్టివతిఃంపంగనిలనరుల్వొగడ । నెరుగదేవిని జూచి
యేజెప్పనేల । కరకంఠునకునైనగావశక్యంబె । భక్తులసద్గోష్టి బాయకుండి
నను । భక్తియుభయమునుచాటిల్లుగాక । భక్తులసద్గోష్టి బాసియుండినను।
భక్తియుభయమునుబరపరగాదె ।యిదియేమిచోద్యమోయీశుండెమెరుగు।
విదితంబుగామరిచదువబెట్టనను । కలమతియునుచెడ్డకారణంబయ్యె । యిల్లని

న్నియును జెప్ప నేలరమ్మనుచు । వందుచు గుందుచు వనట నిరువురును । నందండ
సాష్టాంగులగుచు నేతెంచి । కావవే జీయ శంకరదాసుమయ్య । దేవ దెసయు
దిక్కు నీవ మాకనుచు । మ్రొక్కుచు గరములు మోడ్చిన బూచి । యక్కటా
వీరెవ్వరయ్యా యో చెల్ల । దాసి దేవయ్య గారాశరణార్థి । మీసరి వారమే మీ
కిట్లు దగునె । యిటువిజయంచేయు టేమి కార్యంబొ । యటకైన బయనమై యే
గుచున్నారొ । కరుణించి యిచ్చటికరుగు దెంచితిరొ । హరహరా మమ్ము మర్వరు
గ చేయందు । నిట్టి భయంబును నిట్టి నిగర్వ । మిట్టి భక్తియు గల్గునే యితరులకు ।
బాపురే దాసయ్య బడుగులాధరువ । బాపురే దాసయ్య భక్తుల ప్రాప । వచ్చి
తే మేమేసి తెచ్చి తే మాకు । నిచ్చితే బ్రదుకుదుమీ సరయ్యకును । కోకమ్మి పడసిన
కొలుచు గాదియల । లేకేమికొని రావు గాక యేమియును । యేటంపు సంపద లెం
దే గనింక । మాట లేటికి నిరమ్మా పారగొనుచు । వీసము నాసము విడువగ ముడువ
నోసరించిన ధనంబుండునో యిచట । ప్రవ్వ మా యనుచు నద్దాసయ్య చేత । త్రవ్విం
ప జంగమస్థాన దేశమున । యక్క జంబందనం దండక డాసి । నక్కలు వెడలంగ గన
క్క జంబంది । యా దాసియుచు దుగ్గళవ్వయు జాగి । పాదాబ్జములమీద బడి లేవకు
న్న । నూలికి మొదలును కూలియు నిచ్చి । పొలగ కొలుచిచ్చి చేలగొన్నట్టి । యీ
గి చెల్లింపక యిట్లు నా చేత । జాగెద వనిపోయి శంభునియాగు । కడుగాక యిం
కొంపు తెడవల్లె యిచ్చి । పడయుము వుట్టెడు పందుము నంముక । కుడిచి కట్టిన
బడుగుల చేత నొండె । పడ నద్చికొనుము యిమ్మడియు ముమ్మడియు । కాదేని
పేదల సాదల చేత । యాదీవనలన మేలయ్యెడు పోము । బడుగు భక్తుల కాళ్ళపై బ
డ్డగలదె । కుడువగ గట్టగ విడువగ ముడువ । యేదియు గాదేని పాదముల్విడు
వ । లేదన్న బోవునే పేదలమునుక । యిన్నియు జెప్పగా నేల నీపసిడి । మన్నైన
గొనిపొమ్ము కొన్ని పేరి కెల । యనవుడు నిశ్చలయానతిచ్చెదరు । త్రినయనయ
ని గర్వ తిమిరాంధున న్న । నపరాధ శత సహస్ర పరీత కృత్యు । గరుణ దప్పులనైచి
కావవే యనుచు । శరణు వేడుచు నం బ్రశంసింపుచున్న । సదయాత్ములై యంత
శంకరదాసి । ముదమున భక్తసమూహి కీర్తింప । నిరువుర లేవంగ నెత్తి కారు
ణ్య । శరధి నోలార్చి ప్రసాదింపదడవ । యవల కొల్లటికం బెనతిశయంబగుచు ।
తవనిధి దేడర దాసయ్య కలరె । గర్వించి నను నట్లు కాక సద్భక్తి । నిర్వాహ మొం
దంగ నేర్చునే బసవ॥

అదియును గాక నిమ్మవ్వ యనంగ । సదమల సత్క్రియా స్పద
భక్తి నిరత యకుటిల వీరవ్రతాచార యుక్త । ప్రకట జంగమ లింగ పరతంత్ర చిత్త

సంసారరహితనిష్కళమహిమార। తంసనజ్జనసముద్యద్గుణోపేత। హరభక్తు
లిండ్లకునర్ఘ్యపణ్యములు। కరమర్థిమోచుచుగాయకంబమర।గొడుకుభక్తుల
యిండ్లగోవులగాయ। నడుగకగాయకోద్యోగలబ్ధమున। జంగమార్చనక్రియస
ద్భక్తియుక్తి। సంగతిదినములజరుపుచున్నాడను॥

సిరియాలునికథ.

యాంచితమతిసిరియాలుండునాగ। గంచిలోనిత్యజంగమములేవురకు।
నిష్టాన్నపానాదియిష్టార్థములు। తుష్టిగానందిచ్చునిష్ఠవ్రతమున।జరియిం
చుచుండంగసర్వేశ్వరుండు। సిరియాలుభక్తితోతరయగదలచి। కృతకతపోధ
నాకృతినేగుదేర। హితజంగమాగ్రమేతెంచిసెట్టి। మస్తకవిన్యస్తహస్తుడై
తపసి। బ్రస్తుతింపుచుబదాబ్జంబులకెరగి। స్వామివేవెంచేయవేమహాపురుష।
నీమనుమిడినిత్యనేమంబునలుప। నవివిన్నవించుడునతపోధనుడు। ననఘమా
యిచ్చసేయగనొప్పుజేని। యింతకంటెనుసుఖంబెద్దియాకనుచు। సంతసంబం
దుచుసదయుడపోతె। సిరియాలుగరుణాక్షిపక్షుజేయుచును। నరమాంసమొ
కొర్కెవెరవునసడుగ। సర్వజ్ఞమీవనొజ్ఞంబైనయట్టి। సర్వలక్షణగణసం
పూర్ణుడొక్క। వరపుత్రుడున్నాడనరమాంసమింక। హరిగింటికేని బిల్వ
బోవెదనన్న। యరుదైవమీకుతోదయ్యపనేడు। కరమర్థిచెల్లింతుడుణము
గొమ్మనుచు। నడుగులుబడిసిరియాలుండుదపసి। నొడబర్చియింటికిపడినేగు
దెంచి। తనసాధ్విశౌర్యానతకాళికాధార। వినుపింపనీవేలవేరచెదవనుచు
సంగళవ్వయుపుడుచదివెడుపుత్రు। మంగళంబలరగ్రమ్మనదోడితెచ్చి। మన
యింటబండువుదినమునేడనుచు। గనుగొనవధ్యశృంగారంబుచేసి। బాలునిభ
క్తివిలోలునిరాలు। లీలయుబోవెదల్లియునుదండ్రియును। నిండారుమనమున
నిహతుగావించి। ఖండించినానాప్రకారముల్గాగ। శాకముల్చేసిప్రజలెరుగ
కుండ। (శ్రీ)కంఠమూర్తిచెచ్చెరబిచ్చితెచ్చి। శ్రీపాదయుగళాభిషేకంబుచే
సి। యాపాదజలములత్యర్థిబ్రాశించి। సంచితోన్నతసుఖాసనమున నుని
చి। మించిపూజించిభజించిపడ్డించి, యంగనేయునుసెట్టిసాష్టాంగ మెరగ।
బొంగితాపసిశాకములువేరువేర। పరికించిచూచియేర్పడశిరోమాంస, మర
సియువ్వెడగానకంతనిట్లనియె। తలచూచియైననుతనయునిమీది। పలవుద
కిరంపంగవచ్చుపొమ్మనియె। తలదాచికొన్నారుతగవయ్యబాలు, తలగాని
యుకమీరుధన్యులుగారు। యేమియులేదుశిరోమాంసమిట్లు। నేమంబునకు జె
ల్లనేయాంగమోక్తి। దానుసర్వస్యగాత్రస్యశిరఃప్ర। ధానంబనిమాటగా

నేరదింక । ననవుడుబలియునుసతిపయు డెవరి । యనసుమహాత్మ్యయిట్టానతీదగు
నే । యుపమింపగోశదిష్టపరీతిశోక । ముపహతంబనబడునోయని వెరచి ।
పుచ్చితిమదియునిప్పుడుచందనంగ । చెచ్చెరపాకంబుచేసెదాననుచు । మరితే
చ్చియాశిరోమాంసమర్పింప । గరకంఠనూతకొకన్గంటపీక్షించి । యిల సెట్టియు
న్నదానలుసిన్నుబోల । గలరయ్యయింతయుగడుసాంగమయ్యె । నేనాటబ్రి
తిపోల్పలేనియభీష్ట । దానంబుచేసెతదీనికిదగగ । నీపలపటముమునీవుదాపటను
దేవతార్చనములుదగ్చిసవంస్త్రీ । కడుప్రీతితోడలింగప్రసాదంబుగుడువ । నినా
డుమాకొడబాటుగాడు । కంటెవింటిమనియాకాంతునిదెమి । కొంటిమొతిం
టిమోకొడుకుమాంసంబు । యిచ్చసేయంగమున్నిచ్చినిష్టంబు । పుచ్చికొనె
వయేబోయెదనింక । ననవుడుసెట్టిభయభ్రాంతిబొంది । వనితజూచుచునింక
ననుమానమేల । రమ్మనిలింగార్చనమ్మసేయించి । క్రమ్మనపడ్డింపగాదబోధ
నుడు । సతిధీపూజబసేయునవసరంబునను । సుతులును దారుసుత్సుకలీలతోడ
బోత్తునగుడుతురత్యుత్తమపురుష । నిత్తరనిక్కైననెల్ల చెయ్యాదు । నిప్పుడు
గానరాచేడెమీసుతుడు । చెప్ప మేయస్పుడ సిరియాలనీకు । యెన్న బుత్రు
బులేనియింటవూకెట్టు । లన్నదానముగొననర్హమాచెవుడు । ధృతనపుత్రస్య
గతిర్నాస్తియనగ । గతమాయలింకగుడుతురె సంయములు । కానపుత్రుడు
కలడేనిపిల్పింపు । లేనిచానొల్లముపానలేనసిన । చకిత దేహుండవు చుసయ్యనమ్రొ
క్కి । యకలంకమీరప్పుడన్నారునేను । విన్నానుబుత్రుడునున్నాడుచదువ ।
చున్నాడొయాడుచున్నాడొపిడప । చనుదెంచిమరిమీప్రసాదంబుగాడు । గా
నియెడుగాకభోజనమాచరించి । రక్షింపవేయోగిరమలుశోకములు । సత
యాత్మకచల్లనారకయుండ । ననుచుమ్రొక్కెడునుతదంగనజూచి । పలిచినసా
గాకయనిపిల్వరాదె । తల్లిబిల్చినరానితనయుండుగలడె । తెల్లంబుగానాల్గువీ
ధులనిలిచి । సెలుగెత్తి పిలువుమాయేసునివింగ । నలరుమురాకేమియట్ల
యుండెడిని । యనవుడునుత్తరంబాడంగనేల । యనుచునేతెంచివాకిటదిగా
నిలిచి । చెలగుచుతాపసిచెప్పినయట్లు । సెలుగెత్తి సుతుదన్నిబిలువగదొడగె ।
పూర్వజన్మార్జితఘోరకర్మములు । గుర్వింగించునాకొడుకరావయ్య । ద
క్షనాథీశ్వరుదపణమఙంచు । దక్షతగల్గునాత్మజుడరావయ్య । పరసపశ్చాజ్జన్మ
మరణదుఃఖములు । బోరిమార్పజాలు నాపుత్రరావయ్య । యుత్తరంబేచు
యుదాత్తయోగీంద్రుడు । చిత్తంబునకువచ్చుశిశువరావన్న । యలరునాకోపఫలా
గాతీతపదము । లలవడనేడునాయయ్యారావయ్య । దండధరోద్దండదండప్రశ

క్తి। ఖండింపనోపుపుత్రుండ రావన్న। పాయనివ్యామోహపాశబంధములు।
గోయంగజాలునాకత్రరావన్న। ద్రవిణాదియీషణత్రయవిజృంభణము। త
ప్పులునబడనినాతండ్రి రావన్న। సురరాజసుతుడుపిత్రుతలపోసి। వరదుడై
నాడునావడుగరావన్న। యంతకాంతకము క్రియగాఁ పోరజు। సంలెసం
బందనాస్వామిరావన్న। ఘోరనిస్సారసంసారవారాసి। పారమెంచందించు
పాపండరావన్న। యంచితాగణ్యపుణ్యప్రాప్తినమరు। కాంచీపిలాసునగ్రజు
డరావన్న। దిపజకన్యలదొట్టివిముక్తికన్య। గవయనన్నదిభక్తికాంతుండ
రావె। దండడమీయుయ్యాదక్షిణభుజము। నందుననదరెడునన్నారావన్న। భా
సురెంతయువాలిలెబడమటమరియు। తానిలయుండనాశీరలరావె। స్వాదాం
దయశ్రేశసఖునెసన్నిధిబ్ర। సాదంబుగోసగనాగాదిలిరావె। యనుచునాలు
గడిక్కులందుసందడ। తెనయునినిల్చిశబ్దంబులోపలను। జనితమై దిక్కులు
సాజలువోప। వనితాలలామనిల్వంగమందటను। కుండలంబులుగాలికూకటి
వేలిల। మండలంబోలయసౌమ్యశ్రఘంటలులిదు। రావెరేకియ్యపూల భావం
బవోల। నావిధియునదలహర్షంబువాదల నందలిమోరియ మెత్తంగన
దాయ। సందేహముడుగనాశ్చర్యంబువోడగ। జూపరులేగిరంపసురలుశం
కింప। దాపనివీక్షింపదండ్రిమైబెంప। తల్లికౌగిలిజాపత్యరితంబు దోప। ము
ల్లోకములుజూడమప్పుడెల్లాడ। బరలెంగెసుతుడునప్పాటనీశ్వరుడు। కర
కందుడజుడుమాకాంతుడుగాత్రు। డమరుండాశిరియాలుకట్టెదుర। నతుణం
బుననప్రీత్యతుమైనిలుప। నంతలోసిరియాలుడాశివయుసుతుడు। నంతంతధర
ణిసాష్టాంగులమ్రొక్కి। కలగనిమేలున్నకరణినద్భుతము। దలుకొత్త జెం
గికీర్తనలుసేయగను। శ్రీశివాణీశసురేశసన్నుతిగ। దేశదిశాధీశులెమి నల
కింప! నారుద్రగణములువాపురాతనులు। వీరభద్రాదులుచేరికొల్వంగ। న
ద్భక్తులతులితోత్సవలీలదనర। నద్భుతాకాంతితాత్మలైనరుల్వాడ। నలరు
చందనసంగనాప్తవగణంబు। నలిత్రువెంగాణసంగదత్సఖుల। నంచితమతిశ్రీ
యాసీరాలు। గంచేడువాడలకైలాసమునకు। పరివిమలకనకదివ్యవిమాన
పంక్తి। దివిదేజరిల్లనద్దేవదేవుండు। గొనిపోవెకైలాసమునసిరియాలు। డను
పమప్రమథగణాస్థానమందు। భవుబూచితనుబూచిప్రమథులబూచి, భూమిద
నప్పట్టినపుత్త్రునిబూచి। పుడమిబుత్త్రునిజంపిమ్ప్రుడనిచేమగుడబడసికైలాసమేర్ప
డబూరగొనిన। యిటువంటివాడెవ్వడోతొల్లియిపుడు। నటయిటుగలడెనాయ
ట్టిభక్తుండు। వేనకాకనిమదిసెంటయగ్రోవ్వి। తానహంకారి [illegible] గ

డవ । చిరునవ్వునవ్వుచుశివుడదిమెఱిఁగి, చిరుతొండరమ్మని చెయివట్టి కొను
చు । యిమ్మహీతలమునకేతెంచియపుడు।క్రమ్మరనిమ్మవ్వకడనిల్వబడుడు ।పడ
తియువిట్టులిక్కబడిసంభ్రమమున । నడుగులకెరగిపాదాబ్జముల్గడిగి। యంగన
ప్రచ్ఛన్నలింగమూర్తులకు । సాంగోచితక్రియాభ్యర్చనల్చేసి । పంచభక్ష్యంబు
లుభాయసాన్నాదు, లంచితప్రీతిగావించునయ్యెడను, భువిబధశాంతులకో
లెసెట్టియుచు । శివుడును వెడనిద్రసేయుచున్నెడను । నిష్ఠవ్వయఘుణ్యపణ్యమ్మ
లకేగ, క్రమ్మనగోష్ఠులగాచిబాలుండు ।సలసియాకొనివచ్చియమ్మమ్మయనుచు
తలువుగద్రననూకితల్లిలేకున్న । నటుయిటుపరికించియుందొక్కబూరె, కుటిలా
త్ముడైవుచ్చికొనినవులంగ । నంతటిలోననిమ్మవ్వయే తెంచి । యంతంతచీకుక్క
యునియిల్లుసొచ్చి । పడుచుపాపముచేసెమృడునోగిరంబు । దొడికిలిచెశివ
ద్రోహి వీడనుచు । బచ్చెకోల తలబగలంగనడచి । చచ్చిన పీనుగు
జరజరనీడ్చి । యననేల పుత్రమోహంబుచీమంత । యునులేక కొడుకు
చావోరు లెరుగకుండ । గాడిలోపలవైచి కసవున్పైడిగించి । వేడుకను
దివాలు కాడంగమరియు, బాకయత్నము సేయుచాలుని చావు । నేకాం
తమునశివుడెరిగింపదలచి । చిరుతొండమాచి.తేచిత్రమివ్వసిత । తరిచంటియ.
కలిదరియింపలేక । క్రమమెడలోకబూరెగ్రక్కునడిగిచి। నమలునోనవులడో
నాతివీక్షించి. । పాకమంతయుపృథాపాకంబుచేసీ । యీకుక్కద్రోహిపాపిడే
లనాకనుచు । నరిమురిబట్టినిజామ్మజుజంపి ! జరజరనీడ్చియాచక్కటవైచె । న
డెచూడుమనుడుబాదాంగుష్టమునను । బొడవినకసనెల్లబోవనూకుడును, చూ
చిశిరఃకంపమాచరించుచును । నాచిరియాలుడత్యాశ్చర్యమందు । నంగనపాక
ప్రమతాన్నంతమందు । జంగమములకున్పైజలకంబులార్చి । యతులలింగోపచ
ర్యలనచరించి । యశివవడ్డించునయ్యవసరంబునను । యింతిపుత్రునిజంపు చె
రుగనియట్ల । యంతకాంతకమూర్తియప్పుడిట్లనియె । యింతినీపుత్రుడాయిం
తకుముస్సు, యెంతయు నాకొనియుటచీంచిరి । యెక్కడికేగనోయట్లున్నవా
డొ । యక్కటాడసన్నగదమ్మబాలుండు । కరుణమాలినయట్టి । కాంతపుగద
వె । హరహర చెయ్యాడదారగించంగ । పెంపమేకానమేబిడ్డలతోల్లి । యిం
పొనెకీడుమేలింటనేమేని, వండినదనసెట్టినాశైనశిశువు । లుండంగదారనైకొం
డుశేయిట్లు । కనికరంబించయుమనసునలేక । వనితమాకేటికివడ్డించితవ్వా। ప
సిబిడ్డలుండంగబాడిగాదిట్లు । మసలకసుతుబిల్వుమాయాలనిపులగుననవుడంనట్లు
నగునాటవాన । నని మెచ్చూచెదవయ్యాయయ్యనీమాయ । లెరుగుదు నెరుగుదు

నేబేలగాను । కరకంఠయిది యేమికథలుబన్నెదవు । నను చూచిసిరియాలు డసి
తలంచితివా । పనియులేదారగింపకపోవరాదు ; ప్రామిడిమ్మైమెదుబడియెదు
దాన । గామినీ వెరుగవేకడకంటిపొడవ । కామించిసుతుజంపక్రమ్మర బిలువ ।
గామారినీవిచ్చు కైలాసమొల్ల । తనద్రోహమునజేసితాబోవపోలస । గాన
కొనియాద్రోహిగూడనేతలప । ననజిరితొండండువినియంతశోక । వనధిదే
లుచుదలవంచిలజ్జించి । యడకుచునిశ్చేష్టితాత్ముడైయుండ । పడతినిశ్చలభక్తి
ఘాతికిమెచ్చి । యంతకుమున్నునిజాకృతిదాల్చి । యంతకాంతకుడుప్రత్యక్షమై
నిలువ । నోహెబాయిదేమయ్యయుచితమేయిట్టు । లాహామహాత్మ మహాత్ముల
గుణమె । యరిమురిజన్నుబాలర్థించియేడ్వ । చిరుతచేనొకపిండికరడిచ్చి తల్లి
తనచన్నుమరపించికొనిపోయినట్లు । చనరాదునెమ్మిచేసందేహపడకు । యొ
డలికిప్రాణంబునొడలుప్రాణమున । కొడబడియున్నట్లులుభయనామముల ।
నమరేశులింగజంగమమూర్తివిడిచి । భ్రమకుహేతువులగుభావముల్దాల్ప । న
వ్వరేనిన్నునునన్నునుభక్తు । లివ్విడంబంబులకెల్లలోనైన । యేలయిబహురూ
పులేమేనిమున్ను । సోలతెత్తిగనిన్నుజూచితినయ్య । ముక్కంటివైమరిమూడు
నుకన్ను । లక్కజంబుగనున్నవవియుతేకున్న । హరరూపమైయున్ననరరూప
మైన । గురురూపకాదెసద్గురుసన్నిహితులు । కరకంఠయిట్లేల కళవళించెద
వు । వెరవకువెరవకువేరకాదలపు । వేయేలగుండయ్యప్రాయంబువడయ । నే
యద్రుకప్పుతోనేగితిచెపుము । భోగయ్యయింటికిబోయిననాడు । షేగారిస
హితంబయేగితిచెపుము । దాసయ్యచేవస్త్రదానంబుగొనగ । నేసోమకళదా
ల్చియేగితిచెపుము । మానకంజారునిమందిరంబునకు । నేనందినెక్కినీవేగితిచెపు
ము । సామువేదులజన్నసాలలపొలికి । యేమీరికంటితోనేగితిచెపుము । యీ
చిరుతొండనియింటికినీవు । నేచతుర్భుజముతోనేగితిచెపుము । కావుననీచమ
త్కారములన్నాను । మీవిడంబములెల్లనేనెరుంగుదును । యెట్లైననుండుమీకా
రగింప । బెట్టుదునీయానప్రబిదిలితినేని యనుచునిష్టించినిశ్చవ్వవల్కంగ । మన
సిజాంతకుడుమెల్లనెనన్నవదసర । నట్లైననవుగాకయనియారగింప । బెట్టనా చి
రుతొండశెట్టికిట్లనియె । కడుభక్తిచండేశకాటకోటాడు । లడరంగదండ్రుల
నాప్తులదప్ప । నడచినజంపరేసరకరేమగుడ । బడయరేవేడరేప్రత్యక్షమైన । వి
నుమట్లుగాకద్రావిళదేశమందు । చనిసపురాతనశరణులలోన॥

నరసింగనయనారునికథ.

నరసింగ మొన్నంగ నారను రాజు । ధరణినుద్భక్తుడు తనియ గ్రమపిష్టి కరమర్థి నాయూరి పరమేశు గొలువ । నరుగుచు బూజార్థ మగ బుష్ప మొకటి పుచ్చి మూర్కొనుదును పుష్పవలవడుగు । నచ్చేర్వ నాసికం బప్పుడ కోయు । నచ్చోటక స్పృశయుచ్చోడ నృపతి । వచ్చుడు సతితోడ వసతెల (మొక్క । దేవత స్వామియు గావింపదిచట । దేవివో పుడు నొక పుష్పము మూర్కొసిన । లింగార్థమైయున్న చంగల్వపుష్ప । నంగన మూర్కొనె నని ముక్కు గోసి । వైచెనీ పూజారి వడుగని చెప్ప । నో చెల్లతగ దిటు చిత మేనీకు । ననుచు బూవుల వద్దనచటికి బిల్వ । బగచినికిది భక్తి పాడి యేవడుగ । యొట్టిసి పేకితెట్టుమన్న । పుష్పముట్టిన చెయ్యి మొదటికి గోసి । మరి పిదా కోయుట మగువ నాసికము । నెరుగ వేనిన్నా నాకేమ నగలదు । యనుచు నిజాంగనన చటికి బిలువ । బనిచి భూపతి తానబాడి తెరమెత్తి నిన్ను నీ వేడగకయె న్నికి క్రొవ్వి । ముక్కిశ్వరార్థమై యున్న పుష్పమునకు । చాచిన చెయ్యే దివకనేపుడు । చాచినట్టే చాపు చాపుగప్పును చు । ముట్టినంగుళములు మొదలికి నరికి । పట్టుబూచిన మణికట్టు ఖండించి । లసిచిన మోచెయ్యి క్రొవ్వంగ నడచి । నవిచారమున మొదలంటు వదల్ప । దత్తరి నేము ప్రత్యక్షమై నిలిచి । తుత్తునకలై యున్న యత్తన్వ చెయ్యి । ముసుగొన్ని తెచ్చి సముక నా నొసగి । జననాథునకు ననంత సామీప్యముక్తి । యిచ్చి నగ్గి కొడె యూ జన వ్రాత । మచ్చెరువందుచు నర్థి గీర్తింప॥

నట్టున గాక మున్నట్టింపు దేవి । కొట్టుకుపంచు కోల్పోగ దుచుడు । గర్భిణి నాకతద్గర్భంబులోని । యర్భకున హంతంబు హరియింపదనవ । కోరి మూఠము వేడికొని దమెచ్చిసను॥

నారచోడను వెండియట్లనె మెచ్చి । భంగిగా నభిమతఫలమడుగ మన । కింగాణమును జేయుదంగ నజూడు । తప్పు చేసిన మహా భక్తియుక్తి తప్పుమి చంపెబోతన్నితె నూజు । నడుగంగవల ప్రత్యక్షమై యున్న । మొదలింతి మాహాత్మ్యము మనవచ్చు । నడిగిన జంపితివడుగ దనూజు । మడియించిపిలిచి విభరి బిల్పదతెవ । కెట్టి భక్తుల నేకులి భువినిండ నట్టియూ సేరియాలవేన కాకంటె । భక్తితో గర్వించి పలుకుట యెల్ల । యుక్తియే యనుచు తద్భక్తవత్సలుడు । బాలునినంత సప్రాణుగా నించి । కైలాసమున కంపెగ మునీయులెల । జంగమలింగపూజనము వీక్షింప । భంగి చతుర్వర్గ ఫలముల కంటె । యుత్కృష్టమని ధరనుండె నిమ్మన్న । సత్క్రియులం దెల్ల జను నెగర్వోక్తి । యొట్టిద కాకయహంక రించినను । పట్టిచ్చె నే భక్తి బసవకుమార । హరుచుదా వెండియునంతట బోక । సిరి

యాలరమ్మని చెయివట్టికొనుచు॥

హలాయుధునికథ.

సరససరభక్తవేషంబులలోన। ధరహలాయుధుడన్న పురికియే తేర। నా
హలాయుధుడు సత్యధిక దోలాఢ్యుడ। మాహేశ్వరులకు సమ్మదంబు జాగి మెక్కి।
సవినయసంభ్రమపివశాత్ముడగుచు। సవసరోచితసత్క్రియాదులదనిపి। ము
క్కంటిమూర్తికమ్మదము వహింప। మక్కువసుఖగోష్ఠి మాటలాడుచును।
యంతదవ్వులనుండి యేగుదెంచిరో। యంతయేగియు బధశ్రాంతులబోలెను
న్నవారిట్లని విన్నవించుచును। నన్నులగళమూర్తిడు తనకిట్లనియె। ధరణిమహో
భక్తిదవ్యనార్థంబు। జరియించు జంగమోత్కరములోపలను। యరుదెంద
ననడంబు రాడుచుండుదుము। కరమధిక భక్తులేగ యుగామేము। మముడమ
హాలింగము గవరంత। నమితసంగతిగోనియాడుచుండుదురు। తిరునీలకం
ఠుండు వరగొండపళియు। గరికాలచోడుడు నరిగమరాజు యేలయ దంగుళి
మారడెనాధినాథు। డిలచేదిరాజువాగీశనైనారు చెరమశ్వపచయ్యగారుసో
మసి। మారుడు పిళ్ళనయనారసబరగు। పీరాదిగ భక్తపితతిచేసల్ల। నారా
ధనంగొన్నవారమీర్లు నను। యీడదయసిజెప్పనేలనిద్ధరణ। గూడనే జోర
నిభక్తులయిల్లలేవు। మహేశ్వరుంగని భక్తునిన్నహిపేగు। నిమ్మహి పెద్దగాలంబు
మానుళువు। మునుపెట్టి వారమెచ్చనియట్టి భక్తి। జనములెననగమానము
లగడిచె। చేపట్టిమగలూపు చేసినవార। లేపారభక్తులనేకులుగలరు। యరి
దిమాబ్రదుకుమునాణ్డిబట్టినది। చెరిగినడన రాళ్ళపురవసనమీడు। ఘట్టిలి గని
యుభ్భనితల్లిదండ్రుల కిట్టివారసయేమిమెరుగము చెప్ప। నింపారసమ్మద మెత్తి
చన్నచ్చి। పంపగబోగిబిడ్డని భాతి నడర కెంభాషి భోగయ్య కట్టార్చి। నడపిం
పభుపినడుగిడు గరచిలిని। బడిపనులేవేనిబంధు చునంబి కడుకొని పిలువంగనుడు
వనేర్చికిని కడుకూర్మి జెన్నయ్యగారిపొత్తునను। దోడికొనికుడు వంగగుడువనే
ర్చిలిని। యురగొరలేకద సంద్యమచ్చనను। గరచితిన స్త్రంబుగట్టనంతటను। క
డకతో కూంతు బ్రోమ్ముడికొని మాత। జనగట్టిమానకంజ రుండుమరియు। మిం
డడనైయాడుచుండంగ జూచి। పెండెబల్లహుడొక్క పెలదిగావించె। ఇమ్మిం
దనికిధనం జెక్కడిపనుడు। మమ్మడి పడిసెను మెన్నయధరుడు। యంతదా
క్షారామమందు హర్నిశము। కాంతా సుఖోపభోగంబులందుచును। యరుదెం
చి మొన్నయె సిరియాల నింట। వరపుత్రు గంటె దేవరగూడికొనియె। భువినినా
సుఖదుఃఖములు నీకు జెప్ప। కెవరికి జెప్పుదునే హలాయుధుడ। యట్లున గాక

చోద్యంబు వెండియును । నెట్లన్న వినవయ్య యేబూడజూడ । సిరియాలు డాకం
చిపురియేడుపాడ । లయముగాగొనిపోవ నందులో[illegible] ।గలసి పుత్త్రుడుబోయె
గైలాసమునకు । యిలచిరుతొండని కెనయెందుఁగలరె । మలహరుఁడాతనిమన
సులోతరఁచు । దలచి శంకరకంకరులొమ్మదల్గాగ । కడగివ్రతస్థులదొడఁగిపుత్త్రేర ।న
డిగిసటులవారి కతిభక్తి । యుక్తి చేరకుఱసంబునీప్సితవస్తువులును । నరలేకయం
దిచ్చిపరమేశుగొలిచె । యివిగాకహరుఁడిరువదియొక్క-దినము । వడిగొనికంచి
లోవానగావింప । కడకనిత్యము నేగురొడయలకన్న । మిడుకుండదపసులందె
చటలేకున్న । పరముడొచానతా పసిక్రియసంత । యరుదెంచిశిరియాలువర
పుత్త్రునడుగ । గడునర్థికొడుకుశాకములుగావించి । మృడునిమెప్పించియప్ప
డుసుతుమగుడ ! బడసికైలాసమేర్పడబూరగొనియె । యడరగనున్నార మం
దునాడేమి । యట్టిభక్తులుగలడయ్యలోకముల । బెట్టంగవచ్చునే పుట్టినసుతు
ని । మచ్చరంబునభక్తిమాటలాడంగ । వచ్చుగాకని మెచ్చిమెచ్చి కీర్తింప । శివ
శివయిదియేమిచెప్పెదవయ్య । శివుడేమినరులభక్షింపరక్కసుడె । శిశువును
ద్భక్తునిచిరుతొండనంబి । పశువరింపగజంప భక్తిహీనుండె । మీకొడయలు
గానమీమాటబొంక । నారాదుగాక యేనాటవిోలగునె । ఘనిమిథ్యసేయ
గనాప్పుడుమారి ! వినుహలాయుధపురాతనులలోపలను । సతులనిచ్చి
నవారసంఖ్యాతకోటు । సుతులనిచ్చినవారు శతకోటికోట్లు । తమ్మునిచ్చిన
వారుతామనంతంబు । నిమ్మహిలేరనని నీకుదగునె । హరుడుభక్తుల మశం
బరయంగదలచి । యరుదైనవస్తువులరుదెంచి వేడ । యరగిలిగొనకిత్తు రట్ల
భక్తులును । ధరబుట్టెనేభక్తిసిరియాలుతలనె । కరకంఠుడునువేడెగావునని
ట్లు । చిరుతొండఁడును బెట్టెసీరాలుబాలు । నరయుఁగ్రునమ్మవేధరణిలోపలను।
కరమర్థినూరూరసిరియాలుచరిత । మేటిమైమెచనుభక్తకూటములందు । పా
టలుగాగట్టిపాడెదవారు । ప్రస్తుతోక్తులగద్యపద్యకావ్యముల । విస్తారము
గజేసివినుతింతువారు । నటిగాకసాంగభాషాంగక్రియాంగ । పటునాటకం
బులనటియింతువారు । మునుమాదివీరువారసనేలగూడ । గనగొనరొళ్ళ
రొకళ్ళబాడెదరు । యనుమానమొక్కింతయును లేదుదీని । కనివినికలుషిం
చియాహలాయుధుడు । యశ్టెట్టెవేడెనేహరుడుమాంసంబు । పెట్టెనేచిరి
తొండశెట్టితనూజు । భక్తవత్సలుడెట్లుభక్తునిమ్రింగె । భక్తుడేనియునెట్లు భ
క్తునిజంపె । హరహరాయెట్టిదేవరయట్టిభక్తు । డరుదగులేదువోసరిసమా
నంబు । తల్లిరక్కసికొరియాతానెట్లుబ్రతికె । నల్లవోశివుడుదానవుడయ్యెనయ్య।

ముదిసిముప్పుననింతముదిమరుల్వొంది । మదనారికినిధృతిమాలంగదగునె ।
కోమటిబుద్ధులకోలాసజేసి । కామించిసుతుజంపెగాకయెట్లన్న । మట్టరు
భక్తులుమున్నుమాసంబు । పెట్టుదురేతన్నుపెద్దసేయుదురె । యడిగెబో
మనసులోతదయతప్పేమి । కొడుకుజంపగగత్తిగొన్నయంతటనె । మృదు
డుజాణండేనిమెచ్చంగవలదె । కడుగడుమోహించెగాకపుత్రునకు । మ
రియట్లుగాకయచ్చిరుతొండడరయ । నెరవణికలభక్తినిరతుడేనియును ।
నోరబోజూచునేయొగితన్నుడాచి । యారగ్రాణంబునకాసించెనతడు । త
మసుతుడైనజంగమమకాడెట్లు । సమయింపగూడునేశంకదాలేక । పొరి
గింటిచిచ్చైనదరికొనుగాని । దరికొనదేయిట్లుదమయింటిచిచ్చు । వెలపలి
దుఃఖంబువెలివోయెనన్న । పొలుపయ్యెనిట్లుండవలువదేభక్తి । మృదునకు
నరమాంసమేకానియొండు । మెడకువోదయ్యెనోమేలయ్యెననుచు । తలరకీశ్వ
రుమీదదానింతభక్తి । కలవాడుశాకపాకములుగావించి । యన్నిలగళున
కుతన్నేలపెట్ట । డెన్నంగనిదిభక్తహింసగాదెట్లు । తనయునినొప్పించితె
న్నువంచిచె । ననుమాటకోడిపుత్రునినప్పుడపిలువ ! బంచెగాకప్పుడర్పించి
తిబిలువ । బంచుటయిదిభక్తిపాడిగాదింక । సనియెనేచిరుతొండడట్లనుగాక ।
చనుదెంచియర్థించిచంపించినట్టి । మనసిజారియనుబ్రమింగననొండియయ్యె ।
ననుమాటకంజిపుత్రునప్పుడుమసె । గాకత్రేన్పులు గఱ్ఱుగఱ్ఱున వెడలజేకొని
యారగించెనెకమపార॥ సెట్టికికర్మంబుతిట్టుదేవరకు । గట్టిలైనింతియెకా
వునమరియు । భక్తునిమిగ్రింగినపచ్చిరకక్కసుడు । భక్తునిజంపచాల్పడుసూన
గాదు । నిదియొకకథయుగానిలరచియించి । చదువుమూఢులకునసం
ఖ్యాతులకును , వెలియుజుండోయని వేశజేతాళ । మలుకరెట్టింపగనాహ
లాయుధుడు । యంతనంత్యంత భయభ్రాంతిబొంది । యంతకారియు
సిరియాలుండునతని । యకటజంబైనకోపాటోపదృష్టి । కొకిటంతకొల
కులకోసరింపుచును । యుల్లముల్లుబగ నొండొరులమొగంబు । లల్లన
జూచుచుదల్లడింపుచును । నున్నయిద్దరిహలాయుధుడువీక్షించి । మన్నిం
పదగుజంగమములుగామిమ్ము । నిటకిందిమాటలకేదప్పవట్ట । నిటమీద
సిరియాలునీశ్వరువార్త । మరచియాడితిరేనిమాభక్తులెడకు । మరిమీరుహ
రునికోమటితోటివార । లనవుడునుత్తరంబాడంగవెరచి । మనసిజారియు
నుమామానినిదలప । పార్వతియునుదానుభక్తియన్నదతి । సర్వాంగము

లుదాల్చిచను దెంచునట్లు। సంగళవ్వయుఁ దానుజను దేర గాంచి। జంగమాకృ
తిగనిచని హలాయుధుఁడు। మ్రొక్కి తోడ్తెచ్చి సముచిత క్రియాదు। లకరఁ జంబు
గఁ జేయ నంబిక యనియె। నఖిలంబు నెరుఁగంగ నజజనార్దనుల। ముఖమున
రోమ్మునముదితలుండియును। వారకతమతమకవలసినవారి। గోరిపోదురు
వారిగుణమేమి చెప్ప। బొలుపొంద గాదనఁ బురుషునిఁ గాని। కలనైన నెరుఁగు
దుగౌరితామట్టి। పరమపతివ్రతాపరులమట్లయ్యు। హరపాదభక్తినిరంత
రాత్మలము। మొదలాదిగా హలాయుధుఁడు భక్తులకు। నడినగివస్తువులెడప
కయిచ్చు। ననుచు సద్భక్తసభాంతరంబులను। ఘనతరంబుగ చెప్పఁగా విని
యేము। వచ్చితిమట్లమావాంచితార్థంబు। లిచ్చిదీవెనఁ బొందవే హలా
యుధుఁడ। మహితశివాచారమార్గానుపాల। సహజైకలింగనిష్ఠాపర
తంత్ర। విదితసద్భక్తిసంవిత్సుఖాహాత్ర। సదమలసర్వప్రసాదైకగాత్ర
జంగమశృంగారసత్యగంభీర। లింగానువర్తియభంగురకీర్తి। నెట్టణశ
రణుండ నిర్మలాంగుండ। దట్టుండ మోక్షవిద్యాపండితుండ। యంచు నగ్గింప
గనా హలాయుధుఁడు। నంచితప్రీతి దోలాక్కడ గేల్మోగిచి। వ్యక్తమే భక్తుల
వరవుఁడ బ్రస్తు। తోక్తులకోర్తునే యొడయలిచ్చెదరు। మాభక్తులతులసా
మర్థులట్లువిరి। తాభిష్టవస్తువులమగుడే మేని। యవ్వుడు చిరుతొండఘను నాతి
యుదియు। ననఘయీశ్వరునియర్ధాంగవనేను। పతిబాహ్యలైయున్న
సతులేమిగోరయ। పతులేమిగోరభక్తిబాహ్యలేనియును। కావునతప్పు
లుబోవిడ్చి స్నేహ। భావననతిదయాభావంబు దాల్చి। పతులకు నతుల
సద్భక్తిభిక్షంబు। ప్రతిభమైమాకుభిక్షంబు। బెట్టవేయనుచు సంస్పృహ
భాతిగరుణ। పుట్టనా శైలేంద్రపుత్రి వేడంగ। నటమున్న చిరితొండనతివ
యు మ్రొక్కఁ। నిటహలాయుధుఁడు మాహేశ్వరావలియు। హరునకు సె
ట్టికియుభయంబులోసగ। పరమాత్ముఁడజుఁడు శ్రీపార్వతీశ్వరుఁడు। కంతుసం
హారుఁడు శ్రీకంఠుండుగ్రాక్షు। డంతకు మున్న ప్రత్యక్షమైనిలువ। నలరుచు
ప్రమథరుద్రానేకకోట్లు। బలసిడగ్గరియిరుగెలకుల గొలువ। వెనకదిక్కున
దిరువెంగాణినంగ। యును సిరియాలుండు నను గీతిఁ జేయ। ముందర నందం
దమ్రొక్కుచు భక్త। సందోహము చలితానందంబు నొంధ। దివిజదానవ
పద్మభవహరిముఖ్యు। లవికలావరణస్థులై బ్రశంసింప। సర్వసన్ములునాశీ
ర్వాదనాద। పూర్వకంబుగ హస్తములు తలదాల్ప। తుంబురునారదాదు
లుప్రీతిబాడ। బంచినదేవతూర్యంబులు చెలఁగ। కరికాలసిరియాలచరితా

దికథలు। నరుదందబాఠకులంతంతచదువ । నటమున్ననిటలతటాక్షుఁ ధా
బ్జ। ఘటితఫాలస్థలపటు దేహుడగుచు। జనితనేత్రానందసలిలాభిషిక్త। వి
నుతవక్త్రాంబుజవిలసనుండగుచు । గద్గదప్రోద్భూతకంధరాంచితస। ము
ద్గతస్తవనసంయుతదేహుడగుచు । సవినయసంభ్రమసంస్పృహానంద।వివ
శాంతరంగాదివిభ్రమముండగుచు । నున్నహలాయుధునన్నీలగళుడు । చె
న్నొందకౌగిటజేర్చి సంప్రీతి । నాహలాయుధునియుద్యద్భక్తిమతికి । సా
హసంబునకునసాధ్యవిష్టమను । మెచ్చునచ్చెరువునర్మిలిదోటుకొనగ । చె
చ్చెరనతులితశ్రీలింగమూర్తి। మెరుగులగన్నులఁమిరుమిట్లువోవ।వరలెదు
కనకదివ్యవిమానపంక్తి। యువిరళంబై వెలగయతడువాలించు।నవపరంబులు
గూడశివభక్తవితతి। నాహలాయుధునియత్యద్భుతభక్తి। మాహాత్మ్యమల
రారమహిజనల్వొగడ। లాలితానందసల్లీలదలిర్ప।కైలాసమునకుఁజక్కఁన
గొనిపోయె। సిరియాలదర్పాపహరణార్థముగన। హరుడిలమెరయించె
నాహలాయుధుని। కావుననెందునుఁగర్వోక్తిభక్తి। భావనకెక్కఁనేబస
వకుమార॥

మిండనైనారుని కథ.

మరియునుసద్భక్తిమహితమండనుడు। మిటమిండనైనారుమేదురకీ
ర్తి। జంగమారాధనాశ్రాంతనితాంత। సంగతసుఖవిగతాంగవికారి ।
యతులశాపానుగ్రహసమగ్రకీర్తి । యతిశయశుద్ధశివైకమానసుడు।దు
ష్టజనోద్దండదోర్దళనుండు।శిష్టజనోత్కృష్టశీలపాలనుడు। ధరణిజేగొండ
నావిరచింపబడ్డ। పురవరంబందుసుస్థితభక్తియుక్తి । నెలనెలశివరాత్రినే
మంబుభక్తి। వలగొనిబండెండువర్షముల్సలిపి । యిచ్చమైపదమూడవే
టియంత్యమున। వచ్చిచెల్లత్తిరువాలూరబరగు। వాల్మీకిదేవునివాసంబునం
ద। కల్మషభక్తిజాగరముచెల్లింప। పాపవిధ్వంసునిభక్తులుదాను । గోపు
రంబుననిష్టగోష్ఠినున్నెడను। యరుదందగానంబుపరమనాచమ్మ । వరగృ
హంబుననుండివాల్మీకదేవు। గుడికినేతెంచునయ్యెడబురజనులు । గిడగుడి
తన్నిరుగెలకులగొలువ।సంతసంబునగ్రంతగ్రంతలనిరికి। యంతంతజనులు
ఘయనిజయవెట్ట। గద్యపద్యానవద్యకావ్యముల । హృద్యంబుగాసత్కవీ
శ్వరుల్వొగడ । పరిహాసకులు సేర బాఠకుల్బట్లు । వరగుణాంకనలు
కైవారముల్సేయ । గాయకుల్తాళముల్గదియించి మొరకఁ । పాయ
కతాపసప్రభులుదీపింప । పసిగొనివారికి వాంఛితార్థంబు । లొ

సగుచునంతంతమసలినిల్చుచును। పదనఖకాంతిభూషామవక్షోజ । ప
దకరత్న ప్రభాప్రఖ్యమై వెలుగ । రాజితభూషణప్రభలుదిగ్గజశి । రో
జమౌక్తికములరుచి నుల్లసిల్ల । నతుల దివ్యాంగ దీధితులుదయారుహ ।
నతిశయాత్మజ్యోతిగతిప్రజ్వరిల్ల। స్థిరదళనద్యుతుల్ముంగారలక్ష్మి। వరముఖ
ముకురభాస్వరలీలదనర। వరదృఙ్మరీచులావాల్మీకదేవు। చరణాబ్జరుచిరవి
స్ఫురణబాల్పార। మకుటమాణిక్యాంశు మంజరుల్సరగి। రికలితశేఖరాకృతి
ప్రజ్వరిల్ల। వరవిటాకృతిబోల్చిహారునిరవద్య। కరుణామృతాటోప కలితవా
రాసి। డేలుచుపసిడిబొందియకోలవట్టి। గాలుచుగేరుచు సోలుచుగతులు
తడబడద్రొక్కుచుదండలుచ్చుచును।బడసిచూచుచుబయల్లాడసియాడుచును
సంగడికాండ్రనుజప్పరింపుచును। నంగమెగంగది గంగబూచుచును। పొలతి
భావముదలపోయుచునాత్మ! నలరుచునీడగటాక్షించికొనుచు। భుజములం
కింపుచుబొంగుచునాత్మ। విజయంబుమెరవుచువిర్రవీగుచును।మెకుడుపిట
చేష్టలేపారనెదిరి। లెకసేయకసుఖలీలనందంపు। సంబులివుడికొనిసరసర
నొడయు। సంబిసద్భక్తగణవాసితమునకు। మొక్కకకరములు మోడ్పకం
దంద। జిక్కకస్పుకకచకనవచ్చి। గుడిచొచ్చితననిత్య పడివేడికొనగ।
మిడమిడమిడుకుచుమిరుమిండడనిమె। నోరిపీడెవ్వడురా రాజమౌళి। ధీరది
గ్గజములజీరికిగొనక। క్రొవ్వెమాభక్తులగోలడెరుగండు। సవ్వాలుమీకేశు
డడ్డమేతనకు! ఫాలాక్షుడలిగినభక్తులుగావ। జాలుదురింతిమెపోలదుగాక।
యతులమహాబాద్ధతాయతమహాభక్త। తతియగ్గనేకా వదరమెయీశునకు।
కడుకడుగర్వియైయకానడాతనిని। గుడివెడలింపుడు కూడదుచూడ।ననవుడు
విన్నవారాశ్చర్యమంద। చనుడెంచిమొక్క పూజారికేల్మోగిచి- దేవము
న్నెరుగవేయివాలుమీక! దేవదేవుడల సత్ప్రీతిదోలాడ। నచ్చెరువందనీ
యుత్యాపాటలకు। మెచ్చియోభక్తికిమెచ్చియోయెరుగ। పడినిత్యవేమాడలె
డపకయిచ్చు।నడిగినవెండియుగడపడేమియును। కొడుకనిమన్నించుగడుము
ద్దుసేయు। నెడవాపులంజియయింటికిదాన। యనురాగహేతుసర్వార్థసం
పదల, దనివినంబికివిటత్వంబుచెల్లించు। నిలవిభూషకుభాతినిరువురవలపు।ల
లరనన్యోన్యగుణాంకనల్సేయు। కరమగ్గితాననా గరికునట్లుతని ! సరసోచి
తాలాపసంపదదనువు।ధరదానపీటమర్దకులీలనెల్లపరిచర్యలునుబడిపనులును
సేయు। నన్నియునననేలనమ్ముడువోయి। యున్నాడుశివుడు నంబెన్నకునని
న।నీలడానంబిమున్నితనికాశివుడు। ప్రీతితోబడివెట్టుకై పెద్దమేలమ్యె। నీతని

బగితియునితనికిగూర్చు। నాతనికూర్మియు జూతడిట్లనుచు । నంబియుగింబి
యునంబికిగూర్చు । సంబుండుగింబుండుసకలభక్తులకు।వెలియుజుండోయని
ప్రేముంచెఘంట। నలిరేగిమిరుమిండ నల్లనైనారు । యటయున్నవారెల్ల
నకఱజంబంద।నిటయునిఱపాడిగాదింకరండనుడు। ముఖమంటపంబునము
నుగొలువున్న । యఖిలభక్తుల యాగ్రహంబునాలించి। భయభక్తియుక్తి
యుభక్తకదేహ । తయునంబికెరుగింప దలచిశంకరుడు । నయ్యాయ్యకు
డునేమియయ్యాయనెడుత। దీయవాక్యంబునజ్జియయడంచి। గ్రక్కునజేస
న్నగదియుంగబిలిచి। వికఱనసాకార సన్మూర్తిదాల్చి। వడవడవడకుచువా
ల్మీకదేవు।డొడయనంబినితనపెడకచ్చుజకఱ।బట్టించికొనుచుసద్భక్తసమూ
హి। కట్టెదురజఱంగగడుభయంబంది। చప్పుడుగాకుండజలహారిదెసదున
వ్వడతొలగిమొయ్యనయడుగిడుచు। లాలితనవపుష్పమాలావిలంబ । కీలన
పంజ్తుల్రేవలదారి। తలకునడెందంబు తటతటనదనర।సలుకుచుగర్భగృ
హాంతంబువెడలి। మెల్లనమెల్లనమెట్టుచుదొలగి। యల్లనల్లనతల్పులండకుజేరి
సంగతిజాలకాసమితులదొంగి। తొంగిచూచుచుమెడదొలగినిల్చుచును। పో
వకుండగనోడిపోవంగనోడి। యావాలుమీకేశు డాత్మగలంగ। సందులుబ్రి
దులసంచలనంబువొదల। సందడిదొరగి పూజారులమొరగి । ఘనభక్తనిచ
యంబుగనుగొనవెరచు। చునుకరాగ్రముదృష్టులకడ్డమిడుచు। సృక్కుచు
సరగునసొకనాసివెడలి। చక్కనగుడివెనకదిక్కునకరిగి।మొగుదుదురోయ
నివగపడివెనక। మగుడియాలించుచుబెగడుచుజనుచు। చాకాఱకుగాలికిస్ఫ
క్కుచునిక్కి। నిక్కిచూచుచునలుదిక్కులరయుచు। చంగిచంగిచనుచుపొంగ
రివంగి। వంగిపారుచు దొంగితొంగితారుచును। యటమున్నకలుకోటయుం
దొకఱరాయి। స్ఫుటపదాంగుళమునభువిబడనూకి। కడుభయంబునగండి
కనుదూరివెడలి। వడిగొనికురుజంగనిడుజంగగునుకు। పరువుపాటయుబెట్టి
పరవముందటను। ధరనొప్పిక్రోశమాత్రంబునొకఱ। వరవిచిత్రోద్యానవన
మున్నజూచి। యరుగకదిగ్భ్రమితాత్మడైనిలిచి । యూరోయిదియటంచు
నూరుగాదురుత। రారణ్యమోయూరునడవియుగాదు। హృద్యశాఖాతతిని
త్తరులొప్పు। నుద్యానవనముగా నొవునివ్వనము। గానిమ్మిదియునూరుగా
కున్నజాలు। గానిఘోరాటవినైమెననుద్యాన। వనమైననునుచు నల్లనవనాంత
రము। చనచొచ్చితొంటితెర్వునకుదొలంగి।మూకచింతలపడిమొకమామిళ్ల
వాకనొప్పడుసరోవరమువీక్షించి। పారిజాతవకుళబంధూకకర్ణి। కారక

ముకకోవిదారముల్లడిచి। చందనఘనసారచంపకాశోక। మందారతరువుల
కందువదాటి। యిమ్ములమాచి ఫలమ్ములగురువ। కమ్ములనారికేళమ్ముల(క్రే
వ। మాగధికరవీరమాలతికుంధ। నాగకేసరవికీర్ణ స్థలినడుమ। మల్లికావి
ద్రుమమాధవి(ద్రాక్షవల్లరీవేల్లనసల్లీలదనరి। లలితతదీయకిసలయప్రసూన।
ఫలమంజరులప్రభబ్రజ్వరిల్లుచును। పంచపున్నాగరంభాపరివేష్టి। తంబగు
సంతానధరణీరుహంబు। పొడగనిముందట గుడిగాదలంచి। యదుగెత్తకతి
సంశయాత్ముఁడై నిలిచి। యీవనమధ్యమందిదియొకట గుడియో। కావింపబడి
యున్నఘనకల్పతరువో। యీతరుశాఖలహేమకుంభములో। ఘాతిలి(గ్రుమ
లతాప్రసవమంజరులో। యీమంజరులలోనయీరత్నపంక్తి। యోమల్లికా
తతియోపుష్పతతియో। యీపుష్పపంక్తి మాకెనగాదటంచు। నేపారియట్ల
యలమివేష్టించి। మాకుగట్టినయట్టి మాంసంపుగుడియో। పారికటపుష్పవి
స్పారగుల్మములో। యీగుల్మమధ్య మహీజరాజునకు। దాగొందచల్లనిపవ
నంబునొసగ। జాలుపచ్చనిపట్టు లాలవట్టములో। (గాలుచునున్నట్టికదలీద
ళములో। యీకదలీదళా నీకంబుచుట్టి। పారికారములలీల బ్రజ్వరిల్లెడున।
వినుతికెక్కినకల్పవృక్షంబుఇదియు। ననుమానమొక్కింతయునువలదనుచు
శీతలంబైకడుచెన్నొందుచున్న। యాతరుచ్ఛాయకట్లల్లనయేగి। భువినిపతిత
మైనపువ్వులగద్దె। శివుడుసుఖాసనాసీనుడైయంత। మొగయునిట్టూర్పులుని
గుడగరొమ్ము। నిగిడికొనుచునంబి మొగముజూచుచును। సంగతానఘర్మ
జలములుకరత। లాంగుళంబులబుచ్చియవలద్రైచుచును। నలికదళీదళచలనసం
కలిత। మలయానిలమునకుమనసునెట్టుచును। నానావిధానేకనవపుష్పపరి
మ। ళానూనవాసనకాత్మజొన్పుచును। ఘనసారచందనత్మ్మజసౌరభము।
తనువుసంగతికిడెందంబునొగ్గుచును। పరిమళాహత భృంగపంక్తోపనిహతి
దొరగుపుప్పొడికనిశిరముచాపుచును। హిమకరశేఖరుడమృతాంగుడిట్లు। గ
మనోపతాపోపశమమువహించి। యొయ్యనొయ్యన నంబికున్నదంబడగ। న
య్యెడభక్తిభయంబడరంగ। నయ్యాయిదేమయ్యాజీయనీయట్టి। యయ్యాకుని
ట్టిభయంబాత్మదోచు। నెంతవ(ట్రిల్లుటిదేమకోయనిన। నంతవాల్మీకేశుడ
తనికిట్లనియె। నవికలవేదవేదాంతపురాణ। వివిధశాస్త్రార్థసంవిత్ప్రమాణ
ములు। మాకునుమద్భక్తమండలికినివి। వేకింపగానెద్ది వేరుభేదంబు। భక్తులకే
ననుప్రాణంబుమాకు। భక్తులేదేహంబు పరమార్థమిదియు। మద్భక్తదే
హంబుమాదుదేహంబు। మద్భక్తవినుతియే మద్గుణవినుతి। మద్భక్తనిందయే

మత్తత్వనిండ। సన్నుతలీలమాజంగమావలిని। మన్నింపకున్ననుమరిసిప్పలం
బు। శంభుపూజనముదాస్థావరేసప్ప। లంభవేత్తనిశ్రుతుల్చాచెడుగాన। భ
క్తైకదేహుండభక్తవత్సలుడ। భక్తసత్ప్రాణుండ భక్తాశ్రితుండ। భక్తప
రాధీనయుక్తుండనట్లు। భక్తికేగూచుఁటప్రఖ్యాతిగాదె

బాణునికధ.

ఎట్టన్నవీరమాహేశ్వరభక్తి। నెట్టణగలుగువిసిశ్చలాత్మకుడు। బా
ణుండునాగసద్భక్తి క్రియాధురీణుండులింగమూర్తికిసాంగముగను। వేయు
మారులునిత్యవిధినేమముగను। పాయకపూజలు సేయుచునుండ। దేహ
ధర్మములకు తెరిపిలేకున్న। బాహుసహస్రంబుబాణునకిచ్చి। యదియొకటఁ
మాటువేయావసరంబులును। సదమలభక్తి మైసలుపజేసినను। బాణునకు
ను మెచ్చిబాహుసహస్ర। మేణాంకధరుడిప్పుడిచ్చెదాననుచు। సందర్శనా
సక్తిజనుడెంచుభక్త। సందోహశివకథాసంగతినుండ। నటమున్న సేయు
లింగార్చనలకును। నిటయెడలేకున్న నెట్లకోయనుచు। సడిసనలింగావసర
ములుజేసి। తొడగిపసాదంబుగుడుచునంతకును। వారించిచారనీకవాకిట
నిలిచి। యేరికైనను నేనయిలగోష్ఠియిచ్చి। వాకిటికాపలవాడనైయతని।వా
కిలిగావనేలోకమెరుంగ॥

కరికాలమండలేశ్వరునికధ.

వెండియునమ్మునిగొండయన్పురిని। దండినైయకరికాలచుండలేశ్వరుడు। కా
వేరిగట్టింపగడగియిల్లాది। బోపనీకత్తచేసనవోయెదననుచు। పిట్టవ్వభక్తికిప్రి
యపడికాడె। వెట్టికిజనులెల్ల వినుమట్లుగాక। నిత్యార్థమగుస్వామిభృత్య
సంబంధ। కృత్యసంభావనాకిరియవౌలుకాడనకటా స్వామిదివ్యాంఘ్రి
కంజంబు। లొక్కింతయునుగండునోయనకిట్లు। పంచినమర్మమేలంబుననొ
డయనంబియ న్వాడుభయంబింతలేక। వెడపనుల్వంపగ వేశ్యయింటికిని।
యెడయనుబుచ్చంగనిల్లైరింగియును। వారకయత్తిరువాలూరభక్తు। లూ
రకచూచుచునున్నాసుగాని। తారొండెశివుపంపదగదన్నవారు। గారొం
డెనంబికివేరొకరుభృత్యు। లనిపాటసేయు నేర్పడనియమింప। రననేలవే
యునుననుచునుగ్రిమున। గతికామదేవుడ స్గణమునీయూరు। దలచిననీవా
ర్తదడవిననపుడ। యెట్టిబల్లిదుడైన బట్టిభంజింప। నట్టిచోసనేగయట్లాడ
బంచి। చక్కనతనినిన్నముఖంబునందు। నొక్కటిసేయునే యొండికనేల
చేయొగ్గిమీతాతచేతమాతాత।యాయతిజూడిపాతిప్పగొన్నాడె। యాడె।

నప్పుడునీకునర్ఘమిచ్చుటయు। బడిపనులేమైనఁబారిసేయుటయు।మిక్కిలిభ
క్తినిమిత్తంబుగాదె।యెక్కుడుగాఁగనీకేఁగూర్చుటెల్ల। కావునమాభక్తగణ
ములనడుమ।నీవహంకారించినిలువనెవ్వఁడవు।భ్రాంతిసంసర్గయాపాపగుణా
భ।వంతియన్నదువుదావసుధనాకయ్యె। నీకారణంబునఁగాకభక్తులకు। మా
కునునొల్లమినునసునగలదె। అనియిట్లుపెక్కుదృష్టాంతరంబులను। మన
సెజహరుడునంబనకుఁదెల్లనుఁగ। భక్తులమహిమయుభక్తులఘనత। భక్తుల
నడవళ్ళుపాటించితెలిపి। ననయమునునధికవినయమునుభక్తి। భయము
నుతత్త్వనిర్ణయముసంధించి। ప్రథితజంగమమహాభక్తిస్థలంబు। పథముజూ
పుడుజాగబడిమ్రొక్కిసంబి। సద్గురుమూర్తిజగద్గీతకీర్తి। హృద్గతంబై
యున్నమద్గర్వమడచి। సద్గతిజూపినీజంగమభక్తి। తద్గతుజేసితిధన్యుండ
నైతి। యరిగిదైన్యముజూపియభయంబువేడి। శరణనిప్రార్థించిసంస్తుతుఁజే
సి। యడుగులబడిబంటనైయాడిపాడి। వడయుదునెల్లైన భక్తులకరుణ।
చూడుమాయింకనీసుతుభక్తియనుచు। నాడనభక్తాళికభిముఖుండగుచు।
వందందఁబారెంటనంతమూరెంటనందుండెధరణిసాష్టాంగంబులిడుచు।తా
ళముల్గ్రింగనధ్వనియించిమ్రొక్కి। వేళానుకూలవిలోలరాగముల। పర
గుమహాభక్తచరితలునాద। భరితమైచనదిరుపాటలుజేసి। పాడుచునో
కొక్కభక్తునచరిత। వేడుకబొఁగడునవ్విధమెట్టిదనిన॥

యేణుమూర్తినయనారుకథ.

లీలమైతనప్రాణలింగంబునకుఁబ్రతి। కాలంబునందునమేలిచందన
ము। ననురక్తినియతిగాయపిఁంపుచుండ। ధనమెల్లఁజందనంబునకుసమ
యుడు। గడులేమిపుట్టినగంధమెబ్బంగి। గడియింపజాలకయ్యెడనిర్ణయిం
చి। తలపగనేలరాకలిమియుభక్తి। కలిమిగాకధనంబుకలిమియేకలిమి।
నామనంబునఁదెంపులేమియేభక్తి। లేమిగాకర్థంబులేమియేలేమి। తను
వుండమనసుండఁదల్లడంబంద। ననుమెచ్చునేప్రాణనాథుడీశుండు। తనువెల్ల
గూడఁగంధముగాఁగదిగిచి। యనుషక్తినిత్యంబునపిఁంతునింక। నెత్తురులె
డలిననిగ్గుఁదేరినను। నిత్తరితనుగుణంబింతజూపినను।మెరుగులేవడినైనమిం
చుసడలిననే।రిచందనమునకుకొరంతదోఁచినను। చాయదప్పిననెరిసామా
న్యమైన।బూయుచోనురివినబొలుపుగందినను। కంపొందువలచినగడలు
కట్టినను। గెంపుతక్కువమైనక్రియవెలితైన। తనువులేకున్నబూతకురాక
యున్నననువుగాకున్నవాసనకుదేకున్న। మరికదాశివునకుమాకునంకంబు।

నరిమురితనమిప్పుడదిమేలయనుచు । ముదమునవలపలిమోఁచేయిసాన । గ
దియించితిగిచిశ్రీగంధంబువడసి । శివునకర్పించిభజించిమెప్పించి । భువి
నరుల్చూడఁజూడవిమానమెక్కి । మృడుపురంబునకునప్పుడఁబొందితోఁడ । న
డచినయణుమూర్తినయనారిబంట॥

కడమలనంబికథ.

ప్రాణలింగమునకుఁప్రతిదినంబునను । జాణతవెలయనిజవ్రతంబుగ
ను । కడునర్థితోఁడనఖండదీపంబు । లెడపకనిత్యవెయ్యేసిముట్టింప । నదియు
సినిత్తమైయర్థంబుసమయ । మదిలోననొకయనుమానంబులేక । తనువు
దకఁగంగనర్థంబెల్లసమసె । తనువునివేడించుతరియవ్యేసింక । తలయును
మేనునుదరికొల్పిపెద్ద । వెలుగువెట్టెదనంచువెంట్రుకల్వెచ్చి । జ్వలనంబునకు
వట్టిశంభుమెప్పించి । వెలసినయాకడమలనంబిబంట॥

గుగ్గుళకళియారుకథ.

ఆసక్తిమైమహిసాక్షిధూపంబు । బాసగావెండియుఁబ్రాణేశ్వరున
కు । నేడునాడనకుండనిత్యనేమముగ । మూడుసంధ్యలధూపముగసమర్పిం
ప । నాలిమంగళసూత్రమదియాదిగాఁగ । లీలనర్థంబుచెల్లించునత్తరిని ।
తిరుపరంధామయందురగేశ్వరేశు । డురగకన్యకలతిస్ఫురణమైవాడ । సోలి
ముందటికెంతవ్రాలుడుధరణి । పాలుడుమునుపెక్కుఁపాయంబులందు । జ
క్కొఁల్పజాలకసంచలించంగ । నక్కడికేగియత్యర్థిదొలాఁడ । వలసిన
యంతగుగ్గులమునాకిండు । నిలిపెదజక్కఁగానిటలాక్షునటుడు । మహినొ
కఁప్రోక్కికగామహిసాక్షివోసి । మహిపతియొప్పించిమహిజాగ్రమొకఁ ।
నలరుచుగైకొనియఖిలంబునెరుఁగ । బలువుగానొకపటువలిచించి । మొక్క
దికీఁశుతోఁడసంధించివేరొక్కఁ । ఉక్కఁశస్త్రంబుతోఁడగిచిబంధించి । గ
కుఁనశస్త్రంబుకరంబునందు । నెక్కొల్పివెనుకకునిగుడంగదడవ । మె
ప్పటియట్లనాగేశుండునిలిచి । యప్పుడుబ్రత్యక్షమైకరుణింప । నలిడీటికొ
నగపునర్భవలీల । వెలసినగుగ్గుళకళియారిబంట॥

యరివాళునయనారుకథ.

లీలవెండియుదనలింగంబునకుఁద్రి । కాలంబునియమంబుగారాజనం ।
పు । ప్రాలోగిరముసమర్పణజేసితాను । నాలింగలీనుడైయట్లువర్తింప ।
దమమొల్లమంతయుదతాఁరణమున । సమయుడునొండుపాయములేమి
జేసి । కొడవలిగడియించికొనుచుగైకూలి । వడిరాజనములకునొడబడిచే

సిపట్టిననియమంబుప్రతిపాల్చుచుండ । నట్టిచోకూలియుబుట్టకయున్న
నిట్టుపవాసమేన్నిదినములుండంగ। నెట్టకేలకుబియ్యమిరసగల్గినను । సరసర
గొనివచ్చుసంభ్రమంబునను। ధరదాకిపడిననెత్తగరాకప్రాలు। నెరియల
పాలైనబురహరనీకు। కరమర్థినర్పింపగానేగుదెంచు । నత్తరివిచ్ఛిన్న మ
య్యెనేనింక । చత్తునకాకంచుసంశయంబుడిగి । పెడకచ్చగొడవలిమెడ
పట్టిమాపు । తడుపంటసంధించితన్నంగదడవ । పరమేశ్వరుండట్టిదాస
కుమెచ్చి । ధరణిబ్రసన్నుడైకరుణబూచుడును । పరమాప్రసర్భవప్రాప్తి
డైయున్న । యరివాళునయనారికనుగుభృత్యుండ॥

యడిభర్తుకథ.

మరియునుసప్పాండ్యమండలంబునను। మరియొండుకాయకంబెరుగ
నిజేసి। వలమెత్తినీటిలోవైవగదడవ। వలదొల్తవచ్చినవలుదమత్స్యంబు
యదియుశివప్రీతియనిపోవవిడుచు । యిదియనేమముగాగనితరమత్స్యము
ల। నంగడిబోకార్చియందులలబ్ధి। జంగమారాధనసలువుచులీల। జరియిం
పుదినములుసనగవేటయును। పరికింపనేనాళ్ళుపారమిడస్సి । వలగొనిమ
రునాడువైవగదొలుత। వలనుగానందుసువర్ణమత్స్యంబు। వచ్చిననదియా
శివప్రీతియనుచు। నచ్చోసపోబుచ్చియవలవైచుడును । నమ్మినవచ్చుడునా
రేపువిడిచి। నెమ్మెయివలవెయ్యనెప్పటిమీన । తగులంగవిడువంగదగులం
గవిడువ। పగలెల్లనమ్మీనుపట్టువడంగ। నాత్మేశునకుప్రియంబన్నమత్స్యం
బు। నాత్మార్థమైకొనుటనుచితంబనుచు । యింటికినేతెంచియిటరాత్రి
పుచ్చి। తొంటియేటికిబోకతూర్ణదీర్ఘికను । వలయెత్తివైచుడుదొలు
నాటిమీన। యలరుచువచ్చుడునట్లపోవిడచి । మరివేరియనమ్మీనుమసలివ
చ్చుటయు । చిరునవ్వునవ్వుచుశివునిమత్స్యంబు । యేడజూచినదానయి
య్యేటవేరియ। నాడయీశ్వరుమీనమరుదెంచెనేని । వలచేతబట్టినావ్రత
మిదియనుచు। వలయెత్తియూకించివైచితిపుడు। వలతోనతొడిబడివచ్చి
ముకుస్న। నలిచతుర్భుజమునునందివాహనము । నమరంగశివుడుప్రత్య
క్షమైనిలిచి। ప్రమథేంద్రపదవియారంగనిచ్చుడును। తానిరంతరపరమానంద
సుఖము। లానుచునున్నట్టియడిభర్తబంట॥

మేణాధినాథునికథ.

అనయంబుభూతిరుద్రాక్షధారులను । తనప్రాణలింగభావనవిశ్వ
సించు। నిడియనేమముగాగనేలాపురమున । సదమలలీలరాజ్యంబుచేయు

చునఁ। మొదలబడ గెలిపించె యోడినవీట। బడిభరంబేగికప్పంబులుఁ గొనుచు ।
నవనీశులకు నెల్లనకుర్గొరగుచు। భువి బ్రవతిజ్ఞంపనబ్బూపతులొకర్ ।
దళవాయి సేననధారిగావించి। బలసహితంబుగాబనుపగదడవ । దనతం
త్రమును దానుజను డెంచితాకి। యని సేయభూతిరుద్రాక్షధారణుని। గనిశి
వశివయంచుగరవాలువైచి। చను డెంచిభువిచకర్ జాగిలిమ్రొక్కర్। యటు
వోదువొమ్మంచునటయేగుడెంచి। స్ఫుటశక్తిగరవాలువూచివైచుటయు ।
తాలింగమనిమ్రొక్కఁ దనకంఠమందు। వాలంబుమున్నుపూమాలగాఁ జేసి ।
యక్షరుండపుడుప్రత్యక్షమై నిలిచి। యక్షరత్వంబు దయామతినొసగ। క్షోణి
లసత్కీర్తిఁ గొరలినయట్టి। మేణాధినాధునియిలువుట్టుబంట॥

⟶※చేదివల్లభునికథ.※⟵

అట్లవిభూతిరుద్రాక్షధారులను। నెట్లునుశివుడని మెదుభక్తియుక్తి
జరియింపుచుండగబరరాష్ట్రపతులు । దురుమునదనచేతవిరథులై పారిరు
ద్రభక్తులభాతిరూఢిగాబంచ। ముద్రధారులబద ముప్వురజేసి। పనుచుడు
గపటలాంఛనధారులపుడు। చనుదెంచనతిభక్తిసేనమితుండగుచు । దారు
ణాంచితనిశాతకూరశస్త్ర। ధారులజర్ఝరితంబు సేయంగ । బరికించి
యనితరభావంబులేక। గురురూపకాగ్రగైకొనిమ్రొక్కనపుడ। ప్రత్యక్ష
మై నిల్చి పార్వతీనాథు। డత్యుత్తమంబునిత్యత్వంబునొసగ । నల్లలితోక్తుల
జనినవిముక్తి। వల్లభుడగు చేదివల్లభుబంట॥

⟶※కరయూరిచోడని బంటుకథ.※⟵

సంగతంబుగనట్లశాసనధరుల । భంగిగాదనపాణిలింగంబయను
చు। పరమవిశ్వాససద్భక్తిభావమున। బరగుచునన్య భూపతులపైదండు
పుచ్చుడుముప్పదిపొడొకలతలలు। నచ్చెరువుగగొట్టి తెచ్చుచోనందు। నొత్తు
టనొకతలజొత్తిల్లిబిగిసి। యత్తరిజడతలయనుచు బోలర్నున్న। గనుగొనిహ
రహరాయనితక్షణంబ। తనతలదరిగియుత్తలమీదబెట్ట। నంతటిలోనప్రత్య
క్షమైనిల్చి। కంతుసంహరుడుమోక్షముగరుణింప। మునుజడతలకిచ్చెముడి
తలయనగ। జనుకరయూరిచోడనిబంటుబంట॥

⟶※కళింబినయనారుకథ.※⟵

పనిసేయునొపకబానిసకొడుకు। చనిలింగధారియై చను జేరదడవ
బానిసకొడుకనుభావంబులేక। తానీశుడనుచు బాదంబులుగడుగ । మనసి
రియకకొడుకుమల్లండువీని। గనుగొనవేకాళ్ళుగడిగెదవనుచు। జులుకగా

బూర్వంబుదలచి పలుకుచును। పొలతిజలంబులుపోయకున్నంత। నాలిచేసి తిగదాహరమూర్తి ననుచు। నాలిచేతులు రెండునప్పుడనరికె । మలహరు కారుణ్యానిలయుడైనట్టి। కళియంబనయనారి గానిలిబంట॥

❊దాండారికథ.❊

జంగమలింగభావ్యభక్తియుక్తి। సంగతిదినములుజరుపుచునుండ। నంతకాంతకుడుభక్తాకృతివచ్చి । బొంతయుగచ్చడంబును దాచనిచ్చి । యంతనప్పుడయదృశ్యముచేసిపిడప। బొంతయుగచ్చడంబును వేడదడవ। చెచ్చెరదాదాచినచోటువెదకి। యచ్చోటగానక యెత్తునకెత్తు । ననఘుమీకిచ్చెదననితులాయష్టి । దనరవేరొకబొంతయును గచ్చడంబు । నొక్కెడిక్కన బెట్టియున్నదికుడనను। పెక్కువస్త్రంబులు నెక్కొల్పితూచ। సమముగాకుండినదమయింటగలుగు। నమితాంబరంబులునర్థంబుదాను। వచ్చియత్తులమెక్కవరదుడక్షణమ। మెచ్చియాప్రమథత్వమిచ్చుడుధరణి। పాండురాంగునిభక్తిబరగినయువని। దాండారికనుగులంబైనభృత్యుండ॥

తెంగుళిమారయ్యకథ.

జంగమార్థంబుకాసకలార్థములును । భంగిగానడుపుచుబరగుదుర్దశను। నడువంగశివుడొకనాడువర్షమున । దడియుచునర్ధరాత్రంబేగుదేర। పరతపోధనమూర్తి వడకెడుననుచు। వరుసతోదనపాకవచ్చికాల్వంగ।నాకొంటిననవుడునటతోలునాడు। పీకతోనలికినవిత్తులునీళ్ళ । విదలించికొనివచ్చివేపిదంపించి। సుదతియుదానునుత్సుకలీలతోడ। పాకయత్నముచేసిభక్తివడ్డించి । శ్రీకంఠునపుడ మెప్పించివిముక్తి । సంగతిసుఖలీలజని:ట్టియల యు।దంగుళిమారయ్య లెంగిలిబంట॥

గణపాలునికథ.

భవినొక్కరునిదనభువినుండనీక। శివసహితుల జేయు జేకొనకున్న। వేదార్థములుదెల్పియాడిజూపియును।కాదన్నదృష్టసంపాదనజూపి।యడిగిననెంతర్థమైననునిచ్చి।యొడబరచంగసర్వోపాయములను।కరకంఠుభక్తులుగానొల్లకున్న। మరిచంపునదియె నేమముగవర్తింప। బరమేశ్వరుడుదనదాసలోతరయ। నరుదెంచి వెలమడైయరియప్పనంబు । గాసుకకెట్నంబుపూనిసుఖంబుపూని వెట్టియు వేమిటూరిననున్నపన్ను। నడవనేమియుదన్నునలజడివెట్ట। ధరణిశతగదనితామొరలిడగ । వాకిటికాపులవారలమొరగి । యొకాపనీ వెట్లకోవచ్చితివుడు ! సర్వమాన్యమునీకుగుర్వాగనిత్తు । శర్వభక్తుండవై

చరియింపుమనిన। తనకుసౌమ్మదుభక్తితమవంశమందు। మనభక్తులెన్నడు
మనరెట్టులనుడు। మనుపగమాపూటమరియట్లుగాక । ధనమిత్తుమనమిత్తు
ధనరాజ్యమిత్తు। నొడబడుమనుడుసర్వోపాయములను। నొడబడకున్నమ
హోగ్రతతోడ। ఝుళిపించియసమనిశాతఖడ్గమున। తలదెవ్వ వేయుచో
తత్క్షణమాత్ర।హరుడు ప్రత్యక్షమైయడుగడుగుమన। వరమూర్తినీయిచ్చువ
రముసేనొల్ల। నంగదభక్తుండవగుమంచుశివుని। లింగసహితుజేసిలీలమైప్ర
మథ । గణవంద్యుసద్భక్తిగతుజేసిప్రమథ । గణమూర్తిమైయున్నగణ
పాలుబంట॥

కుమ్మరగుండయ్యగారికథ.

పరగినయాప్పెనుపట్టపుటూర। తిరునీలకంఠదేవరగుడికేగ।యొకట
నాడేతెంచుచున్నెడరాత్రి। గ్రక్కునజీకటిగానంగలేక । వెలదియొకట తె
హర్మ్యతలముననుండి। యిలమెత్తిచల్లుచోయెంగిలినీరు। పైనిండహరహ
రాపాణేశయనుడు। మానినిమేతెంచిమహిజాగిమొక్కి। యటతోడికో
నిపోయియభ్యంగనాది। పటుతరసత్క్రియాపరిపూర్ణుజేసి। క్షమగోపియ
నుచుడుజనుచేరదడవ। రమణివారాంగనార్థముజిక్కితనుచు। గట్టుగ్రమున
బతిగవయకున్నెడను। యట్టేలడాయరమ్మని కొంగుబట్టి। తరళాక్షిడిగిచిన
తన్నుముట్టినను। తిరునీలకంఠదేవర యానయనుడు। యాసతినంటకయట్ల
కాకనుచు। దాసతోడనవొన బదియేడ్లుసలుప। నప్పరముడుభక్తుడై వచ్చి
యొకట। కప్పెరచేనిచ్చి క్రమ్మరవచ్చి। యట్లకప్పెరయదృశ్యముచేసియ
డుగ। నెట్లునుగానకనింతియుబతియు। వడవడవడకుడు వరతపోమూర్తి।
వెడమాటలనుబోదువేమేలనమ్మ। కప్పెరకొనకున్నగాంతయుబతియు। జె
ప్పినశపథంబుచెయుడనితెచ్చి। కుంభినీజనులెల్ల గూడిచూడంగ। గంభీరజల
ములగామినిబతిని। దండగుండముముంపదక్షణమాత్ర। మిండపాయంబు
లైమీదికినెగయు। నటమున్నప్రత్యక్షమైధరనిల్పి। సిటలాక్షుడతిదయాస్వీత
భావమున। నొప్పటట్టులభువినెనబదియేండ్లు।నొప్పారసుఖలీలనుసమీద
టను। మండితానంద ప్రమథవైభవమున। నిండారకుమ్మర గుండయ్యబంట॥

పూసలనయనారుకథ.

రూఢిగావిక్రమచోడడుధరణిగూడగబసిడినిగుడినియోగించి। లింగప్రతిష్టస
ల్లీలసేయంగ। మంగళంబలరార మానసంబునను। తానునురత్నవిమానము।

యంబుగానొక్కగుడికట్టి కాలకంధరుని। నాసక్తిమెప్పించియరిగినయట్టి। పూసలనయనారిదాసానుదాసి

ధరరాజ్యమొల్లకతిరుముడిదాల్చి పరమునమ్మినతిరుపాలునిబంట.

తిరునావకరిశునికరుణచాఁగ్రిణేశు। సిరివెగ్గికొల్చినతిరువద్విబంట

ధరరోహిణియుదాను హరుకృపజనిన। తిరునూరితిరువమూలదేవునిబంట॥

అనయంబుభక్తి సహస్రార్చనలందు। చెనసిముక్తికి జనుచిరువులిబంట॥

పడెనిత్యముకమాడ భర్గుచేగొనుచు। నడరుచిరుత్తొణ్డయనిబంటుబంట॥

చన్నపురాతనశరణులబంట। నున్ననూతనభక్తయూథంబుబంట। నిటమీదశిశ్రగొల్చియొప్పితార్థములు। పటుతరంబుగగాంచు భక్తులబంట ననుచుభక్తులచరితాళికనలిట్లు। ననురక్తిదిరుపాటలమరచాడుచును। వింత వేడుకపుట్టవినుతిసేయుచును। నంతంతజాగిసాష్టాంగంబులిడుచు। మ్రొక్కుచుగరములమోడ్చుచుమీర। దిక్కనుచెసయును దేవమాకనుచు। మీబంట మీదూతమీడింగరీడ। మీబిడ్డమీపన్నమీలెంకవాడ। మీదత్తిమీబాడమీధర్మకవిలె।మీదాసిననుగావరేదయతోడ, ననుచునంబన్న భక్తావలిజేర। వెనుకనంతంతనవ్విభుడేగుదేర, నభయార్థిమగునంబినట్ల గైకొనుచు। నభవునకెదురేగియందరుమ్రొక్క। మిరుమిండనయనారుమెరువణిమెచ్చి। కరకంఠుడా భక్తగణసహితంబు। కైలాసవాసులగాజేసెనంబి। భూలోకముననుసల్లీలతోనునిచె। కావునభక్తుమగర్వింపభక్తి। భావనకెక్కునేబసవకుమార।అని యిట్లుమాచయ్యయతిభక్తియుక్తి। చనినసద్భక్తులచరితముల్దెలిపి। బుద్ధులు నీతులుపోలంగజెప్పి। పెద్దనగర్వంబుపెల్లుమాయించి। మెరుగులుకన్నులమి రుమిట్లువోవవరలెడురత్నపర్వతములత్యగ్రి। నాజంగమంబునకర్పించిబసవ రాజువీణొక్కలుపనిరంతరగభక్తి। నబ్బసవండుపాదాక్రాంతుడగుచు। నుబ్బు చుభక్తాలియునుదానునరిగ। నప్పారులెల్లసాష్టాంగులై మ్రొక్కి। తప్పదు దేవరతానీతడనుచు। కరములునిజమస్తకంబునదాల్చి। యరిగిరిధారుణీశ్వ రుడునుదారు। మహిదొంటియట్టులమాచయ్యభక్తి। మహిమమైత్రిభువన మాన్యుడైయుండె। మడివాలుమాచయ్య మహనీయచరిత। మడరగజదివి

సనర్థిమైవిన్న। హరభక్తిబుద్ధిదృష్టాదృష్టసిద్ధి। సరసవచస్సిద్ధిసంపదహాందు
గురుభక్తివిస్తారగురుభక్తిసార। గురుభక్తిపరతంత్రగురుభక్తితంత్ర।జం
గమసుఖకృత్యజంగమభృత్య। జంగమహితచర్య జంగమధుర్య। లింగార్చ
నాసక్తిలింగసద్భక్త। లింగలీనప్రాణ లింగధురీణ। సత్ప్రసాదోపాంగస
త్ప్రసాదాంగ। సత్ప్రసాదపరీక్షసత్ప్రసాదాత్మ। సర్వస్థలైకభాస్వద్భక్తి
సౌఖ్య। సర్వస్థలైకభాస్వరసంగనాఖ్య.

గద్య—ఇదియసంఖ్యాతమాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభ భ్రమరాయ
మాణ। జంగమలింగప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధాశరధినిమ
గ్న। సుకృతాత్మపాలకురికిసోమనాథసుకవి ప్రణీతమైశోభి
ల్లితనరి। చరలింగఘనకరస్థలవిశ్వనాథ। వరకృపాం
చితకవిత్వస్ఫూర్తిబేచిన । చనుబసవపు
రాణమనుకథయందు। ననుపమం
బుగచతుర్థాశ్వాసము

శ్రీగురు చరణారవిందాభ్యాన్నమః॥

మామిలా కందుకూరు శ్రీశైలవీరభద్రవరప్రసాదరావు

శ్రీ బసవపురాణము.

పంచమాశ్వాసము.

AVADUTA BASAVASEKHARAYYA
NATIVE DOCTOR
SENEVARAPETA

శ్రీలక్ష్మీగణపతయేనమః

కిన్నరబ్రహ్మయ్యకథ.

శ్రీకరభక్తిరత్నాకరదోష। భీకరవిమలగుణాకరసంగ। యిమ్మహిమెండియునీశ్వరభక్తు। డిమ్ములకిన్నరబమ్మయనాగ । వీరవ్రతైకనిష్ఠారమణుండు। సారవీరాచారసారాయణుండు। లోకైకపూజ్యుడలోకానుసారి। యేకాంతభక్తిమహిష్ఠమండనుడు। నఘటితనాదవిద్యాపండితుండు। నఘవినాశనకారణావతారుండు। విదితకారుణ్యసముదితానురాగ। హృదయుండుసర్వ। జీవదయాపరుండు। సల్లలితుండనశరణమార్గమున। కెల్లనైభక్తిమహిష్ఠతబరగి। భక్తులకువరువపనులుసేయుచును। వ్యక్తిగాబోడూరయుక్తిమెంపునను। కాయకంబులుపెక్కగరచుటజేసి। వేయువిధంబులవిత్తమార్జించి। నిర్వంచకస్థితిశర్వభక్తులకు। సర్వధనంబుగుసవయంగనంత। క్రీడార్థమైమరికిన్నరవీణ। వేడుకనొకనాడువినుపింపదడవ। కిన్నరేశ్వరవంద్యుడవ్వారడాది। సన్నుతనాదానుషక్తుండుమెచ్చి। పరగగకిన్నరబ్రహ్మయ్యానాగ। ధరణిబేర్చిన్నిత్యముపడిగాగ। నొక్కమాడయురూకయునుచాతికెయును। మక్కువగగుణింపమహినరుల్వ్యాగడ। జేకొనిజంగమానీకంబునకును। దాకాలమునునర్పితముసేయుచుండ। బసవనియసమసద్భక్తిసారభము। వసుధపైవెల్లివిరిసిడెసల్లప్ప। రాగిల్లికిన్నరబ్రహ్మయ్యచనియె। వేగంబెబసవనివీక్షించువేడ్క। బసవడుకిన్నరబ్రహ్మయ్యరాక। మెసకంబుతోసంగమేశ్వరునంద। కనిమెదురేగిచక్కనజాగిమ్రొక్కి। యునునయోచితసత్క్రియాదులదనిపి। కరమొగ్గిపాదోదకప్రసాదములు। నిరతిశయప్రీతినిత్యంబుగొనుచు। సవిశేషతత్త్వానుభవభవ్యగోష్ఠి। దవ్వలుచుబసవడుత్సవలీలనుండ। నంతవినోదార్థమైయొక్కనాడు। సంతోషచిత్తుడైచనికిన్నరయ్యయాపురంబునద్రిపురాంతకదేవు। గోపురాంతమ్మునగూర్చున్నయడను। వా

రాంగనార్థమైవధియింపవిలిచి। కోరిమిండండొక్కఁగొరియచేపట్టి। యవ్వీ
థిజనచనద్రివ్వగతాఁడు। జెఁర్ఫ్వడుగొరియయద్దేవాలయంబు। పరతెంచు
చొచ్చుడుపైపడివాడు। బరతేరకిన్నరబ్రహ్మయ్యగాంచి। పోవకునిలునిలు
బొప్పయీగొరియ। దేవాలయముఁజొచ్చెఁజావుఁకోడి। యింకజంపుటదో
సమిట్లుగాదేని। కొంకకవెలచెప్పికొనుముచెట్టయిన। వృదుభక్తులొప్పింతు
శేశరణన్న। జడమతులైననుజంపగనీరు। చరజీవులకునెల్లజావునునొప్పి। స
రియకాదేయందుజర్చించిచూడ। నీకుదీనినిచంపనేమమేచెపుము। యాకాంత
దీనిసయ్యచ్చొత్తినదియె। పడయరానిదిభువిపసిడియకాదె। కడుగాకమాడై
ననడిగిననిత్తు। నడెకొమ్మునాఫుడునకఁటాయిట్టి। చదురుండుకలడయ్యజగ
తిలోపలను। గుడిసొచ్చుమడిసొచ్చుగుండముసొచ్చు। విడుతురెగొరియలవి
లిచినవారు। తోఁవనదెట్టులతొలగకవచ్చు। నీవకాకిబ్బవినీతిమంతుడవు। నె
రుగమేమెకఁడసిటువంటివెల్ల। గొరగాదుశడసినగోపించులంజె। పట్టైదవె
లయునిబిగిసెడిపెద్ద। ఇట్టిదయాపరుడెచ్చోటగలడు। చరజీవులకునెల్లజావు
నునొప్పి। సరియెతాననియెడుచర్చింపనట్ల। మనుజులపాఁణంబుమరివేదయు
మాడ। లసనేలనిన్నియునతడుబొంకెడిని। వేయిచ్చినైననువిడిపించుగాస
యీయయ్యచంపగనీడుపొమ్మనుచు। బోవవచ్చినబొప్పపోవకుమనుచు। వే
వేగచెప్పించివేయుమాడలును। నిచ్చిబొంకినబోవనీజుమ్మగొరియ। యచ్చొ
త్తివిడుతునేనటమీదెరుంగ। ననవుడునవుగాకయనిమాడలెన్ని। కొనిలంజ
యింటికిచనిచనిమగుడి। గొరియలేకున్నబెద్దరికమేయనుచు। మరియొక్క
గొరియద్రమ్మరవిల్చికొనుచు। పోయినచొరనీకపొలతితోఁపించి। చామేటి
మిండండచనుచనుమింక। సరివిటుల్నవ్వగజకఁనాయిల్లు। చొరసిగ్గుగాదె
ల్లుశూన్యంపుగొల్ల। చదివెడుపెకుఁలుశ్లాఘ్యమేపసిడి। వెదబెట్టబంతుసేవి
ధులనెల్ల। యిస్సిలంజరికమేయిట్టులనీకు। దుస్సికట్టదుగాకదొంతరలెల్ల। బ్ర
దుకంగనొపునీపడతియీసాకె। నెదిరివానెమెచాలునేలింకపడువు। బొజుగు
లుగొరియలబొకార్పగలదు। ప్రజలకుదనకునుబట్టుగాసంబు। మజబావు
రేలంజెమనెడువొమ్మనగ।గుజగుజలకునెల్లగురియైమెతినిఁక।నగుబాటువట్రిల్లె
వాతులలోన। మొగమెత్తనేర్తునేమున్నెరుంగవాకొ। యభిమానకత్తెదాన
గుటనీవనుచు। నభిమానమెడలంగనతివవలుఁడును। పాయజూపెనుపెను
బందువులందు। వేమేలగొరియలవేయుమాడలకు। విలిపించిమరికడువుల
భంగిదెత్తు। వలచినంతర్థంబువ్వయిమునకిత్తు। చిన్నబోనిత్తునేచెలువులలో

న। చెన్నుగాబందువు సేయుమీవనిన। వేల్పునకనిమున్ను విలిచినగోరియు।చా
ల్పడి తేకున్న పందువు సేయ। వెరతుముచంపుబో వేల్పుతమ్మనిన। నరిమురినట్లి
కాకనుచునత్తుణము। కామాంధునకునొక్క కార్యంబుగాన। రాని తెల్లము
గానరయమునవచ్చి। గోరియబట్టుడుతద్దగోపించిచూచి। పరువడికిన్నరబ్ర
హ్మయ్యయెగిరి। పట్టకుపట్టకుబసవరాజదియు। పట్టినతలదెగగొట్టుదునిం
క। నంజుదు సేశరణాగతవజ్ర। పంజరంబిదియెమాభక్తులబిరుదు। మనుచు
డగ్గుడువాడలుగు వెరికినను। కినిసిరాదో్ర్రేకమునబొంగివేసి। నిశితఖడ్గా
యుధనిహతుగావింప। బశుపతిగుడి వెలిబడియెశిరంబు। బాసహీనునిబొం
దిపాడమేశివుని। వాసంబునందుండదోసమన్నట్టు। లట్టయునీడ్చెంచెనగడితే
లోకి। కట్టలుగట్టిమూకలుచూచుచుండ। నంతనావృత్తాంతమకర్ణిబంధు।
లెంతయువినితమయిచ్చలోవగచి। తగువారుదామునుధరణీశుజేరి। వగచు
చు సేడ్చుచుజగతీశుకనిరి। తప్పేమియునులేమ తమవాడుగోరియ। చొప్పున
జనిగుడిచొచ్చిపట్టుడును। భక్తుడుకిన్నరబ్రహ్మయ్యనాగ। శక్తిమంతుడు
గానచంపెనావుడును। నుర్వీశ్వరుండుకోపోద్రేకవహ్ని। పర్వనిట్లనిపలెక
బసవయ్యజూచి। హాసుభక్తులధికదయాపరులందు్రి। నిరపరాధులజంపనీతి
యేమీకు। మనుజులబో్రిలిలోమననీరుగాక। పనియేమిగోరియులకనుమీకుచె
పుడు। మామీదనొకరాజుమరిచెప్పగలడె। భూమిలోనన్నట్లుబొడిచివైచె
దరు। రాజులకునిరపరాధులజంపు। టోజయేభక్తులకుచితంబుగలదె। కా
లదన్నుటమాంసఖండంబులిడుట।బాలునిజంపుటరాలవైచుటయు।కులములు
చెడిపోయికుడుచుటతండ్రి। తలదెగగొట్టుటతన్వినిచ్చుటయు। తమ్ముదారల
జాలధర్మంబులండ్రు। యెమ్మెయితగదండ్రియెదిరిదారలిన। మీరమేలుదురు
గాకరాష్ట్రిమెల్ల। ధారుణిమేలంగదమకింకబాసె। నప్పటికప్పటికదియేల
వెరతు। మొప్పికో రాజ్యంబుతప్పేమియనుడు। కజ్జంబుమీదెరుంగకపల్కి
తెల్ల। బిజ్జలక్షోణీశపెద్దరికంబె। ధర్మముల్కర్ములుదప్పదురెందు। ధర్మ
ముల్భక్తులుతప్పరువినుము। కిన్నరబ్రహ్మయ్యసన్నుతకీర్తి। చిన్నవాడే
యూరకున్నను జంప। నట్టేలయర్థినైననుటయుగొంది। గట్టుదమనువారుకల
రెట్టుచెప్పుము। యేర్పడగార్యాంశము లెరుగుముమాట। లార్పుమతగువారి
నరయంగబంపు। మరియెందువో యెడుమర్యాదలెల్ల। యురుగుదుగాకేమి
యింతయుననిన। తనప్రధానులజూచిధారుణీశ్వరుడు। పనిచినద్రిపురాంత
కునిగుడికేగి। కిన్నరబ్రహ్మయ్యగన్నంతమొ్రిక్కి। యున్నన్నతగు నేనియట్టిభ

క్తుండు। హింసకులోనాటకేమికారణము। సంసారినేటికిసరిచేసికొంటి। వి
గమేడజన్నెడఋదియేమివుట్టె। జగములలోరిత్తసడివచ్చెనీకు । కొరగాని
జరభులగొయ్యనగాండ్ర। గొరయలవార్తలుగూడునేత్రవ్వ। భూమీశ్వరు
డుమమ్ముబుత్తెంచెనరయ । నేమనిచెప్పదుమింకనావుడును । సిపియేలపెడ
మాటలన్నియువాడు। తివియతివియతాల్దుతెల్వ్వడుగొరియు। గుడిసొచ్చు
డునుపట్టగూడదుదీని । విడువుముకాదేనివెలచెప్పికొనుము । యిమ్మడిము
మ్మడియిచ్చెదననిన। నమ్మెయినొల్లకయిట్టిభక్తుండు । పేయిచ్చియైననువిడి
పించుగాని। యీయయ్యకొనిపోవనిచ్చునేయనియె । వీండెల్లియీమాటలువే
యుమాటలరు। కొండెల్లియెచ్చోటనగొరియునన్నట్టు । వెకరసంబందగవే
యుమాడలును। చకరగనెన్నితిచొకముల్ద్రొచి। యెప్పాటమగుడినసీజుమ్మ
రనుచు। జెప్పియచ్చొత్తితశివలాంఛనంబు। కాంతతన్నెంతయుగడవబల్కి
నను। నెంతయుగొన్నాడనేధనంబనక। కొండొకపాల్దుండివెండియుతెంచి
మిండండుబసవనిమెడతాల్దువెట్ట। వలదనివారింపనలుగువెరికిన । తలదుల్రిం
చివైచితితప్పవ్వరిడియె । యట్టొటకిత్రిపురాంతకుసాక్షి । పట్టనబలికిం
తునట్టనిచెవుడ। యనవుడునతివిస్మయాక్రాంతులగుచు। జననాధునకునిట్లవి
నుపింపదడవ। యద్దిరాభక్తునియొరగడ్డైతనము । విద్దెలాడెడుగాకవిందు
మేతొల్లి। విపరీతమిందరువినబలికింతు । త్రిపురారిననుబెల్లకపటమోసిజ
మో। చూతముగాకయంచునుబిజ్జలుండు। నేతెంచెనధికవిభూతిభాతిగను।
బసవడుకిన్నరబ్రహ్మయ్యపాద।బిసరుహాక్రాంతుడైప్రీతిగుర్వ।శృంగార
ముల్లకీలు శివుకరవాలు । మంగళత్వమునికి మానంబుమనికి। విజ
యంపుతుల్లిళ్ళువివేకంబుపెళ్ళ । నిజగుణస్తుతియాతనిష్టలసేత । సత్యంబు
ఖాతియాస్థానంబుజ్యోతి। ప్రత్యయంబులరాజుభావుకమోజు । యోగం
బుతునియవిరాగంబుగనియ । యాగమంబులకెల్లహర్షంపుపెల్ల । శాం
తతపొల్గుసజ్జనభక్తిబాగు । దాంతతపెంపుప్రతాపంబుసొంపు । ననియ
సమానసమంచితార్థములు । వినయపూర్వకముగావినుతిసేయుచును ।
నుండంగనఖిలనియోగంబుగొలువ । తండతండములభక్తవ్రాతమలర। గు
డివడుగటమున్నకుంచియకోల। ఘోడచూపకేగినయెడగిన్నరయ్య । దర
హాసితాస్యుడైతలుపులదిరుర । నరగంటయొక్కింతయరలేకచూడ । నరి
మురియటమున్నయప్పురాంతకుడు । వెరచితల్పులువారదెరచెచోద్యము
గ! దాసికిదెరచెముస్తలుపులనంగ। నాసకలమువిందుమదిగాబడియె।

దసరుచుఁద్రిపురాంతకునికవాటములు । గనుఁగొనునంతలోననుపాసిపడియె
బాఁపురేకిన్నరబ్రహ్మయ్యయింక । నోపుచోఁబలికింపనీపురాంతకుని । నను
చుఁజూపరుగనుఁగొని ప్రస్తుతింప । జను దెంచిబ్రహ్మయ్యసంతోషమలర । ము
నసీజకేళిఁడాంతమున జెయివేసి । వనితపాలిశ్చనీవనినిశ్చయించి । యెడర
గనాతఁడయ్యాయని పిలువ । నోడయనంబన్నకునోయన్నశివుఁడ । వెలయఁగ
దాసుమయ్యలవాదులోన । నిలపిపీలికయందుబలికినశివుఁడ । మున్నబాపూ
రిబ్రహ్మన్నకుబలికె । జొన్నలునీవన్నైయున్నశంకరుఁడ । పలుకవేనాచారి
చారితన్నట్టు । లలుఁగమోహంబున హస్తంబు దొడిగి । కిన్నర బ్రహ్మ
య్య చెన్ను దులాఁకఁడ । బన్నఁగ ధర మహా భక్తుల దలఁచి । యాయత
నభిముఖుండై త్రిపురాంత । కాయనిపిలుచుచునోయనుచుండె । బిట్టులిఁకమూ
ర్ఛిల్లిపిన్నటిబొంది । నెట్టాడిలింగ సన్నిహితులు దకఁక । ఖగమృగోరగనరక
రితురగాదు । లగుసమస్తచరాచరాదిజంతువులు । నుకఁకరిత్రవగ్గియట్లున్నవి
యున్న । చక్కటిచాఱిణము లగ్గికుఁకనవిశిచె । నాకటకంబిటయాటగానబడి
యె । లోకంబులెల్లగల్లోలంబునొందె । నీక్షితికంపించెనినుఁడస్తమించె । నక్ష
త్రములుదుల్లెనగములుద్రెళ్ళె । నంబుధులింకెఁగూర్మంబుదలంకె । నంబరంబి
లద్రెంగ్గనహిపతిస్రగ్గె । ననిలుండుదూలెఁగె స్వాహాపతిమలఁగె । వనజనాభుఁడు
లికెవనజజుఁడలికె । సమసు స్థితిబొందించి జనములుద్రుంచి । ప్రమథులులోక
ముల్లమమయంబులుఁగ । నాడుచుబాడుచు ననమానలీల । గ్రీడింపమరియును
త్రిఁకయదొలుకాడ । సజ్జనశృంగారసత్యగంభీర । యుజ్జగదాధారయూశ్వరా
కార । మంగళగుణధామమహిమాభిరామ । లింగాభిరూపయభంగప్రతాప ।
నిర్జితాహంకార నిఖిలోపకార । దుర్జనమారవిధూతసంసార । కారుణ్య
పాత్రయకల్మషగాత్ర । వీరవ్రతాచార్య విపరీతశౌర్య । యంచితాగణ్యని
రంతరపుణ్య । సంచితసుఖలీలశరణవిలోల । సన్నుతకీర్తిసాక్షాద్రుద్రమూర్తి
కిన్నరబ్రహ్మయ్య కృపసేయుమనిన । బసవయ్య చెయివేసి ప్రహసితుండగు
చు । ననమాత్మజూచి హాయనుచువారింప । తొల్లిటియట్ల నద్భుతలీ
లనడరె । యెల్లలోకములు మహిష్టతబరఁగ । కటకంబుజూడ నెప్పటియ
ట్లబ్రబలె । నిటచరాచర జీవులెల్లనుబ్రదికె । బిజ్జలుడంతలోవిస్మటదెలిసి
యజ్జనాఘముదాను సాష్టాంగమెరఁగి । యభయమేజీయ నత్యద్భుతకీర్తి
యభయమేదేవ మహామహిమాఢ్య । కిన్నరబ్రహ్మయ్యగీర్వాణవంద్య । క
న్నులగానని కష్టలోభులము । నజ్ఞానజీవులమపగతమతుల । మజ్ఞులమధిక

సర్వాపరాధులము । కడచన్ననీదు విఖ్యాపితమహిమ । కడమెరింగద
మనగామాత్రరంబె । నీయాజ్ఞదలమోచి నిటలలోచనుడు । నోయనెపిలు
వనోపెహాయన్ననుడిగె । నింతటిలోన నీరేసులోకములు । సంతాపవ
ర్తనమును ప్రీతిబొందె । నిప్పుడుకరుణింపనిట్టుల్లనిల్లె । జెప్పజిత్రముగాదె
మెప్పాటనైన । పరగంగనిహలోక పరలోకములకు । హరుడవునీవశం
కరుడవునీవ । భవుడవునీవసద్భక్తుండనీవ । భువిలోనమరిజెప్పబోల్నగగల
రె । సిద్ధముగానీటనద్దుముపాల । నద్దుచుమాకింకనన్యధాలేదు ।నాకహా
హాకేలబ్రహ్మాక్తజీవులకు । నికహంబుదెసదికుహ నీవుకావెట్లు । కావు
నమముగటాక్షప్రేక్షణమున । భావింపవేకృపా భావంబెలర్ప । ననుచు
మరియుమ్రొక్కి యభినుతిసేయ । గనుగొనిదరహాస కలితాస్యుడగుచు ।
కరకంఠుభక్తులకరగొరలేక । వెరచిబ్రతుకపొమ్మ వేయునునేల । నని
మునువిసిరస్కృతైనమానవుని । జనులెల్లనెరుగగ సహాయుజేసి । చనిమె
కిన్నరబ్రహ్మ శరణుండుభక్త । జనులునుబసవడుననురాగమంద । నిశ్చ
యంబితడేనిటలాక్షుడనుచు । నాశ్చర్యహృదయులై యరిగెనిజ్జుబుదు ।నం
తనట్టులకిన్నరయ్యసద్భక్తి ।కాంతుడైత్రిభువనఖ్యాతమైనుండె।పసరింపగి
న్నరబ్రహ్మయ్యచరిత మసలారజదివిననధికమ్మైపిన్న । భక్తియుసకల
విరక్తియుసహజ । భుక్తియునభినుతభోగముల్గల్గు ।

కలకేతబ్రహ్మయ్యగారికధ

మరికలకేతబ్రహ్మయ్యనాగనాకహ । నెరవాదిభక్తుండు నిర్మలకీర్తి ।
జంగమవిశ్వాసిలింగాభిమాని । సంగతశుద్ధ ప్రసాదానుభవుడు । నిర్మా
లితోభయకర్మసంచయుడు । ధర్మలోస్మైకసద్భావగోచరుడు । మ
హితజీవన్ముక్తిమానసవర్తి । సహజలింగైకనిష్ఠాసమన్వితుడు । లోకైక
నుతుడుతృణీకృతలోకు । డేకాంగవీరుడపాకృతకర్మి । సిద్ధంలిగాత్మప్రసి
ద్ధానుభవుడు ।సిద్ధమహాద్భుతనీలుండునాగ । తగిలిగిలకయుదత్తుతలకొ
మ్మువోలె।దగరుకొమ్మునుబట్టితనవేషమమర।కోరిత్రివిక్రముకోలెమ్మువోలె
నారగవాకగుదియయుచేతబట్టి।కలకేతవేషమింపలరగదాల్చి।నలువోప్పభ
క్తులనగరులకేగి।పరసమయంబులబొరివాలదాకు ।ధరరుద్రునిటలాగ్నితగ
రేగుదెంచె । జినదర్శనంబులజిగ్రుముర్శాదు । మనవీరభద్రునిమదకరివ
చ్చె । యిమ్మహిభక్తుల యిలువందువచ్చె । నమ్మహాప్రమధచయముము
ద్దువచ్చె । దుగళవ్వగారిసుతుండేగుదెంచె । మొగిసంగళవ్వతమ్ముపీడెడు

వచ్చె। నమ్మలారక్కలార నినగింపుచును। నిమ్మహినిత్యంబునిరసయుక్తొ
ల్చు।కొనివచ్చిజంగమ కోటికత్యర్థి। ననయంబుబరిచర్య లాచరింపుచును
సన్నుతభక్తిసమున్నతలీల। నున్నెడనియతిమై యొక్కభక్తుండు। భాతీ
గాగిన్నెరబ్రహ్మయ్యజూడ। నేతెంచియేతెంచి యేగజాలమిని। కలకేత
బ్రహ్మయగారిసన్నిధిని। యలసిపథశ్రాంతుడైపడియున్న। డస్సిశరీరం
బుగ్రుస్సిపాదములు।వ్రస్సియెంతయును శ్రమంపడియుల్లు। చను దేరనీ
కింతపనిగలదయ్య। యనవుడునాయయ్య యెంతవీక్షించి। నంబికేశుడు
తొల్లినలిపడివెట్టు। నింబులజనులెల్ల నెరుగగనిపుడు।పడివెట్టుకిన్నరబ్రహ్మ
య్యగారి। కెడపకయునినయుల్బుడిబుళ్ళుపోవ। వినచూడవచ్చితపినవెదా
రిద్ర్య। ఘనదుఃఖ మార్పనోయన బుద్ధిజేసి। వంతయుగింతయువట్రిల్ల
నిచటి। కెంతదప్పిటచెప్పవేయయ్యమఠము। చనియెదనాయయ్యగనుగొ
న్నగాని। తనదప్పిపోదని తథ్యంబపలుక। నిప్పాటనవియొక్క యొప్పగా
నతని। చెప్పకుచెప్పకుచేకూలికాని। పనివేలగొనిసేయు బంట్లకురాశి।
గొనవచ్చునేతన కూలియేతక్క। ఫలములు గురుతిడు భక్తులకెట్టు।
లలవడు లింగనిరంతర సుఖము। పదవులుగిదవులు పళ్ళునుగిళ్ళు।
మదనారిసద్భక్తమండలికరుదె। యెంతదప్పింక నెట్లరిగెదుడస్సి। యెంత
యర్థంబైన నెత్తికొమ్మనుచు। నడరగ చేగుదియయురాలవీక। తడయ
కొండొంటితోదాకింపదడవ।తంగెడుపువ్వులధరణిపోపిడ్డ। భంగినర్థం
బున్నపైచీగగప్పి। కనుగవహర్షాశ్రుకణములువెల్లి। గొననర్థమోపె
త్తికొనుచుభక్తుండు। వలివేగమునవచ్చివచ్చియంతేని। బలువిడిచక్కనబ
సవనమంత్రి। నగరోపకంఠంబునను మోపువైచి। దిగదిగబోయితాదెచ్చి
నక్రమము। వచ్చినదాదిగావార్తయుబూన। గ్రుచ్చినయట్లుగాగురు
వుగాజెప్పి। బసవన్నకలకేతబ్రహ్మయ్యమాకు। నొసగినర్థము మోవ
నొకడనేనోప। పనుపవేపెరొకపరిచారుమాకు। ననవుడుబసవడత్యాశ్చ
ర్యమంది। యిట్టివారగుదురేయీశ్వరభక్త। లెట్టున్నవారలనేమనవచ్చు।
గాయకంబరయగలకేతవిద్య। యాయయ్యమహిమదానతివిస్మయంబు।
కల్పవృక్షంబీగిఘనమందమేని। యల్పభోగమకాకయపవర్గమెద్ది। చిం
తామణులయీగిచెప్పదంటేని। చింతింపశాశ్వతసిద్ధియందెద్ది। మేరువు
జెప్పదమేపైడిదక్క। కోరియందొకకైనగొనతినగలదె। కామధేనువుని
త్యమేమున్నదాను। కామించివారికికామ్యములొసగు। కలకేతబ్రహ్మ

య్యగారిమహత్వ। మిలగారవింపగనిన్నిటికంటె। నతిశయలీలసర్వార్థ
సిద్ధులకు। నతిశయస్తితిహేతువగుచున్నయదియు। కిన్నరబ్రహ్మయ్యగి
డ్పడబలుక। జన్నెమొండొరులకాశరణుడుదక్క। శానోపునతడుసాత్వి
త్సంగమేశు। డేనాటకితరులకేలచొప్పడును। తనుజూపకిబ్బంగిధరణివ
ర్తించు। ననువుగాకతడేమియల్పుడేయనుచు। భక్తుసకునుదోడుపరిచా
రునిచ్చి। వ్యక్తిసందర్శనాసక్తినేతెంచి। బసవడుకలకేతబ్రహ్మయ్యగా
రి। కసలారనందండసాష్టాంగమెరగి। యంజలీకృతకరకంజుడైనేత్ర। సం
జనితానందజలరాశిమునిగి। యసకమెక్కగనుతియింపుచునున్న। బసవని
కలకేతబ్రహ్మయ్యయనిరె। బసవయకిన్నెరబ్రహ్మయ్యభువిని। పసరిం
పగానిట్టిభక్తుండుగలడె। యొడయనంబికిమున్నుపడెవెట్టుశివుడు। పడివె
ట్టుకన్నెరబ్రహ్మయ్యకిపుడు। పలికించుటయునిత్యపడిగొనుటయును। వెల
యనయ్యెరువుగవృత్తియకాదె। ముట్టగొల్చినఫలంబిట్టుండవలదె। వట్టిమా
టలవేలవలయువస్తువలు। నిటలాక్షునడుగకనిక్కమున్నవియె। కటకటామే
మింతగాలంబుగొలుచు। టక్కటానిష్ఫలంబయ్యెనిత్యంబు। నాకొక్కపా
తికేయునుగొవలేదు। శివపూజఫలముచేజేతగొన్నట్లు। తవిలియాతనికి
యంతనసమకూరె। పున్నెంబుపాలింపపొడవలమెల్ల। నెన్నంగనున్నార
మేమేమిగొరయ। మృడపూజచేసివేశ్మిడతోడబసిడ। వడయుటరిదిగా
దెపగలెల్లబనులు। ముక్కజెమటవెండియక్కనదొరగ। చిక్కజేసినను
కుంచెమగానిలేవు। యిన్నియుజెప్పగనేలమీకిన్న। రన్నకుజెప్పవ్యయంబు
నుపెద్ద। యొకమాటురజితమహార్ఘ్యధరంబు। నకుజనిమేలెంచుటకు
మెచ్చువచ్చె। నచ్చుగాశివునినోచునిపించెననుచు। జెచ్చెరదనుజూడవచ్చు
వారలకు। వ్యయమునకర్థంబువలయునుశివుడు। దయబడియిచ్చునర్థ
మునకుదోడు। బిలిబిలికాయకంబులుచేసివడసి। యిలభ్రాంతినర్థంబుని
నుమంతగలదు। శంకరదాసయ్యచరణముల్గొలుచు। లెంకలకెట్లునులేద
నరాదు। బసవమీబ్రహ్మయ్యకెసగగజెప్పి। వెసబండ్లుబుత్తెమ్మువేనవేలై
న। నిదెయర్థమిచ్చెదనిటువంటిదనుచు। పదముచేపట్టుడుపసిడియైవెలు
గు। బసవడక్కజమందిప్రణుతింపుచుండ। వెసగిన్నెరయ్యయావృత్తాంత
మెరిగి। పరతెంచికలకేతబ్రహ్మయ్యగారి। కెరుకవవోలుకాడనిలజాగి
మొక్కి। కలకేతబ్రహ్మయ్యయలగిన్నరయ్య। నలరుచుగౌగిటనందందజే
ర్చి। యతిదయామృతవార్థినభిషిక్తుజేసి। నుతనిష్ఠ్రిపంచసన్మతికీలుచూ

పి । యప్రతర్క్యాగిలింగప్రాణమథన । సుప్రసన్నానుభవప్రాప్తిచేసి
యిరువురలింగావసరము సేయించి । సరసోచితక్రియాసంతుష్టుచేసి । బ
సవనకిన్నరబ్రహ్మయ్యగారి । మసలక వీఁకొల్పియసమానలీల । కలకేత
బ్రహ్మయ్యానలుకొంటె సుట్ల! విలసితభక్తినిశ్చలలీలనుండె । కలకేతబ్ర
హ్మయ్యఘనచరిత్రంబు । వెలయగచదివినవినినవారికిని । సభవుకారుణ్యా
కటాక్షవీక్షణము । నభిమతఫలసిద్ధియగునక్షణంబ॥

మాళిగమారయ్యకథ.

మరియునమాళిగమారయ్యయనగ । కరకంఠసద్భక్తగణవిలా
సంబు । ప్రచ్ఛన్నరుద్రుడవిచ్ఛిన్నకీర్తి । స్వచ్ఛసదాచారసంపత్ప్రపూర్తి
విజిత కామక్రోధవిమలమానసుడు । నిజగతిలింగైకనిష్ఠాపరుండు ।
మంగళచరితుడులింగసవర్ధు । డంగప్రకారమార్తికవర్తనుడు । సవిశే
షజంగమార్చనపరతంత్రు । డవికలవిధినిషేధవివర్జితుండు । ప్రవిమలాం
గుండునిష్ప్రపంచగుణాఢ్యుడవిరళతత్త్వానుభవసుఖాంబోధి । కర్మా
పహుడు లింగ ప్రాణ మథన । మర్మజ్ఞుడనల సన్మహిమ బెంపారి ।
యనయంబునతుల ఘోరాటవికేగి । ఘనతరంబుగ మోచికట్టెలుదెచ్చి
యంగడివిక్రయంబాచ్చి తెప్పించి । జంగమారాధన సలుపుచునుండ । రస
రసాయనములు బసవనియింట । నసలారభోగించి యాదటలేక । జంగ
మకోటినిచ్చలునొక్కమాటు । భంగిగానారగింపగబెట్టవచ్చి । బసవ
మారనియట్టిభక్తులుగలరె । వసుధలోనీయింటి రసరసాయనము । లతని
నగరగాంచునంబకళంబు । ప్రతివచ్చినేమెచ్చి భంగులనైన । ననిశంబున
తనికాయకలబ్ధియెంత । యనవేలనేడు నాడనకతూమెండు । సంతతంబు
నుగూడుజంగమకోటి । సంతుష్టిజేయుటాశ్చర్యంబుగాదె । బాపుమాళి
గమారభక్తివిస్తార । బాపురేయనిమోళ్ల ప్రస్తుతిసేయు । ననమానవిస్మి
తుండగుచు నేతెంచి । బసవడుప్రచ్ఛన్న భావంబునొంది । మోళిగ
మారయ్యముద్దియగాంచి । లాలితోద్యత్యముల్లాసమెలర్వ । శరణార్థి
యనిచక్కజాగిమ్రొక్కుడును । తరుణియునటమున్నశరణార్థియనుచు । న
డుగులకర్ఘ్యపణ్యాంబులు జేర । నొడబడకెరిగెద రోయనుమతిని । యమ్మ
మ్మమాలింగమాకొన్నవాడు ! క్రమ్మనవడ్డించుమమ్మలెమ్మనుచు । సరస
రలింగావసరము సెల్లించి । పరికింపయందొక్కపడిగంబుక్రింద । విడియ
లతో రెండువేలమాడలును । నడకియమ్మకు శరణార్థిసేయుచును । సదమ

లలింగప్రసాదంబుగొనుచు । విదితముత్పులకసముదితాత్ముఁడగుచు । ధర
నిరుపేదనిధానంబుగన్న । కరణిసిహర్షాశ్రు కణములుదొరుఁగ । నిదిగదా
భవదుఃఖ్ఖగదకునౌషధము । నిదిగదాభక్తిమహిష్టఫలపంట । యిదిగదా
నాపుట్టినింటికల్పకము । నిదిగదాముక్తికి నిక్కదాననుచు । శౌంగిప్రసా
దైకభోగినైతద్ద్వ । హాంగణంబునసిల్చి యాత్మలోపలను । నీసదనంబం
తనింతగన్నంత । దోసంబులెల్ల విధూతముల్గావె । యీనగరద్వారమిరి
యనేతెంచు । నానరుఁడపుడకృతార్థుండుగాఁడె । యీసీమలోఁజరియించు
జంతువులు । చేసనభాగ్యంబు జెప్పఁగదరమె । యీగృహాంతరరేణువిసు
మంతనాసల । బాగొందనతనికిభక్తివర్ధిలదె । కడిదిపాతకములిక్కడప్ర
సాదంబు । గుడిచినజనుసమకూరఁజేనియును । నాడబడనిచ్చటకడవనీర్దైన
బుడిసెడుదాఁ।వినబాలియుపాపములు । ననితలపోయుచు । జనిమెనాబ
సవ । డనురాగచిత్తుఁడై యంతనిక్కడను । మధ్యాహ్నముగుటయుమార
య్యలింగ । తద్ధ్యానసుఖనిరంతర వర్తియగుచు । వాకిటఁగట్టెలువైచిమే
తేర । యాకాంతమెదురేగియడుగులుగడిగి । భంగిగాజంగమప్రణిపత్తి
దీర్ప । లింగార్చనంబుసల్లీలజేయుచును । పడిగంబుక్రిందటబసవడున్న
యడకినమాడలవిడియలుగాంచి। యెక్కడివిడియలింతెవ్వరువచ్చి । రిక్క
డికనితనయింతిసడుగుడు। దేవయొక్కయ్యమేతెంచారగించె। భావింపనట
మీఁదిపనులేనెరుంగ । నప్పుడవిచ్చేసె ననివిన్నవింప।దప్పడు బసవడుతాన
కానోపు। కడునర్థసంపదగలభక్తులరసి। బడుగుభక్తులబోవ వాడియకా
దె। దాతగాఁడేయిట్లుతాబోవకెవరుబోతురు మేలయ్యబోఁబ్రదికితిమి ।
తనబిడ్డఁడనిమమ్ముఁదలచియిచ్చుటకి। చనుదెంచెనింతియెచాలదేమాకు ।నిమ్మ
లమాలింగమిచ్చినకాయ। కమ్మయీపూటకు గలిగున్నదనుచు । చక్కనని
ద్దరుజంగమంబులకు। నొక్కొక్కవిడియని యొగించిప్రమొక్కి । సదమలస్థితిను
న్నజంగమకోటి। పదములుగడిగివేభక్తితోవారి। శ్రీపాదజలములుచిలికిం
పగట్టె। మోవుకడానిమైయేపారివెలుగ । వేడుకమదిదులుకాడవేయేసి।
మాడలమెత్తుగాగూడఖండించి।యున్నజంగమకోటికొక్కొక్కనక్క।చె
న్నుగానర్పణచేసిప్రమొక్కుడును। నక్కజంబందుచు నాజంగమములు। గ్ర
క్కనబసవనికడబసరింప । మిక్కిలిభక్తికినిక్కంబునియతి । కెక్కుడు
సేతఁడునెల్లమైపరగు । మోళిగమారయ్య బోలంగభక్తు । లేలోకము
గలరేయనిపొగడ । బసవడుబిట్టులిక్కపడియేగుదెంచి । యసదృశకా

వవేయనిజాగిమ్రొక్కి । నన్నున్నయిట్లేలయానతిచ్చెదవు । నిన్నునన్నదేమేనిమున్నొండుగలదె । బడుగుభక్తులకెల్లబ్రాణంబునిన్ను । గడచినభక్తులుగలరెయిబ్భువిని । మాబోటిభక్తులమనికియునునికి । నీబయిసియెకాదెనిఖిలోపకార । వినియరుగమతొల్లివిడియులనంగ । కనుగొనబడియెనీకారణంబునను । బాపుభాగ్యప్రాణిబాపుకృపాత్మ । బాపురేధనవంతబాపుకీర్తీశ । నల్లవోబసవయ్యనాకిచ్చినట్టు । లెల్లభక్తాలికినిత్తయ్యతొల్లి । మడివాలుమాచయ్యమనమలమన్మ । విడువకనడుపుకోవేయునునేల । నని పెక్కుభంగులనాలిసేయంగ । ఘనతరశోకాంబుకలితాస్యుడగుచు । కనకాద్రియరయునేకాకిగుణంబు । నినుముగుణమరయునేపరుసంబు । గుణనిధివీవుదుర్గుణనిధినేను । గణుతింపగలదెసద్గుణమునాయందు । వెలివాడగలుగునే వేదఘోషంబు । నిలనావమునగల్గునేరాగిముంత । దలపగుంపటిరోనదామరదుంప । మొలచునేయిన్నియుమదలింపనేల । గతవివేకునిగావగాదగునీవ । గతిదయాభావసంగయదేవయనుచు । మారయ్యపాదపద్మమ్ములకెరగి । సారాంచితోక్తులసంస్తుతింపుచును । యభయంబువేడుచునడుగులమీద । సభయాత్ముడైయున్నసయ్యనవెత్తి । యుసలారకౌంగిటనందందజేర్చి । బసవనికారుణ్యరసవార్ధిదేల్చి । యలరంగమృదుమధురాంచితాలాప । ములబ్రబోధించుడు నవిదులుకాడ । మారయ్యగారికెమరియునుమ్రొక్కి । యారగబసవరాజరిగెనంతటను । మోళిగమారయ్యముందటియట్ల । లాలితభక్తిసల్లీలమైయుండె । యారగమోళిగమారయ్యగారి । చారుచరిత్రంబుచదివినవినిన । నిత్యప్రసాదవినిర్మలాత్మీయ ।కసత్యసుఖంబులుసల్లీలగలుగు॥

పరగినకన్నడబ్రహ్మయ్యగారికథ.

పరగినకన్నడబ్రహ్మయ్యనాగ । ధరనొప్పుసద్భక్తిపరుడు వెండియును । దర్పితసంసారదళనుండుజంగ । మార్పితప్రాణదేహార్థాభిమానియద్భుతచరితుడుద్యద్భక్తియుక్తి । సద్భావనోపేతచరలింగమూర్తి । సారవీరవ్రతాచార్యుండుజంగ । మారాధకులలోనగ్రగణ్యుండు । సంచితబాహ్యపూజాపరతంత్రు । డంచితాంత । స్సపర్యాపరాయణుడు । నిరవద్యహృద్యవినిర్మలభక్తి । పరతంత్రుడనలసచ్చరితజెంపారి । కత్తియుబలపంబుకావిచీరెయును । కత్తెరయునుమునత్రుతలునుముండ్లు । బంతియునీ

లికచ్చడమునుదిండ్రు । మంతకాటుకయునుమరిచండవేది । సెలగోల
యొంటట్టచెప్పులుబీక। యొలుకులబూడదెయునువాటురాలు। గుక్కలవా
కట్టుగొంకినారసము। గ్రక్కునగంకటిరజ్జువునమర। సూచీముఖంబైనజో
నుపగరాక। మేచినచీకటినిండ్లపంచలకు। జిడిముడిపలుకులజేరియుర్వరసీ।
గడియకన్నబునుగడపకన్నంబు। గోడకన్నంబునుగురిసేలకన్న। మోజకత్ర
వ్విముట్లొయ్యనజొచ్చి। పరికించుచోరాత్రభవనంబులైన సరసరదీపంబు
సంధించివారి। పాదాబ్జములమీదబడిమేలుకొలిపి। పాదోదకంబుప్రసాదం
బుగొనుచు। శరణనియెదసత్యశరణులయింటి। వరవృడబ్రహ్మడన్వాడనేసను
చు। నెడనెడనేగుచునితరులయిండ్ల। తడయకపదపదార్థంబులుదెచ్చి। కొ
నివచ్చిజంగమకోటికివరవు। పనులాచరింపుచిప్పాటవర్తింప। జంగములో
కనాడుజాలనే తెర। భంగిగానిదిపట్టపగలనియనక। సేలకన్నంబిడినిఖిలే
శునగర। జాలనర్థముదెత్తుజక్కననుచు। నరుగుచోబసవండుపురవీధి
గాంచి। యరుదొందభువినిసాష్టాంగుడై మ్రొక్క। బట్టుముక్తియుబల
పంబుగన్న। పెట్టబోవలయునాకట్టుక్ననభంగి। దొంగెడధనములేదొసర
బిజ్జలుని। బండారమిలుచూపబసవరమ్మనిన। ప్రత్యుత్తరంబీని బాసగావు
నసు। నత్యనుంచితమననట్లకాకనుచు। కన్నడబ్రహ్మయ్యగారిదోకొనచు
గన్నంపుముళ్లెల్లగరమర్థిగొనుచు। నునుపరియనుబోలెనోడకనగరు।
చనజొచ్చిబండమసదనంబుజూప । గడియకన్నంబిడిగాబదడెల్ల। కడచ
న్నపసిడినైమెపుడమివెలుంగ। జొచ్చిపెట్టెలలోనిసొమ్మెల్లగొనుచు। విచ్చే
సెబ్రహ్మయ్యయచ్చెరువంద। నంగరక్షకులెల్లపరిగియట్లున్న। భంగినయు
ద్వారపతికెరిగింప। బసవడునాబారిబారెబొమ్మను । గసిమసంగుచు
మహోగ్రతనురేగుచును। యువ్రుళులుగీటుచునక్కటాతన్ను। శివభక్తుడ
నివిశ్వసించుటయెల్ల। వరతిపాలుగజేసెచిరుతవాడనక। నరలేకమన్నించు
నంతయుగంటి। పట్టపగలుకన్నపెట్టించెబసవ। డెట్టకో ప్రాణంబుబట్టి
యున్నాడు। యడిగినవలసినంతర్థమీనెట్టు। లడరగ విశ్వాసియయ్యెని
ట్లింత। కెత్తికొన్నాడింకనిటమీదనెంత। కెత్తికోనున్నాడొయరుగరాద
నుచు। కన్నులమంటలుగ్రమ్మనేతెంచి। కన్నంబువానికిటికనకంబుజూచి।
యతివిస్మయాక్రాంతమతిజట్టమిడిచి। గతకోపుడైక్షితిపతియిట్లులనియె।
యొక్కడిపసిడిపోవెక్కడికన్న। మెక్కడిదొంగలిదేమిపన్నితివి। బసవ
నమంత్రిమేర్పడిజెప్పుమనిన। వసుధేశునకుబసవనమంత్రియనియె। భక్తుం

డుకన్నదబ్రహ్మయ్యనాగ। వ్యక్తలింగంబునియుక్తప్రతాపి। కన్నదబ్రహ్మయ్య
గారిమహత్వ। మెన్నగశక్యమే యీశునికైన। యాతని శ్రీచరణాంగుష్ఠయుగ
ము। ఖ్యాతిగాకల్పవృక్షములకునూత। యామహాత్మునియవృతావలోకనము
కామధేనువులసంఘముపుట్టినిల్లు। చింతింపనాతనిచిత్తంబుచిగురు। చింతామ
ణులకునిరంతరాశ్రయము। నరయఁగయతనిహస్తాంగుళిస్పర్శ। పరిచింపఁగ
పరుసవేదులగనులు। నతనిశ్రీపాదశంగతిముక్తిభూమి। యతనిప్రసాదంబు
నమృతంబుతేట। యతనికోపంబుసంహారకారణము। నతనికారుణ్యంబయ
పవర్గమింక। యణిమాదిశిద్ధులునాతనిబంట్లు। గణుతింపనింతలింగసద్ధుడ
య్యె। పట్టిననియమంబుచాయకకన్న! పెట్టనర్థమెకానిముట్టడుచే
త। యిదికుమార్గమభక్తియేయనవలదు। నిదియెతాసన్మార్గమెట్టం
లంటేని। యిలజూదమునపాండవులుభ్రష్టులైరె। నలిజూదమునసమూర్ఖుఁ
నాశివుగూడె। పేటాడిమెరుకుదావిశ్వేశుగలిసె। పరసతీవైశ్యలనరప
తుల్గిరింగ। పరసతీవైశ్యడైహరుగూడెనంబి। చంపిమాదయ్యఁడుసరి
గొరతబడె। చంపిచండుండుప్రసాదంబుగనియె బొంకినబ్రహ్మకుభువిబు
ట్టుమాలె। బొంకిచిర్తొండండుబొందితోజనియె। గౌరియమృచ్చనిసా
ద్రకుడునరుకఁవడె। కరకంటుగణనంది గలసెచెర్వ్వడచి। రమణరా
జ్యంతేననరకమనముక్తి। విమలతగసిరిబేరవయుజోడుడు। కొనమె
ట్లనునమార్గంబనరాదు। తానీశ్వరార్ధమనలఫ్రనజేసె। ధరసధర్మో
ధర్మతాంపత్రిజేత్తనపి। హరునివాక్యముగానయట్టిదపథము। సన్నియునన
సేలయుందరికంటె। కన్నదబ్రహ్మయ్యగతిమెట్టిదనిన। మెప్పుడుజంగమం
బెతెంచునింటి। కప్పుడకానిపోడసహాయలీల। యిదిపగలిదిరాత్రి మెట్లకో
యనుచు। మదిలోనలేదణుమాత్రంబుభయము। నదియునుశివభక్తసధ
నంబమేని। ముదమునబేర్సెప్పిమ్రొక్కుచువచ్చు। నిట్టట్లదప్పక యితరాల
యములు। నెల్లయర్ధముజేవి యిహపరంబులకు। దూరమైనట్టిలుబ్ధులయిం
డ్లజొచ్చి। వారలజరితార్థవంతులజేయ। జనియించినట్టి! పాత్రకనవురు
షుండు। ననసేలకడువిస్మయముగాదెతలప। ముట్టినత్రివిన మెట్టినటావు।
పట్టినకైదువుల్పసిడిమయంబు। పాత్రికటంబుగనిన్నురక్షింపదలచి। కాకబ్ర
హ్మయుసుశ్లాఘ్యమెపదార్థంబు। లెక్కకుమిక్కిలిలేకున్నతప్ప। తక్కిన
బండరులెక్కలుజూడు। మనుచునబ్బసవడత్యనురాగలీల। గనుగొనిబండ
రుకవిలియచదువ। నక్కజంబంచునవనీశుడుండె। నిక్కడబ్రహ్మయ్యయుం

టికేతేర । సుదతియుబతికియుత్సుకతదోలాహడ । నేదు రేగియుమగుల
కెరగికన్నంపు । ముట్టును జేతిసొమ్మునందికొనుడు । జట్టనబ్రహ్మయ్య
జంగమావలికి। ముదమందిధరజాగి మ్రొక్కి-తత్క్షణమ। ముదితయుదానుస
ముచితసద్భక్తి । మించివెలుంగంగబంచభక్ష్యములు । నంచితంబైనదివ్యా
న్నపానములు । గావించినట్టిపర్వంబులుజంగ । మావలికంతసమర్పణచే
సి। వారిప్రసాదసుధారసవార్ధి । సారగదేలుచునాదటమరియు । ధన
ధాన్యవస్తువాహనభూషణములు। దనిపిజంగమలసత్కరుణాభివృద్ధి। కన్న
దబ్రహ్మయ్యమున్నెట్టులట్ల । సన్నుతభక్తిమహోన్నతినుండె । కన్నద
బ్రహ్మయ్యఘనచరిత్రంబు । విన్నను జదివినవిస్తరించినను । మృడుద
యామృతరసమిళితేక్షణమున । నొడగూడు వారి కిష్టోపభోగములు ॥

ముసిడిచౌడయ్య గారికథ.

అసదృశలీలఁ బెంపారవెండియును । ముసిడిచౌడయ్యనామకుఁడంటి
గణము । నిఖిలసజ్జనభక్తముఖముకురంబు । సుఖలీలసంబంధసుపథప్రచా
రి । యఫలీకృతార్థక్రియాసమన్వితుడు । సఫలీకృతామోఘసత్యప్ర
తాపి। తజ్జ్ఞుఁడు సంసారతలగుండుగండ। డజ్ఞానజనవమాయుడపగతభయుడు
వీరరసాంభోధికారణపురుషు। డారూఢదివ్యామృతావలోకనుడు। నధిక
శాపానుగ్రహసమర్థుఁడఖిల। విధినిషేధక్రియావిరహితాత్మకుడు। నతు
యకీర్తిదృష్టాదృష్టలోక। సాక్షికప్రత్యయచరలింగమూర్తి। స్వసమయ
భూతిశాసనజనాధారు। డసమానవీరభద్రసమానుడనగ। బరగుచునా
బోతుభక్తునిదపసి। మరణంబునొందినమగుడించుచాస। నదుడుచోనంబు
ధినదియడ్డపడిన। నడగించితోవనయరిగడుచాస। భక్తిసత్క్రియలుదప్ప
కసేయుచాస। వ్యక్తిగోభక్తినియుక్తిబెంపారి। భువినొప్పముసిడియన్పుర
వరంబునను। సవిశేషభక్తిమై చౌడయ్యయుండ। బసవనిభక్తిసౌభాగ్యమ
హత్వ। మసలారవినిదర్శనాసక్తిజేసి। భక్తులుదానునుబరమానురాగ।
యుక్తులైచనుదెంచుచుండనొక్కెడను । చాలదోయిట నెత్తిచల్లినసిసు
ము । రాలనియట్టియరణ్యాంతరమున । ముసిడివృక్షంబులుప్పైసగ గద
రుచు । బసిడికుండలభాతిబంపివెలుంగ । నసలారముసిడి పండ్లారగించం।
గ। నెసగలింగములకునిష్టమైనయది । యనుచుభక్తానీక మానతిచ్చుడును
వినిసంస్మితాననవిలసనుండగుచు। చనిచనిముసిడి వృక్షంబులమొదల । దన
కరవాలూనిధట్టుడైనిలిచి । యారగింపవెదేవ యనివిన్నవింప । వారి

వారికి గణవాత్రితమేతెంచి । యమృతాంశు ధరునకు నర్పించివేడ్క
నమృతాంశుధరుభక్తులారగింపుచును । ముసిడిచౌడయయును మందటిపేర।
యెసగుబో జగముల నెట్లనునింక । ననుచుద్రస్తుతులాడుచును సంతసమున।
జను జేరగళ్యాణమునలసద్వృత్తి । నెసకమెక్కగ సంగమేశ్వరునంద।బస
వన్నచౌడయ్యభావంబుగాంచి। చక్కనసెదురేగిజగతీతలమున । చక్క
జాగిలబడిమ్రొక్కిదోడ్తెచ్చి । యుచితోపచారనియుక్తుగావించి । యచ
లాత్మ ముసిడిచౌడయ్యానేప్రొద్దు । సంగమేశ్వరునందసద్భక్తక్రియలు। భం
గిగాగొలుచుచుబసవయ్యసలుప । నసమానలీలగళ్యాణంబునందు। ముసిడి
చౌడయమహోల్లసనప్రయుక్తి। నెడపకసద్భక్తికెల్లనైయట్లు । నడుచు
చుమరియొక్కనాడుత్సవమున । నార్యులుదీవించియనుపవివాహ।కార్య
ర్థమైయరుగంగగట్టెదుట । కటకంబురాజమార్గంబునజలగి । నటియించు
భక్తజనంబులనడుమ । ఘనవిమానస్థుడైగగనమార్గమున । జనుదెంచు
తపరాజశవముపీక్షించి । వావిరితపరాజవల్లభుచేత । దీవెనలందకపోవం
గదగునె । పరిణయంబునకిత్తస్వియమేతేర । కరిగెదువాడగానటునిలుడను
చు।నలుగుమోహణమునహస్తంబుదొడిగి। ఝుళిపించిమెనసూపిసలిరేగియా
ర్చి।యరుదెంచిడగ్గరియయ్యగారలకు । శరణార్థిశరణార్థిశరణార్థియనుడు
శివమస్తుశివమస్తుశివమస్తటంచు । తవిలిదోడ్తోడుతతపసిదీవింప । డిగుడి
గుగొరగనాకగపడితింక । నగవుగాదిచటనున్ననుసయిరింప। నందివాహన
నీకునరవాహనంబు । పొందగునేచూచిభువినరుల్నగగ । ననుచుపాదముల
ట్టియల్లార్చితివియ । గనగొనిదరహాసకలితాస్యుడగుచు । ధరడగ్గిముసి
డిచౌడయ్యనందంద । కరమభిలాషమైకౌగిటజేర్చి । సత్యస్వరూపుడుచౌడ
రాయుండు । నత్యద్భుతాక్రాంతులైనరుల్వొగడ । దోడ్తోనతపరాజు
దోడొక్కనిపెండ్లి । కేడ్తైరదళుకొత్తనేగగనవల । పొలమునవటవృక్షముల
సమీపమున । నలిరేగిగోపాలకులుసటింపుచును । గములేరియందిచ్చికాల్గ
న్నవారి । దమలోనగెలివాదంబువుట్టుడును । గోకులపతులూనగుదియదే
మీకు । మాకునుబసవనిమంత్రియయ్యనుడు।న్యగ్రోధములపొంత నడుచుచుసజ్జ
నాగ్రగణ్యుండుచౌడయ్యయాలించి । పసులవాండ్రనుగూడబదడిదిమేమొ।
బసవనిమంత్రియన్నలుకవ్యోనసిన । పెబ్బాత్తపెయ్యలపెద్దయొక్కరుడు।ని
బ్బసవనివార్తయరుగుదుగొంత, యటతాతచేవింటిమనితమతాత । చి
టిపొటివాండ్రకుజెప్పెమాకెల్ల । నలుకరెట్టింపరెండాంబోతులిచట । నలి

కేగిమేడుదిసమ్ములఃవోర । నెత్తుఃవరదలైనేలయంతయును । జొత్తిల్లనో
కహోతునోలసినచ్చుదును। నచ్చోనచాత్రితినచెచ్చెరములచె । నచ్చుగానీమత్రి
యట్లుగావునను । బసవనిమత్రియన్నలుకయ్యెనండ్రు। మెసలారమరియుజో
ద్యంబట్లుగాక । కరచినమాంసంబుగతినుండబండ్లు । విరిచినరక్తంబుఃవిధి
నీనుగారు । నేనాటమత్రిపాలెత్రనైయున్న । తానమ్మరేచూడతథ్యమిట్ల
నుడు । వారించియిది: పాతవాతకనీముద్ది । వారెల్లనుడుపనవారితవృత్తి
పసరింపకాత్రిత్తేమిపాత్రితేమియుంక । బసవనిమ్మతిచెవిబడ్డపిమ్మటను । ము
రియుచుబసవడుముందటజనకె । పరిణయంబునకేగబంతమేనాకు । పడ
యకపోమెడుపలుకులేలనుచు । పెడబొబ్బలిడుచుసంప్రీతివార్చుచును। వెడ
లుము వెడలుముహ్వషభేంద్ర యనుచు । వడినిడుయలుగునవటమానినిలువ। వ
టమున్ననందిపోతదరియుద్ధరణి । పటపటబగులంగవటవిటపంబు । చట్టన
వ్రేళ్ళెల్లచటచటమనగ । లెట్టైగసెల్లంతమిట్టిపడంగ । నందమునతివిస్మయా
క్రాంతులుగను । నందుండియంకించి । యవనికినురికె। నిలిచినిత్రించిఘణిల్లు
ఘణిల్లనగ । నలుచురంకెలందండవ్రేయుచును । వాలమల్లార్చుచుగాలుద్రు
వ్వుచును । నేలగోరాడుచునీడకుబఱచుచును। నుడువీథికెగయుచునోడలువెం
చుచును । వడిగొనిపరచుచునిడుజంగలిడుచు। దగిలిగద్దించుచుదలకుచుమూ
తి। యికిలించుకొనిమోగంబెత్తిచూచుచును । చిరుపెంపనెట్టుచుచరలువొడు
చుచు । కురుజంగవిడుచుదికుఱలుజూచికొనుచు । కెలకులదన్నుచుగ్రిగళ్ళు
వాచుచును । వులుగరిచుమియుచుమలగినాకుచును । భోరుననెగయుచు
బొంగుచుగొమ్ము । లొరగింపుచుమలయుచువంగికొనుచు । నూకరుల్గో
ట్టుచునురువడింపుచును । మూకకునెగయుచుముస్సుముస్సనుచు । చప్రడ
య్యాజూచుచుసంతసిల్లుచును । తప్పలంబుసేయుచుదపసివెనొఱనుచు। దాసి
కంబునునాటిపసవుటక్షతలు । నాసమంచితసుగంధానులేపనము । లో
నరగవింతచెన్నొలయగఘంట। లునుమువ్వలునుగజ్జెలును। ప్రేమాయుచుం
డ్ర,నంతంతదనరారియూలరేదుండ । సంతోషతముసిడిచౌడరాయుండు।బ
డసిచైచుజేరిమెడగొగలించి । యమగులుగడిగిపుష్పాంజలులిచ్చి। యా
యతధూపదీపాదులొనర్చి । నేయిపాలుగడుపునిండవడ్డించి । నడువు
మునడువుమునందన్ననీవు । నడుపకేబెండ్లికినబువనికఱంబు । ననవుడులో
కంబులచ్చెరువంది । వినుతింపదద్భక్తజనులుత్సహింప । నండందముంద
రనడుగనత్తపసి । ముందరనాబోతుమురియుచునడువ । నరుగగనరుగ

గనంతముందటను । నురువడినుప్పొంగియుదువీధిదాకి । హెద్దొరయును
నదియులనిండపార । దద్దయునుద్వృత్తిధరదన్నిసిలిచి । మరియుగజ్జేశ్వరు
మసణయ్యతన్ను । మరచిశివార్చనామగ్నుడైనదుమ । నుండబైరానోడిరెం
డుదిక్కులను । ఖండితంబైనీవెకావెపారితివి । వెడ్రవంతయుదిరేమివె
ల్లిచూపగను । నడుగునుతోవియిమ్మనుచుచౌడయ్య । యులుగుమోహాణ
మానహస్తంబుదొడిగి । ఝళిపింపనీరెల్లఝల్లనబాసె । నీరపర్వతమననిం
గినుప్పొంగి । తారాపథంబునదానిట్టవాడిచె । నాకాశగంగచేహరుభ
క్తమహిమ । మేకాంతమునవినవేగినయట్లు । నవ్యోడమసిడిచౌడయ్య
కువెరచి । సవ్యోనసేగెరసాతలంబునకు । నన్నట్లుత్రోవనీరరిముఱిబరవ
మిన్నకనడుమెల్లమిరుత్రిలైయుండ । రండురండివుడునీరమునదుమడువ । రెం
డుగావనుమాటరిత్తవ్యోవనుచు । మసిడిచౌడయ్యగారుముందటనడువ ।
ననముభక్తానేకమానందలీల । నంతంతనిలుచుచునార్చుచుగుప్పి । గంతులు
వేయుచుగతికినిల్చుచును । నెడనెడనార్చుచుబెడబొబ్బలిడుచు । వడిబి
ల్లమెరములువైచుచులేచి । పరువులువెట్టుచునరుగముందటను । నరువార
దపసియునాబోతునడువ । దరహాసితోల్లాసవరవక్త్రుడగుచు । నరిగెచౌ
డయ్యతానద్దరినిలిచి । పెల్లునులోకంబులెల్లనుముంచ । గొల్లననడుచునీ
దృళ్ళెల్లనడగె । ననుచునమ్మసిడిచౌడయ్యతద్భక్త । జనసహితంబుగా
ననురాగకేళి । నరిదిమొప్పారదత్పరిణయక్రియలు । పరితోషమతిసమా
ప్తంబుగావించి । బగుతులెదురుకొనమగుడికళ్యాణ । నగరంబువీధులన
డతెంచుచున్న । తపసియునాబోతుతనతోడనడువ । విపరీతమనినరువ్వి
భ్రాంతిబొంద । జయజయధ్వనులాకసమునిండిచెలగ । రయమునబరతెం
చిరమణియొకర్తు । భావించిచౌడయ్యపాదముల్వాసలు । మోవంగనేర
జాగిమ్రొక్కనజూచి । యనువయంబందశతాయుష్యమనుచు । జనుదెంచి
తమనిజస్థానదేశమున । తొల్లిటియట్లనద్భుతలీలనుండ । యల్లకన్యకవ్రత
మైనమర్నాడు । జనకాదులేడ్చుచుగొనివచ్చివచ్చి । కనుగొనిచౌడయ్య
గారికిమ్రొక్కి । నిన్నమీపాదముల్నెన్నుదురురిము । సన్నుతిమ్రొక్కినస
తినేడుసచ్చె । నీదీవెనయుదప్పుసేయనివారు । పాదముల్విడువకపలువ
రించంగ । తొలగుడటంచునుత్రోవకడ్డంబు । నిలిచివాచరువకనిలునిలుండ
నుచు । గంకరంబవనిపైదింపించిమహిమ । బొంపిరిగొననోరబోవదట్టు
చును । నైనయుదీవించువారేండ్లేలయిత్తు । రనుపలుకప్పుడయాలంబుగాగ

నిశితఖడ్గంబార్చిసిఖిలంబునెరుగ। శిశువలెమ్మసిపేరజేరగదడవ। కట్టులుప
లుకనగాదెగినిద్ర।బిట్టులిక్కతెప్పిరినట్టునబోలె।నతిసంభ్రిమాక్రాంతమతిజే
రిచూచి।యతివచౌడయ్యకుసాష్టాంగమెరగి।తల్లియుతండ్రియుతమపుత్రుతో
నయుల్లంబుదళుకొత్త నొగిజాగిమ్రొక్కి। ముసిడిచౌడాచార్య యసమాన
శౌర్య। వసమెనీగరిమంబువర్ణింపదలప। పాణోపకారికిబ్రత్యుపకార। మే
ణాంకధరమూర్తి యిలజేయగలడె। దాసులగామమ్మదయనుద్ధరింపు। మీ
సంస్మరణవార్ధియిక్కదోపంగ। నంచువిన్నప మాచరించుచుమ్రొక్కర। నం
చితపాణిలింగాంగులజేసి। గతవత్సరంబులు గాకమువ్వురకు! శతవత్సరా
యువాయతిగరుణింప। పాణదానముసేయ బరులవశంబె। మేణాంకధ
రునకునిలనరుదన్న! జానొందగముసిండిచౌడయ్యపాణ। దానంబుచేసెచి
త్రముచిత్రమనుచు। మ్రొక్కుచులోకంబు వెక్కసపడగ। నెక్కుడుకీర్తికినె
ల్లయైయుంత। మహనీయసద్భక్తి మహిమదొల్కాడ। సహజైకలింగియా
చౌడయ్యనడువ। సతనిమహాద్భుతో న్నతిచూడజాల। కతిమతిహీనులైయ
న్యదర్శనులు। తొడగూడుబోతుల జడలతమ్మళ్ళ। బడయుదానపెనూశబం
బులగన్న। చౌడయ్యగారల చందంబుచూత। డవుగాకతప్పేమియనుచుదు
ర్బుద్ధి। గోనెగర్భంచికిమానిసిరూవు। గానిల్పిబూడిదెమైనిండబూసి। య
న్నికందువలరు దాణముల్వ్యాప్తి। జన్నిదంబులుబెట్టి జడలునుబెట్టి। యడి
వత్తిసించికచ్చడముసంధించి। కడపటనొకపాడుగుడికడవైచి।నింతటనంతట
నెరుగనియట్ల। సంతలనిలిచిదూషకులుచెలంగ। నక్కటాగుడికడనదిగొక్క
తపసి। దిక్కుమాలినపీన్గ ద్రెళ్ళియున్నయది। కుడువగట్టవిడువ ముడువలే
దనియె। బడుగుపీనుగుగానభక్తులురారు। యల్లవారికిపాణమేమినిత్యంబు
చెల్లబోయెవ్వరు జేరరియ్యెడకు। యెట్టిచూడగవచ్చునింకధర్మంపు। కట్టియ
మైననుబెట్టుదడనుచు। తమ్మళ్ళగొందర దపసులబిలిచి। గ్రమ్మననొకవిమా
నమ్ముగల్పించి। గుడికడనెన్నట గోలెనున్నదియె। పడికియువలచెడుపట్ట
రాదనుచు। దారయాకృతకంపుతపసిశవంబు। జేరివిమానంబుజేర్చిసంధించి
జగదభినుతుడగుచౌడయ్యగారి। నగరిపొంతను విమానంబురాబనిచి। నల్లం
తనిల్లంత నపహాసింపుచును। కల్లరిలోకుల గముల్లేగుదేర। నడతెంచునవ్వి
మానములోనిశవము। బాడగనిచౌడయ్య కడుదూరమంద। కృతకంపుశవ
ముగామతిలోనసెరిగి। యతిదరహసితాస్యు డగుచునుప్పొంగి। యవికలా
జాండంబులలిగినజెరుప। దవిలికూర్చినగావదత్తులైనట్టి। మదనారిసద్భక్త

మహిమదలంప। నిదియెంతపెద్దదో నీరూపమునకు। బడయుదునొడలును
ప్రాణంబుననుచు। మృడుభక్తమండలి యడుగులుదలచి। వడిగొనిడగ్గరివా
లార్చివిడిని। విడిచెసిఘాయంబుగడుమొనసూపి। యందుండిలంఘించియా
విహానంబు। నందున్నకృతకాంగుహాస్తంబుపట్టి। గ్రమ్మనదపసిలేలెమ్మనిపి
లువ। నమ్మాత్రలోనజీవాంగుడైలేచి। ముసిడిచౌడయకంటెముందరనిలిచివ
సుధపైతజ్జనావలిచోద్యమంత। చవుడయ్యాగారి శ్రీచరణాబ్జములకు। తవిలి
సాష్టాంగుడైతామ్రొక్కినిలిచి। హరుడవునీవసద్గురుడవునీవ। కరుణింపుమీపా
దుకాతతిమోవ। ఖ్యాతిగాభవదీయకారుణ్యగర్భ। జాతుండనన్యథానీతులె
రుంగ। నంచుబ్రార్థనసేయునాతనియపుడ। సంచితగురులింగసంగతుజేశి।
యతులకోపోద్రేకుడైకసిమసగి। కృతకులదునుమంగ మతిదలంచుడును। పర
వాదులతిభయభ్రాంతాత్ములగుచు। నరుదెంచియంతంతధరజాగిమ్రొక్కి।
యసమానముసిడిచౌడాచార్యవర్య। దెసయునుదిక్కును దేవసద్గతియు। నీవ
మాకన్యథాభావములేదు। కావవేయజ్ఞానజీవులజడుల। సకలాపరాధులసై
రించిమమ్ము। సుకృతవంతులజేయుసు జనాగ్రగణ్య। యనివిన్నవించుచున
భయంబువేడ। ఘనకృపామతియార్తజనశరణ్యుండు। సజ్జనశ్రేష్ఠుండుచౌ
డరాయుండు। సజ్జనానీకమత్యర్థిగీర్తింప। గతపూర్వలాంఛనాకృతులగా
వించి। యతులితశివసమయస్థులజేశి। యసదృశలీల నమ్మసిడిచౌడయ్య।
వసుధనెప్పటియట్లవర్తింపుచుండె। ముసిడిచౌడయగారి యసదృశచరిత।
మసలారవినినసత్యర్థివాశినను। చదివినసద్భక్తిసంపదలొసగు। మదనారిక
రుణప్రమథలీలచనరు.

※సురియ చౌడయ్యగారికథ.※

వరకీర్తిసురియ చౌడరుసునామరియు। పరికింపగారణపురుషరత్నంబు। లింగ
ధర్మజ్ఞానిలింగాభిమాని। లింగయోగానందసంగతాత్మకుడు! గాఢవీరవ్ర
తావ్యూఢప్రతాపి। గూఢలింగైక్య నిరూఢమానసుడు। నుభయలింగప్రసా
దోపభోగుండు। త్రిభువనపూజ్యుండు శుభకరకీర్తి। శుద్ధాంతరంగప్రబు
ద్ధుండుగతవి। రుద్ధకర్మేంద్రియ బుద్ధీంద్రియుండు। సదమలస్ఫూర్తిభాస్వత్ప్ర
జ్ఞామూర్తి। సదయాత్ముడపగతసంసారభయుడు। సిద్ధమహాత్మ్యుత్కృష్టశీ
లపాలనుడు! నిష్టాష్టవిధభక్తిపుష్టిచేతనుడు। కాయనియుక్తవికారదూరుం
డు। మాయాప్రపంచావిధేయవర్తనుడు। ననవిలసిల్లికళ్యాణంబునందు। నన
యంబునేడునాడనకమ్రొప్పుద్దు భంగిగాసద్గురుభావంబునందు। జంగమ

కోటికర్చనలు సేయుచున। పాయసాహారము ల్పంచభక్ష్యములు। నాయ
తభక్తిదివ్యాన్నపానములు। డెక్కొనగూడ వడ్డించి సంప్రీతి। మ్రొక్కికర
రాంబుజంబులు దలమోల। పాయకశ్రుతిరసాస్వక్తజిహ్వాగ్ర। గేయనియే
ప్రొద్దు మ్రోయుగావునను। నారంగనీజంగమావతారమున। నోరగిం
పవె దేవ యనివిన్నవింప। జంగమంబారగించంగ దానంత। లింగార్చ
నక్రియాసంగతి నిలిచి। బోరిమజ్జనోదకంబులకటమున్న। పరముడైనానంద
బాష్పముల్ దొరుగ। బూజించు నవపుష్పరాజికిమున్న। రాంజాంకుడైహృత్స
రోజంబు విరియ। ధూపవాసనకుమున్ధూర్జటిమ్రోల। వ్యాపితాంతర్గతవా
సనదనర। వెలుగునీరాజనంబులకటమున్న। మలహరుసందయాత్మజ్యోతిబ్ర
బల। వినివేదితపదార్థవితతికిమున్న। తనప్రాణపదమీశ్వరునకర్పితముగ।
లింగార్చనంబు దాబాంగి సేయుచును। సంగచేష్టలకునంతంత బాయుచును।
సుభగలింగము చూచిచూచి క్రాలుచును। సభవామృతంబాని యానివ్రాలు
చును। సురుచిరోక్తులసోలిసోలి పాడుచును। స్థిరసుఖాంబుధి దేలి తేలియా
డుచును। మంగళోన్నతబహిరంగంబునంత। రంగంబు దనప్రాణలింగస్థ
ముగుచు। నమరెడు నిత్యలింగార్చనవేళ। సముచితనైవేద్యసముదయంబునం
దు। మెలువడినైనసురెవెరికి ప్రాణమున। కొరగోసినట్టుల నొకదెస జేర్చి।
జంగమలింగావసరము చెల్లించు। భంగి నతని ప్రాణలింగంబునకును। ప
శ్చిరమున నెల్ల పదపదార్థములు। పిల్లుగావడ్డించి పేరుపేరునను। నరుదం
దకడికడికందిచ్చుచుండ। కరమధిఁతోకడికడికందుకొనుచు। భక్తవత్సలు
డగుపరమేశ్వరుండు। వ్యక్తిగా చేజేత నారగింపుడును। ముప్పొద్దుప్రాణ
లింగప్రసాదంబు। సుప్రసన్నత జంగమప్రసాదంబు। గూడ భోగింపుచురూ
ఢిబెంపార। వేడుకచౌడయ్య విహరింపుచుండ। హరునకు నిత్యంబు గరికాలచో
డ। నరపతియారోగణము నెమ్మిజలుప। పలుకల నేరిన ప్రాసుంగువ్రాలు।
నలవడముస్నాయరవడిఫుట్లు। సనయుంబుపత్రశాకాదులలోని। కననే
లముప్పందుమట మెరియాలు। నారగింపనెకానియప్పదార్థముల। పేరీశ్వ
డెరుంగ నేరడనంగ। గమియగపదపదార్థములు వడ్డింప। సమరసాయుధు
డయ్యియువలనిల్చుండ! నప్పటికప్పటికాస్వాదనముల। చప్పుడు వినబడనె
ప్పదుశివుడు। ననురాగలీల నెక్కొన నారగించె। ననగ విందుము తొల్లియ
దియునుగాక। మాదర చెన్నయ్య మహనీయకీర్తి। యాదటమదిదులు కాడ
బొల్పాటి। యుంబకళంబుజిహ్వాగ్రంబుపళ్ళై। రంబుగాదనకర్పితంబాచ

రింప । శివుడారగించెఁబ్రసిద్ధిగానంద్రడు । యవిరళప్రీతిమైనట్లుం బెండియును।
వీరచోడవ్వడాక్షారామమందు । నారగింపగజవిరమైనగంపించె । కుడుక
తోడనమరికడిమెత్తనోడి । తడయకపులగంబుదానిఁజెబనుప । పుత్తెంచె
మాయుక్కపులగంబునీకు । చిత్తజాంతకయిదెచేకొనుమనిన । ప్రీతిమైచె
యిజాచిభీమేశుడతివ । చేతిపులగముచెచ్చెరబుచ్చికొనుచు । నారోగణ
ముచేసియందరుజూడ । గోరక్రశంగనవ్రైచెగుడివెలిననగ । వినబడెమరియు
నుమునుగథలందు । గనుగొనబడెమెసేడనురాగలీల । కటకానచౌడయ్యా
కారిచేగళ్లు । నిటలాక్షుడారగించుటయిప్పుడనుచు । నఖిలభక్తావళియం
తగీర్తింప । సుఖలీలనుండెనాసురియచౌడయ్య । సురియచౌడయగారిచరి
తంబువినిన । గరమర్థిజనివినగారవించినను । సహజజంగమలింగసదయా
భవినుత । నిహతప్రసాదవినిర్మలచరిత । స్వానుభవాతిశయానందమలరు ।
మానితసద్భక్తిమహిమవర్ధిల్లు॥

తెలుగుజొమ్మయ్యాగారికథ.

మలహరసద్భక్తిమహితుండుమరియు । తెలుగుజొమ్మయ్యనాఁతిమలా
పహుండు । సంతతసద్భక్తిసహజసౌభాగ్య । వంతుడుసర్వజీవదయాప
రుండు।పుణ్యాపాపోన్ముక్తపూతమానసుడు। గణ్యాపుణ్యోదయకారణాత్మకు
డు।నానందకలితమహాప్రసాదాన।ధ్యానసంధానవిద్యావిశారదుడు।నశ్రాం
తశుద్ధశివాచారయుతుడు। విశ్రుతాంచితకీర్తిపీరసత్తముడు।లోకహితార్థ
డలోకుండుశివప।దైకనిష్ఠాపూరితాంతరంగుండు। కలియుగజనితమృగవ్యా
ధరుద్రుడు। డలఘుపరాక్రముడసమానదాని। శివభక్తిపరతంత్రసిద్ధుండుసక
లభువనపావనుడనభువినుల్లసిల్లి।లింగార్చనక్రియాలీలసల్పుచును। జంగమా
రాధనాసక్తిగ్రాలుచును।ఘనరూఢిగళ్యాణకటకంబునందు।నను రాగలీలజొ
మ్మయ్యవర్తింప। నంతనికఁడశివానందుండనాని। రంతరలింగధ్యానాత్మ
డగుచు । బరమపరానందపారవశ్యమున । బరమకాష్టీభూత భావన
దగిలి । శ్రీశైలమునసముంచితనిర్ఘురప్ర । దేశంబుననుసమాధిస్థుడైయుం
డ । పదనఖంబులుభువిబర్వివెల్గుచును । విదితమైక్రిందికివేళులుహీర । నలి
గరస్థలినఖములువెలుంగుచును । తెలుపారిమీదితీగెలభ్రాంతిబ్రబల । నరు
ముక్తకేశంబులాడలుమించంగ । ధరనీలగిరిమాడ్కిగురుమూర్తిదనర ।
నాయయ్యశిష్యుడత్యాయతభక్తి । బాయకకొల్చుచుబరతంత్రలీల । నన
యంబుగందమూలాహారుడగుచు । ననషక్తిదానునచటనయుండ। నంత

వినోదార్థులగుచుగంధర్వ । కాంతలుపతులునకఁ-డబోయిపోయి । తెల్ల
దీగెలతోడనల్లదనంబు । నల్లదిమెట్టిదోయనుచుదూరమున । శిలయకోశిల
కుతీగలుగల్గుచెట్టు । లిలవృక్షమోవృక్షమేనాకులెవ్వి । ముదియల్లుగానో
పుకదలజాలకయు । యడయున్నదనుచునంతంతవీక్షింప । విదతులపురుష
లనోపులుచూచి । యదయుదైశిష్యుడత్యాగ్రహంబొదవ । గానరాపర
మయోగానందమూర్తి । దానన్యభావనదలపగదగునె । యజ్ఞానులారమృ
గాకృతిగాన । తజ్ఞునిబోల్చినతప్పునబోయి। పుట్టుడుమృగములైభువినంచు
నప్పు । డిట్టులంబుగశాపమిచ్చుడువారు। నంతభయభ్రాంతులగుచునక్షణము
యంతంతబ్రణమిల్లియక్కటామీర । లానతిచ్చినయట్టులన్నియునేల । కా
నమిమాయందుగలిగినెంతయును । నదియునుమున్నపహాస్యభావమున ।
మదినొండుదలనచి మార్గంబుగాదు। నైననుజాలనజ్ఞానంగలదు। తానె
ట్టుదప్పునేతమకర్మఫలము। యిన్నియుననసేలనీశాపమోక్ష। మెన్నడుమా
కింకనెయ్యదితెరగు। యిప్పుడుదయసేయవే మహాపురుష। తప్పులుసైరించి
దయతోడననిన। తప్పదమోఘంబు తమశాపమింక। చెప్పెడిదొండేమిచె
చ్చెరమీరు। పుట్టుడుమృగములైభువినికళ్యాణ। పట్టణాంతిక వనప్రాంతం
బునందు। శూలిభక్తుడుతెల్లుజొమ్మయ్యయనగ। భూలోకపావనుడాలింగ
మూర్తి। చేమీకుమరణంబు సిద్ధించెనేని। కామించుశాపమోక్షంబగుమరి
యు।నాయయ్యచేజచ్చునమ్మాత్రజేసి । పాయనిముక్తిసంపదయుసిద్ధించు।
ననవుడునట్లకాకనుచుగంధర్వు। లనురాగమున గటకాంతికంబునను। మృగ
ములైతొల్లింటిమెలతలుబతులు। తగిలియరణ్యమధ్యమునజనించి। మదిలోన
తెలుగుజొమ్మయగారిరాక। కెదురుచూచుచునున్నయెడనొకనాడు। య
లరుచునయ్యరణ్యాంతరంబునను। తెలుగుజొమ్మయపత్తి రిగోయుటకును।
మెల్లనయేగగమృగములితండ। తెల్లంబుగానొపుతెలుగుజొమ్మయ్య। యను
చుచుట్టునునిల్చియరచుచునెందు। జననీకయరికట్టైకొని యొకఁ-మృగము।
మరణంబుమీచేతమాకైనగాని। కరుణాత్మశాప మోక్షంబుగాలేను। వేడు
కమైనిత్యవిధికైనవేట। లాడపేమామీద నఖిలోపకార। గంధర్వులందొకఁ-
కార్యకారణము। సంధిల్లమాకిట్టిశాపంబువచ్చె। ననుచుతద్వృత్తాంతమంత
యుజెప్పి। కనుగొనశాపమోక్షంబులగుటయు। దానికఁ-మిదియమీచేనేము
సావ। గానవుడుదివ్యవిమానముల్వచ్చి। కొనిపోవుకైలాసమునకుతక్షణము।
జనులకు నెల్లదృష్టప్రత్యయముగ । నరయుశాపంబె మున్నాయయ్య

యాగి । వరముగాకిదిమాకు పరికించిచూడ । నవధరింగగలదదిమెట్టు
లనిన।తవిలిమున్నేము గంధర్వలోకులము ।యమలాత్మమాకింకనపవర్గపద
విసమకూరుమీచేతనచ్చుటజేసి। యదిగానమమ్ముదయామతిబూచి। బ్రదికిం
పవేయని(బ్రస్తుతించంగ । నతఁడయనూనతిక దివ్యజ్ఞానదృష్టి । వీక్షించితత్కా
ర్యమెల్లానెరింగి। యరుగుటచాలించియంతనమగుడి। కరమర్థిగొంతపత్తి
రిగోసకొనుచు। సరసరనసమానశరణాగ్రిగణ్యు। డరుదెంచికనుగొనియ
నురాగలీల। పచ్చనితలచుట్టుపచ్చకుబుసము । నచ్చెరువుగవిల్లునమ్ములువ
ట్టినందనవనమరణ్యంబుపైవిడియు । చందనంబునుసహజక్రియబొల్చు।బ
లువేటకారునాపంచాస్యుమీరు। చలమునుబలమును గలజాగిలములు(దను
బరివేష్టించికొనియేగుదేర। నరఘుండుజొమ్మయ్య చననరణ్యమున। నమ్మృ
గావలియుబ్బి జొమ్మయ్యమీద। గ్రమ్మనజనుదేర గావేటకారు। సడికెలడ
యుమ్యుడుసారమేయములు। నడరనంకమెపొలె విడిపించికొనుచు। పొంగిమ
నోవేగమునగూడముట్టి। యుంగదమృగములనార్చుచునేయ। కుకర్లజంకిం
చికోలలకెగసి । జక్కనజొమ్మయ్యశరములకెదిరి। వచ్చుశాపమోక్షం
బులుగాంచి। యచ్చోనగంధర్వులై నిల్చితెలుగు। జొమ్మయ్యగారిపాదమ్మ
లకెరగి। సమ్మదలీల(బ్రశంససేయుచును। నతనిచేమరణంబులగుటనజేసి।యు
తులితాగణ్యపుణ్యప్రాప్తిబొంది। (బ్రవిమలకనకదివ్య విమానములను। శివ
లోకమునకుచెచ్చెరనేగుచుండ। కూ్రరతనెగిడెడు కుకర్లమొరగి, తారే
యుశరములుదప్పించుకొనుచు। జొమ్మయ్యచేతన (క్రమ్మనజచ్చి। యమ్మృగ
రూపంబులణగిమ్రొక్కుచును। గంధర్వులైకనక విమానములను। సంధిల్లనే
గుటాశ్చర్యంబుగాదె। యదెకుకర్లెగిడెనానంలోపలన। యిదెపోయెపో
యెనానెగసిపోయెడును। నెప్పాటనైనదారేయుబాణములు । తప్పనేతా
కియుడాకవచ్చెడును। మృగములకేనాటుమించివెలుంగు। గగనంబుననుక
నకవిమానపంక్తి। మేదినికారణ మృగరూపధారు। లాదివీరెవ్వరోయాతడ
యెరుగు। నితరుడేజొమ్మయ్య యిహలోకరుద్రు। డతులకారణపురుషావ
తారుండు। ననితోడివేటకాండచ్చెరువంది। వినుతింపనిబ్భంగివేటలాడుచును
నిచ్చెడుమృగములనెరిబొలియించి। యచ్చుగాశివపురికనుపుచునుండియుర్వీ
శుడాదిగానొక్కొకనాడు। సర్వజనంబులుజనుదెంచిచూడ। హరుభక్తవి
తతియునరుదెంచిచూడ। నరుదనిపొగడ జొమ్మయ్యవీక్షించి। పృథుగురు
ధ్యానమున్నిండివాలమున।(బ్రథితసంసారవాస్వంచాస్యుదృంచి। మునుభక్తద

ర్శనంబను ముద్గరమున। జనుపురాకృతకర్మ మనుదుప్పిజంపి। గుర్వాజ్ఞయనుకత్తికుంతంబునందు। పూర్వాశ్రమంబనుపులిబడబొడిచి। సుజ్ఞానమనువాడిసురియచేపట్టి। దుర్జ్ఞానమనువరాహంబుజెండాడి। యాయతసద్భక్తియనుతోమగమున। మాయాప్రపంచమన్మనుబోతుదునిమి। వినుతశివాచారమనుకుఠారమున।జినలోకపథమనుశివ్వంగిజదిపి। విమలప్రసాదమన్వెల్లిపూరించిభ్రమితేంద్రియములనబడుసిర్లనేసి। భాషాప్రణీతమన్నలుబల్లగోల।నీషణత్రయమనునెలుగుకన్నొడిచి। హరుమహాత్వంబననడ్డాయుధమున। పరబాదులనుమృగోత్కరముగీటడచి। వెలసినయాబలువేటకానికిని। యిలమృగంబులజంపుటిదియెంత పెద్ద। యిదిగాకపరికింపనరుగుచోనతని। పదఘట్టనలజచ్చుబహుజంతువులకు।నగుమోక్షమనినజొమ్మయ్యచేజచ్చు।మృగములేగుటచోద్యమేశివపురికి।ననుచునబ్బసవయ్యయధికమైపొగడ। ఘనకీర్తిగళ్యాణకటకంబునందు। చోద్యతరంబుగాజొమ్మయ్యచిరస। ముద్యద్గుణాంకుడైయుండెదెల్లముగ। తెలుగుజొమ్మయ్యనిర్మలచరిత్రంబు। నలవోకజదివిననర్థిమైవిన్న। రాజ్యాభిషిక్తుడై రంజిల్లుప్రీతి। పూజ్యతలింగ సామ్రాజ్యంబుబొందు॥

సారంజంగమపాదసరసిజయుగ్మ। ధారాళమకరందధౌతశిరస్క। శారదనీరదహారనీహార। తారామరాహార ధవళయశస్క। యంచితకర్ణరసాయనకల్ప। సంచితపరిపాక సత్యవచస్క। మహనీయరుద్రాక్షమాలికాభూతి। విహితమండనకాంతివిలసదురస్క। సంకాఖ్యసమసుఖసదమలపాణి। లింగనిరంతరలీనమనస్క॥

గద్య—యిదియసంఖ్యాతమాహేశ్వరదివ్యపదపద్మసౌరభ్రమరాయమా
ణజంగమలింగప్రసాదోపభోగ, సంగతసుఖసుధాశరధినిమగ్న।
సుకృతాత్మపాలకురికిసోమనాథ। సుకవిప్రణీతమైశోభిల్లిత
నరి।వరలింగఘనకరస్థలవిశ్వనాథ।వరకృపాంచితక
విత్వస్ఫూర్తిబేర్చి। చనుబసవపురాణమను
కథయందు। ననుపమంబుగబంచ
మాశ్వాసమయ్యె

శ్రీగురుచరణారవిందాభ్యాన్నమః॥

హామిలా. కందుకూరి-శ్రీశైల-వీరభద్రవరప్రసాదరావు.
ఏలూరు గోదావరిజిల్లా.

లక్ష్మీగణపతయేనమః.

శ్రీబసవపురాణము.

షష్ఠమాశ్వాసము.

ఏకాంతరామయ్యగారికథ.

శ్రీమన్మహాభక్తచిరతరవరద । యామృతపూర విహారసంగాఖ్య । మరియునేకాంత రామయ్యనానొక్క । నెరవాదిభక్తుండుకరకంఠమూర్తి । శమదమస్ఫురణానుషక్తుడుజైన । సమయకోలాహలుడమితప్రతాపి । యతులితశివసమయప్రతిపాలు । డతిశయవీరభద్రావతారుండు । విస్పృహేంద్రియగుణాన్వితచేతనుడు । నస్పృశ్యభవిజనుడపగతభయుడు । లింగసమ్యజ్ఞానిలింగావధాని । లింగగంభీరుడభంగురకీర్తి । యేకాంతభక్తిసుశ్లోకుడుమర్త్య । లోకపావనుడుత్రిలోకవంద్యుండు । ధీరమహోదారశూరగంభీర । సారగుణస్తోమధౌరేయుడనగ । నెగడినిత్యక్రియానియయతప్రయుక్తి । తగిలిశివార్చనాంతమునసత్యర్ద్ధి । ప్రమదలోకమునకుద్గమలీలనరిగి । విమలాత్మవీరకవీరభద్రాది । గణనికాయమునకుప్రణమిల్లివారి । గుణకీర్తనలుచేసికోర్కెవైవార । శివభక్తితత్త్వానుభవసదేకాంత । సవిశేషసుఖసుధాశరధినోలాడి । యప్పటట్టులభువికెలమినేతెంచి । ముప్పూటనిమ్మార్గమునజరియింప । బసవనిభక్తిసంపత్సముద్రంబు । దెసలవసుంధరదివినట్టవాముప । స్వచ్ఛందుసందర్శనేభనేతెంచి । ప్రచ్ఛన్నభక్తినబ్బసవన్నజూచి । యాకటకమ్మునసేకాంతరాము । డేకాకియైచరియింపుచునుండ । నొక్కజైనుడుచెప్పులూడ్చకవచ్చి । జక్కనశివనివాసంబుజొచ్చుడును । లోపలరామయ్యకోపించిచూచి । యీపాపమునకెంక నేగురిగలదు । రోరిజైనుడతగదుడురాజధరున । గరాంతగముచెప్పుగాళ్ళజొరంగ । గడవజొచ్చితిననిమ్ముడునకుజాగ । బడిమ్రొక్కుచెప్పులుపారంగవైచి । యటుగాకతక్కినయంతకోద్దండ । పటుదండభాధలపాలయ్యెదోమ్మ । యింకచెప్పులదోడయిట్లుంటివేని । శంకింపనిప్పుడసందుసందులకు । నరు

కుదుసనవుడుబిరుసనకతడు । నరిమురియింతేలనాగ్రహించెదవు।ముక్కం
టిగుళ్ళకుదిక్కుగలిగితివి। నిక్కపుభక్తుండనీవేలవెరతు। గుడివసదియువేల్పు
టొడయుండుజినుడు। నుడువకుకాఁదేనిపడయు. మామగుడ।తలదరిగిప్పుడమ
లహరుచేత। నిలనీవెభక్తుండవితఁడెవేల్పనిన। నితనిజంపుటయంతయిదిముద
వింప।ప్రతిజ్ఞాపకుండుటపంతంబుగాదు।శిరమిచ్చివడయుదుజినసమయంబు
శిరముద్రుంపుదుబాసజెల్లింతుననుచు। శ్రీకంఠుభక్తికిఁజేవయెక్కంగ। యే
కాంతరామయ్యయిట్లనిపలికిశిరమిచ్చిపడయుటయరిదియంచేని।పరవాదివి
నరమాభక్తులమహిమ । యొక్కభక్తుండుజంబురిమహాకాళు। డక్కజంబు
గశిరమభవునకిచ్చి। యిలయెల్లనెరుగంగనెలమితోఁబడసె। తలయట్టతోఁగీలు
కొలిపిప్రాణంబు।యటవార్తకలిగియాకటకంబునందు। పటుమతిగోవిందభ
ట్టారకుండు । శివునినిర్మాల్యమిచ్చినమస్తకంబు । తవిలిచికొనుటిదితప్పత
ప్పనుచు । కరకంఠునకుతలదరిగిపూజించి। నెరయమూనాళ్ళకుమరియొండు
శిరము । వడసెవెండియునొక్కభక్తుఁడివ్విధము । కడునపహాసంబుగాప్ర
తిష్ఠించి । మూఁడుదినంబులుముక్కంటియచట । లేడొతానచ్చినవాఁడకో
యనుచు । మొరటదవంకయ్యమారిమురిశిరము । తరుగగమొలువగదరగ
గమొలువ । తరగెడుతలలునాతరగనిభక్తి , తరగమిగాఁజేసెతదవసరము
న । పూన్చెడుశిరమును పూన్చినశిరము । పూన్చినపిమ్మటబుచ్చెడుశిరము ।
మొలిచెడుశిరమును మొలిచినశిరము। మొలువగలోలోనలిదోఁచుశిరము। తరి
గెడుశిరమునుతరగినశిరము । తరుగకతనుదానవారగెడుశిరము । సరసర
హరుమీదసంధిల్లుశిరము । బోరిరొయ్యనొయ్యనబొడవగుశిరము । యు
న్నతిమీదనయుండెడుశిరము । కన్నులార్చుశిరముకాదనుశిరము । మిన్న
కెళవుమ్రోలమెలగెడుశిరము । సన్నసేయుశిరముజరిగెడుశిరము । నారు
చుశిరమునౌనౌననుశిరము। కేరెడుశిరమునుదారెడుశిరము। పారతెంచుశిర
ముప్పైబడుశిరము।గారవంబునశివుగలిసెడుశిరము । బొబ్బిడిశిరమునునుబ్బె
డుశిరము । గుబ్బునబడి తద్దగునిసెడు శిరము । నాలుకల్గ్రోయుచుగేలిగొ
న్శిరము । శూలినివెక్కి రించుచు నుండు శిరము । యురికిపడు శిరము
నారగెడుశిరము । మరియునుసంధిల్ల దరుగుడుశిరము । పొగడెడు
శిరము నునగివెడు శిరము । తెగడెడు శిరమునుదీవించు శిరము ।
శరణనుశిరమును జయవెట్టుశిరము । సరసమాడుశిరము చదివెడుశిర
ము।మలసెడు శిరమునవ్వారక్కనుశిరము । తలకకీశ్వరుతోఁడదాకెడుశి

రము। బావనుశిరమును పాడెదుశిరము । బాపండయనిశివుజంకించుశిర
ము।విప్పాటపసిగమైయీశ్వరుబూన్ప । కుప్పలుగొనితలల్గుడిపికఱటిల్లి।
మారారివిస్మయమానసుండగుచు । నోగోరివంకనాకూరుపువోదు। రోయ
డితినన్నను మేడెపువాడువ । బాడియేనీవీర భక్తికినిలువ। నావశంబేయ
నిదేవదేవుండు । యావంకతం దెశ్రీహస్తంబువట్టి । యనురాగమునబో
ల్చినత్తలలెల్ల । తనలింగమూర్తిలోననధరియించె । శంకించుచునునరు
ల్సంస్తుతిసేయ । వంకయ్యశివునిమారంకమైగెలిచె । నిటువంటిభక్తులనే
కులుగలరు । కుటిలాత్మవిననీకుకొలదిగాచెట్లు । నెరుగవేతొల్లిమీయేడ్గడ
వారి।బరచినమాశివభక్తులమహిమ । తిరునావలూరనుపురిదిరునావ। కరి
శుండనగజైనగురుడొక్కరుండు । జినసమయాచార్యుడనజనునట్టి । ము
నిశూలకుబ్టైత్తిమూల్గుచునేల । బడిపొరలుచుబ్రాణపరితాపమందు। నెడ
వారితోబుట్టినేతెంచిచూచి । యీమంత్రతంత్రలూలామూలములను। నో
మలజేసినీకుడుగదునొప్పి। బ్రదుకంగవలతేనిభక్తసమ్మతిని । మదనసం
హారుదివ్యమంత్రంబుగరవు। వేగంబనీకునిరోగమయ్యెడును । రాగిల్లిఱగా
ష్టిత్తార్థములువొందెదేని । యనవుడుభక్తుండనయ్యెదనింక । యనుమావ
మొక్కిఱంతయునువలదనుచు । శపథంబుసేయుడుజయ్యెదనతివ । త్రిపు
రారిభక్తులదివుటదలంచి । యనుపమదివ్యపంచాక్షరీమంత్ర । మునభసిత
మలందిమొగిదిగదుడువ । శూలకుట్టుడుగుడుచోద్యంబునొంది । యాలల
నకునతడష్టాంగమెరగి । పడతినీకతమునబ్రదికితినింక । నడరభక్తుండనేన
య్యెదననుచు । శ్రీపతినాథునాజ్ఞాపనజేసి । నాపగలూఁదికినరిగియక్కఁడ
ను।నిలపంకమందున్నజలరుహమట్ల । వెలివాడనున్ననిర్మలసుచరిత్రు।గురు
మూర్తిగదిసియత్తిరునావకరిశు । డరుదందసాష్టాంగుడైమ్రొక్కినిలువ।
ముదమునదద్గురుమూర్తియునంత । పదపడిశివభక్తిపరుజేయదలచి।తన
దుకృపాలోకనమాత్రజేసి । ఘనపురాకృతకర్మకల్మషంబడచి। భసితసమై
శ్వర్యపట్టంబుగట్టి । నాసలిదుశ్లేఖలుగసిబిసిచేసి । శివతీర్థకలశాభిషిక్త
మొనర్చి । సవిశేషలింగసంస్కారగమొనర్చి । సంచితశివహస్తసంగతుజేసి
పంచభూతవికారపథమునబాపి । యంగలింగనియుక్తమంగళక్రియల।సం
గతసత్యప్రసాదాంగుజేసి । విగతవాయుప్రాణవిధులాచరించి! నెగడలిం
గప్రాణనిష్టితుజేసి । సిద్ధమంత్రమునబ్రసిద్ధుగావించి । శుద్ధాత్మచిన్మయ
జ్యోతిగీలించి । వినుతజీవన్ముక్తికినిహేతువైన । యనుపమశివరహస్యా

ర్థముల్దెలిపి। తమకరుణాప్రసాదముకృపజేసి । విమలసద్భక్తిసంవేత్తగా
వించి । తిరునావకరశియుతేజిష్ణలీల । పరమశివాచారపారవశ్యమున।భ
వభక్తవితతికిభువిజాగిమ్రొక్కి । శివమహోత్సవములుసేయగబనిచి।వా
హనవస్త్రసువర్ణాభరణస । మూహార్చనక్రియల్మొదమునజలిపి । వలపా
రదనమనోవాక్కాయకర్మ । ములబ్రాణదేహార్థములునివేదించి । భూతి
రుద్రాక్షవిభూషణపరమ । పూతవ్రతస్థుడైభువిబ్రవర్తిలప । నన్యదర్మ
సమార్గుడయ్యోవీడనుచు । నన్యాయమునజైనులందరునతని । కరికివెట్టు
డుభద్రకరిముట్టనోడె । కరిచర్మధరుబంటుగరియేమిసేయు। విషమువెట్ట
గుడిచివిజయుడైనిలిచె । విషసంహరునిబంటువిషమేమిసేయు। బహ్వాగ్ని
ద్రోయబైబడకాచెనగ్ని। జిహ్వాంతకునిబంటుజిచ్చేమిసేయు । జలనుల
ముంపుడుజాలవుముంప । జలమౌళిబంటునుజలమేమిసేయు । జంపగనేక్రి
యజాలకతమ్మ । జంపునోయితడనిశరణజొచ్చుదును । కంటకులగుజై
నకర్ముల గాచి। తొంటిలాంఛనములుదుడిపించియంత। రుద్రాక్షభసితావి
రూపితపంచ । ముద్రధారులజేసిరౌద్రముతోడ । వెసజనిపత్రిమలవిటత
టమూర్చి । వసదులన్నియువ్రచ్చివైపించెగాదె । లలిజైనసమయకోలా
హలుడనగ । గలుగుమాతిరునావకరశుదేవుండు॥

రిత్తాండికథ.

రయోరిచెల్లతిరువాలూరమరియు । మారారిభక్తుడుమహానిరిత్తాం
డి।యనగనొక్కయ్యజాత్యంధుడైయుండి । మనసిజహరునకుమజ్జనార్థమం
గ। గుడిముందటనునొక్కకొలనుగావింప। గడగికుద్దాలంబుగంపయుగొ
నుచు। త్రవ్వుచునొకశంకుదరినొకశంకు । త్రెవ్వనిత్రాటసంధించిచేపట్టి।
ప్రమోకువెంటననెడత్రోకుచుజుట్టు । ప్రోకగాబోయుచుప్రొద్దులుపుచ్చ। జి
నసమయులుదీనిజెరుపుదడనుచు । గనుగొనిపెక్కువిఘ్నములుగావింప।ద
లరకెప్పటియట్లద్రవ్వుచునుండ । నిలమోకుదెంచిశంకులుబారవైచి। కరకం
టుచేనవుడుకన్నులువడసి । యరిమురివసదులువెరికివేటాడి । జినసమయు
లనెల్లజీకులజేసి । కనుపడెగాదెమాగణమిరిత్తాండి।మరియు(శ్రీ)కాశినా
మహినొప్పుపురిని । నెరిశివబ్రాహ్మణునికినుదయించె । యలరికుమారుని
యంశంబునందు। నలువొందగాబిళ్ళనయనారనంగ । జనకుడునొకనాడు
తనచంకబెట్టి। చనిసరోవరతీరమునబాలునునిచి । తానఘమర్షణస్నానం
బుసేయ । గానభోపీథినగౌరియుశివుడు। మానితదివ్యవిమానసిరూఢ!యా

నులుచనిచపియల్లబాలుండు । మనకుమారునియట్లయనుచునగ్గిరిజ। కనుగవ
జూచుడుజనుగవ సేవ । నవనితలంబునకరుదెంచిచాలు। కౌగిటజేర్చికూక
టిఫ్రుడుకుచును । జేవిదాశాంభవదీక్షితుజేసి। భావించిశివభక్తిపరునిగా
వించి। కడుపారజనుబాలుగుడిపిపసిండి। కుడుకతో వెండియుగొన్నిచేనిచ్చి
గౌరితానీశ్వరుకడకేగనంత। నీరగ్రుంకినధరణీసురోత్తముడు! భోరునలేచి
విస్ఫారదివ్యాంగ। చారుదీధితిగ్రాలుసత్పుత్త్రుగాంచి । యోరిచన్నిచ్చినవా
రెవ్వరిచట! నోరెడవిపసిండకోరయుచాలు। యవ్వరెతెంచిరియెకడికేగి
రెవ్వలనున్నవారిటజెప్పుమనుచు। జన్నిదంబుననుచేజాచిగ్రేయుదును।తిన్న
సివగవునుసన్నపుటేడ్పు । కన్నులదొరగెడుచిన్నిబాష్పములు। గ్రన్ననసె
లవులకారుదుగ్ధములు । చెన్నొలయుగగోరచేతగప్పుచును । యన్నన్నన
న్నేటికడచెదువినుము । దివినల్లపోయెడుదేవదేవేశు । కపనుండియయ్యు
మాకాంతయేతెంచి । యురుజటాజూటభాస్వరుకడనుండి । చిరమణిమ
కుటభాస్వరయేగుదెంచి। తగచంద్రరేఖావతంసునినిల్పి। సుగుణావతంస
దత్తునదతయేతెంచి। ముక్కంటివానిసమ్ముఖముననుండి। యిక్కంటితో
వొక్కయింతియేతెంచి। కరమొప్పునీలకంధరుకడనుండి। సరసరకంబుకం
ధరయేగుదెంచి। ఘనచందనాంతవక్షస్థలుబాసి। స్తనచందనాంకవక్షస్థలి
వచ్చి। యురగేంద్రహారుసియూరులనుండి। వరరత్నహారసుందరియేగుదెం
చి।యామమోక్షగమనునరమేననుండి । కామినివరహంసగామియేతెంచి।
ముల్లోకములరేనిముందటనుండి । ముల్లైరాకములకెల్లతల్లియేతెంచి। చన్ని
చ్చికడుపారమన్నించిమరియు। గొన్నిపాలుపసిండిగోరలోబిదికి। నిలిపి
వచ్చిననీలగళుసిపాలికిని। పొలతియల్లదెచూడుపోయెదుననిన। యామహీ
సుతుడద్భుతాత్ముడైయయ్యు । మామహేశ్వరులకుమహిజాగ్రమొక్కి।
కొడుకుదానరకటనిడుకొనివచ్చి। మడదియుదానుసమ్మదలీలనుండ। పార్వ
తిస్తనవయఃపానప్రశక్తి। సర్వజ్ఞతయువచఃస్సంసిద్ధిదనర। వేలినగుడికేగి
వేవేలవిధుల। భావించిపార్వతిప్రస్తుతించుడును । యంబికస్వర్ణతాళంబు
లిచ్చుడును ! తుంబురు నారదాదుల మీరిపాడ ! కరిమర్ది తోడశ్రీ
కాశినాథుండు । విరచితంబైయొప్పవెలిగొడుగులును । యక్షయనిధియు
ముత్యాలపందిళియు। నీక్షితిబ్రబలేని హేమాసనంబు । ఖండేందుధరుడవు
డుకరుణింపగనక । దండెయందలమెక్కి తావైభవమున । భాతిగాధార
లుపరమతధూమ । కేతువునాగప్రఖ్యాతమై మోగియు । నురుతరలీలగు

లోత్తుంగచోడ । ధరణీశుశివభక్తిపరునిగావించి । యలరుచుసుగతసహ
స్రద్వయంబు । గొలువగజనుబౌద్ధునిచారదోలి । లీలమైమరిరెండువేలబౌ
ద్ధులను । పాలించిశివభక్తిపరులగావించి । తిరుమరకటాడయును పురిబ్రబ
హ్మేశు । చిరకవాటములుసుస్థితిదెరపించి । తిరుపాళనాయనబరగునప్పు
రికి । యరుదెంచిజైనులయందుదయించి । యిలసర్పదష్టుండైయీల్గినయట్టి
వెలమనిప్రాణంబువేగంబెపడసి । మధుదేశుదేవిసమ్మదమునజేసి । మధుర
కేతెంచుమధుకేశుకడకు । జైనులుబౌద్ధులుచనుదెంచియపుడు । జ్ఞానసం
బంధినాగానొకటశిశువు । యాతతవేదబాంహ్యసమణధూమ । కేతుం
డునాక్రొవ్విమేతెంచినాడు । పురివెడలింపుమునరనాథయనిన । గురుడ
టేయచ్చోడనరపతికతడు । యూరకవెడలించుటుచితంబుగాదు । వారి
నోడింపుడేవామునసైన । యనుడుజైనులుపదియెనిమిదివేలు । చనియెట్లుత
రిటంపజాలకనిలిచి । యర్థరాత్రంబందుయతడుండునింట । స్వర్థ
మైచిచ్చితజ్వాలనుండువెరచి । యెదురవిల్వగఖడ్గనేమేమిగోరి । సదనంబు
గాల్వగాదనుదెంచితీవు । విహ్వాలుగావించివీరభద్రుండు । జిహ్వాలునీరెం
డుచేతులతొల్లి । కోసివైవగనున్నకొరతనీముక్కు । గోసివైపించికొనమ
రిగదవా । జైనులగీనులశక్తిచూచెదము । దానతప్పేమియీభూనాధుమే
న । బ్రాపించియుష్ణజ్వరస్వరూపమున । దాపమొందింపుమురహానకాచితి
మి । యనవుడునతని దేహంబునబొంది । ఘనతరజ్వరరూపమునగొనికాల ।
మంగయకటరసియన్మండలేశ్వరుని । యంగనతనపతియనుమతంబునను ।
తానపుడురప్పించిజ్ఞానసంబంధి । కానాతిసాష్టాంగమైవిన్నవింప । నో
రెవ్వరేకలరారాజుమేని । యిరుజనాపగనెంతియువలయు । వలపటమూపా
లువామభాగంబు । బలహీనురాలమీపాలుమంత్రింపు । డంచునుభూతి
మంత్రించిచల్లుదును । సంచితంబుగమేనిసగమునబాసి । వామభాగమునన
జ్వరమిన్మతింప । నామునుల్మంత్రింపనగ్గలంబైన । నారోగముడుపవేశ్రీరు
ద్రమూర్తి । యీరుజమూన్పవేకారుణ్యపాత్ర । నాతెవులార్పవేనల్లనైనా
ర । యీతాపముడుపవేయాఢ్యచరిత్ర । నాగదచాపవేయోగీంద్రవంద్య ।
యీగహనజ్వరమెడలింపుతండ్రి । యనిపెకుటవిధులమహారవంబులియ । జ
నపతిప్రార్థింపజ్ఞానసంబంధి । క్రమ్మనభసితంబుగలయగజల్లి । మున్నూరు
దిగదుడ్పిముట్టినంతటను । పోరటపొంద్యేశుడుపాలుపారమున్న । పోర
డుపోయినవీపుపొరదుమానుటయు । భావింపబొంకమ్యోజావకపోవు! నా

పీవుఫొరడనియాడుమాటయును ! గూనిపాండ్యుండనుహీనత్వముడిగి !
తానొప్పెనంతసుందరపాండ్యుడనగ। రెట్టించిదాపటదొట్టినజ్వరము । చట్టి
ననుదుగుడుసతియునుదాను! భువిసమస్తాంగముల్ప్రాఁదంగ మ్రొక్కి । యువ
సరోచితసత్క్రియాదులొనర్ప । యింకనేమిటికటయేరికొండనిన। శంకర
మూర్తికిజైనులిట్లనిరి। జినమంత్రలేఖయుశివమంత్రలేఖ। యునునగ్నిలోవై
వనొగిగాలకున్న। వారిదిగెలుపనివారునుడువ్రుడు। ధారుణీశ్వరుఁజూచిదానద
ప్పెమి। పసిడితోనొకటుకకపల్లఁదూచుడును। పసిడియునెనుకయుప్రతివో
ల్పదగునె। పాలకావడితూనికరాలబూన్పుడును। పాలునురాలునుప్రతియె
తలంప। మలయజంబులువట్టిమ్రాకులుబూన్పు। మలయజంబులువట్టిమ్రాకు
లుసరియె । శివమంత్రలేఖయు జినమంత్రలేఖ ! తవిలి కూర్చిన నేమిత
త్తుల్యమగునె । యంచునుశివయను నక్షరద్వయము । పంచవర్ణా
ధ్యండుపత్రికవ్రాసి। మండలాధీశుండురెండులేఖలును। మండెడుపెనుపగు
మంటలోవేసి । కరమెత్తునంతనసురసురగమరి । పరవాదిజినమంత్రప
త్రంబుగాలె। హరమంత్రపత్రమయ్యగ్నిగన్న । సరసిజదళమట్లకరము
ప్పియున్న। జినమునుల్తలసచ్చియునుతోకసావ । కనిరిముమ్మాటికినరయ
గవలయు । శివమంత్రలేఖయుజినమంత్రలేఖ । తవిలికావేరిమధ్యంబునవేసి
యు। యేటపోయినపత్రమోటపత్రంబు। నేటికినెదురెక్కిసిదిఃజంబసిన ।
పిడికిటకోమట్బాడువగమరియు । బాడువుమాయనుక్రియబోవగరాదు ।
యూరకపోనీకుమోడినవారి। ధారుణిజనులెల్లతలలెత్తిచూడ। మెఱగాగా
ల్పించియిచ్చెటనినుప। కొఱ్ఱులదీయించుకువలయేశ్వరుడ। యనవుడునాగా
కయనిజినమునులు। జనపతియునుదారుజనుకొంచియంత । నాకులుకావే
రియందువైచుడున। చేకొనియదురెక్కిశివమంత్రలేఖ । వారిమంత్రంబా
కువరిదసేకలిసె । పూరించునేచమత్కారమంత్రములు। యంతనాపిళ్ళనై
నారుభూనాథు । సంతోషమలరారసద్భక్తుజేసి । పదనెనుమిదివేలమొద
లిజైనులను । పొదిగొనిపిలిపించిబారిబారిబట్టి । యచ్చరువందగులచ్చిరియా
రు । చెచ్చెరనటమున్నచేయించినట్టి । కాలియున్నయినుపశూలంబులందు
నొలిదీయించుచువ్రాలియిద్ధరణి । పరగగదిరునూరబరవుటవినవె । యు
రుభక్తియుక్తిమైయోరిజైనుండ॥

సిడుమూరునకథ.

వుడమినట్టులచెప్పబడియెవెండియును । నిడుమూరుడననొక్కనిఖిలేశ్వ

రుండు । దనమేలుభూమిచాదకుండకేహల్ల । జినమార్గవర్తులౌటనువిశే
షించి । మందునకైనభస్మత్రిపుండ్రాంగి । యెందులేకునికికియెట్లకోయను
చు । మదివిచారించుచునునుజేయుచుండంత । నాదవసరంబునమదనారిభక్తి ।
మానసుండగుశివజ్ఞానసంబంధి । నానప్పుడాపాండ్యభూనాథుధరణి । కే
తెంచివీరమహేశ్వరోద్యుక్తి । ధాతిగాఁబ్రభవించిపరవాదులైన । జినమా
ర్గవర్తునినుపక్రోత్రులను । కనలగదివియించెననుచునీవార్త । వినియటనిడుమా
రువిశ్వంభరేశు । డనఘుడుతనదేశమునవెన్నబడ్డ । జినపథాచార్యులజిన
మంత్రయుతుల । ననసేలవీకువారనకరాబనిచి । క్షితినవాంతరశాస్త్రమ
తనులుపన్ని । శ్రుతిబాహ్యులైచనుమతిహీనులార॥పశుకర్మునొకనరుప
రమేశుడనుచు । బశుపతినెరుగనిపశుజీవులార । పాసపరిశూన్యదుర్బోధ
లదగిలి । భసితంబలందనిపాతకులార ॥ యద్వైతకర్మమాయాకుయుక్త
లును । సద్విధిజెందనిచండాలులార । యజ్ఞానబోధలకాలయంబగుచు
విజ్ఞానరతిలేనివిద్వేషులార । యెట్టకోనాప్రజనింకకాలంబు । బట్టిదుర్బో
ధలపాలుచేసితిరి । యటుచూడుడాయిప్పుడభవుసద్భక్తు । డటుపిళ్ళనా
యనారనచాండ్యభూమి । సర్వప్రమాణదృష్టప్రత్యయముల । శర్వుడ
కర్తగాజనబ్రతిష్టించి । జినబుద్ధసమయంబులనుపెళ్ళుదుడిచి । మునులదీ
యుంచెనాయినుపక్రోత్రులను । కానకొలువుడుమాశ్రీనీలగళుని । కాని
నాడిందరగాలినకొర్ల । భువిదలక్రిందుగాదివియింతుననుచు । శివభక్తవ
ర్యుండుస్పష్టిక్వరుండు । నిశితఖడ్గాయుధాన్వితహస్తుడగుచు । పశువరిం
పుచుగొర్లపాలుసేయుచును । యంతలోశివభక్తులగుజినమునుల । సంతో
షచిత్తుడైటనగాచెగాదె । నిడుమూరుభూనాథునృదుభక్తిమహిమ । స
డిసన్నదెరుగవేగైనకష్టుండ॥

నమినందికథ.

మరియునునమినందిమాభక్తుడొకడు । వరలుచెల్లత్తిరువాలూరిలో
న । దిరిగియార్జించినేదెచ్చిభర్గునకు । పరుపడివేయుదీపములుముట్టించు ।
వ్రతతత్పరతబ్రతివర్తింపుచుండ । గుతగులైజైనులుగూడియియ్యార । భ
క్తుడొక్కడితనిబారగదోలు । యుక్తులెట్లనిపెక్కులూహించిచూచి । యు
ల్లపాడుగుడిసహస్రదీపంబు । వెల్లెడముట్టించునిదినిజవ్రతము । నీయూరని
తనికినెవ్వరునెయ్యి । బోయకుండినతానపోవెదుగాక । యంచునాలో
చించియతనికిఘృతము । నించుకయునుబోయనీకున్నవచ్చి । ప్రాణేశనె

య్యియుప్పాటనులేదు । ప్రాణముల్విడుతుదీపంబులారినను । యంచుబరి
చ్ఛేదియగుడునక్కెవు । డంచితప్రతిప్రత్యక్షమైనిల్చి । వరదసోమయ్యయ
ర్ఘ్యపణ్యాంబులందు । పరువడితొల్లిదీపములెత్తునట్లు । సజ్జనలీలమజ్జనబా
విలోని । యజ్జలంబులువోయనలరుదీపములు । కానకయన్యాయకారులై
యున్న । జైనులపసులునుసచ్చెదునేడ । యనిదేవదేవేశుడానతిచ్చుడును
వినిమహానందసంజనితాస్యుడగుచుకొలనిజలములుదెచ్చికోటిదీపములు । న
లరగముట్టించియాడుచున్నెడను। నరవంగనొక్క వెయ్యియులేకయుండ।న
రిమురిజనులెల్లహతమైనజూచి । యిదియేమిచోద్యమోయింతలోబసులు ।
మెదలవుకదలవుమృతిబొందెనల్ల । చాటిదేవరచేతబడసిదీపములు । కో
టానకోటియకొల్లలనినీరునను । ముట్టించినాడవేయిట్టిచోద్యంబు । పుట్టు
నెశివభక్తులెట్టివారుం(డొ।యిదినెయ్యివోయగనీకయుండినను , కటకటా
సాపించెగాకయత్తపసి । కాదెబిట్టకబిఱ్ఱుగాబసుల్సచ్చు । నాదీనదప్పేమి
పోదండుగాక । యనుచునేతెంచిసాష్టాంగులైమ్రొక్కి । వినుతింపుచుండ
నాఘనకృపామూర్తి । పశులప్రాణంబిచ్చిపరగజైనులకు । నొసగదేశివ
దీక్షయొారిజైనుండ ॥

సాంఖ్యతొండనికథ.

వెండియువినుసాంఖ్యతొండండుచోడ ।మండలంబునశాతమంగయ
న్పురిని ।బౌద్ధునికడుపునబ్రభవించిపరిప్ర।బుద్ధుడైబౌద్ధవిరుద్ధసమ్మతిని।తొ
లిమేనితనపుణ్యఫలమునజేసి । వలగొనిశివభక్తివాసననిగుడ । భక్తుండనై
ననుబ్రదుకంగనీను । భక్తుండకాకున్నబ్రదుకుతానేల । యామటబదిటలిం
గార్చకుండనేదు । నామంబువినగరాదేమికర్మంబొ । యిట్టిభవద్భక్తిహీ
నుకడుపునను । బుట్టింపదగునయ్యభూతేశ్వరుండ । మేలయానన్నింతయీ
శ్వరుకరుణ । మాలిపుట్టించితిమలధారియింట । నిండారుసద్భక్తినినుభజి
యింప । నొండుపాయములేదొాగినట్లుగాక । సిద్ధంబువేదవిరుద్ధంబులైన।
బౌద్ధచార్వాకదుష్టసమయములు । మూడునునిర్మూలముగజేయుదనుక ।
మూడురాలనువైతుముప్పొద్దునిన్ను । నిదినిజవ్రతముంచునిలబ్రవర్తింప ।
నదివెళ్లివిరిసిమూన్నాళ్ళువారంగ । గుడికేగరామినిగుదగుదమనుచు । గు
దువకమూన్నాళ్ళుగడిచినపిదప । నేరుడొంకినగుడికేగియులేకట । నేర
నేమిటికిరాలెన్నివైచినను । మిసిమింతుడవుగావున్నడదేవయేను । విసివితి
నివియేలవేయుదునునింక । నీయొకటిటియబాలుబోయనిపెద్ద ।రామెత్తికొ

సిపోయికోయనివైవ । శివలింగమంతలో జేతులుసాచి । యవుదలబడకుం
డనాగినవ్వుచును । మెచ్చితివగమునీకిచ్చితినడుగు । మిచ్ఛమెయ్యదియనని
లజ్జాగిమ్రొక్కి । హరియునుబ్రహ్మయునాదియంత్యంబు । పరికించికానని
యురులింగమూర్తి । వేనవేల్విధముల వేదంబులరసి । కానక వేదకేడుఘన
లింగమూర్తి । సకలసిద్ధాంతశాస్త్రపురాణయుక్తి । నికమిట్టిదనరానినిజ
లింగమూర్తి । సనకసనందనమునిముఖ్యవితతి । మనములుగడచినమహాలిం
గమూర్తి । శేషవాసుకిబహుజిహ్వావ్యక్తవినుతి । భాషలుగడచినపటులిం
గమూర్తి । కంటిమీశ్రీపాదకమలంబులేను । మంటిచాలదెనాకుమరియొం
డచేల । మల్లెమొగ్గలవ్రేయుమదనునివేడ । వెల్లిగాజూచినవేల్పవునీవు ।
రాలవైచినగరుణాలోకనమున । భావించితివిభక్తిపరునిగానన్ను । నన్యా
యమునసీకుసహితంబుసేయ । ధన్యత్వమిగిచోద్యముగాడెజీయ । స్తుతి
యునునిందయుహితమునహితము । మతిదలంచిననుసమానముల్గావె । భ
క్తవత్సలభక్తపరతంత్రభర్గ । ముక్తివల్లభదయామూర్తివిగాన । నిందిం
చినంబన్ననీగుణకీర్తి । జెందిమల్హణుడునుజేరరెనిన్ను । కావ్యనననుగటాక్ష
వ్రేక్షణమున । భావించియీరాయిపూవ్వురోయిగను । యలవడనీయుత్తమాం
గంబుదెసను । నెలమినుండగజేయుమెల్లగుళ్ళందు । ననుచునవ్వేదబాహ్య
పుమార్గములు । దునిమివైవజైనసాంఖ్యతోండదుజైన॥
మరియుకోవూరిబ్రహ్మయనాగనొక్క । కరకంఠుభక్తుడఖండిత
కీర్తి । జినమునులకుదనకునుదర్కమైన । జినసమయవాదమునసిగ్గువడి
యు । పటమహీజాతమచ్చటనున్నమరియు । నటుగాకదృష్టమివ్వటముగా
ల్పెదవో । పడనెదోచెప్పుమాభక్తుండవనిన । మడియింపగూడదేబడనెద
ననిన । మంత్రతంత్రములచేమర్రిగాల్చినకు । మంత్రకుయంత్రకుమాయాప
హారి । వసుధనీర్రైయున్నవటముపైనపుడ । భసితంబుజల్లియప్పటియట్లని
లిపి । వరలగగోవూరివసదులన్నియును । జెరపడేబ్రహ్మయ్యసిగ్గేదిజైన ।
మరియునువినుపొట్లచెరువనుపురిని । వరలగనేణ్బూరువసదులుగట్టి । వెల
యున్నిరువదివేల్జినమునులు । గొలువగజినకులగురుడొక్కరుండు । నా
బల్లహునకుముఖ్యాచార్యుడగుచు । దాబుద్ధిజెప్పుచుధరబ్రభోదింప । క్షితి
పతియైనయాసింగబల్లహుని । యతివసుగ్గలదేవియకలంకచిత్త । తానును
జేవరదాసయ్యవరద । మానూనసద్భక్తిమానసగాన । తమగురుస్వాము
లౌదాసిదేవునకు । రమణియాస్థితివిన్నపనుజేసిహితుల । బుచ్చుడునప్పుడ

ప్పోట్లచర్వునకు । నచ్చెరువందంగవచ్చునయ్యెడను । జినమునుల్పెకుఁతు
చ్చితములు సేయఁగనిమాకుచును లెక్కఁగొనకేగుదేర । నగ్గురుశ్రీచరణాం
బుజంబులకు । సుగ్గలదేవియుత్సుకలీలమ్రొక్కి । భామగురుప్రసాదామృ
తాంభోధి। లోముదంబారఁదేలుచు మునుంగుచును । వేగొకటావునవిడి
యుంపనతడు।మీరివచ్చుటయటమీదనెట్లగునో।యనివచ్చిజినమునుల్వనుపింప
రాజు। జినసమయుడుగానవనితకిట్లనియె। సతికొకగతియును పతికొకగ
తియు। నతివయేలోకంబు నంజైనగలదె। యెక్కడిగురువులుయేనాఁటిబు
ధులు। చకఁననువుమజైనులువిన్నవిపరీతమగునింకవేయును సేల। చపలా
క్షియనువుమీసాములవనిన। యధికకోపోద్రిక్తయైవీరిరాక। యధమజైను
లపెంపులడపనేగాదె। పురుషునకుసతికి తెరువొకటైన। గురుశిష్యులకు వేరె
తెరువులుగలవె। స్త్రీవివాహమునాడుచేసినబాస। నీవవిచారించికోవే
యు నేల। గడియుంచికోభార్యగలదేనియార్తు। విడువుమునన్నునేమృడుగా
నియొల్లి। కాదేనియోడింపు వేదశాస్త్రాది। వాదితర్కప్రతివాదంబులందు
నంచునుసుగ్గలదేవిమించిపల్కుడును। కుచ్చితులగుజైనకూళలందరును।పిలిపిం
చబల్లహుకొలువునవారి। వలపటనవరత్న కలితమైపరగు। సింహాసనాశీ
నుజేసియాజైనసంహారుడైనట్టి సద్గురుదేవు। దాసయ్యపాగమల్లాసియొ
త్తుచును। నాసుగ్గలవయుండె నాజినమునులు । మంత్రతంత్రానేకమా
యాదులనుగు। యంత్రమహేంద్ర జాలాదివిద్యలను।నద్వైతశూన్యమా
యావాదకర్మ। విద్వేషమునజైనవితతితర్కింప । వేదవేదాంతాదివాదసి
ద్ధాంత। వాదతర్కములసంపాదించిమించి। న్యాయవైశేషికాద్యఖిలవా
గ్ధిలప్త। ధీయుతోక్తులబెడఁగుతెరగులుసూపి ।నద్వితీయుడు రామనాథుడేక
ర్తసద్విధిసర్వమునశ్వేశ్వరుండు। శ్రుతియేకమేవరుద్రోయనితత్త్వగతిలిం
గమధ్యేజగత్సర్వమనియు । రతిలింగబాంహ్యాత్పరంనాస్తియనియు।సతత
మునిటుశ్రుతుల్వాఁడెడుగాన ।యీక్షింపనింతయునీశ్వరమయము । ధక్షత
గల్గైనాతర్కింపుడనిన ।నింకదర్కింపగనేదియంతయును । శంకరుడనియె
డుసచరాచరములు ।పలదుపోగుడికేగికొలిచెదమనగ ।గలడంతటనుకరకం
ఠుడుమరియు ।నంగజహరుడు చరాచరంబులకు। నంగమోజీవమోయా
త్మయోచవుమ ।యనినశ్రవణులారయాదిశ్రుశ్నకును। వినుడుత్తరంబనివెం
డియిట్లనియె ।నీరాష్ట్రముల కెల్లనీరాజుదకఁ ।ధారుణిమరిచెప్ప లేరను టె
ల్ల।నోలిసమస్తపిపీలికాదులును ।మాలబుబోయలుమహీపతియను టె।సర్వే

శుసుగుణవిచారితవృత్తి ।సర్వంబునందును సంకీర్ణపదమె ।యదిగాకవినుడీ
శ్వరాద్వైతమనుట।యిదియుసర్వాద్వైతమేయట్లుగాక- గుడికేగిమీకింక
గొలువనేలనిన ।వెడగుప్రశ్నకుమీరువినుడుత్తరంబు । సర్వగతంబైనచం
ద్రాతపమైన । సర్వశిలలునుండచంద్రకాంతంబు । స్రవియించునాకెంటి
సామరస్యమున । స్రవియించునేయున్నశైలములెల్ల । శిలలపైవెన్నెలక
లుగదేకలిమి । ఫలమేమియది ప్రాణపదనుగాదెట్లు । చంద్రికకొరకుత
చ్చంద్రకాంతంబు । చంద్రాశ్మముకొరకుచంద్రికయరయ ।సర్వగతుండ
గుశర్వులోపలను । సర్వంబునుండంగశరణునిమనసు । కరుగునేటికిసమ
కళగల్గుగాన । కరుగునేతక్కొననరులచిత్తములు ।నఖిలంబులింగమధ్యంబు
నలేద । యఖిలంబునుండియునందేమిఫలము । శరణునికొరకుశంకరుని
లీలయును । శరణునిహృదయంబుశంకరుకొరకు । మొదవుగ్రేవునుదన
యర్థియకాదలచు । మొదవునకటప్రాణపదముగ్రాకేవు । బ్రదుకుగా
వునరెంటిపరిణామమంద । మొదవుదాపనునెరుంగదుగ్రేవుగాని। మదిలిం
గభక్తసన్మథనంబునంద । బ్రదుకునెంతయుప్రాణపదముండునంత। స్వా
తివానగురియుజలములనెల్ల । నేతరిగనుగొనదీచినుకులకై । కానితెర్వాదు
నోరుగలచిప్పయొకటి । తానెల్లవానలదడియుచునుండు । నుభయసం
గతిజేసియుదయించురత్న । మభవునిశరణునియనువునసట్ల । కావునలిం
గభక్తస్నేహలీల । మీవశంబెయరుంగగావలులార । రమణమైనాడంబ
రముకాకలింగ । సమదనసుఖములజూడలేదింక । యంగమోజీవమోయా
త్మయోయనిన । వెంగలిప్రశ్నకువినుడుత్తరంబు।యంగంబుపూర్వకర్మాం
శశేషంబు । నంగంబుసుఖదుఃఖసంగతినెలవు। నంగంబుపుణ్యాపాపాలయుం
బట్టి। యంగంబుశివుడుగావదివోవనిండు । జీవుడుశివుడనిభావింతురేని। జీ
వుడుమలినుడుశివుడునిర్మలుడు । జీవుడుదుష్కర్మిశివుడునిష్కర్మి। జీవుడు
సకళుడుశివుడునిష్కళుడు । జీవుడుపశుమూర్తిశివుడుపశుపతి। జీవుడుము
క్తుండుశివుడుముక్తుండు । జీవుడుసభవుండుశివుడభవుండు । జీవుడనిత్యుం
డుశివుడునిత్యుండు। జీవుడశుద్ధుండుశివుడుశుద్ధుండు । జీవుడుమృతదుఃఖి
శివుడమృతుండు। జీవుడుసంసారిశివుడసంసారి । జీవుడుసందేహిశివుడసం
దేహి। కావునజీవుడుదేవుడుగాడు । పోవగనీడదిపోలువుగాదింక।నాత్మ
యుబరమాత్మయనరాదువినుడు । యాత్మదాబంచభూతాత్మకంబయ్యె।
నాత్మదాబంచేంద్రియాత్మకంబయ్యె। నాత్మదాదేహగుణాత్మకంబయ్యె।

నుండుగావునవాత్మయును గాడుశివుడ । ఖండితనూత్మ్నవికస్వరలీల। సకల
ముగపటనాటకసూత్రములను । ప్రకటించుచైతన్య భావంబుశివుడు। యం
దునణోరణీయ్యానజొచ్చి । సందులేకున్నట్టిశంభుడుశివుడు।నువ్వులలో
పలినూనియయట్ల । భావింపగాష్టంబుపావకునట్లపూనిపాషాణంబులోని
నుమట్ల। తానేత్రములలోనిదమూపమట్ల । నలవడబాలలోపలినేతియట్ల।
జలకుంభములలోనిచంద్రునియట్ల । తలపపూసలలోనిదారంబునట్ల । వెలు
గునద్దంబులోపలినీడయట్ల । ఘటపటాదులలోనిగగనంబునట్ల। పటికంపుశి
లలోనిభావంబునట్ల! వెలయబీజములోనివృక్షంబునట్ల। నలరుశబ్దంబులోప
లియర్థమట్ల। పర్వతంబులలోనిప్రతిశబ్దమట్ల। సర్వంబునందునుశర్వుండున
ట్ల। ముల్లుగుట్టతెరపియెల్లెడలేక। యెల్లచోదానయైయిట్లున్నవాడు।నీశుం
డుసకలలోకేశుండుగర్మ। నాశుండునాడురామేశుండెయనిన । యవునే
నిదాసయ్యాయఖిలంబునందు।శివునకుకలుగువిశేషంబులెవ్వి । శివుడునిత్యుం
డటయువియనిత్యములు । శివుడననిత్యుడోశివుడందులేడొ । శివుడు దైవంబ
టయువియు దైవములు। శివుడునదైవమోశివుడందులేడొ ।శివుడటేపశుపతి
యవిపశురాశి। శివుడునుపశువయోశివుడందులేడొ । యందొకటైనను
హరునిగుణంబు । చెందంగవలవదాయిందులోననిన। నన్యాయవాదులన
తగుజూచి। ధన్యుడుదేవరదాసియిట్లనియె । నూనియగాజేసినూలోనుదీ
ప॥మానువ్వులందుననలరునేచెవుమ। నువ్వులగల్గునేనూనియగుణము।నువ్వ
లలోపలనూనియలేదె। యూశునిగుణమేలసిన్నిటిబొందు। నీశుడుతానెట్టు
లిన్నిటనేడు । నువ్వులలోపల నూనియగలదు । నువ్వులుగలుగునేనూ
నియలోన । సర్వజ్ఞునందునసర్వంబునుండుసర్వజ్ఞుడుండునేసర్వంబునందు।
నీహేతువులకెల్లనిట్లుచూడుండు । నూహింపగాలేకయునుగలవిధము ।
మథనపక్వక్రియామానంబులందు । ప్రథితంబుగామీదపరముగన్పించు ।
కలుగంగవలెనన్నగలుగుజ్ఞానికిని । కలుగడజ్ఞానికివలెనన్ననైన। సర్వ
జ్ఞుడిట్లుండుసర్వంబు నందు । సర్వప్రమాణాది సంసిద్ధమిదియు ।
ననవుడుజినమునుల పహసింపుచును । మనము నదలపోసి మరియు
నిట్లనిరి। పెకుటెరుంగుటపెద్దమేలయ్యె। నికటమింతయుగూడనిటలాక్షు
డేని। కలుగునేమలమూత్రములువిడులావు। నిలమెట్టవచ్చునేయిదిజెప్పుము
ననకూడజైనులనెల్లకూశలజేసి। వౌడలువడునట్లుదాసియిట్లనియె। యెరు
గరేజైనులాచెన్నడుమీర। యెరుగనికార్యమేయిదిమీకుకొత్తె। మృడుడులేడ

నియెడుజడకర్మవాది। నడుతలమెట్టియేనడుతుమేప్రొద్దు । మనసిజహరు
డులేడనిపలుకు నధము। మనుజులనోళ్ళుమామరగడంబులకు । గింకిరిపడకు
డీబొంకనేనేగనింక నేమడిగినవనిట్లచెప్పెదము। భావింపనీరెండుటావులుద
కట। దేవదేవుడులేనిటావున్నదెట్లు। సకలంబుదానయైసకలంబునందు। ని
కముదాబొందనినేర్పరియతడు । సకలంబుబుట్టించిసకలంబునందు। నికము
దాబుట్టనినిర్గుణియతడు। సకలంబునడుపుచుసకలంబునందు । నికముదాన
డువనినిజవరియతడు। సకలంబుద్రుంగించిసకలంబునందు । నికముద్రుంగని
యుట్టినిత్యుండతండు। సకలముదనలోనసందులేకునికి । సకలముదుడిచెడు
జాణడతండు। సకలంబుదననిజాజ్ఞాప్రభావమున। ప్రకటించుసర్వజ్ఞభావ
కుడతడు। సకలంబులీలనిచ్ఛామాత్రనిలిపి। విక్రుతంబులార్చు వివేకియునతడ
కలిగియుంతటిలోనగలియునివాడు । కలడన్నవారికికలిగుండువాడు। తలపు
లమిగిలినతత్వంబువాడు । తలచినవారికిదన్నిచ్చువాడు । కొలదికిమీరినగు
ణములవాడు । కొలదియెరింగినకూడుండువాడు । వలపింపరానట్టివలతు
లవాడు । వినుమంతలోననవిహరించువాడు । దృష్టికిదాటినతేజంబువాడు
దృష్టించిచూచినతెలుపగువాడు । వాసనగడచినవర్తనవాడు । వాసన
మైగూడవర్తించువాడు । చవులకుమీరినసారంబువాడు । చవులబాసిన
దాబ్రసన్నుడౌవాడు । పలుకులగడచినబాసలవాడు । పలికినయట్లున్న
పైబడువాడు । భక్తవత్సలుడనబరగినవాడు । శక్తికీతుడైసడిసన్నవా
డు।యుక్తికిమీరినయుక్తులవాడు । వ్యక్తిసాక్షాల్లింగమైయున్నవాడు। కా
వునహాలింగదేవునిమహిమ । భావింపవలపమిప్రాప్తియకాదు । రామ
నాథుండుసర్వంబునునగుట । భూమినభక్తులబొందరుండుటయు। నప్రసి
ద్ధపుమాటలనవలదిపుడు । సుప్రసిద్ధముగదృష్టప్రత్యయంబు। చూపెదన
డుగుమీరోపెదరేని। యీపొట్లచెరువులోనెన్నగబడ్డ । వసదువేడ్మూరు
నుద్రవచ్చివైపింతు। పసులమిమ్మేమనిపరతునేననిన । యెన్నిమార్గంబులనీ
తనిజెరుప । కున్నగాదనిజైనులూహించిచూచి । దృష్టాంతమిప్పుడుదృష్ట
మాగాని। దుష్టోరగంబునదోడికింతమనుచు। వాసుకిమెచ్చకన్నాలునాలుక
లు। గోసెడుమనన్నట్టిఘోరసర్పంబు । కడవలోపలబెట్టికలడయ్యోయుందు!
మృడుసర్వగతుడనివాడిదెవదవనిన । కలడనుమానమేఘటములోపలను । క
లుగడేనియుసర్వగతుడైరామయ్య । యనుచునూతనపురాతనమహాభక్త
జనపాదపద్మసంస్మరణాత్ముడగుచు । నిర్భయుడైచేరినిలిచితద్గర్భ । గ

ర్భష్టమైయున్నదుర్భరోరగము। రోజుచుబొంగుచుమ్రోగుచులోన౯। దాజ
ప్పరింపుచుదౌడలడచుచును। నెడనెడగడవలెరాబడగడచుచును। గడవడిం
పుచుభుజంగమువిజృంభింప। రామనాథుండుసర్వగతుడవ్యయుడు। రామే
శుభక్తులీభూమినుత్తములు। పరముగొల్వనివారుపరమపాతకులు। నరులె
ల్లవింటిరేనాశపథంబు। నంచునాఘటముల౯హస్తంబుదోడిగి। పొంచున్న
సర్పంబుగుంచితివుచుడు। పటికంబులింగమైస్ఫుటకాంతిజేసి। చటులభాస్క
రకరపటలమంతయును। విటతటముగదిశాతటములుగప్ప। కుటిలాన్యసమ
యవిఘటనతదీయ। పటుతరకరతలఘటితమైవెలుగ। నటుగూడునరులుఖే
యునిజయవెట్ట।తటుకునజైనులుకుటిలతయడగి। ఘటితపాలస్థలకరకంజులు
గను।సుగ్గలదేవియాత్సుక్యంబుదనర। నగ్గురుదేవుడానగ్గింపుచుండ।బల్లహు
డాదిగానెల్లజైనులును। తల్లడంబందుచుధరజాగిమ్రొక్కిరి। యంతదేవరదా
సుమయ్యబల్లహుని। సంతోషమునలింగసహితుగాజేసి। యిటతర్కము
త్తరించుటజేసియుల్ల। పటికలింగంబునప్పట్టణంబునను। నుత్తరేశ్వరుడననా
గి(బ్రతిష్ఠించి। యుత్తరినాదాసుమయ్యనేణ్ణారు। వసదులుద్రవ్వించివై
చిజైనులకు। నొసగదేశివదీక్షయోరిజైనండు॥

హిరియనాచయ్యగారికథ.

మారుడిగనుపురిమరియొక్కభక్తు। ధారగహిరియనాచయ్యగారన
గ। పరులెఱుంగకయుండభక్తుడైయుండ। పరవాదిజైనులుప్రల్లదంబునను
నేలజూచినదామెమెలమినివెయ్యి। యేడునూర్వసదులకిదిపొడవనుచు। నొ
క్కశివాలయంబున్నద్రవ్వించి। చకరానచటిపూజారిగారింప। పరవాదిజై
నులబరపకయుంక। పరమునకారగింపగబెట్టరాదు। తప్పగుతడసిననిప్పరిన
నుచు। నప్పుడనాచిదేవయ్యదావెడలి। పదునాళ్ళలోననపం!డెండువేలు।
మదనారిసద్భక్తమండలిదాను। నెలమిదలిర్పవెన్న్యణ్ణారులింగ। ముల
బండ్లకెత్తించివలిపేగమునను। నడతెంచిచుట్టుమారుడిగిపైవిడిసి। బడుగు
బాపడుబట్టుపరదేశిమొదలు। తడయకజైనులుదక్కతక్కెరల్ల। వెడలుడో
యునిమెల్లనినగజాటించి। యుందులెరాడేరసులనబదముప్వ। రందరవారిం
చిహరభక్తులలర। తలపడితాకిజైనులగూడముట్టి। తలపట్లువట్టియుద్ధంబు
సేయుచును। తమకంబుమైతారతమతమశిరము। లమితకోపోద్రిక్తులైత
రిగికొని। మెలమినత్తలలుడాపలికరంబులను। వలచేతగరవాలములుఝళి
పించి। సొలగకత్యంతవిజృంభితులగుచు। నలరుచుదూగాడనలుగులువెలుగ।

గుని యుచు నాడుచు గోయని యార్వ। జినమునుల్భీతి మూర్ఛిల్లి వాపోవ। దును మాడి యాజినమునుల మోదుచును। కనికని శిరములు దునిమి వైచుచును। రూఢి హైయాడుచు బాడుచు వెయ్యి। యేడునూర్వసదులగూడ లెక్కించి। జినరూపముల తలల్చి (దుపలు చేసి। జినవసదుల మీది శిడములు నూకి। యొక్కొకక లింగంబు నొక్కొక్క వసది। నక్కజంబుగ నిల్పి యఖిలంబు నెరుగ। నారగదలలతో నట్టలు గూర్చి। ధారుణి వెలయలే తేరసులనగ। నాచిదేవయ్యాయనశ్వరమహిమ। నీచుట యెరుగవే నిన్నటివార్త! పాటివేల్పని మీరు పాటించు జినుని। చేసెరుంగ రెయొండు చప్పలేవింక। పరచుట చోద్యమే పశువుల మిమ్ము॥

సోమన్నగారికథ.

మఱియును నాహుళిగర యను పురిని। శూలిభక్తుండు దాసోమన్న యన(ది। కాలంబు జేయు లింగస్పర్శనంబు। నేమంబుగా గోరి ఘామి వర్తింప। గా మరి యొకనాడు కన్నులు నొవ్వ। గడుసంకటంబున గానగ రామి। గుడికి బో నేరక కుడువకయున్న। తో నొక్కరుడ తప్ప తత్పురి నెల్ల। జైనుల కానయ్యా సంహ్యా భావమున। కుడువకుండగ నేల గుడికడ కేము। దోడుకొని పోయెద మడరగ నిప్పుడు। యంచు జైనులు దోడికొంచు తత్కార్య। వంచకుల్సురహొన్న వసదికి నేగి। మ్రొక్కుము వీడె మీ ముక్కంటి యనిన। గ్రక్కున జినుతలగరములు వెట్టి। పుడికి లింగాకృతి వడుపున నున్న। తొడగి ముమ్మారు (వేల్మిడి మ్రొక్కి మ్రొక్కి। వలగొని సర్వాంగములును సంధిల్ల। నిలజాగి మ్రొక్కిన నింక లేజాలు। జినుడు ప్రసన్నుడై తనుగొల్వనిచ్చె। పని లేదు మా బుద్ధి విని యిట బ్రదుకు। మనవుడు సోమన్న యాగ్రహంబంది। జినునికి గినునికి చేతు లెత్తుదునె। చాపన్నలార సాక్షాల్లింగమూర్తి। జూపెదరండంచు లెవ పలికేగి। కన్నుల గట్టినకవణంబు వుచ్చి। మున్ను లేచుచు బల్మి గన్నులు దెరువ। నట మున్న జినరూపమట యిట బాసి। పటపటవగలుచు నిటయటవడగ। నిటలతటాన లెరాలకటచటిలాక్షు। డట జిన ప్రతిమ మధ్యంబున నిలిచె। ఖ్యాపితార్వా చేసరూపంబు దనర। గోపతివాహును దేవుదలిర్ప। సురహొన్న వసదిన సోమేశుడనగ। పరగ మా సోమన్న భక్తికి మెచ్చి। ముంజేతి కంకణంబునకద్దమేల। భంజింపబడు జినప్రతిమయ సాక్షి। యిల ప్రసిద్ధము నేడు నెరుగుదుగా డెహుళిగర లోపల నోరి జైమండ॥

వైజకవ్వకథ.

వెండిబరవళిగ వెలది వైజవ్వ । ఖండేందుధర పాదకమలాంతరంగ।
మగడాదిగా బురి మనుజులందరును। వగువ గజినమార్గవంతులై నడువ। నా
తిమగం డొక్కనాడు జైనులకు। ప్రీతితో బర్వంబు బెట్టు నయ్యెడను । దరళా
క్షి బదపదార్థములు సేయించి। వరుడు జైనుల బిలువంగ బోయినను। దరుణి
యొనప్పదార్థములు వీక్షించి। సూరమూర్తినొక జైనరుగు జేడయ్యె। పరికింప
దాజేయు పాయసాన్నములు। పరమేశ యితరుల పాలయ్యెననుచు। కడుగ
డుదుఃఖాగ్ని గ్రాగుచునున్న। మెడదపోవేషి మైన్నృడుడయే తేర । వడతి
యొకడు భయంపడియప్పుడులికె। వడివడి సంతోషపడి చక్కజాగ। బడిపలు
మరు మ్రొక్కబడి పాదధూళి బడి పొరలుచును పైబడి వైజకవ్వ యాదిదేవుని
మూర్తియగు తపోరాజు। పాదంబులు గడిగి ప్రాసించి మ్రొక్కి । సముచిత
సత్కారసంపద దనిపి। యమలిన దేహు సుఖాసీను జేసి। పదపదార్థంబులు
బక్వాన్నములును। కదళీదళంబిడి కన్నుదనియగ । వడ్డింపదపసి మైవడి నార
గింప। సద్దులు సేయుచు జప్పరించంగ । సంతోషమున గుహ్వజను డెంచె జై
ను। లంత కాంతకమూర్తి నల్లంతెగాంచి, యంతనము గుడికి పోనధిపుడేతెం
చు। నంత దపస్వియు నట్లదృశ్యముగ। వా సోసి వైజి తాపసి మొందణంగె, గా
సి పడక చూపుతుషణుల చేత । కన్నంతటను జూడగాదను దపసి । కెన్నెడద
లుగ గ్గైనిటు గుడ్వబెట్ట । గూడు నేతనయిల్లు పాడుచేసితివి । మేడదాచితి
చెప్పుబూడిదె గొట్టి । మగని యాజ్ఞకుమీరదగు నెయిక్లేమి । తగులమో
కాకయత్తపసికి నీకు । సమ్మతంబగు నేసిచ రుమని యతివ । సమ్మోటగొని
చాటుచాటున వైవ । నతివయు లెక్కసేయక శివుదలప । పతి వేఁయు వేఁ
ళ్లెల్ల సతిమీద బడక । పిట్టారగింపడ జెట్ట శంభుండు । పిట్టవ్వకై రాచ వెట్టికి
బోయి । సోలు చువాఁలుచు వేలగింపుచును । నాలంబు సేయుడు గోలలవా
చు । నలుకమైవడుగ పొమ్మని వేఁయు వేఁట్లు । కల చూచోడని యోగము
దాకునట్లు। వసదులునిండగ వాడల నడుమ। మసలిన తమ జైన పసులను దాక
త్రెళ్లు నుగట్టి ముచ్చట్లు నుజుట్టి। వ్రేట్లతో డనతమవీపు త్రోళ్ళగయ। నులికులికి
వీగి పీపు బువిర్చికొనుచు। కెలకులరయుచు జేతులు నొగ్గికొనుచు । నురికి కురికి
పడి యబ్బురమిదియనుచు। వెరపీకులందుచు విభ్రాంతులగుచు। హాయనిజ
డియుచు పరితపింపుచును। వాయెత్తి యేడ్చుచు వసదు లెక్కుచును। నందుం
డి యూఁగుచు నైద వెట్టుచును । సంగుల కేగుచు గ్రింద సొచ్చుచును। చెరువుల

మునుగుచు జెట్లవ్రాకుచును। పరచునొండొరుమరుపుసొచ్చుచును। వ్రేళ్లుకుసు
లుకుచువిహ్వలులగుచు। త్రేట్లంటిచూచుచుతమకర్మమనుచు। జినువెన్కడాగు
చుజిక్కితిమనుచు। కనుకనిచనుచు నెక్కడజొత్తుమనుచు। వచ్చెజావనుచు దైవ
మెరుంగుననుచు। నొచ్చితిమనుచును వెచ్చనార్చుచును। తలలుగుండులతో డదా
కించుకొనుచు। నిలబడిపొరలుచు నెట్లకోయనుచు। తొరగెడిమేని నెత్తురులంటి
యుంటి। బొరిబొరిజూచుచుజొక్కితిమనుచు। జొరచోటులేదంచుసొమ్మసిల్లి
చును। హరుకృత్యమా కాక యనుచునిబ్బంగి। సంతాపమున వ్రేల్లజైనులవా
రల। నంతలోనొకబుద్ధిమంతుడీక్షించి। చాటుననొకవ్రేటుసతి వ్రేయజాటి।
చాటుననీ జైనకోటి డాకెడిని। యక్కజంబుగ మునినాంతులువోలె। నొక్కొక్క వ్రే
టువేయుముఖముల్గాగ। శ్రీచంద్రమునివోయి చక్కువపాలయ్యె। యాచార్య
మునివోయి యుగడికెబడియె। వరచంద్రమునివోయి వసదెక్కయురికె। నరహం
తమునివోయి యడవులగలిసె। క్షపణేంద్రముని ప్రాణముపతాపమందె। విపు
లేంద్రమునివీపువిక్కనవిరిగె। రాజేంద్రమునిబిట్టు ప్రాణంబువిడిచె। సీజిన
కులగురుడింతలోబాలిసె। నంతయుగూడనొకింతనైమెమడసె। కంతుసం
హరుచైదిగానోపుననుచు। నతివకడ్డముసొచ్చి యతనివారింప। నతగుల పైబ
డునవ్వేటులుడిగి। భార్యసద్భక్తి తాత్పర్యరాలగుట। యార్యేతరుడెరింగి
యుల్లైరుగనటు। లన్నంబువెట్టితిదన్నన్నమున్న। దన్నెరుంకయుండదపసి
కొకటనికి। యటుగాక నీక్షించితందరనిప్పు। డిటమునీంద్రులకెల్ల నెగ్గుచేసితి
వి। ముదిగొరగలమంత్రములు మంత్రములును। మదిమదినిన్నేలబ్రదుకంగని
చ్చు। వెరతుము తమయిల్లు వెడలుపీవనుచు। నరిమురిదోరియుడునవ్వైజకవ్వ।
చనుదెంచిచనుదెంచి జైనాలయంబు। గనిశివాలయమిదిగానోపుననుచు। వని
తమున్నిలువెలువడమిగా జేసి। కనివసదియును గుడియును నెరుంగమిని। ము
క్కంటిశరణంచు మ్రొడ్డుగేలమర। ముకుచువసదియమ్మద్దిమగడియు
నటుజిన ప్రతిరూపప్పుడ వ్రస్సి। నటయితవడగనందభ్యంతరమున। నదయిం
చెనద్భుతాస్పదలింగమూర్తి। ముదితసమ్మదితసమ్మదలీలదనర। పురుషుడు
శివభక్తివిరహితుడేని। పురుషునిమీరుటతరుణికిపథము। దుర్గతిబొందదెం
దును పతిబాసిభర్తనిగొనియాడుపడతికిసట్లు। చనగనాలాయనీయను మునిభా
ర్యయనసూయయుబురుషుడునభర్తుడైన। బాసిశంభునిగొల్చిబడసెనుగాదె
భాసురంబగు మోక్షపదము వేండియును। నిలయెల్లనెరుగగదిలకవ్వనాక। వె
లదియీశ్వరభక్తివిముఖుడైనట్టి। మగనిబాయుడువాడు దెగనున్నయెడను।

మొగిదిశివాలయంబింతిచొచ్చుడును। వెనుకొనియేతెంచిపెనిమిటిశివుని। వె
నుకదాగిననాతిగినియుచుగొంగు। వట్టితీవపురుషభావమైయుండె। నెట్టణశి
వభక్తిశిష్టగాజేసి। యనుచుజెప్పగవిందుమాద్యోక్తులందు।కనుగొనబడిమె
నీకాంతసద్భక్తి।యనియసంఖ్యాతభక్తావలివొగడ। జననికాయంబుఖేయని
జెయవెట్టి। నాజినమునులెల్లనాశ్చర్యమంది।వైజకవ్వకుమ్రొక్కి-వడిబ్రస్తుతిం
పవైజవ్వభావోద్భవంబొటజేసి। వైజనాథుండనవసుధలోవెలయు। ధాత్రిజి
ల్లులెఱుగవేబరవళ్లగందు। వైజకవ్వనుహిమరొజైనకూళ। చన్నసద్భ
క్తులశౌర్యాతిశయము। లెన్ననంతంబులిన్నియునేల। నాటిలింగమునే
డునవిసెనేచెపురు। నాటిభక్తిచుహిమనవిసెనేనేడు। చిటిపొటిసమయం
బులిటువంటివడప। నటపెద్దలేలనేమైనజాలుదము। గబ్బునజైనమార్గమె
యాదియనుచు। యిబ్బందిజినమునులీయబ్బలూర। మెట్టిమాతోప్రతిఘ
ట్టించియాడ। నెట్టణవాదంబునిల్చిగెల్చినను। నటఃపోవదింకప్రత్యక్షప్రమా
ణ। మిటుచూపుమాయనియటుముదలింప। హిరియవసదినాగబురినెన్న
బడ్డ। యరుజినాలయమినుడుదయమానంత। లోననగోడలతోడనగూలి
తానవ్భుమీవేల్పుతలయునుబగిలి। నేలపాలమ్యెనేనియుసీశుబంట। జాలు
బోయిదియదృష్టముచూడుడనుచు। వచ్చినంతటిలోనవసదియుగూడ।
వ్రచ్చివందరలాడువడుపునద్రెళ్ళె। జినురూపమంతదుత్తునియలైపడియె।
జినులజైనులునునాశ్చరంబునొంద। నిలువదప్పరిగూలునేడునువసది। యి
లమెల్లనెఱుగరేయిన్నియునేల। ముదిలంజపడుపట్లముందటికథలు। పద
రిచూపుగలేనిపందనేనేగు। వరకీర్తిమొరటదవంకయ్యగారి। వరవుడబిరు
సనవచ్చునేనాకు। యిప్పుడశిరమిచ్చియిప్పుడమగుడ। యొప్పనేపడయుగ
నోరిజైనుండ। యిప్పుడుశిరమిచ్చియేడుదినంబు। లిప్పురవీధులనెల్ల
నుమెరసి। తలవడయుదుధరాస్థలియెల్లనెఱుగ। తలతలచూడనుకలదు
శాశక్తి। యటమీదగల్యాణకటకంబునందు। నటయిటచుందునకైనలేకుం
డ। వసదులన్నియువ్రచ్చివందరలాడి। వెసజినప్రతిమలవిసమాల్తునిదియ।
బాసమిమ్మిరుగాలిపసులనింకొండు। జేశిననింకొండుసిద్ధియుగలదె। య
నవుడునట్లకాకనియొకరొడెసను। జినసమయస్థులుజేరిచూడంగ। బసవ
డుసహితంబుభక్తనికాయ। మెసకంబుతోగొలువిచ్చికూర్చుండ। నాబి
జ్జలుడుతంత్రమప్పురాంతరము। నాబాలవృద్ధాములంతంతజూడ। నచ్చె
రువందనేకాంతరామయ్య। కచ్చించికొనియంకకాడునుబోలె। దరహాస

కాంతివర్తిమునఁదొల్కాడ । నరుదొందభక్తగణాళికిమ్రొక్కి । యార్చి
బొబ్బిడిపొంగియలుగుకంఠమున । జేర్చిక్రుమ్మడియొక్కచేతసంధించి ।
యాసురంబుగనల్లునప్పుతట్టకును । బాసిశిరముకేలబావుబాపనగ । బసవ
డుకీర్తింపభక్తసమూహ । మసమానలీలఁగోయనిపొంగియార్వ । త్స్మాతలే
శుడుశిరఃకంపపూర్వముగ । చేతులురెండునుశిరమునఁదాల్ప । వారకజయ
జయధ్వనులుఘూర్ణిల్ల । పౌరజనములువిభ్రాంతులైచూడ । నవికలపవి
ధవాద్యధ్వనుల్చెలఁగ । వివిధనాటకమహోత్సవముబొల్చార । వలచేతనలు
గుడాపలిచేతశిరము । దులుకాడవీధివీధులమెరయుచును । గతులువెట్టఁగదా
శిగతులకాడుచును । క్షితిగతారముమీదఁజేరినిల్చుచును । శరణార్థిసేయుచు
జయవెట్టుడనుచు । బిరిగొనియార్చుచుఁబెడబొబ్బలిడుచు । నిప్పాటఁగలయం
గనేడుదినంబు । లప్పురిమెరసియేకాంతరామయ్య । వచ్చియప్పటిగుడివాకి
టనిలచి । వచ్చెనాబాసశ్రవణులారయనుచు । నేకాంగవీరుడలోకానుసారు ।
డేకాంతరాముడప్రాకృతకర్మి । చక్కనశిరమట్టసంధింపదడవ । యొకింత
యొకదెసకోరవోయుండె । హరుడువేల్పగుటయేకాంతరామయ్య । శిరము
లోకులకెల్లఁగురియన్నయట్లు । ఏకాంతరామయ్యశ్రీకరమహిమ । లో
కాంతమయ్యెద్రి లోకంబులందు । ప్రత్యక్షమీతఁడేపరమేశుఁడనుచు । నత్య
ద్భుతాక్రాంతులైజనుల్వొగడ । కడుదురాత్ములజూడగాదనితమకు । పె
డమొగంబిడెననిభీతిల్లునట్లు । జనపాలకునిచేతజయపత్రమిచ్చి । జినసమ
యులువచ్చిశివభక్తవితతి । ముందటిదెసజాగిమ్రొక్కఁగబడిన । యందరి
మొగములయందచ్చులొత్తి । యారిచిపెడబొబ్బలందందనిడుచు । వీరమ
హేశ్వరవితతియుప్పొంగి । వెనుకొనినసదులువిరుగగొట్టుచును । జినప్రతిమ
లతలల్చిదిమివైచుచును । నసమానలీలఁగళ్యాణంబునందు । వసదియుజిను
డనువార్తలేకుండ । కసిమసంగియుజంపిగాసివెట్టుచును । వసుధలోజినుల
నువారినందరిని । నేలపాలుగజేసినిఖిలంబునెరుగ । కాలకంఠుభక్తగణస
మూహంబు । యనుపమశౌర్యునేకాంతరామయ్య । ననురాగలీలమైగొని
యాడుచుండ । ననయంబుబసవడుదనసంగమేశు । డనిభక్తిగొల్వనేకాంత
రామయ్య । వరకీర్తిమైయిట్లువర్తింపుచుండె । ధరలసద్భక్తివిస్ఫురణమై
మరియు । ప్రథితుడీయేకాంతరామయ్యదివ్య । కథవిన్నవ్రాసినగారవించి
నను । జలహాలహాలవహ్నిశస్త్రాస్త్రబాధ । నలినాగమృగరోగములభ
యంబణగు । విపులదృష్టాదృష్టవివిధసౌఖ్యములు । నపవర్గములుగల్గుహ

రుక్పపజేసి॥

షోడ్డలదేవుకథ.

ధీరుడుషోడ్డలదేవుబాచయ్యగారునావెండియుగరకంఠమూర్తి। నిర్గతేం
ద్రియవైరివర్గదుర్గుణుడుభర్గనిరర్గళాంతర్గతధ్యానియుగాశ్రితభక్తగణాగ్ర
గణ్యుండు। నిగ్రహానుగ్రహోద్దాదగ్రశౌర్యుండు। కష్టజనాశ్లిష్టదుష్టజనారి। శిష్ట
జనానందపుష్టిపాలకుడు। దుర్భావరహితుడగర్భసంభవుడు। నిర్భరాశ్రయు
డపునర్భవశాలి। శాంతుండుదాంతుండుసదమలభక్తి। కాంతుండునిర్జితా
వాంతరసమయు। పరదైవపర్వతప్రథితదంభోళి। పరదైవసందోహతరుకు
ఠారంబు। పరదైవశుండాలపంచాననుండు। పరదైవవార్ధిశుంభత్కుంభజుండు।
త్రినయనునతులితోద్రిక్తశౌర్యంబు। చనునందికేశ్వరుసర్వజ్ఞతయును। భృం
గినాధునియేకలింగనిష్టయును। భంగిగానవీరభద్రురౌద్రంబు। భృగుదధీచ్యా
దులపృధుశాపశక్తి। తగుగౌతమాదులతర్కప్రయుక్తి। గురునాధుడిన్నియుగూ
డబాచాంకు। వగదివ్యమూర్తిగావిరచించెనొక్కొ। కానినాడిటువంటికలియు
గరుద్రు। మానితపృధుదివ్యమహిమయెట్లొనరు। ననుచులోకంబులత్యర్థగీర్తిం
ప। నను రాగలీలనూనినభక్తియుక్తి। సిద్ధాంతములశ్రుతిస్మృతిమూలములను।
బద్ధవేదాంతసంపాదితోక్తులను। న్యాయవైశేషికాద్యఖిలశాస్త్రముల। నాయ
తబహుపురాణాగమార్థముల। సహజానుమానాదిసర్వప్రమాణ। బహుతర్క
వాదజల్పవితండములను। వెలయనుత్పత్తిస్థితిలయకారణుడు। నలరునిత్యానం
దుడంబికాధవుడు। పశుపతితాగర్తపలువేల్పులెల్ల। పశువులేయనిప్రతిపాదన
చేసి। జినసమయస్థులశిరములుదునిమి। ఘనువిష్ణుసమయులముక్కులుగోసి
యద్వైతులనహతాహతముగదోలి। విద్వేషవాదులవిటతటమార్చి। చార్వా
కవాదులగర్వంబడంచి। సర్వేశుభక్తియేనుర్విసిష్టించి। దిట్టయాషోడ్డలదేవు
బాచయ్య। యిట్టిసద్భక్తిమహిష్ఠుడైనడువ। యెడనెడసౌరాష్ట్రమేగియేటే
ట। కడునర్థితోడజాగరముచెల్లించు। దినమేగుదెంచుదుదివుటసౌరాష్ట్రమున
జాగరముసేయజనియెదననుచు। బిజ్జలునకువినుపింపగనతడు। కజ్జమెంతే
సియుగలదుపోరాదు। కొట్టరువునబళ్ళుగొలువగవలయు। నిట్టెలచెల్లునీకిరు
దెసకొలువు। బాలెంతలంజియపడుపట్లరాచ। యూళిగంబునుభక్తియును
గూర్చినడువ। సౌరాష్ట్రమునకీవుచనముకాదేని। సౌరాష్ట్రనాధుడుచనుదే
రనిమ్ము। శివరాత్రిగివరాత్రిసేయుటమాను। తవిలియూయుళిగంబుదప్పింప
రాదు। యనుచునప్పరవాదులనుమతంబునను। జినపతివారించుదునుపోకనిలి

చి। ముదలించి పలుకుడు మూర్ఖుడైపోక। యదియు కష్టముగా దేయతడన్నయ
ట్లు। వచ్చునిచ్చటికొండెవరదుడు నాకు। నచ్చటికేగునట్లయ్యెడునొండె। డీనద
ప్పినదేమి నానిజవ్రతము। తానెట్లు శివునకు దప్పింపవచ్చు। ననునిశ్చింతాత్ము
డైయున్నయెడను। ఘనుడు సోమేశుడా దినము తొల్నాడు। మడపు లేఖయు
నందిపడగయు గొనుచు। పడిహారిక్రియ పట్టపగలయే తెంచి। కొట్టరువునబ
ళ్ళుగొలిపించుచుండ। నట్టిచో బాచయ్యకాతడిట్లనియె। సౌరాష్ట్రనాథుండు
చనుదెంచుచుండె। భోరున ముందటబుత్తెంచె నన్ను। శంకరు నానతిచదువుకో
లేఖ। యింకిటు ప్రాటకు నేగుదెంచెదును। నాసక్తిమైయింకననిశంబు మీని।
వాసంబుననయుండ వలయు గావునను। నీపెద్ద గాదియ లోపలికొలుచు।
వేపోవబనుపుము వెడలి సోమేశు। డచ్చోట ప్రత్యక్ష మయ్యెడు ననుచు।
నచ్చుగా జెప్పుచు నతడదృశ్యముగ। చనుదెంచు నిచటికి సౌరాష్ట్రనాథు। డసు
మానముడుగుడీ యది యెట్టులనిన। వచ్చెనేము నున్న రావణుని మన్నించి। య
చ్చోనజీక్క గాకని పల్కవలదు। భక్తుడేయతడు తపఃఫలోన్నతిని। శక్తిసం
తుడు గాక చర్చించి చూడ। భక్తుల చేపట్టు వడుగాక శివుడు। భక్తిహీనులకే
లపట్టిచ్చు శివుడు। విలసితసద్భక్తి లలి మెచ్చి కాడె। యెలమి గుడ్డవ్వకు నెదురు
గావచ్చి। కదలకక్కడజిక్కగాడె సోమేశు। డడియేల నావిందెగను పురంబు
నను। గావున జూడంగ గందుమి ప్పురిని। దేవుని రాకకు దృష్టమిచ్చటికి। పడి
హారిభావనబర తెంచె నతడు। యదరసౌరాష్ట్రనాయకుడు గానోపు। సకళ
నిష్కళరూపసన్నుతశక్తి। నికమెట్టిఫణిహారులకునున్నదెట్టు। వచ్చెనిట్లాన
తియిచ్చెనెంతయును। నచ్చెరువుగ యెల్లయరుదెంచుచుండె। యిటయదృ
శ్యుండయ్యె నీశుండ యనుచు। కటకంబు నరులు విఖ్యాతి సేయంగ। తవిలిసమ్మ
దసముద్భవవారి గ్రమ్మ। శివుని యానతి లేఖ శిరమున దాల్చి। పురుషడ్డుశుభ
ముగా విరచింపబంపి। కరమనురక్తి బాచరుసు వేడినను। బసవయ్యమొదలు
గాభక్తులు దాను। వసమయాడ్క్షోలగంబై యున్నయెడను। వింత చెన్నానంద
విభ్రమంబెసగ। నంతంత బాడంగ నంతంత నాడ। నదె వచ్చె వచ్చె వియన్మం
డలమున। నిదె వచ్చె వచ్చె సోమేశుండనంగ। నీరథు లేచుఘూర్ణిల్లనభాతి।
సారగంభీర వాద్యారవంబెసగ। భోరున మ్రోయుచప్పుడు వినబడగ। సౌ
రాష్ట్రనాథుడాశ్చర్యంగబెలర్ప। తివిరికొట్టరువు గాదియ వ్రచ్చికొనుచు। భు
వి బ్రతిష్టంబయ్యె నవనికంపింప। సిద్ధరామయ్య దా శ్రీగిరి కేగి। శుద్ధాత్ము మల్లి
కార్జునుని ప్రార్థించి। కొనుచు నా సొన్నలిగెను పురంబునకు। కననిట్లు

ప్పింపగా నేరడయ్యె । యిప్పుడిచ్చటనుండియీబాచలేండె । రప్పించికొని
మెజీరగసోమనాథు। నిట్టిభక్తుడుగల్గునేయనిభక్తి । లిట్టలంబుగనుతియిం
పుచునుండ। నచ్చెరువందుచునాబిజ్జలుండు ।వచ్చిసాష్టాంగుడైవడి బ్రణమి
ల్లి। సకలనియోగంబుజయవెట్టబసవ। డకలంకలీలబాచయ్యనంకింప। వలివే
గమునగాదియలువడదోసి। నెలకట్టుగట్టించినిమిషమాత్రమున। నవరత్న
ఖచితసువర్ణాలయంబు। విరచించికోటగోపురములెత్తించి । ప్రవిమలో
ద్యద్భక్తిబాచిరాజయ్య। శివరాత్రినియమంబుచెల్లించె.ంత । నలిగొట్టరు
వ సోమనాథుడనంగ। వెలసెలోకాపలివినుతింపుచుండ। తెల్లగాషొడ్డలదే
వుబాచయ్య। నల్లిలసద్భక్తికెల్లమైపరగ । లలినన్యశైవకోలాహలమహి
మ। కిలబిజ్జలుండుసహింపకమరియు ।కుమతియైయప్పురిసమయులుదాను.
రమణప్రతాపనారాయణపురిని। గోవిందప్రతిమసద్భావంబెలర్ప। గావిం
చియొకగుడికట్టించిమంచి। దినమునసతనిబ్రతిష్ఠగావించి । యనురాగలీల
మైనంతగొల్వచ్చి। యున్నెడనిఖిలనియోగంబుగొలువ । నన్నరేంద్రుండు
తానందరిజూచి। బాచిరాజిదియేమిభక్తుండనసియె । యేచిరోయియీకార్య
మెరగడోమెనిగి। తాలేకరసేయుడోతనకొలువెల్ల । డోలీలనిట్టియొడ్డోల
గంబునకు। చనుదేరకుండుటేమనియాగ్రహింప । మనుజేశునకుబసవనమం
త్రియనిరొ। తవిలినీయుడేగంబుదప్పించెనేని । బవరంబుముట్టినబారెనేని
యును। తప్పనిదండింపదగవగుగాక। యిప్పరశైవంబులిండ్లకునతని। యేల
రావనవచ్చునేపతివీవు। జోళవాళికకాకవేళవాళికిని। వత్తురేయన్యదైవంబు
లయిండ్లం। చొత్తురేభక్తులుచూతురేవింద్రా । లింగైకనిష్ఠావిలీనుండుభృంగి
యంగజారాతికియతివమైనట్టి।యర్ధనారికిమొక్కకభవునిదక్షి । ణార్ధంబ
యేర్పరచటుమొక్కకనినని। యిటవేయనేలమహేశ్వరవితతి। చిటిపొటివే
ల్పులజేరికిగొంద్రె। వినవెఘంటాకర్ణుడనుప్రమథుండు। మునుపరశబ్దం
బువినసినేనుంబు। గానఘంటలుఘణఘణయనిమ్రోగియు। వీనులనొకకనవే
లుధరించి । లోకంబునందుఘంటాకర్ణుడనగ । ప్రాకటంబుగచెప్పబ
డియెవెండియును.॥

✽యరియమనాగకథ✽

నదియెట్టులెరుగవేయరియమనాగ। మొదలనర్వద్దడిమాపురమున
న్న। వెలయమహేంద్రమంగళయనుపురిని । నెలకొన్నసద్భక్తినిష్ఠపెమ్మా
వను। తనయొద్దవేరొకదైవంబుపేరు। గొనివారితలలెగదునుముదుననుచు।

నున్నెడనింటికినొక్క-బ్రాహ్మణుడు। సన్నుతిరుద్రంబుజదువుచువచ్చి । భి
క్షంబువేడుడుప్రీతిమైఁ దాన, భిక్షంబుగొనివచ్చి పెట్టంగనురివి । యందులో
నొకమెదుకవనిపైఁబడ్డ। సందడింపుచునన్యశబ్దంబుబలుక । కట్టుగ్రమున
జేతిచట్టువంబునను। గిట్టియాభూసురుపొట్టప్రచ్చుడును । నక్కటికములే
కయారియమనాగ । నొక్క-భక్తుడుచంపెనొక్క-విద్వాంసు। ధరబ్రాహ్మ
ణాన హంతవ్య యనంగ । బరగు నా వేదోక్తి పరపర జేసి ।
స్వాధ్యాయపరుడగుసద్బ్రాహ్మణుండు।వధ్యుడేయూరకవధియింపదగునె
యడిగెభిక్షంబుపెట్టెడిదినికాఁజెని। గడెపెడిదింతియెకాకచంపుదురె। యను
చుభూసురులాగ్రహంబునఁగూడి। జననాథునకునంతవినుపింపదడవ। యప్ప
డుపిలిపించియారియమరాజ। తప్పేమిచేసెనుచెప్పుమావిప్రు। నేలచంపితినీతి
యేయింతబుద్ధి। మాలుదురేభక్తిమదిగలఫలము । చెప్పకాచెదనేమిసేసె
నాతండు। చెప్ప వేనియుసరిచేసెదమిట్లు। చెల్లునేయనవ్రడుజిరునవ్వునవ్వి।
చొల్లునారుడుమాటలెల్లనేమిటికి। చంపిననెల్లైనఁజంపినవిధము । చంపగ
దగుతప్పుశంభుడయెరుగు। కావజంపగగర్తదేవుడేకాక । కావజంపగమీ
రుకర్తలేయనుడు। భక్తకీటకంబుతోశివభక్తిపరుని। భువిసరిసేయకయావినీ
తియనక। ధరణీశ్వరుండుమదగ్రస్తుడగుచు । సరిసేయబంచుడుసరియమను
గుడి। వచ్చుచునొకశివావాసంబులోన। చొచ్చిచేతాళంబులిచ్చుచున్నట్టి।ప
రమపాతకుడగుబలుద్రోహితోడ। సరిసేయదగునయ్యపరమాత్మయనుడు।
నరియారురాజులింగైకనిష్ఠకును। పరమనిర్మలభక్తిభాతకిమెచ్చి। పరదైవనా
మదుర్భాషణునితోడసరిసేయవచ్చునేశరణుఁడనుచు । నత్క్షణమాత్రనె
య్యాంబుతోదనదు।వక్షంబుజెరచియావరలింగమూర్తి।చూరునారుమనుడు
నాయారియమరాజు।కరమర్ధితోలింగగర్భంబునొచ్చె। నత్తరినదిపోయెనదిపో
యెననుచు।నత్తలవరులేగునంతకుమున్న । వెలుపలమూరెడుమొలగచ్చతో
డ।వెలయులింగంబులోపలప్రవేశించె।భంగిగామాశివభక్తులెవ్వేడల । వెం
గళివేల్పులపినగనొల్లమికి।యరియమగట్టినయయ్యాంబరంబు। కరిగాడెనేడు
నుగానవచ్చెడిని॥

వీరశంకరునికథ.

వీరశంకరుడనవెండియునొక్క-। మారారిభక్తునిచారిత్రవినుము। క
లనైనబగసమయుల దైవములను। తలచనుముట్టడువలుకమతోడ। నదియెనే
మముగసమ్మదలీలనడువ। నదియొక్క-నాడుస్వప్నావస్థయందు। నంటితినో

కచొద్ధునసికలగాంచి। కంటగింపుచుమేలువినివిచారించి । ఈకక్కముట్టినకుం
డకునువిధియేమి । చక్కనగాల్చినజాలునకాదె । యనికృతనిశ్చయుఁడగుచు
శ్రీగిరికి। చనుదెంచిహాటకేశ్వరుదేవునొద్ద। విస్ఫులింగంబులువెడలుచునగ్ని
ప్రస్ఫురింపుచుబగబగయనునినుప। పెనముపైగూర్చుండిభీకరోద్వృత్తి।గనలె
డునయ్యున్నపెనవుకాకకును। రెట్టించిముప్పదిరెండాయుధముల।దట్టుండుకె
లసంబుదానాచరించి । మదనారిమెప్పించిమహితసాయుజ్య । పదవితత్క్షణ
మాత్రబడసెగావునను। యంతకాంతకుభక్తులన్యదైవముల। సంతయునో
ల్లనుసహజంబువినుము॥

శివలెంకమంచయ్యగారికథ.

శివలెంకమంచయ్యశ్రీకాశిలోన। తవిలివిశ్వేశ్వరస్థానంబునందు।త
ప్పకశివునకుతనపదిప్రేళ్ళ। ముప్పూటపూజించియప్పడవడయు। జనులద్భు
తంబనివినుతింపునట్లు। ననయంబువర్తింపుచునురూఢివెలయ। నక్కజంబం
డగయన్యదర్శనుల। ముకుటపైకత్తియుస్టెక్కమప్పరిని। యెత్తించివీరమా
హేశ్వరపదమె। యుత్తమమీశ్వరుఁడొక్కండెకర్త । యనిప్రతిష్ఠించంగన
న్యదర్శనులు। చనియంతవారణాసీనిగదాధరుని। గుడిసమీపంబునగూర్చుండ
డిగర్వ। మడరదరోన్ముఖులైపిలిపింప। పసిగమైమంచనభట్టారకుండు। నస
దృశమహిమదొలాకడనే తేర।సమయులందమతమశాస్త్రంబులెత్తి।భ్రమ
గొనియొక్కొక్కప్రశ్నసేయుడును। నయ్యాయిశాస్త్రసూక్తార్థంబులందు
నయ్యాయిసమయులకియ్యకోలుగను। నిపుణతమైసకలపురాణశాస్త్ర। విపు
లార్థవాదముల్వ్యాఖ్యాతివెలయ। జూపుచువెండియుశ్రుతిసంహితాది। రూపి
తార్థంబులరూఢిగాప్రశ్న। సేయుడులెంకమంచనపండితులకు। నాయెడస
మయులువాయెత్తనోడి। చదువులంగిదువులంచాలంబోవేయు । నదియేలదృ
ష్టమేమయిననుగలదె।యనవుడుదనకుదానరుగనప్పిష్ణు।గొనిపోయివిశ్వేశ్వ
రునకుమ్రొక్కింతు। నింకజూడుండంచులెంకమంచయ్య।యంకించినరుఁలెల్లన
ట్లుప్రస్తుతింప । మారారిసద్భక్తమండలిదలచి । యోరోరివిష్ణునీకొడ
యుడైనట్టి। విశ్వేశునకుమ్రొక్కవెడలిరమ్మనుఁడు। నశ్వరపదదర్శనస్థులువడ
క।త్రస్నరమణుండుమంచనపండితయ్య । గారియానతికినిగడగడవడకి। మ్రొ
క్కుచునత్తిరుముట్టంబువెడలి। చక్రత్రోవసబాధచారియైనడువ। శివలెంక
మంచయ్యశివభక్తవితతి। తవిలిముందటమహోత్సవలీలనడువ । నగ్గదాధ
రువెన్కనన్యదర్శనులు। నగ్గలికమఁచెడియరుదెంచుచుండ। నక్కజంబుగనే

ట్లుహరిగొనివచ్చి। మ్రొక్కించెవిశ్వేశ్వరునకుమంచయ్య । భువిశివభక్తప్ర
భుత్వమయనుట। యవిరళంబయ్యోగేశవునివాక్యంబు । మఱచనపండితుల్మఱి
తన్నుఁబిలువ। పంచినపనిజేసిబ్రతుకుఁడనుచు। చకఁనచనుదెంచిమ్రొక్కఁ
యుచ్చటన। జక్కఁనంచునుగూడిశివభక్తులలర । నదెకాదెనేఁడునుహరివిశ్వ
నాథు। నెదురమ్రొక్కఁనయుట్టులిలనున్నవాఁడు నేవాదులునువిష్ణులేవగనొత్తు
జూవెచాలకయిట్లుచూచుచున్నారు। హరునకుప్రతిలేమియున్నియునేల।ధర
జాగబడియున్నహరిరూపసాక్షి। భక్తులయాజ్ఞలోపలివాఁడెహరియు। భ
క్తులల్గినజేడుబ్రదుకుఁగూర్చినను। ధరణినెట్లన్నశంకరదాసియనగ। పరికింప
రెండవఫాలలోచనుఁడు। యిటయల్గిచూచిననితరదైవంబు । లటుద్రవయ్య
లైపడనన్యదర్శనులు। తొల్లియజగదేకమల్లఁడస్పద్ధ। బల్లహునొద్దసంపాద
నసేయ। బిలిబిలిపరసమయులుతల్లడిల్ల। నలిగిశంకరదాసుమయ్యచూచుడు
ను। ఫాలకరాళవిశాలనేత్రాంత। కీలాపరిస్ఫురతారలాగ్నిగ్రమ్మఁగ్రక్కఁన
నచటినారాయణప్రతిమ।వ్రక్కఁలయ్యెనుగాదెవసుధమెఱుంగ ।నరయాశూ
న్యాలయుంబైయున్నయట్టి।తిరుమట్టమదిదానకరిగాదెచూడ। కావునమా
భక్తగణములమహిమ। నీవేమియెఱుగుదునిఖిలేశ్వరుండ। యననేలవేయున
న్లైనబాచరుసు! ఘనమహత్వముచూతుగాకతొల్లియును । యుణకించిప
లుకుడుక్షణమాత్రసీవ। ప్రణుతించసోమేశురప్పించికొనఁడె। కొట్టరువునబ
ళ్ళకోటానకోట్లు। బెట్టియుమనుజులపేళ్ళవ్రాయింతు । కదియపంచాక్ష
రికవిలియవ్రాశి। చదువులెకఁలువెరసనదప్పకుండ। నెఱుగుదుగాకేమియి
టమీఁదిపనులు। నంచనీవృత్తాంతమంతయుబసవ । డంచితమతివిన్నవించిపు
చ్చుడును। వాదమన్ననుపోవవలయుటతగవు। గాదెయంచునుసముద్గతకో
పుడగుచు।చనుదెంచిభక్తులగనిమ్రొక్కఁనిలువ।జననాథుడాగ్రహంబుననిట్టు
లనియె। నరుడగునఖిలలోకాధీశుడైన । హరిప్రతిష్టకునమాత్యవ్రాతమెల్ల
చనుదేరనీవేలచనుదేరవిచటి । కనుడుకోపోద్దీపితాంగుడైపొంగి । పుట్టువు
ట్టుగుమాలిచుట్టుముట్టాఁడు। నిట్టిట్టివేలుపులెట్టునరేంద్ర। కర్తనిపలికెడుక
ర్తయింకెవరు। కర్తలకర్తమఱికర్తయేకాక । కర్తవ్యమింతయుగ
ర్తశంభుండు। కర్తవ్యమెందునుకర్తకుసరియె। కర్తప్రధానుండుగాక
తక్కఁల్లి! కర్తయుహర్తయుగలఁడెవేరొకడు। హరియునుగిరియునునజు
డునుగిజుడు। సురలునుగిరలునుహరునిసమంబె। యిలమముకర్తామహేశ్వర

యనుచు। బలికెదు విష్ణుడు పరమేశుడగునె। యటుగాక స్థితికర్తయందమే వి
ష్ణు। డిటఫుత్రు రక్షింపనేలికో లేదు। నలువ దైవంబను పలుకులుమున్న। వాలి
సెగాదే తలపొలిసినయప్పుడ। కాడువో యుత్పత్తికర్తయేనజుడు। వోడిగా
దనతలబుట్టించికొనడె। ధరజినబౌద్ధులు దైవంబులేని। నరరూపులై యుండు
దురె మహత్తనగి। పశుకర్ములగు వేదబాహ్యులువారు। పశుపతులగుదు
రే ప్రత్యక్షమిదియు। ననసేలహస్తినాహన్యమానోపి। యనగనీశ్వరునివిశ్వా
లయుడనగ। యేనుగు వెనుకొని యెగిదిపట్టడు। చోనైన వసదులు చారఁగొ
ట్టివారు। మాయ దైవంబను మాటలేమిటికి। మాయతాన బొ పేరుమరి దైవ
మగునె। హరునధికారులు హరియును నజుడు। నరయంగ శ్రుతిబాహ్యులా
యున్నముగురు। నెవ్వండు కర్తయో యేపురయందు। నెవ్విదర్శనములిల్లె
న్నగనారు। శ్రుతిమేక మేవరుద్రో యన్నయట్టు। లితరదైవంబుల నెన్న నే
మిటికి। వేదంబు దైవమే వేయును నేల। నాదిసోముఖు చేతనపహృతంబగునె
తలరు నేపృథివియు దైవమేనియుచు। నిలయమైయుండు నేమలమూత్రములకు।
నెరయ దైవమె నీరునిట్టపాటులను। వరలు నెయ్యణగునే యరచేతియందు। నన
లుడు దైవమేనటు భంగపడునె। మునుసర్వభక్షుడైచను నెలోకముల। నకరా
రువలి దైవమంద్రేని యొక్క। దిక్కులనుండు నే దిక్పాలుడనగ। తలపనాకా
శంబు దైవమేనియును। ప్రళయంబు బొందునే ప్రమథుల చేత। నిలుకాలనిలు
వగనేరక తిరుగు। నిలదినేశుండు సర్వేశ్వరుండగునె। యానిశాకరు దైవమన
నెట్లువచ్చు। నానాటికిని కళానష్టతవొందు। నఖిలంబునకు కర్తయాత్మయే
నియును। సుఖదుఃఖములబొందిసోలయుచునున్నె। కావున మున్నిట్లు కందు
కొకట్టిటికి। దైవంబు లేనియు దారుపుట్టుదురె। కర్మంబ యంతకు కర్తయం
టేని। కర్మంబు చింతతత్కర్తయు జడుడు। లెట్టన్న నస్వాయ మేమేని జేయ।
నట్టివానిబరపనధిపతికలడో। తనుదానబరపునో తత్కర్మఫలము। తనుదా
నబంధించికొనునో తత్కర్త। కావున బరపనొక్కడు కర్తగలుగ। భావ
నదత్కర్మఫలములుగుడువు। నిలనకర్మాధీశుడేశుండు కర్మ। ఫలదాత మా
యుమాపతియె దైవంబు। కర్మంబు కర్తయే క్రతువునబ్రహ్మ। కర్మియనుచు
దక్షుగడ తేర్పవలదె। పితృవధచేసిన యతికర్మఫలము। నతనిబొందగనీక య
ఖిలంబునెరుగ। మేటికర్మముకర్తమృడుడుగాడేని। కాటకోటని కేలకైలా
సమిచ్చె। నటుకృతంకర్మశుభాశుభంబ నెడు। చిటిపొటివాదముల్లెల్లవెయ్యా
డను। కోయని శ్రుతిశిఖయే కోరుద్రడచ్చ్యా। తేయును గానమా దేవుండెకర్త।

హరిముఖ్యులీశుబంచావరణములు। బరికరులై కొల్చుపశువులకాక। కర్తలే
యొక్కొక్క కార్యకారణవి । వర్తనమాత్రనవారెట్టులసిన। పని సేయు
బంట్లెల్లమునుదమ సేయు । పని కెక కర్తలుగాక ఫలకర్తలెట్లు । కానకర్త
లకర్తమానీలగళుడు। దీపికినిండొందు దృష్టంబులేల। పరమేశుచుట్టునుధర
నూరునూర। బరిచరులైహరిప్రముఖులుగొలువ । నప్రతిమాకారుడగులింగ
మూర్తి। కీప్రతిమాకారులేసమానంబు । నిర్మలనిత్యనిష్కర్మదేహునికిని। దు
ర్మలదుష్టదుష్కర్ములుసరియె । శుద్ధప్రసిద్ధానిరుద్ధదేహునకు। సిద్ధబౌద్ధా
శుద్ధదేహులుసరియె। చావుపుట్టువులేనిదేవదేవునకుచావుపుట్టువుగలదేవత
ల్సరియెబ్రహ్మమాయాకారపశుపాశపతికి । బ్రహ్మేంద్రహరిముఖ్యపశువు
లుసరియె।శంకరునకుధృతకంకాళునకును। శంకితులగుచున్నకింకరుల్సరియె
ప్రళయంబుబొందించుప్రళయరుద్రునకు ప్రళయంబుబొందెడుపలువేల్పులెన
యె।మునిగణార్చితపాదవనజాతునకును। మునిశాపదగ్ధకాపినుగులుసరియె
పూజితుండగులింగపుంగవునకును। పూజించికొలిచెడుపూజకుల్సరియె।సిరి
మహాదేవుడాసిరిగిరిపతికి। సిరివాసుదేవాదిసుగలుసమంబె। నలిమూడుగ
న్నులుగలత్రినేత్రునకు।నలరెండుగన్నులయతగులుసరియె। హాలాహలాగ్ని
సంహారశౌర్యునకు।హాలాహలాగ్నిహుతాగ్నులుసరియె। త్రిపురదైత్యాంత
కోద్రిక్తవీర్యునకు।త్రిపురదైత్యోపద్రవపతితుల్సరియె । యంధకాద్యసురద
ర్పాపహారునకు।నంధకాద్యసురభయభ్రాంతులెనయె । హరికమలజకపా
లాస్థిధారునకు।హరికమలజసురాసురతతిసరియె। యావిర్భవింపనియభవు
నికరయ।దేవకీపుత్రాదిదేవతుల్సరియె । లింగమూర్తికిజగత్సంగాత్మునకు
ను।లింగమధ్యములోనిలెంగులుసరియె। సర్వజ్ఞుతోడనసర్వజ్ఞులెనయె। సర్వే
శుతోడనసర్వేశులెనయె। షోడ్డలదేవుతోసోమేశుతోడ। షడ్డలదైవముల్చ
చింపసరియె। హరుడుసర్వేశ్వరుండభవుండుశివుడు । పరముడుపశు
పతిపరమేశ్వరుండు శ్రీమహాదేవుడన్నామంబులున్న । వేమహీనితర
వేల్పులకు। రమణాతద్విష్ణోఃపరంపదమనగ। నమరవిష్ణునకుబరమమైనపద
ము। శ్రుతిసదాపశ్యంతిసూరయోయనగ। గతకర్ములీశుండకాగనియుండ
కుమతులైకర్మశాస్త్రములవెంబడిని।భ్రమసియోయిలగుకక్కపాలుద్రావుట
నో।మరినామమేసియోమతిమాలినట్టి। యురవపారులమాటలవనీశవినకు।
యపునర్భవత్వంబునచ్యుతత్వంబు। నుపమింపవిష్ణునకున్నదేయందు। పూని
మాభృగుశాపమునసచ్యుతుండు।తానుదయింపడేదశజన్మములను। సామ

హూవిష్ణుఃపితామహో త్తనని। తామహఃునకుహారితాబుట్టెగాదె। యజునిగుదం
బునహాపుట్టుటకును । నిజనామమదియధోక్షజుడయ్యెగాదెయదిగాకయది
తికేంద్రానుజుడనగ। నుదయించెగాదెశయోజనాధుండుయాదటద్వాపార।
మందువిష్ణుండుబాదరాయణుడనబ్రభవించెగాదె। యయ్యుగంబుననమున్న
చ్యుతుండుదయ।మయ్యెనుగాదెకృష్ణాఖ్యుండునాగ।విష్ణుడోకెక్కడవిలయం
బుబొందివిష్ణుత్వమర్ధించివిశ్వేశుగొలిచి।యొకొక్కడుదయించెనొగివిష్ణు
డనగ।యిక్కడబట్టనింకెన్నిజన్మములు। యతనిబాములువినుమవనిపాలకుడ।
శ్రుతిమూలముగజూడుప్రతివాదమనక । తగిలిగూర్వాసుండుతన్నినగాదె।
నగధరువత్సంబుననుముచ్చయయ్యె। హరినిరుక్మిణిగూడనట్లునుగాక। కరమ
ర్థితోబండిగట్టితోలండె। యమృతాబ్ధిసేవననయ్యపమన్య। దుమిఋడేకు
త్తుకనున్నకేశవుని। హరినిజలంధరుడనువాకఱయసుర। బొడమార్చిగాదె
నభోమార్గమునను। చలమరియొకజరాసంధునకోడె। యిలదుర్గమువన్నదే
కేశవుండు। నవ్విష్ణునిభదానవాదిరాక్షసులు । ముప్వరుసలబట్టుచెవ్వరువి
నరె। మేచివిష్ణుండుదధీచిచక్రమున। వైచినవీపొగ్గియాచక్రమపుడ।తునియ
లుగాగొట్టుచునునతండెగువ । కనుకనితలవీడగాబారెగాదె । మునుమృగ
చండాలమనుగార్ధభంబు। వనజాక్షువాత్రిణంబుచనగాచెగాదె। హరుడువి
సముద్రావయమృతంబుబనుప।హరివగటమిచెడియాటదిగాదె। బలిగట్టిభు
విగొన్నపాపంబుకతన। యిలగోలుపడిహరిజలధిసారండె । యాలిగోల్పడి
రాముడనబ్రహ్మహత్య। పాలయిధరచుట్టుభ్రమరించెగాదె। వోటరివిష్ణుం
డుబోమెచేగాలు। నెటువడీల్లడేయిలయల్లనెరుగ। వేనేలవేత్రివాడ వెన్న
మృచ్చిలిగ। బోయిరంకాడడేపాలతులతోడ। నోలినందీశ్వరునూర్పులదగి
లి। వోలికేపచ్చుచుబోవుచుండండె। హరితానదైవంబననిజగంబెరుగ। నురు
లింగమూర్తిచేనుబ్బణంగండె। మృదుబెకుఱయుగములు మేఘరూపమున।
గొడుకునర్ధించిదాగ్లువడేశాజె। మత్స్యవతారంబుమడియించెగాదె।
మత్స్యకేతనవైరిమరితలజుట్టె। పరగదతూఱర్మకపాలంబుగాదె । హరు
హారమధ్యంబునందున్నయదియు।బాత్రితిగానాదివరాహదంష్ట్రంబు। ఖ్యాత
మీశ్వరుచేతగాదెయున్నయది । శరభరూపముదాల్చిబొరిమార్చెగాదె।
నరసింహ్వుతోలుశంకరుడుదాగట్టె । అట్టెత్రివిక్రమునెట్టెమ్ముగాదె। ప
ట్టెఖట్వాంగముభాతిశంకరుడు। నగ్రజుడువిష్ణునకఱశేబరము। ముగాత్రితు
మూలుననున్నదేకాదె। మాదేవదేవునిపాదపీఠమున । గాదెలక్ష్మీశ్వరుక

స్నన్నయనియు। మృడుడువిష్వక్సేనుఁబొడిచియెత్తుడును। కడగిశూలంబున
గాదెయుర్న్నాడు। నత్తరిగలకేతుడైకేశవుండు। నెత్తురువరపడేనిటలాక్షు
మౌళిల। సంతతంబుచుస్రుతిచనుహరిగుంపహారంతంబనుచుమౌళియు రౌద్ర
భావమున। హరినిహరించుటహరిహరుండయ్యె। హరుడుచేతోజాతహరు
డఘహరుడు। శ్రుతులయజ్ఞస్యశిరోభిన్నమనగ। క్రతుపురుషునిజంపగడు
కోపమునను। వెనుకొనితునుమడేవీరభద్రుండు। చనికేశవునితలజన్నంబు
లోన। నవలేపమునబొందిదివిజాధ్వరమున। దివికివిష్ణుతల చెగగొట్టువ
డడె। యతడేలయవ్వడహంకరించినను। రతిపతిహరునిచేబతుకగగలడె।
వసిగొనిహరియుదేవతలునైత్తంగ। వెసనోపిరేయుక్షు వినిహితతృణము।
మించిమునబహ్మగర్వించినశివుడు। తృంచడేయాతనిపంచమశిరము। హ
రిణమైకూతునివరియింపనజుని। హరిఖింపడేమృగవ్యాధరుద్రుండు। యత
నిభ్రుతుగిండునహంకరించినను। క్షితినుపగ్రిమైయుండజేయడేహరుడు। వా
సుదేవుండెదైవంబనియెత్తు। వ్యాసునిచెయ్యనిహతమయ్యెగాదె। యదిగా
కగర్వించినట్టిరావణున। యదుమడేశివుడుపాదాంగుష్ఠనుంద మలహరు
తోనూరుమలసికాముండు। నిలయెల్లనెరుగనేటేటగాలండే। కాలునిశ్వే
తునకైచంపెగాదె। శూలంబునబొడిచిసురలెల్లనెరుగ। దక్షుండుగర్వించి
తలగోలుపడుట। సాక్షిగాడెట్లుమేషంబుశిరంబు। యాదిదానఖిలలోకా
క్షుడనన్న। గాదెభగాదిత్యుకన్నులువెరికె। దూషించిపలుకరుద్రుండనుగు
ణము। పూషునిపండ్లుబోబొడిచెనుగాదె। తానచూయిటుజగత్ప్రాణుడన
న్న। పూనితుగించడెపవమానునికాళ్ళు। దోగ్రహునిచేనాహుతులుగొనికు
డిచి। బాహుజిహ్వలుగోలు పడియెపావకుడు। ననిమిషాధిపుచెయ్యి యు
దితివాశికము। దునుమడేవీరభద్రుండురౌద్రమున। నమృతాంశుమేనుపా
దాంగుష్ఠమునను। చమరడేయతడుయజ్ఞమునకేతేర। సయ్యానమునుసర
స్వతిముకుగోసి। వయ్యడేవాటియధ్వరములోపలను। వెంతియుగొర్గివ్వి
నవేల్పులనెల్ల। దండింపుచునుజగద్రక్షణార్థముగ। ముల్లోకములుగూడ
ముంచినగంగ। మల్లికాదళభాతిమౌళిదాల్పండె। త్రిపురంబుమున్నిరీక్ష్యమై
తిరుగ। త్రిపురారియొడ్డేచ్చిత్రిఘటిగాల్పండె। నేలెల్లమోవగజాలినశేషు।
వేలిముద్రికగాగదాలిచెగాదె। సంగతివిషవహ్నిజంబూఫలంబు। మ్రింగిన
భావనమ్రింగడేహరుడు। నంధకపటుగజవ్యాఘ్రిలాలాంజ। లంధరాసురు
లనిర్దళనముసేయండె। యింతింతపనులకునీశ్వరుండేల। కంతుసంహరునా

కఁ గణముసాలండె। యొకశివగణముచేసకలలోకములు । ప్రకటంబుగా
జెడుబ్రభవించుమించు। ననినమాశివునిమాహాత్వంబునకును । నౌనయున్న
దేయింకనిన్నియునేల। నిత్యుండనేసయునిత్యులందరును। సత్యమిట్లను చుస జ్జ
నసాక్షికముగ। నిత్యస్వరూపవినిశ్చితదృష్టి । ప్రత్యయంబుగదాల్పబడియు
న్నయట్టి । హరివిరించులకపాలాస్థిమాలికలు । కరిగానెయీశుండుకర్త
యాటకును । నదిగాకయుపమన్యుడనుమునిచేత । పదపడిశివదీక్షబడసివి
ష్ణుండు। సొంపగునింద్రనీలంపులింగంబు। నింపారసజ్జయందిడికొల్చెగాదె।
వెన్నుండుదానిత్యవేయుపుష్పములు । నున్నతిబూన్ప నందొకటిలేకున్న।
కన్నఫ్డపుచ్చిశ్రీకంఠుబూజించి। కన్నునునాటిచక్రంబుబడయుడె। మత్స్యా
వతారుడైమురిలంకలోన। మత్స్యకేశ్వరునిల్పిమరిగొల్చెగాదె। మున్నుదా
రసముద్రమునగూర్మనాథు । పన్నుగాకూర్మండుభక్తిగొల్వండె। శ్రీరా
ముడునునట్లసేతువునిల్పి। శ్రీరామనాథునర్చించుటవినవె। యాదితీరారా
మమందువిష్ణుండు । గాదిగామేశ్వరుగడునర్థిగొలుచు । ద్వారావతినినిల్పి
తాగొల్చెగాదె। కోరిగోవిందేశుగోవిందుడర్థి । బ్రహ్మయాలంపూర భక్తి
తోనిలిపి। బ్రహ్మేశ్వరునిగాదెపాయకకొల్చు। నిందుఁడుపుష్పగిరీంద్రంబు
మీద। నిందేశ్వరునిగాదెమెప్పుడుగొలుచు। వారణాసినినిల్పి వ్యాసుడుగా
దె। కోరివ్యాసేశ్వరుగొల్చుసంతతము। ననయంబువారణాసినిమ నీందుఁలు
ను। దనుజామరాదులు తమతమపేళ్ళ। నొక్కొక్క లింగంబునక్కడనిలిపి।
యక్కజంబుగగొల్చుటదినికగాదె। యభవుడక్షయుడుమహాదానిదక్క
నభిమతార్థములిచ్చునధిపుబున్నారె । యవ్విష్ణుబ్రహ్మయజ్ఞినముఖ్య। లె
వ్వరోనెవ్వరికిచ్చిరిపదము। హరివిరించిప్రముఖామరదైత్య। నరగరుడోర
గవరమునీంద్రులకు । నీశ్వరుడొసగినయీప్సితార్థములు । శాశ్వతలీలసజ్జన
సాక్షికముగ। నిచ్చినసకలలోకేశ్వరమహిమ। గ్రచ్చరబడసినగణములవిను
ము। చేతులురెండుసంప్రీతిబూజింప । భాతిగాచేతులుభాణునకిచ్చె । క
న్నులురెండుసమున్నతిబూన్ప। కన్నులపోవిడెకాళిదాసునకు। నాసక్తిశి
వనాగుమయ్యకుకన్ను। లేసోమవారంబునెడపకయీడె। భానునిచేబోనిలోని
కుష్టడచి। పూనిమయూరునిమేనిచ్చెగాదె। హరిచేతబోనీదుస్తరమైనకుష్టు।
హరియింపడేదండియర్థిగీర్తింప। భువిజనులెల్లనుబొగడుచునుండ। తవనిధి
దేడరదాసయ్యకీడె। ధూపవేళనుఘంటతోగొనిపోడె। యేపారుమహిమ
నోహిళుదనపురికి।కరికాలసతికినికనకవర్షంబు।నరులెల్లనెరుగగగురియించె

గాదె। మిగిలినబాసకు మెచ్చిప్రాణంబు। మగుడగనీడె కుమ్మరగుండయకు
ను।ఱోకటిడప్రమథులనకుజనుబంద। నెక్కొనగద్దియాయీడె బేరమకు।నిమ్మ
వ్వకై మెడ్డినమ్మలుచూర। యిమ్మలప్రమథలో కమ్మనవిడడె। చెనసిజ్జో
మ్మయ్యచంపినమృగంబులను। ననయుంబుగైలాసమునకుగొంపోడె।పూనిమె
ద్దినములపీనుంగుబ్రదుకు। మానుగాకదిరె రెమ్మయకిచ్చె గాదె। మలయరా
జయ్యనిర్మలవిమానమున। నలిగొనబొందితో ననకొనిపోడె। సిరిజతసంసారు
నికుమారపాల। ఖూజ్ఞరుతంత్రంబు గొనిపోమె గాదె। లలినూరివారిపిళ్ళ
యునయనారు। వెలయగదనలోన గలిపికొనండె। వరగొండపెరుమాణిశి
రులెల్ల నెరుగ। కరమర్ధిగొనిపోడెకైలాసమునకు। మోళిలబాడగ వాళముల
తోడనంబి। కైలాసమునకుశంకరుడుగొంపోడె। యలరషోడశగణములకిర
తముగ। వెల యుతీకంబులనిలువడేమరియు। తేరసగణములవీరసభక్తి। గార
వించుచు మెచ్చికరుణించె గాదె। పొంచిమృగర్ధమైబోరినిద్రవోని। చెంచున
కొసగడే శివరాత్రిఫలము। చన్నసద్భక్తులచరితలనంత। మెన్న నేలిప్పుడు నీవె
రుగంగ। వసుధ బేర్కొనుమడివాలుమాచయ్య। యసదృశుడగుకిన్నరయ్యా
యాదిగను। నచ్చుగాభక్తులకభిమతఫలము। లిచ్చుచునున్నవారిట్లు గావునను।
కంతుసంహరుకెనగలదనుచదువు। లింతయుశివుడను నేకాత్మమతము।విను
యథాశివమయంబిష్టవన్మాట। లనుద్రిమూర్తులనునొక్కడనుదురు భక్తులను
యష్టమూర్తులురుద్రుడనుకుయుక్తులను। దుష్టమానవులభక్తులకెనజేసి। ప
లుకంగవినుటయుపాతకంబొండు। కలదేనిపనిచెప్పు పిలిపించితనుడు।భూ
ములుచూచుచు మోములువాంచి। గామడచినటులంగంబులుమరచి। య
క్కడిస్పృక్కయు య్యారువులుడిగి। నక్కళ్ళువడిగకుక్కుముక్కునలేక। య
న్నవారలజూచి యుత్తరంబడగి। యన్నకెందాత్రిధముడట్లలజ్జింప। కొర్విప్ప
డంగిరితార్కికులుకూనికుకర। దువ్వచెచ్చికొనినయవ్విధంబయ్యె।యాత్మ
తిబాచయ్యయితరమర్త్యుండె। సాక్షాత్రినేత్రుండుసత్యమిట్లనుచు।కొలువు
దిగ్గనలేచిబిలిబిలితార్కి। కులుచానసేగెబిజ్జలుడుతత్క్షణము।బాచిరాజయ్య
యుబసవయ్యముఖ్య। మైచనునిఖిలభక్తావళియంత। చనుశీలసద్భక్తిసౌభా
గ్యమహిమ। దనరారజనులెల్ల ఘనకీర్తిసేయ। గాచినసద్భక్తిగోచరుండ
గుచు। బాచిరాజయ్య యప్పటియట్లనుండె। బాచిరాజయ్య విభ్రాజితచ
రిత। మేచినవీరమాహేశ్వరసభల। చదివినవిన్నను సంస్తుతించినను। సదమ
లసద్భక్తిసౌఖ్యసారంబు। సహజైకలింగనిష్ఠాపరత్వంబు। మహితశివాచార

మహిమయెుబొందు। ఆతతసకలపురాతనచరిత। గీతానుభవసుఖకేలీవిలో
ల। విహితశాస్త్రపురాణవేదవేదాంత।మహితరహస్యార్థమార్గానుపాల।
తనుమనోధనని వేదనభక్తివినయ। జనితానురాగాత్మ సద్భక్తిజాల। విదిత
ప్రసాదసవినయసౌఖ్యప్ర। ముదితాంతరంగసమున్నతలీల।హృన్మందిరాం
తర్నిహితగురుధ్యాన। మస్మిత్రసంగనామాత్యసుశీల.

గద్య—ఇదియసంఖ్యాతమాహేశ్వరదివ్య। పదపద్మసౌరభభ్రమరాయ
మాణ। జంగమలింగప్రసాదోపభోగ। సంగతసుఖసుధాశరధినిమ
గ్న।సుకృతాత్మపాలకురికిసోమనాథ। సుకవిప్రణీతమైశోభి
ల్లితనరి। చరలింగఘనకరస్థలవిశ్వనాథ।వరకృపాం
చితకవిత్వస్ఫూర్తిఁబేర్చి। చనుబసవపురాణ
మనుకథయందు। ననుపమంబుగష
ష్టాశ్వాసమయ్యె॥
శ్రీగురుభ్యోన్నమః॥

శ్రీమానిలా కందుకూరుశ్రీశైలవీరభద్రవరప్రసాదరావు.
ఏలూరు గోదావరిజిల్లా.
శ్రీమత్త్రిపురసుందరీ ముద్రాక్షరశాల ఏలూరు.

లక్ష్మీగణపతయేనమః.

శ్రీబసవపురాణము

సప్తమాశ్వాసము.

శ్రీశ్రితకంధరశ్రీపాదయుగస। మాశ్రితసంగనామాత్య సత్కృ
త్య। మరియునుభక్తిధీమణిలసత్కీర్తి। కరకకుభక్తాంగ్రగణ్యుడుత్తముడు
నసలారశివనాగుమయ్యసంప్రీతి। బసవనిచేప్రణిపత్తిగైకొనుచు। ననయం
బుభక్తిసుఖామృతాపార। వనధినిమగ్నుడైవర్తింపుచుండ। బుడిబుళ్ళబో
వుచుభూసురులెల్ల। పుడమీశుకొలువునబోయియిట్లనిరి। వ్యక్తిగావినుపెద్ద
భక్తులుపెద్ద। భక్తులమనుచుమనబసవన్నవారి। కడుగడుగొనియాడుబడు
కాళ్ళమీద। కుడిచిడిరిచినయదికుడుచువెండియును। వెరవకసభ్యానివిధిమి
మ్ముగదియ। దరియంగడొచ్చునంతర్నివాసములు। దారునుబురవీధివచ్చు
చోదమ్మ। జీరికిగైకొరుసెంబలినారు। కథలేలగళ్యాణకటకమంతయును।
ప్రథితంబుమాలలపాలయ్యెనింక। నెకఁడివర్ణంబులెక్కఁడినీతు। లెక్కఁడిధ
ర్మంబులిట్లేలచెల్లు। రాజులబారయుదదాక్షింపుపాప। మోజమాలినవా
రినాగిబర్వకున్న। విసజెప్పకున్నదజ్జననాధుపాప। మనఘుపురోహితులను
నవశ్యమును। బొందుగావునచెప్పభూమీశవలసె। యెందుబాపంబింకబొం
దదుమమ్ము। ధ్రువమురాజానుమతోధర్మమనుట। యవనీశయెరుఁగవేయను
డుగోపించి। వసుధేశ్వరుడుబసవనిబిల్వనంప। నసమానునందలంబర్థినెక్కిం
చి। శివనాగుమయ్యకుచెయ్యిచ్చికొనుచు। తివిరియేతేరదద్వాజులువీక్షించి।
యదెకోమహారాజయంతటబోక। కదియవచ్చెడుమాలగలపనిచ్చుటికి।
డెందంబుననుభయంబందమిచూడు। మందలంబెక్కించి యతనిదెచ్చెడిని।
యింకసేరికితండుశంకించుననిన। గింకతోనగరివాకిలిచేరకుండ। వెలుపలి
కొల్వునవిభుడున్నయడను। నులుకకబసవయ్యయున్నతంబుగను। శివసం

గుమయ్యకు సింహాసనముగ। భువిదనపైకావువుచ్చి పెట్టుచును। పిలిచినప
నిఱేమిపృథివీశయనిన। గలుషంబుగమ్మబిజ్జలుడెట్టులనిఱె। నాదిదలంపవర్ణ
ష్టాదశములు। భేదంబులవి నేడు బేకొఁన్నయవిఱె। కులసంకరము సేయగూ
డు నేమాల। గలిపితికళ్యాణకటకమంతయును। నీతలబుట్టి నేనిటలాతుంభక్తి।
నీతిహీనకురుయు నేవరుషమింక। పండు నేయింకమీరుండినభూమి । ఱెం
డేలమీకు మేమొ డెదమనిన। వసుధేశ్వరునకునవార్యవీర్యుండు । బసవడుస
ద్భక్తిపండితుండనిఱె। మను జేశగౌడగరమాచలదేవి। చెనసియుత్తమవం
శజ సెదమనుచు। స్వర్ణధేనువులోనసతినుంచిమునుగ । నిర్నిమిత్తముపా
లునిండగబోసి। యాపొఱెబూర్వాశ్రయంబనిదార। యాపడతికి మొఱక్కి
యాతటబోక। యంగదయుట్టి గాఱిమాంత్యజుగాలి। ఱెంగిలిపాల్దాఱి రేవం
బు లేక। నదిమేల వేయుననగథ లేమి । గదుగదు కేమియకటనక ధేనువును।
దండదఱిగినట్లుఖండముల్గాగ। చెండుచుదమలోన చేవేఱిసికొనుచు । బనతం
తయాజులబలగంబుపాలు । వెనకచట్టలుచతుర్వేదులపాలు। కోలెమ్మదా
నుపొద్దేలయ్యపాలు। పాలనమ్మబ్రహ్మవిద్వాంసులపాలు। బరులుషడంగుల
పాలుమున్నడక। లురము సైతముప్రభాకరభట్లపాలు। సమపొట్టసన్నపుటె
ముకలుప్రకట। టెముకలువ్యాకరణమువారిపాలు। తోలుకుజిల్లియు త్రివేదు
లవారిపాలు। బలుడెకుల చిఱుడెకుల పాళ్ళమిక్కిళ్ళు। పరదేశవిద్యార్థిపా
లంచునిట్లు। చెరలుచుగోహత్యచేసినయూర। మాలలయూతాఱిటమాలలపచ్చి
మాలలమాటలుబోలు నేవినగ। వేదంబులాదియొవిధికల్పితంబు। లాదియోజా
తులకదిఱెట్టులనిన। చను వేదచోదితజాతులు రెండు। వినుముప్రవర్తకంబును
నివర్తకము। భవకర్మసంస్కారిభువిప్రవర్తకుడు। శివకర్మసంస్కారిభువినివర్త
కుడుసన్నుత వేదార్థచరితంబులుండ। మున్నబుట్టినకులమ్ములమాటలేల। స్ర
ష్టోక్తమగువట్టిజాతులు రెండు। నష్టాదశంబులునవియేలచెప్ప। మిక్కిలిపదు
నెనిమిదివర్ణములకు। నిక్కమారయభక్తినిచయంబికులము। భాగ్యహీనుండు
దాబసిడివట్టినన। యోగ్యంపులోష్టమైయున్నట్లుశివుని । ప్రతిబింబమూర్తి
యాభక్తుడుభవికి। మతిజూడుమానవాకృతినుండుధరణి। కావునశివభక్త
గణములమహిమ। భావింపదలపమీపాఱిప్తియేచెప్రుమ। కరివైరితోడగుక్క
లబోల్పసరిఱె। కరితోడగాఱిమసూకరములుసరిఱె। జడధితోనిలజౌటపడి
యలుసరిఱె। వడిగంగతో వెడవ్రంతలుసరిఱె । తపనుతో ఖద్యోతతతులె
ల్లసరిఱె। యుపమింపజందుఱితోనుడుపంక్తిసరిఱె । పారిజాతంబుతోబ

చ్చిళ్ళసరిమె। శివనాగుమయ్యతో చెనటియాద్విజులు । సవనీశసరియుగా
రధిమెట్టులనిన। భక్తుండుశ్రీపతిపండితుండీశు। భక్తునికిలకోటిబ్రాహ్మణు
లైన। నెనయన్ననాలుకలేగోసినైతు । ననుచుననంతపాలుని సభాస్థలిని।
నెక్కొనగాజంద్రనిప్పులుగాదె। చక్కనహొత్తిపచ్చడమునముడిచె। తానే
మిచప్పభక్తానీకమిండ్ల। శ్వానంబులఘద్విజుల్సరిరామివినవె॥

కల్లి దేవయ్యగారికథ.

యల్లహావినహాళయనుపురంబునను। కల్లిదేవయ్యనాగామహాత్ముం
డు। శ్రీరుద్రునపరావతారంబుగాని । ధారుణిమనుజావతారుండుగాడు।
యొకరాత్రిపరదేశియున్ననయ్యారి।నొకపాముచంపుచునుండుసంతతము
యప్పాటగల్లిదేవయ్యనుగరచి। యప్పాముతాజచ్చెనఖిలంబునెరుగ। కరు
ణాకరుడుగానకల్లిదేవయ్య। యురగంబుబడసియయ్యారననుండ । సహ
జసన్నుశలీలసంబంధయుక్తి । మహిమద్రొల్కాడంగ మరియొకనాడు।
తమదాసియర్ఘ్యపణ్యములకుపోవు। సమయంబునంబొక్క సద్విజశయు
ము।తన్నుజోకుడపుడతనతలకడవ। మెన్నెలతోవేసియచ్చోనబ్రాతి। య
త్తరిభసితాంగియగుచువేరొక్క। క్రొత్తబిందియమోచికొంపోవగాంచి।
క్రొత్తిచూడుముకండకొవ్వుతనంబు। యుత్తమద్విజుడుదానారసెదన్నను
చు।భాండమచ్చోటనపారంగవైచి । యొందుభాండముగొనియోరబోమె
డును। మెచటనుబాపలకితరులముట్ట। నుచితంబుగాదుగాకొరులకుద్విజుల।
ముట్టగరాదనునిట్టిధర్మములు । వుట్టునేయనికూడిభూసురులపుడు। కలి
యుగరుద్రునికల్లిదేవయ్య। బిలిపించికొట్ట్యకలితవాక్యముల । దలపోయ
నూరిలోపలనొక్క మాట। పలుకెన్నడునువినబడదుమీవలన। కల్లిదేవయ్య
గారు ప్రల్లదులనగ। నెల్లెడవినముమీరల్లసర్పమును । బడసిననాడొండెపా
డగంటిమిపుడు। పొడగంటిమెన్నడుబొడగానరాదు। మంచివారనమిమ్ము
మన్నింతుమేము। క్రించుబోయతతమ్మగొంచెంబుచేసి। చంటివిప్రుడుగా
డుసాక్షాద్వసిష్ఠు। వంటియుత్కృష్టవిద్వాంసుడట్లయ్యె । వేదులవారిదా
మోదరయజ్జ। గాదిలియగుత్రివిక్రమసోమయాజి। సమిధలకీగుళ్ళసందివో
వంగ। భీమసెనోదానునప్పాటవచ్చుచును । తనుజోకెపీరిచెయ్యనుచుమీ
దాసి। తనతలకడవయత్తరివేసెబగుల । నెనయశూద్రులుముట్టెనసుబ్రా
హ్మణులకు। మునుసచేలస్నానములుసేయవలయు। ననిచెప్పగాకయీయాయ
ధమవంశజుల । ఈనుద్విజులనుముట్టజనదనికలదె । యేనీతియేధర్మమేపురా

ణోక్తి। యేనాటిభక్తిసహింపగదగునె। మగువనచ్చోటన మామంబెదవ్రు
డు। తగవుగాదనికాకదడింపలేడె। భూమిబుట్టనిమార్గములు సేయదగునె।
యేమెమిరెదురమిమ్మేమందునింక । ననువుడుకల్లిదేవయ్యాయింకేల । నను
మానమనుచునిట్లనియెవారలకు । నింటిదాసులకునెట్లంటనుభక్త । లింటికు
క్కలకుమిమ్మంటగాదనిన । బ్రాహ్మణులేమిరుబ్రహ్మచరంతి । బ్రాహ్మ
ణోయానమీకుబ్రాహ్మ్యమెక్కడిది। పానలేటికిపరబ్రహ్మంబనంగ।దీనికియ
ర్థంబుదెలుపుడాచాలు। పరమేశ్వరుండన్నపరమాత్ముడన్న। పరకింపగాప
రబ్రహ్మంబటన్న। హరుడుకాకొరులకుపరశబ్దమెద్ద । పరశబ్దమాతకర్షప
దముగావునను । యొరులకుగల్గుసేయుత్కర్షపదము । హరియునుబ్రహ్మ
యుబరమాత్మలెట్టు। బరయంగవేదస్మార్థంబులందు। హరిముఖ్యులెల్లజీవా
త్మలకాన। ధరణిపరబ్రహ్మహరుడుబ్రహ్మంబు । చరియించువారుమాస
ద్భక్తవరులు। హరియునుబ్రహ్మయునమరవల్లభుడు। పరమఃసర్చనసేయు
భక్తులుగారె। ధృతినిబ్రహ్మాధిపతిబ్రహ్మణోధి। పతియనియెడుగాదె।శ్రుతిస
మూహంబు।కావునబ్రహ్మమార్గంబెద్దిమిమ్మ।భావింపముట్టసంభాషింపద
గునె।యేతెరంగునబాసెనెరుగరేమీరు।జాతశూద్రత్వంబుపేర్తవిమక్తిరు
ద్రేతరక్రియలూర్పింపగలవో। రుద్రుండుదక్కంగశ్రుతికర్తగలడొ।మృడుని
భక్తులతోడమీరెల్లసరియె। నుదువులుగలలేసినోరెత్తుడనిన।యక్కటాయిది
యేలయన్నియుదమ్మ। కుక్కలకంటెనుతక్కువగాగ। బలికెదుమీపిన్నపా
పశ్రైదంబు । కొలదియేమొదలికిగుద్దలిగొంటి । ముదలింపముదలింపముల్లు
చ్చిపెద్ద। పదడచ్చినట్లయ్యెనదిజెప్పనేల।చదివింతుగాకమీశ్వానంబునొక్క।
పదఖండవర్గంబుపనసయెంతైన। ననివిప్రులందరునాగ్రహించంగ । వినికల్లి
దేవయ్యవిప్రులబూచి। యనియెరొకటిపాటలట్ల వేదములు। సనగొనమాశి
వభక్తులయిండ్ల। సారెమేయములకుధారుణినినుచు। నారంగకల్లిదేవయ్యాన
వ్వుచును। తాబిల్చువేదపితామహాఖ్యుండు । నాబొల్చుశునకంబునలిజిట్టమి
డిచి। యుచ్చుచ్చిరేశంకరోచ్ఛిష్టభోగి । యుచ్చుచ్చిరేప్రణవోద్ధాత్రయో
గి।యుచ్చిరేదివ్యాగమోత్కృష్టభరిత।యుచ్చుచ్చిరేయపునర్భవోత్సవచరిత
యుచ్చుచ్చిరేవీరసచ్చరభరిత। యుచ్చుచ్చిరేమహాంహెూదూరచరిత। యని
యిట్టువెరిగించునమ్మాత్రలోన। జనుదెంచిశునకంబుదనకుమ్రొక్కడును।వ
రదయాంచితసుధావార్థినోలార్చి। యరుదందకల్లిదేవయ్యాయిట్లనియె। యే
వేదమంత్రైనయెత్తియందొక్క। టావనుష్టింపుమాయీవిప్రులెదుర। ననవ్రు

దుశునకచర్మావృతరుద్రు । డనుపక్తిపద్మాసనాశీనుడగుచు । కరకంతునా త్మాబ్జకర్ణికజేర్చి। గురినాడిశక్తినాకుంచనగూర్చి । యాసూర్యుమెట్టిసుధా సూతిగిట్టి। నాసాగ్రమునదృష్టినలినాటుకొలిపి। యకలంకమృదుమధురకళా నియుక్తి। సుకరనాదోక్తివిశుద్ధస్వరమున । త్ర్యక్షరనాదభిందుప్రయుక్తాం చి। తాక్షరమోంకారమట్లుచ్చరింప। నంతలోననతద్ధరామరానీక। మంతం తధరణిసాష్టాంగములిడగ। దయనుదాత్తానుదాత్తస్వరితప్ర । చయములు సాంగమైసంధిల్లి తనర। పదమునుక్రమమునుబాడియుజటయు। విదితంబుగా నాల్గువేదంబులందు। యొక్కొక్కటావెత్తియొగిననుష్టింప। గ్రక్కునదాలే చికల్లిదేవయ్య। హెూమానువేదపితామహాయనుచు। తామాన్వితునకమాధ్య యనంబుసేత। వింటిరేచవ్రులారవిప్రులందరును । కంటిరేభక్తులఘనమహా త్వంబు । ననుచుమాకల్లిదేవయ్యవేదంబు । జనులెఱుంగగగుక్కచేఁజది వించెమఱియు॥

నఘవైరిశిద్ధరామయ్యగారింట। నుఘకాళిగాడననొకకుక్కగలదు। దీనికిగుణవదిదానిమహాత్వ। మేనైననొకమాటకెఱుగవెండియును। గారవింప గమహాకాళయ్యగారి। సారమేయంబునుజంబూరిలోన । వాదంబునందిట్లు వేదంబుచదివె। గాదెయీమర్త్యలోకంబెల్లనెఱుగ। గానవిప్రులెభక్తగణ ములయుండ్ల। శ్వానంబునకునెట్లుసరియనవచ్చు । శివచిత్తుడనవొక్కశివభ క్తపరుడు। తవిలివిప్రులతోడితర్కంబునందు। సకలవేదపురాణశాస్త్రసం పన్ను। నొకకోటివిప్రులునొక్కభక్తునకు । సరియుగారనివేదశాస్త్రంబు లందు । విరచించిచెప్పుడుద్విజులంతబోక । చర్చలుచదువులుసన్నుతికలిమి। కూర్చియాడుటశబ్దకోవిదత్వంబు। కానయిన్నియునేలకలడెప్రత్యయము।దీ నికిజెప్పనేమేనియుననుచు। విగ్గెలాడుచునున్నద్విజులతోనొక్క। పెద్దభక్త నిచెప్పపెట్టితూచుడును। సూరభూసురులెల్లనొక్కటతూనిక్రరాశైరియా పాదరక్షకుతొల్లి । కానవిప్రులుభక్తగణములచెప్ప । తోనైననెనగారు పానలేమిటికి॥

బిబ్బబాచయ్యగారికథ.

గొబ్బూరిలోపలనిబ్బరంబరయ। బిబ్బబాచయగారిపృథుమహాత్వం బు। వర్ణింపశివునకువశముగాదనిన। వర్ణింపనెంతటివాడనట్లయ్యు। యీ మాజనమువారిచేనున్నబడ్డ। బాములుజెప్పెదభూమీశవినుము । జంగమ లింగప్రసాదంబుదమకు। సంగంబుబ్రాణంబునైచరింపుచును। నగ్రహారంబు

లోనందొక్క పాలు। నగ్రగణ్యులునాగనాత్రమధర్మ । మతలోకపథవివర్జి
తులౌచువేద। మతిభక్తిపదమసుస్థితిగాభజించి। యామటరెంటమూడామ
టబదిట। గామించిఘనదేవకార్యంబులైన। కరమర్ధిచాహుకంధరకర్ణవితతి।
నురమునశిరమునను పవీతముగను । చెన్నొందభక్తులచెప్పులబిళ్ళ । లున్న
తిధరియించియొగిభస్మమలది। బండియుబొణకయుబచ్చనవెట్టి। బండినెల్లెడ
నందిపడగలుగట్టి। మెలమిదలిర్పమువ్వలునురుగజ్జి । యలునుఘంటలునంది
యలుచామరములు। భాసురరుచాఢ్యబహువలయములు। బాసికంబులుస్వ
ర్ణపట్టముల్పొచ్చి। గోరాజమూర్తిచేకొన్నకుర్రలను। గారవంబునబండిగ
ట్టిముందరను।బాగుబళాయనుశబ్దముల్మ్రోయ। గాగేళికలతోడగరమర్ధిసే
గి। శరణపదాంభోజసంస్పృగ్నఫాల। సురుచిరభక్తిమైసొంపునింపార। స్ఫు
టచరణాబ్జసంఘటరేణుపటల। ఘటితోత్తమాంగులైఘనహర్షమలర। లీల
తత్పాద్ధసలిలసుధావార్ధి। కేళీవిలోలైకమేళనంబలర। ఘనతరదివ్యలింగప్ర
సాదసద। యనమోనమస్తేనుహాలింగయనుచు। శ్రీగురుప్రతిబింబసిద్ధలింగో
ప। భోగోపభోగానురాగులై మరియు। నొలికినదించినయున్నప్రసాద।మ
లరుచుముంచిగంపలబండ్లబోసి। యప్రతిలింగగణప్రసాదంబు। సుప్రసన్నా
త్మనుత్సుకుతదొలారూఢ । నెప్పటివినుకులునెప్పటిచెన్ను। నొప్పారదెచ్చి
గొబ్బూరిలోపలను। సుప్రసిద్ధముగధారప్రసాదంబు। ముప్పొద్దుగుడువంగ
విప్రవర్గంబు । బుడిబుళ్ళుబోవుచున్నెడబెద్దభక్తు । డడరిబండువుసేయున
య్యూరియందు। పరితోషమతిబిబ్బబాచయ్యగారు। కరమర్ధిదొల్లిటిక్రమము
ననేగి। జంగమశ్రీపాదజలజసౌరభ్య। సంగతరుచిరోత్తమాంగులైపొంగి।
యలరుచుజెందుచువలచినవన్ను। వలప్రసాదామృతవనధినోలాడి। సలిదీటు
కొనదద్దణప్రసాదంబు। నిలజిల్కకుంటగంపలముంచిపోసి। ముందటిక్రియ
బండిముందటవెనుక। నందంబుగానిటనటనటింపుచును। గొడుగులుగొడుగు
లుగూడిగ్రిక్కిరియ। పడగలుపడగలుముడివడికాళ్ళిల। మంగళారవములుమ
ధురమైచెలగ। సంగీతరీతులుసరసమైయులియ । పాయకబాగుబళాయను
రవము। ఘేయనియటుగూడమ్రోయుచునుండ।బొబ్బలువడగంగనుబ్బియా
ర్వంగ। బిబ్బబాచయగారుగొబ్బూరుచొరగ। వినబడుమున్నెల్లవీరిమర్జన
త। కనుగొనబడియెనేడనుచుభూసురులు। నేతెంచిపోసిలుడెందువచ్చెదరు।
మీతెరంగిదియేమిమిగిలియున్నదిది । పెళ్ళికేగుటొయిట్లుబండ్లిదియేమి।
దండ్లువచ్చెనొమీదతెల్లడంబేల। నంకానకేగుటోయార్పుబొబ్బలను। శంకర

భక్తుండుసచ్చెనోయిట్లుపోలంగగొంగసిబొడిచివంగనిః। వాఁడ్రిలంగడిగిచితి
కేలబింకంబు। సడగరంబులువట్టిబాగుబళాలు। గొడుగులుబడగలుదడబడు
టయును। బేరమవలెనొండెశివపురంబునకు। భోరునవిపుడేమిపోవుచున్నా
రో, యక్కమాలినభంగియగ్రహారంబు। సక్కనమీకెల్లునసజొరవచ్చు।ని
లగులభక్తులయిండ్లమెంగిళ్ళు।గులహీనులెంగిళ్ళుగూడంగఁజేలి।బండినిండగ
బోసిపైచీరగప్పి। గండుచేకొనిమహాకొండచేసెదరు । ప్రకటింపనింతేలప
ట్టినజూప। నొకవిశేషంబైననున్నదేయుండు । పెద్దలాడకయూరువెడలుండి
యుంత। పెద్దరికముతోనపెక్కలేలనిన । చాకారులేమనిచదువుచున్నారు।
మీకొలదియేచుమ్మమీరిపల్కంగ।పన్నగధరుభక్తిపరులకుమీకు। నెన్నిచాళు
లపెట్టులెన్నిచూడంగ। తలపమీనోటికితగుకడిగొనుడు। వెలికురుకవెగ్గుడ్లు
కొలదిమీరినను। వీరేడమేమేడమీకునుమాకు । గారణంబేమియీయాకేల
మాకు। జంగమలింగప్రసాదంబుభ్రిమసి। మెంగిలెంగిలియసిద్భంగబాచెద
రు। శరణప్రసాదదూషకులతిఘోర । నరకాగ్నిబడుదురునామున్నువినరే।
యటుమీదిచేటెల్లనదియేలచెప్ప। నిటువచ్చుమరణంబునెరుగరుమీరు। ప్రణు
తప్రసాదప్రభావప్రశక్తి। గణుతింపచూడడగ్గరగమీవశమె। భక్తులపాలికి
పరమామృతంబు। భక్తిహీనులకిదిప్రళయానలంబు। వలదుకార్చిచ్చులోపలి
మిడతలటు! పొలిసిపోవనేకాకనిలువగగలరె । మీరిపలుకుటయెల్లమీకుండె
గాక। పారులజంపుటపరమశౌర్యంబె । యనవుడుబిబ్బబాచయ్యగారలను।
గనుగొనియవ్విప్రజనులాగ్రహించి । మెంగిలికూడుభుజంగమోపులియొ।
శృంగియోయబ్బాచిగొంగజేసెదరు। బట్టులపిన్నయప్పనగారిమంచ। చట్ట
నపెద్దివిశస్తులకూచి। దుష్టదామోదరుధూర్తభాస్కరుడ। సిష్టులభద్రప్ప
చిన్నికేతప్ప। తొలగమారటదోవతులుదర్భసంబె । లలబెట్టియష్టికోలలు
గొనిరండు। పట్టిడామెద్దులపలువులుదెగగ। గొట్టుడుచనికూడుముట్టుడిం
కేల। చింపుడుమొగవాడతెంపుడుపడగ । లుంపుడుబండివోకుండబాతండు।
యనిసందడించునయ్యధమపారులను।గనిబిబ్బబాచయ్యగారుగోపించి। యో
డులారేటికియుత్తలపడగ। చూడశక్యంబేనిచూతురుగాక। తొలతొలడను
చువిప్రులనదల్చుచును। నలిప్రసాదముమీదివలువబోనూకి । యంజెలిముం
చెత్తునమ్మాత్రలోన। కెంజాయయోమెరసంజయోనొరుసొ । హాకాదుని
ప్పులోయరమంటమెనుచు। నాకులతనువిప్రులతిభీతినొంద । నదెచూడుడని
చల్లినామాత్రలోన। పొదలిభుగుల్భుగులనెగసి । నిటలతటాంబకో

తఱటచటులాగ్ని। పటుదృష్టిపురములొక్కటగాలునట్లు। నటయిటవిపాఱి
లయంబులన్నియును। నటుగూడదరికొనియాహుతిగొన్న। శ్రీధరభట్టిల్లి చి
చ్చునగలిసె। మాధవప్పనయిల్లుమంటపాలయ్యె। గుడ్డిగోవిందునిగుడిసె
యుగమయె। దొడ్డభారుటరునిల్లుతొడితొడిగాలె। కొమ్మనఘుడశాశికొంప
యుగమలె। భమ్మనభట్టిల్లుభగ్గనగలిసె। వామనప్పనయిల్లువాసముల్ చి
కెఱ। సోమయాజులయిల్లుసురసురగమయె। తేఱిదులవారిల్లు తెరువునగలిసె।
నాదిత్యకూచియిల్లప్పుడపాలిసె। మచ్చతాడనయిల్లుమంటిపాలయ్యె। బచ్చ
లికేశవుపాకయుమడసె। వాసుదేవునియిల్లువహ్నిచేకొనియె। మాసకొ
మ్మనయిల్లుమసిమెడిదయ్యె। వసిగొనిసన్యాసివామనీమఠము। వసదిమంటప
మునుబసమానగలిసె। కుశదర్భపిన్నయ్యకొంపప్రైచిచ్చు। నశనంబువారియి
ల్లదియందికొనియె। యాడాడయనసేలనిన్నియుమడసె। గూడగశివదూష
కులంబుండులనుచు। ప్రళయాగ్నిలోనార్చుప్రమథులయట్లు। యలరిభక్తానీ
కమూర్వగద్విజులు। మసియి డులతోనమడసెడువారు। వెసనేగుడెంచు
చువెండీల్లువారు। తలలందుకొనికాల్వతల్లడపడుచు। నిలగుళ్ళలోపలికేగె
డువారు। గడ్డముల్మీసముల్గమరంగనచటి। గడ్డిగబావులు గనుసురుకువా
రు। చీరలుదరికొనచిడిముడిపడుచు। మారారిభక్తులమరుగుగొన్వారు। మిం
చికాలకమున్న మృదుభక్తులిండ్ల। పంచలబెరడులబొంచొండువారు। తను
వులశిఖదరికొనికాలకాల। జనిచనిభక్తులశరణనువారు। పరషకమునుబెబ్బ
బాచయ్యగారి। పిరుదననిల్చియుబ్బరిమొఱికుఱవారు। చిచ్చునవెడవెడవెచ్చ
చుసగము। సచ్చియునిబ్భంగిసగముసావకయు। పప్పుకేశవభట్టుదొప్పన
పెద్ది। తప్పకంటాదనబొప్పనదేఱిది। సింగరాజాతెనచిప్పనకూచి। మెంగ
నఘుడిశాశియంగనపిన్న। దబ్బరాదత్యుందునబ్బనయ్యయును। గబ్బుమైలారుం
డుసుబ్బనమంచి। యడ్డగావైతనదొడ్డనకూచి। బొడ్డురాఘవభట్టుగడ్డము
పెద్ది। వీరాదిగానగొబ్బూరిగాఱిమిణులు। మారారిభక్తుల మాకుదిక్కనను
చు। పశువులమనుచునబ్రహ్మణ్యమనుచు। దిశలకువోరులు దెరచియేడ్వుచు
ను। వెక్కచునంతంతజిక్కుచుగూడ। సుకుఱచుధరజాగి మ్రొక్కుచుజేరి
దీనులనపగతజ్ఞానులదురభి। మానులబుణ్యవిహీనులఖలుల। భ్రష్టులనవగు
ణోశ్లిష్టులనధిక। దుష్టులనిలగడుగష్టులజడుల। క్రోధులనధికాపరాధులనతి
విరోధులజ్వలనని రోధులమమ్ము। గావరేదీవనబోఱివరేతప్ప। దోఱివ
రేచలిగాలదోఱివరేయింక। నూరుమూన్గమేజయుడుచేసినగ్ర। హరమిం

తటనుండిమీరుద్ధరించి। బారినిపునర్ధారబోమె రేమాకు।గరుణించిమీధర్మపు
రులమేమనుచు। నావిప్రజనులుసాష్టాంగులై మ్రొక్క। లేవకయున్ననాలిం
చిరండనుచు। నాప్రసాదంబునకంజలియొగ్గి। సుప్రసన్నాత్ములైచూడగద
డవ। గహనప్రసాదాగ్నిఁగరుడనారి। సహజసంసిద్ధప్రసాదభావమున।
ప్రస్తుతించినబిబ్బబాచయ్యగారి। హస్తంబులందుప్రశస్తమైనిలిచె। యిప్పా
టచాపలయిండులన్నియును। నెప్పటిక్రియనొప్పె నెరుగరేజనులు। మెన్న
గధరణీశమేండ్లుపూండ్లేల। మొన్నటివార్తయింకిన్నియునేల। నసమాత్ము
గొలువనియగ్రజుండైన। వసుధమాలలమాలవాడకాకిట్లు। మాలడుశివు
గొల్చిమాలడుపెంపు। మాలడుటెంటికిమాలడుయుక్తి। మాలడేయాతని
మాలడన్నాట। మాలలుభువిపచ్చిమాలలుగాక। సెంబలియునియనెచెన్న
య్యయింట। నంబకళలుగ్రోలునప్పుడుశివుడు। మాదరచెన్నయ్యమహిమ
మెరింగి। మాదేవుభక్తులుమాలలునాగ। గూడునేబ్రాహ్మణకూళరుపుల
కు।కాడుకాడనినీచగతివిరోధింప॥

—మాదరదూడయ్యకథ.—

నవనీశవినవెట్లుశివునిభక్తుండు। ధృవకీర్తిమాదర చూడయ్యనాగ।
మరియొప్పునాతనిమహిమమెట్లనిన। నెరయగమెయిచెడ్డ కదుకుపారుండు।
పసివెకరనదురేయివెసబోయిపోయి। మసలకదూడయ్యమందిరంబరుత।
స్నారమజ్జనజలపూరితపంక। మూరులుదరియంగనొగిజచ్చివెడలి। కూడ
కాళులుగడ్డికొనిప్రభాతమున। జూడబూర్వచ్ఛాయసోభిల్లుచున్న।నావిప్రు
డత్యుద్భుతాక్రాంతుడగుచు।భావించిమెప్పడపరువడిమేగి। మాదరదూ
డయ్యమజ్జనోదకసి। పాదితంబగురొంపిబడిపొర్లిపొర్లి। యాడుచుదివ్యాం
గమైయున్నమెడను। నాదనమాదరదూడయ్యగారి। పాదాబ్జములమీదబడి
కృపవడసి। భూదేవకులుడంతబోమెనింటికిని। జూడుడామాదరదూడయ్య
యిట్టు। లాడినచోటయిట్లప్పనగారు। బడిలేచిగ్రొంపితాగడిగినయంత। నడ
గెగుష్ఠవ్యాధిహరహరాత్రొల్లి। యాదిత్యుడనుమనోహరుడనుగణము। పా
దోదకములనుబడసెదామేను। ననిచెప్పవినబడునాద్యోక్తులందు। కనుగొం
టిమిపుడునికరంబుగాననుచు। వినుతింపుచునునరుల్విభ్రాంతిబొంద। వినివా
రివారికిచనుదెంచియచట; బారలనేడూర్నుర్వురుభూసురోత్తముల। కరయ
కుష్ఠవ్యాధులణగుటవినవె॥

చానసభీమయ్యగారికథ.

పృధివిలోచానసభీమయ్యనాగ । ప్రదితుడై మెయిచెడ్డపారులకెల్ల॥ మేనులుకృపసేయు లేనాటవిననే । భూనాధజనులెల్ల బొగడగమరియు॥ జకరునముచ్చట్లుజరుపగనేల॥ యిక్కర్మచండాలులెంతటివారు॥

శ్వపచయ్యగారికథ.

సామవేదులునాగసద్బ్రాహ్మణుండు। శ్రీమతినాకాశగామియై మెరుగ॥ శ్వపచయ్యనాగనీశ్వరభక్తుడొకడు। లిపినాంతరమునసద్వీధినో గిరంబు॥ లొనరింపుచునుమీదజనుసామవేది॥ గనిపొందునోవీనికర్మంపుదృష్టు లనుచునోగిరముచెప్పనమయ్యదడవ। కనిసామవేదులుకలకలనగుదు॥ శ్వప చుండుదానుమాంసంబువండెడెది । కపటుండుమాపొడగని మూసెచెప్ప॥ యిట్టిదుర్జనుడగుసేయనితలప । చట్టనదదుమంత్రశక్తియణంగి । యంతరి క్షంబుననారుధోవతులు। నంతనభువిబడ్డనతడప్పువచ్చి । శ్వపచయ్యగారి శ్రీచరణాబ్జములకు। నపరిమితప్రీతినందండమొక్కి । శివదీక్షవారిచేశిష్యు డైవడసి। సవివేషమగుతత్ప్రసాదంబుమహిమ । జేసికొంపోవదేశివలోక మునకు। నాసక్తిముప్పదియారూళ్ళవారి । గానపురాతనగణములనాడు॥ లేనిమార్గముపుట్టైనేనేమభక్తి । శ్వపచుడైననులింగ సహితుడైయున్న॥ నుపమింపసద్బ్రాహ్మణోత్తమోత్తముడు। త్రిపురారిగొల్వనిద్విజవర్యుడై న ।శ్వపచాధములకంటెచాలంగగీడు॥

నుదుబటుడునికథ.

యదిగాకబల్లకియనుపురంబునను । నుదుబటుడనగల్గునొకరుభక్తుం డు।వరభోజరాజనునరనాయకునకు। గురువులైశివదీక్షగరుణించిమరియు॥ వేదశాస్త్రార్ధసంపాదితయుక్తి । నాదేశముననన్యవాదంబులడచి। క్షో ణీశునకుబాదుబొమ్మన్నయనగ। ప్రాణేశుసద్భక్తిపరురాలుగాన । యతి వయుదానుసమంచితభక్తి। గతినిరంతరసుఖస్థితిదేలుచుండ । మనుజులత్యా ద్భుతమానసులగుచు॥ బనువుచునిట్టిసద్బ్రాహ్మణోత్తముడు। కులహీనులు నుదానుగూడియున్నాడు॥ తలపగపెద్దలుదారయిబ్బువిని। ననుచునబ్బో జగాజునకెరిగింప। వినియుత్తోల్లిటియట్లగొనియాడుచుండ। పరమేశ్వరుం డునుద్భటయయ్యగారి। వరభక్తిమహిమంబువసునుతిలోన । నరుదుగా మెరయింతుననియమ్మహాత్ము। గరమర్ధిమైతన్నకాగూర్చికొనుడు॥ దహనక్రి యలుసేయదత్సమీపమున। మహినెదురేచూచుమిత్రిభూతములు॥ మెగిది

యొకఱటిచాలకేణూఱునచటి। పోఁగదాకకైలాసమునకప్డుపోవ। నందొక భూతమాహేశ్వరార్ధమేగి। వందుచుమరిపూఁటవచ్చిభూతముల। గానకయేడ్చుచుగటకటాయనుచు। మానకవాచర్వమహీయెల్లనద్భవ। గూయిడయిదియేమకోయనిజనని। కాయంబుభోజుండుగ్రక్కునవచ్చి। యెవ్వరేడ్చెడువారలేమికారణము। నెవ్విధంబునగానియేడ్పుడుగవన। వినవయ్యాపండ్రెండువేలేడ్లనుండి। మనుజేశయుద్భటుమరణంబుగోరి। యేడునూరిమర్రినెలమిభూతములు। నేడకునేగకయెదురుచూచుచును। నుండినేనేగితినుదరాగ్నిజేసి। యుండంగజాలకొకఱండచికిఱితిని। పెనుపొందగాకూటిపేదతోడదలె। ననియాడుమాటనాయందుసంధిల్లె। యెలమినొక్కటిచాలకేడ్నూరుభూత। ములునుద్భటునిగాల్పుపోఁగదాకదడవ। కైలాసమునకేగగతిచెడితాన। భూలోకమునజేరిపొగిలెదదండె। గ్రచ్చరనీనంగగాచినకఱలకు। విచ్చినయెట్లయ్యెనీడితకీర్తి। మరియేలవేయునునేరయబండెంచి। యరపడిగ్గినయట్లయయ్యెనుర్వీశ। మునువెల్లవేగుడుదినికిచాబిడ్డ। గనినచందంబయ్యెగానభూమీశ। తివిరినిండగముంచియువియగదోయియు। నవివేకినైతిబేరాసగాజేసి। యింతకాలంబుంటయిదివృథయయ్యె। చింతింపకెట్లుదరింతుభూనాథ। యింకనైననుగట్టెఱిందువైపించు। బొంకుగాచేగెదబోగదాకతడవ। వినుమునేగైలాసమునకునేగుటకు। జనులకునెల్లదృష్టముగనీయున్న। వటమువేరులతోనవడిబెరికికొని। నిటయిందరునుజూడనటయేగుదాన। ననవుడుపౌరులత్యద్భుతంబంద। జననాథుడౌగాకయనుచుహర్షించి। గ్రక్కునమలయజకాష్ఠముల్పేర్చి। యకఱజంబందదివ్యాంబరావళులు। పేనిముప్పిరిగొల్పిపేరినేతి। లోనుంచియాయగ్నిలోదరికొల్పి। భుగులుభుగుల్లనబాగహుగ్రిమీది। కెగయులోవనదిగదిగబరతెంచి। భోజుడుదనమిత్రపుత్రబాంధవులు। నాజనావళియునునమ్మరివారిక। భూతంబుపైబాగబాలయంగదడవ। ఖ్యాతిగామఱ్రివృక్షముగూడబెరికి। కొనుచునకైలాసమునకేగెభోజ। జననాథజనయూథసహితముగాగ। తెల్లమీయుద్భటదేవునిమహిమ। ముల్లోకములధరావల్లభవినవే॥

—కకఱయ్యకథ.—

నికఱంబువెండియునిఖిలేశ్వరుడ। ముకఱంటిగణము మాకక్కయ్యనాగ। నీద్విజులకువైరియెరుగవేయొకఱ। విద్వాంసుడీనగరద్వారమునడు। పాటిమ్మైనపురాణభట్టునుబోలె। కాటియెరుకులునకఱజమందివినగ

పరగఁగ బ్రహ్మకపాలంబుపట్టి। హరుడుభిక్షించెమున్నని యెడుగాని। పర
లుశూలమున విష్వక్సేను బొడిచి॥ మరివిష్ణుబొడిచిన తెరగుచప్పండు॥ వెరవునబ
లిఁగట్టి వెండియుఁబెరిగి। హరిమీఁదికెత్తెఁగాలని యెడుగాని। యట్టిత్రివిక్రమునె
ట్టెమ్ము విరిచి। పట్టెనీశ్వరుడని ప్రతిభఁజెప్పండు। వ్యాసుండుచెయ్యెత్తినని
యెడుగాని। వ్యాసుని చెయ్యినిహతమైనచోటు। హరుడుయజ్ఞములోననరి
గికేశవుని। శిరముద్రుంచినచోటుచెప్పండుచదివి। నరసింహరూపమైహరి
హిరణ్యాక్షుని। హరియించెమున్నదానని యెడుగాని। శరభరూపముదా
ల్చినరసింహుద్రుంచి। హరుడుతత్తొలిచినయది చదువండు। మసలిసర్వంవిష్ణు
మయమనుచోటు। మెసగఁజెప్పెడుగాని యసమలోచనుడు। నరుడుగసర్వ
సంహారంబుసేయు। హరియుసర్వముద్రుంగెనని చదువండు। హరికర్త జగ
ములకని యెడుగాని। హరికిని కర్తయీశ్వరుడని యనడు। హరివిశ్వనామాం
కుడని యెడుగాని। హరుడువిశ్వేశ్వరుడని చదువండు। హరిపరాశక్తితానని
యెడుగాని। హరుడుపరాపరుడని చదువండు। హరిమహామాయ తానని
యెడుగాని। హరుడుమహాదేవుడని చదువఁడు। హరిహరుడనెడుశబ్దార్థమె
రుఁగమి। హరిహరుండననొక్కడని యెడుగాని। హరినిహరించినయది గార
ణమున। హరిహరుండనమారహరుడనఁడెందు। పక్షపాతిపురాణభట్టుయ
థార్థ। మీక్షింపడర చెడునితరేతరముల। శివనిందచేసినయవినీతుజంప। నలు
పుస్తకముగాల్వనౌషధంబిదియు। యనుచుమాకక్కయ్యయాశివద్రోహి।
బొనరుచుడొంకెనబొడిచి వేచంపి। తలదరిగట్టలోపలబెట్టిగిట్టి। యలరుచు
నున్నెడనత్క్షణంబునన। ప్రక్కలైకూడబోరాణికుమేను। విక్కనవిరియుడు
విరివిరియనుచు। పుర్వులపోకమైరూపరియున్న। నివ్విపుర్వులెరుఁగరేయి
న్నియునేల। ద్రోహరకక్కయ్యమాహాత్మ్యమెరిగి। యూహింపభక్తుల
నొండనజనునే॥

భోగయ్యగారికథ.

మరియుకెంభావిలోమహీజప్పనొప్పు। కరకంఠుభక్తుడకల్మషకీర్తి।
భోగయ్యనాగనెప్పుడుబరమాను। రాగుఁడై జంగమార్చనసేయఁజేయ। కర
కంఠుడాయయ్యమెరయింపదలచి। పెరవానిక్రియనొక్కపెయ్యశవంబు।
మోసికొనుచురుద్రముద్రాసమేతు। డైచూపరద్భుతంబందనేతెర। బొడఁగ
నిసర్వాంగములుబొందమ్రొక్కి। మెడనున్నపెయ్యదామెడవెట్టికొనుచు।
దొడుకొనిపోయియుత్సుకలీలతోడ। నడుగులుగడుగనాప్పుడుమూర్తియాని

మొ। వచ్చినపెయ్యామాంసంబారగింప। నిచ్చనేమముగాననిన్ననేబోయి।ధీ
యుతవినవయ్యాపెడరదాసి। పేయబాకముచేసిపెట్టవేయనిన। నడిగివచ్చె
దదుగ్గళవ్వదానసుచు। నెడచేసెనాకొంటినింకనీవైన। పెట్టవేవండించిపె
య్యానాకనుడు। నట్టిదకాకంచునపుడుభోగయ్య। క్షారామ్లలవణయుక్తము
గమాంసంబు। సారంబుగావండిసయ్యేనమరియు। శాకముల్గావించిసంధిల్ల
బెరుకు। పాకంబులాడగూర్చిభర్గమూర్తికిని। యారగింపగబెట్టనంతనయ్యా
గ్రహారంపుభూసురులందరుగూడి। గుండులుబడియలుగొనివారివారి। కొం
డొరుగడువంగనుద్వృత్తివచ్చి। నరుకుడుతలుపులకురుకుడుగుడిసె। బెరుకు
డుభోగయ్యాబరపుడువెదకి। పట్టుడుతలపచ్చిబడియలుబగుల। గొట్టుడుమా
దిగకొయ్యాబోనీక। యాగ్రహారంబుగాదయ్యేదానసుచు। నాగ్రహంబులవి
ప్రులందరుబలుక। హరమూర్తియునునంతసట్లదృశ్యముగ। వరకీర్తిభోగి
దేవయ్యగోపించి। యంత్యజులంత్యజులనియరచెదరు। నంత్యజులకుజొరనది
మెట్లువచ్చు। నరుమగమీయట్టియగ్రజన్ములకు। హరిభక్తులిందులుచొరగ
రాదనిన। నిటలాక్షుభక్తులనిందించిమీకు। బటురౌరవములందప్రాప్తిమేచె
పుడ। కూడదుశివదూషకులమిమ్మునంట। జూడగప్రతిమాటలాడగావునను।
ఖలులారయుండ్లువృత్తులునూరుమీరు। తలగట్టికొనుడుమాదాతలుమేము।
బోయెదమనుచునభోగయ్యావెడలి। యాయూరిమునుమందకరగనయ్యెడ
ను। శైవులయిండులశైవలింగములు। దేవాలయములప్రతిష్టలింగములు।న
మితస్వయంభులింగాదిలింగములు। తమతమసింహాసనములనువిడచి। తలు
పులువడనూకితారులింగములు। జలహారిగారూరిచనులింగములును। ప్రా
రాయివడనూకిపోవులింగములు। హరియదృశ్యమైపరచులింగములు।కలయ
వంతంతగంతులువైచివైచి। యలరుచుజెలగుచునరుగులింగములు। నురువ
డివప్రెల్లనొండొంటికిగడవ। బరువునదమకించిపారులింగములు। నెల్లవారు
నుజూడనిలమీదవ్రాక్క। నెల్లింటిపాడవునడొల్లులింగములు। ఖేచరత్వమున
నేగెడులింగములును। భూచరత్వంబునబోవులింగములు। ననిలవేగంబునన
రుగులింగములు। చనలేకమెల్లనేచనులింగములును। నీవిధంబుననుకెంభావి
లింగములు।భావించిభోగయ్యాపజ్జనమెరుగ। లింగపర్వతమేగులీలబొల్వార
లింగభక్తాళికేళికలుసేయుచును। నాడుచుదాడుచునరుగనిక్కడను। పాడు
వారెనుపురిభాగ్యంబుదొలగె। నవనికంపించెనస్యావలులెండె। భువివృక్ష
ములువ్రాలెబొడిచెజుకలును। యప్పురినిండంగనంధకారంబు। గప్పెనెల్లె

డవంటకంబులువుచ్చె। బావులుజెరువులుపద్మాకరములు। వావిరినూతులువ
రువట్లువట్టె। వనములుఫలపుష్పవాటికల్గమరె। గనుఁగొనపశుపక్షిగణమర్వ
ద్రోణగ । ధరణిద్రొక్కినటావుదరికొనికాల । దొరకొనియటగాలిధూళి
యునేగసె। తవిలియుబ్బంగినుత్పాతములువ్వట్ట । భువిసర్వజనులజనబ్బూభసు
రావలియు । భోగయ్యబోవగబుగములింగములు । భోగయ్యవెనుకనబో
వెబోవుడును। నింతింతకార్యంబులిలబుట్టెననుచు। సంతాపచిత్తులై చక్క
ననేగి। శరణుజొచ్చితిమంచుజయజయయంచు। నరికట్టుకొనుచుసాష్టాంగ
ములిడుచు। కావవేమముపాపకర్ములభోగి । దేవయ్యదెసదిక్కునీవమాక
నుచు। నవుదలల్వంచితిమయ్యమీధర్మ । కవివెలమనుచునుగడుదైన్యపడుచు।
సభయాత్ములైయున్నచండివిప్రులను । నభయంబులొసగిభోగయ్యతత్క్షణ
ము। మరలికెంబావికినరుదెంచెలింగ। పరికరుడగుచునన్నరులుగీతిక్కంప। నా
లింగములుభక్తికటశాసనముగ। నోలియనన్యోన్యశివాలయంబులను । పెద్ద
లింగంబులుపిన్నపీఠముల। పెద్దపీఠంబులచిన్నలింగములు । భీమలింగంబులు
రామపీఠముల । రామలింగంబులుభీమపీఠముల । పటికెపీఠంబులబాణలింగ
ములు। గనుగొననిబ్బంగిగ్రక్కుననిలిచె । జనులకునిదియెదృష్టప్రత్యయము
గ। బోనరుచుగెంభావిభోగయ్యవోవ। వెనువెంటజనివచ్చినీడుపీఠముల।నిలి
చినలింగమూర్తులుసాక్షిగావె। మలహరుభక్తులుకులజులౌటకును॥

గుడ్డవ్వగారికథ.

నరనాథగుడ్డవ్వనాగవెండియును। పరులెల్లదనుబెద్దభక్తురాలనగ।
పట్టినంతనతేగిపడియెడుకష్టు। వట్టిరూపరియున్నయట్టిచోనొక్క। నాడు
నావిందెనెగయనుపురవీధి। పోడిగాగుడ్డవ్వవోవభూసురుల । నలుకుచేకీయ
గ్రహారంబులోని। కులిపిజంగెతరాకనిలునిలుమనుడు। పాపిష్టులగునట్టిపారు
లజూచి। శాపించుచునునింకసౌరాష్ట్రిమేగి । కాయంబువడయకీగ్రామంబు
సొత్తు। నేయంచునాత్మబాణేశ్వరునిలిపి। ముదితసౌరాష్ట్రాభిముఖియౌచు
బోవ। పదయుగమువిరిసికదలరాకున్న। మొ్రకరించికొవంగిమొగినేగనేగ।
మోకాళ్ళుజేతులుమురియనిల్వకయు। గ్రక్కునతో్రివబోరలిపోర్లిపోవ। ప్ర
క్కలైమేనెల్లవ్రిక్కసీవిరియ। నంతలోనధికరణూర్ధ్వభావమున। కంతుసం
హరుడుసాకారంబుదాల్చి। యచ్చుగాసౌరాష్ట్రమందుండెయెదురు । వచ్చి
సోమేశుండువనితదేహంబు । దివ్యాంగమునజేయదెరవమ్రొక్కుడును। భ
వ్యుండువెండియుబటుదయామతిని। యడుగుమునీకిష్టితార్థమిచ్చెదను। పడ

తిమెచ్చితినీదుభక్తికినసిన । మన్మనోరమ్యచిన్మయభావరమ్య । సమ్మతిమీప
దాబ్జపేరీక్షణమున । జన్మమునేడుదాసఫలతనొందె । నున్మదవ్యాధిగుణో
ద్వృత్తియణగె। నసమాక్షుయింకయొండభిమతార్థములు। దొసగేలపెన్నిధి
దొరకొనియుండ। జిరగడగగబోవునెరవేర్లుగలరె। వరదనీపిట్లుసుస్థిరవిలద
నరి। యిక్కడనుండునాకింతియచాలు। తక్కనవరములచికులేనొల్ల। నను
డుచావిండెగయనుపురంబునను। శనరుసోమేశుడత్యద్భుతలింగ । మూర్తి
చేకొనియుండెముదితగుడ్డవ్వ। కీర్తిలోకములనంకింపగబడెమె। నటమీదనా
యమ్మపటుభక్తిమహిమ। పరమేశ్వరునకైననరిదిచానెన్న। వనితమున్నప
హసించినద్విజాధముల। తనువులుచెడియెదుష్టనిరూఢమగుచు। గుడ్డవ్వయని
ధరగొనియాడుచుండ। గుడ్డవ్వభక్తికిగుడ్డనైపరగె। నటుగానకులహీనుల
ననెట్లువచ్చు। నిటలాక్షుభక్తులనిఖిలేశ్వరుండ । కనిప్రతిష్ఠాపూర్వకంబైనపిద
ప। బెసనిలింగముకాకశిలయునజచునె। యతిశయలింగదీక్షితుడైనయట్టి। ప్ర
తినంత్యజుండనిమతిజూడదగునె । హరసన్నిహితుబూర్వమరయుటయెల్ల।
హరుశిలయన్నట్టులధికపాతకము। మేదినీవల్లభమేరువుసోకి। కాడెతచ్ఛా
యనకాకివట్రిల్లు। భృంగసంసర్పపతంగంబుతోంటి। యంగంబునకుబాయు
టదితెల్లగాదె। వారిధిదటినీప్రవాహంబుగలయ। పేరున్నదేవేరపెకులేమి
టికి। సిద్ధరసస్పర్శజేసియాగాదె। శుద్ధసువర్ణంబుశుద్ధతామ్రంబు। గురుకర
స్పర్శచేకులమొక్కడౌట। యరిదియేయట్లనంత్యజుడుసగ్రజుడు। ధరనుమా
మాతాపితారుద్రయనగ। సరినొక్కతల్లిప్రజలకువేరెద్ది। యొప్పెడుమాణి
క్యమొకముసికొక। నెప్పాటబాదవిననిటకాంతిచెడునె। హరభక్తుడధమజా
త్యావృతుడయ్యు। ధరనున్నసేమియాతనిప్రాప్తిచెడునె । రాజీవమరయ
పంకేజంబుగాదె। పూజకునదియెట్లుపూజ్యమైపరగె। కాష్ఠోద్భవంబయ్యు
గాదెపవిత్ర। నిష్టితంబైపోల్చె నెరిననలంబు। యట్టిదదుర్జాతిబుట్టిననేమి। యె
ట్టునుశివభక్తుడిలపవిత్రుండు। నీయగ్రజన్ములకెల్లనుగురువు। బోయతకును
గాదెపుట్టెవ్యాసుండు। పూర్వద్విజాచార్యుడుర్వివసిష్టు। డూర్వసియనులం
జకుదయించెగాదె। మాతంగుడనగబ్రహ్మర్షియొకండు । మాతంగికినిగా
డెమహిప్రభవించె। శునకగార్ధభమ్లేచ్ఛశుకదర్ధురాది । జనితమునీంద్రాది
జాతములెల్ల। శివభక్తిచేగాదెసిష్టమైపరగె। నవనీశయరుగవేయందరినని
న। వినిబిజ్జలుడురోషవిహ్వలుండగుచు। కనిగొనిబసవరాజునకునిట్లనియెప
నిలేవుమాటలుచాటలుకథలు। వినివిరుద్ధములాడవేసరవీవు । బత్తులజిదిమిన

చాలుగా రేడని । నెత్తురుగా రేడి నేయొరుజిదుమ। యిట్టిమార్గములుమున్నె
రుగ మేమనిన। దట్టుడుబసవయ్యతానంత లేచి । భర్గుని గాదనిపలుద్రోవలే
గు। దుర్గుణులగుశివద్రోహులతోడ। నడరగ వేదభరాక్రాంతులసగ। బడి
నబ్రాహ్మణగార్ధభంబులతోడ । మహితప్రణవదివ్యమంత్రోపదేశ। రహి
తులై చనువ్రతభ్రష్టులతోడ। చాలదధీచ్యాదిశాపాగ్నిశిఖల। గాలిసికర్మచం
డాలురతోడ। పట్టిప్రాణముతోనీపశువువధించు। కట్టడులగు పశుకర్ములతో
డ। జన్మనితోరలినసాగగబెట్టు। మన్నట్టియధిక పాపాత్ములతోడ। వీసానకై
యట్టిదోసానకైన। చేసాచికొనుకర్మజీవులతోడ। మానుగాసురపాటిగా
నర్ధిసోమ। పానంబుచేసినపారులతోడ। నిన్నియుజెప్పంగనేల తాజంపి। జ
న్నెచంపెననుదుర్జాతులతోడ। ప్రతినిల్చియాడినపాపంబువచ్చు । బ్రతిచూ
పమియుభక్తిపంతంబుగాదు। శివనాగుమయ్యగారిశ్రీయంగమందు । నీవిడి
చూపెదబాలునీవన్నయట్లు। నీమహీసురులలోనెన్నగబడ్డ। సోమయాజిదరి
గిచూపుడానీళ్ళు। యటుగాకకిల్కనకటకంబుచుట్టు। కుటిలాత్ములనతోడు
గులబరపింపు। మనుచుబిజ్జలభూసురానుమతమున। చనినతాసిద్ధబసవచక్ర
వర్తి। శివనాగుమయ్యగారిశ్రీపాదములకు। భువిసమస్తాంగముల్సోంచంగ
మ్రొక్కి। సన్నుతలింగప్రసాయతశస్త్రు। సన్నద్ధుడైమదిచెన్నడుల్కాడ।
సరసమాడినయట్లుబోరినాగుమయ్యాకరతలాంభోజంబుకరమునబట్టి। యొ
త్తుడుబింజించియుడుపీథిదాకి। యత్తరిక్షీరధారావలివర్వె। శివభక్తికామ
ధేనువుబసవనికి। తగిలిచన్నవసీయిభ్బ్యవిగారునట్లు। కరుణించిశంభుండుక
నకవర్షంబు। కరికాలపతికినిగురియించెనాడు । యనలార నేడుదివ్యామృత
వృష్టిబసవనికిగురిసెభక్తవత్సలుడు। దుర్మలత్రితయవిఘాతమైనట్టి । నిర్మల
దేహంబునిజమట్లకాదె। రుధిరమాంసాదినిరూపితంబగునె । యధమదేహు
లకుగాదనినరుల్వొగడ। దివ్యామృతాంగదీధితిచేజరిల్లి। ప్రవ్యక్తమైజగత్ప్రవి
త్ర్యయంబమర। నఖిలభక్తౌఘంబునసద్యశలింగ । సుఖసమేతాత్ములైచూడబి
జ్జలుడు। నందందనాగిదేవయ్యపాదార। విందంబులకుజాగివినమితుడగుచు।
సకలలోకంబులుజయవెట్టుచుండ। నకుటిలభక్తిమైయంతంత మ్రొక్కిరా। య
జ్ఞానజీవులమపగతమతుల। మజ్ఞులమధికసర్వాపరాధులము। శరణన్నగాచు
మీబిరుదునేడింక। పరమాత్మమరువంగబాడియేయనుచు। శరణువేడుచును
న్నచండివిప్రులను। కరుణజూచుచువారిగాచినవ్వుచును । బసవడుద్యత్సము
ల్లసనంబెలర్ప। ససమగజంబునాగయ్యనెకిరించి। తానునుబిరుదెకిరతనని

వాసమున। కాసందలీలనొప్పారంగనరిగె । శివనాగుమయ్యగారి ప్రవిమలచరిత। మవిరళప్రీతిదొలాడంగవినిన। చదివినవ్రాసినసద్భక్తిసహితు।లొదవుచతుర్వర్గపదములు జెందు॥

రుద్రునిమారటరూపంబులనగ । భద్రేభసంహారుప్రతినిధులనగ।కళ్యాణముననిత్యకళ్యాణభక్తి। లౌల్యనిరర్గళలాలసత్వమున। మడివాలుమాచయ్యమాదిరాజయ్య। బడవరబ్రహ్మయ్యబాచిరాజయ్య। కిన్నరబ్రహ్మయ్యకేశిరాజయ్య। కన్నడబ్రహ్మయ్యకల్లిదేవయ్య । మోళిగమారయ్యముసిడిచౌడయ్య। శూలదబ్రహ్మయ్యసురియచౌడయ్య । కలకేతబ్రహ్మయ్యకక్కయ్యగారు। తెలుగేశుమసణయ్యతెలుగుజొమ్మయ్య। శాంతదేవుండునుజమ్మయ్యబాస। మంతెకేతయ్యయేకాంతరామయ్య । యుత్తమాంగదకేళిహొన్నయ్యగండ। గత్తెరనాచయ్యకాలాగ్నిరుద్రి । శృంగిబొప్పయగారుచిగురుచందయ్య। డింగరిమల్లయ్యసంగమేశ్వరుడు । కదిరెరేమయమహాకాళయ్యగారు। పదుమరసునుపురాణదమాయిభట్టు। యుదరదరామయ్యయోగిదేవయ్య। యుదయమరసుగారుహొన్నయ్యగారు। ధవళయ్యగారుబొంతాదేవిగారు। సవరదచిక్కయ్యసారెనాయుండు। శివముద్దుదేవుండుచిక్కదేవుండు। శివరాత్రిసంగయ్యమునిముగుతయ్య । చండేశుచామయ్యముండబ్రహ్మయ్య। బండియదేవణ్ణమిండసోమన్న। హాటకేశ్వరునిబ్రహ్మయమహాబలుడు। కోటేశుచామయ్యగొగ్గయ్యగారు। దుమ్మనబ్రహ్మయ్యధూర్జటికేశి। యెమ్మెసంగయకపిలేశువిస్సయ్య। నుణ్ణానేశుచిక్కయనులకచందయ్య। గణదాసిమాదన్నకంటెమల్లయ్య। ముదుపట్టకేతయ్యహరివిహొల్లయ్య। గిరిగేటుసంగయ్యగురుజకాళవ్వ। బానసభీమయ్యభాసక్కరయ్యయును।గొనియమల్లయ్యగొగ్గవ్వగారు। యల్లయ్యమధుపయ్యయనిమిషకేళి । హొల్లయ్యగోడలమల్లయ్యగారు। హాళబ్రహ్మయకరహాళబ్రహ్మయ్య। బాలబ్రహ్మయగారుఫణిహారిబాచి। కవిత్రబ్రహ్మయబండికారకల్లయ్య। యావకరుకేతయ్యశివనాగుమయ్య। నిజలింగచిక్కయ్యనిర్లజ్జశాంతి । నిజభావుడునునిత్యనేమిదమైలి। యంకబ్రహ్మయహిళ్ళహాళబ్రహ్మయ్య। సుంకేశుబంకయ్యలెంకబ్రహ్మయ్య । యేలేశుబ్రహ్మయ్యయిండెబ్రహ్మయ్య । మైలసబ్రహ్మయ్యమాయిదేవుండు। చకోరబ్రహ్మయ్యశరణయ్యగారు । చిక్కబ్రహ్మయ్యయుశిరిగిరయ్యయును। వీరమారయ్యయువీరలింగయ్య। వీరబ్రహ్మయ్యయువీరదేవుండు। వీరనాగయ్యయువీరహొల్లయ్య। వీరభోగయ్యయువిమలదే

వుండు। కొండగుడి కేతయ్యగుండయ్యగారు। చండేశుబ్రహ్మయ్యశరణయ్యా
గారు। నమృతదేవుండునునిమిషయ్యాయును । విమలదేవుండునువిరాదిగా
గ। శివభక్తిభువిలోనజలిబిళివోవ। సవిశేషయుక్తిదృష్టప్రత్యయములు।చూ
పుమసద్భక్తిసురుచిరమహిమ। నేపామువీరమాహేశ్వరావలిని। భక్తమహ
త్వంబుభక్తాభివృద్ధి। భక్తచరిత్రప్రభావై భవంబు।కన్నవారలు జెప్పవిన్నవా
రలును। నున్నతశివభక్తియుక్తిమైతగిలి। కేవలకులుమంత్రదీక్షాన్వితులును।
శైవపాశుపతాదిశాసనధరులు। వారివారికిలింగవంతులజూచి। వారివారికి
లింగవంతులైకూడి। వీరమాహేశ్వరాచారసిరూఢి। భూరిప్రసాదోపభో
గులైనడువ। బోయలందరగూడిభూమీశుకడకు। బోయియుత్పాతముల్బా
ట్టెనీపురిని। శ్రీకంఠశివులుగౌరీనాథశివులు। లోకేశశివులుత్రిలోకేశశివులు।
నీశానశివులుమహేశ్వరశివులు। పాశమోచనశివుల్పరమాత్మశివులు। శాశ్వ
తశివులునుశంకరశివులు। విశ్వేశశివులునువిమలాత్మశివులు । శాంతశివులుగ
ణేశ్వరశివులు । త్రిపురాంతకశివులుత్ర్యంబకశివులు । సురులింగశివులునును
గాత్రిశుశివులు। హరశివులునుపరమానందశివులు । ధర్మశివులునువిద్యాధరశి
వులు। నిర్మలశివులును నిష్కళశివులు । మొదలుగాగలశివముఖ్యులందరును।
నిదినేమితపములోమెరుగంగరాదు। బసవయ్యతోయుంపుభక్తులజూచి।వ
సుధదారునులింగవంతులమనుచు। తోడగిప్రసాదంబుగుడుచుచున్నారు।నడ
రగమాకించుకంతయునీరు। నీయూరిలోమల్లజీయయుబొల్ల। జీయయునిత్తు
రేచెల్లునేయిట్లు। వినుమహారాజమావృత్తినిర్మాల్య। మొనరగమాకువచ్చిన
తొంటివిధము। పసులగావగబోయిబాలుడుతొల్లి। యిసుకలింగముచేసియె
లమిపైచిదుక। నేలరామొదవులపాల్జల్లనేల। పాలుచేసెదవంచుగాలదన్ను
డును। కడగితండ్రియనకగ్రక్కునగాళ్ళు। కడిఖండములుగజేసిమృడునిమెప్పించి।
యాదిదేవునిచేప్రసాదంబువడసి। యాదిచండేశ్వరుడట్లుమాకిచ్చె। నంతనుం
డియునభోగింతుమిట్లనిస, రంతవంశపరంపర మేము। నిప్పుడివీరమాహేశ్వ
రులెంగ। నిప్పుడేలాచెల్లనిచ్చెదమనుచు । బసవయ్యయంత్రముల్పన్నటజేసి।
పాసపరిమాతోడబోరుచున్నారు। చెల్లింపుతగదని చెప్పకాదేని । వల్లభనీ
యింటివాకిటనగ్ని। గుండముల్వేట్టించికొనికాలుమనన । నిందుకోపముతో
డనఖిలేశ్వరుండు। బసవయ్యదోడ్రైరబనుచుడుబసవ। డసమానలీలమైయుదు
గుదెంచుడును। గెడగుడిబోయలగెడవుటిదేమి। వడిప్రసాదముమీరదుడుచు
టిదేమి। యానిమార్గముబలివోదీనిజెప్పుడ। కాదేనియాండికోకార్యమేమైన

యూరకపడుచుటయుచితమేయనిన। ధారుణీశ్వరుమోఁలితానిట్టులనియె।
నిచ్చుటకలదుచండేశునకభావు। డిచ్చినవిధముమీరెరుఁగరేవినుడు। బాణలింగ
ములందుబటికంబులందు। పాషాణలింగములందుపౌష్యరత్నాది। లింగంబులం
దునులేదుప్రసాద। మంగజహరునీగియాఁగమోక్తముగ। ధరమానవులుమ
హేశ్వరుప్రసాదంబు। ధరియించిననుగొన్నతారుఁజూచినను। నరయకదా
టిననరకాగ్నిశిఖల। నెరియుదురనుశ్రుతులెందునువినరె। శ్రీగురుకరుణాను
రాగప్రసాద। మాగమవిద్యుక్తమగుప్రసాదంబు। సుప్రసన్నానందశుద్ధప్ర
సాద। మప్రతరాఖ్యాదిలింగప్రసాదంబు। పరమపవిత్రసంపత్ప్రసాదంబు।
స్థిరభవరోగౌషధిప్రసాదంబు। సత్యప్రసాదంబునిత్యప్రసాద। మత్యుత్తమో
త్తమలబగుప్రసాదంబు। గరళకంధరకృపాకలితప్రసాద। మరుడగుసంగమే
శ్వరుప్రసాదంబు। మలదేహులకుమీకుదలమెభోగింప। మలహరుభక్తులయి
లుపుట్టువృత్తి। పూనిలింగప్రసాదానూనసుఖము। మానవులకుబొందగానె
ట్లువచ్చు। నేనుగుపన్నగునేగాడెడెలకు। నేనాటకన్నులగానరుగాక। యిచ్చి
చుగడిపితిమేప్రసాదంబు। నిచ్చినగొన్నచోటెన్నడుగలదె। యిదియేలవెడ
కథలిన్నియుబన్న। గుదగుదపడకనిమ్మదినుండుడనిన। వారణాసిగయకేదా
రంబునందు। సౌరాష్ట్రముననుదాక్షారామముననను। శ్రీగిరియందునుసేతు
పురోగ। మాగమస్థానంబులంజెల్లదమకు। చెల్లగనీరెట్లుజెల్లగనీరు। బల్లిదమై
నపాషాణంబులైన। విడుతుముగాకమామడికూటివృత్తి। విడుతుమేయిదియే
మివిపరీతవృత్తి। యనుచుబోయిలులేచికనుకనిపలుక। కనుగొనిబసవయ్యక
న్నులనగుచు। వెట్టియాకులుగాలివడిదూలుగాక। మెట్టులుదూలునేమేటిగా
ద్భునను। బెండ్లుజేలెదుగాకపేరేటనైన। గుండ్లుదేలునెమరితండ్లవీయేల। బ
లిమినిగొనహరిబ్రహ్మాదులకును। కొలదిగాదనినమీకొలదిమేతొరల। వలదు
మీరెంతటివారుగావునను। చలమేలతొలగుడుతెలియుడుకొనుడు। శైవశి
వాలయస్థానంబుదక్క। నేపేటనేనాటనిటతొల్లినేడు। నెన్నడేవీరమాహే
శ్వరులిండ్ల। గొన్నచోటుడెలిపికొనుడయిచ్చెదము। యూరయమునుశైవు
లైననునేమి। వీరమాహేశ్వరాచారులైరేని। కనుగొనబాణలింగప్రసాదం
బు। కొననిత్తురేమీకుకుటిలాత్ములార। కోలాసలేలచైగొనరగుంచంబు। గూ
ఱబడ్డట్లగుగూడనిమ్మనిన। కాదేనిశుద్ధలింగప్రసాదంబు। నేదియునేలమీకిష్ట
మేనియును। బాలచంద్రప్రభాభాసురాంకునకు। కాలకాలునకుమానీలకం
ఠునకు। సహజకుండలునకుసంగమేశ్వరున। కపిలతుగాలకూటాదులునేడు।

రండుప్రసాదంబుగొండునిచ్చెదము।పొందునింతుకుజాలకుండిననాడు।యయా
రకుండుండుమీరుర్వీశునొద్ద। వీరడిమాటలుపడబుచ్చియనిన। యకటాబస
వయ్యయందరమమ్మ। నాకటఁబెట్టుగజంపనొండుపాయమున। జాలకయి
దిమేలుమేలుపో శృంగి। కాలకూటంబుమ్రింగంగఁబంచెదవు। నలిదీటుకొనఁగ
బాణింబుగల్గినను। బలుసాకుతినియైనబ్రదుకంగవచ్చు। నద్దిరాతాఁజచ్చి
యదెవరుగుడువ। దొడ్డవొబసవయ్యతోడవాదంబు। వడిగొరుకునకేగిబడి
గంటజాడ। బడిననూపకములభంగిపట్రిల్లె। యేచికొల్లకువోయియెదురు
గుదురును। పైచీరగొల్వడ్డభావనదోచు। జాలిబడికనకస్వాములుదమక। వేలి
చికొన్నయీవిధమగుదమకు। పగవారిబిడ్డలనగవులజంపు। పగిదిజేసినబోదు
బసవనమంత్రి। యీరసంబిదియేలయేమింతవెర్రి। వారముగాముపావలువ
లిన్నియును। ధరభక్తులెవ్వరేహారుసకుదొల్లి। గరళమర్పించుటకలిగనా
యిమ్ము। తవిలిచప్పమాప్రసాదంబనివిషము। యవరేనిమునుగొన్నయే
ముగొనెదము। మేలిప్రసాదంబుమ్రింగమీపాలు। కాలకూటంబుమా
పాలెనేడింక। యెట్టిచ్చెదయ్యమాకీశుప్రసాద। మట్టవుచోవిషమనియె
యిచ్చెగవు। నీవెకోవిషములుదేవునకిచ్చి। చావమన్ననుదత్ప్రసాదం
బుమీర। చేకొండువేయేలమీకునుమాకు। పాకటంబుగనింకబాసతాని
దిఃయె। యనుడుబిజ్జలుడుభయానువఃతమఃన। జనుదెంచెదేవదేవునిగుడి
కడకు। బుడిబుళ్ళువొవుచుబోయలువచ్చి। రడరగదమకాకిపడగలుదూల।
బసవడసంఖ్యాతభక్తులుదాను। నసమానలీలమైయరిగియచ్చటను। కాలకూ
టశృంగిఘనవత్సనాభి। హాలాహలంబునునాదిగాగలుగు। విషములన్నియు
గూర్చివేగనూరించి। విషమసమంబగువిషసౌరభంబు। గాలిసోకినమాత్రనో
లిజంతువులు। వ్రాలియచ్చటనజీవంబులువిడువ। పైనాకసంబునబాగువి
హగపి। తానంబుదొప్పనధరబడిచావ। రాగిల్లినూరినప్రేగులుదెగియె। తాఁ
గినబ్రదుకంగదానెట్లువచ్చు। ననుచునబ్బోయలుకనుకనిపరువ। ఘనఘోర
గరళంబులెనయగగలిపి। పసిడికొప్పెరలనింపెసగగనునిచి। యసమసద్భక్త
సభాభ్యంతరమున। కొప్పెరల్ద్రిమ్మంచికూడనర్పించి। యప్పుడుధూపదీపా
దులొసర్చి। పంచమహావాద్యపటలంబులులియ। సంచితకీర్తిబసవచక్రవ
ర్తి। యామడివాలుమాచయ్యాదిగలుగు। కావహారిసద్భక్తగణలింగములకు
నతిభక్తిసాష్టాంగుడైప్రణమిల్లి। చతురతసరససంస్తుతిపూర్వకముగ। ము
ద్రఫ్ఫుచ్చుమనువిషోద్రేకవహ్ని। రుద్రుమూడవకంటిరౌద్రాగ్నికరణి। భు

గులుభుగుల్లనబొగలికెంబొగలు। నెగయువిషార్చులుగగనంబుగప్పె। వటు
వహ్నిగొనిచెడిపారెభానుండు। నిటయటపడెమెనీరేడులోకములు। భూ
లోకమెల్లగల్లోలంబునొందె। వ్రాలిమూర్ఛిల్లెజీవంబులన్నియును। నిలమంగ
లమునబ్రేలలుచిట్టినట్టి। పొలుపొనధరణిజుక్కలుప్రేలిపడియె। పొగగొన్న
మాత్రనది। గులుసొచ్చుడును। విగతచేతనులైరిదిగధీశులెల్ల। నిండెధూమం
బుబ్రహ్మాండమంతయును। కొండలుకాటుకకొండలైతోచె। బడబానలంబు
నిజడధులుగలగె। నడరగల్పాంతాగ్నియనిబ్రహ్మవడకె। నీలవర్ణంబుదా
నొక్కొనునాటి। హాలాహలంబనిహరితల్లడిల్లె। కుత్తుకవిషమెట్లకోపోయె
వెడలి। యక్కీత్తరిననిరుద్రుడతిభయంబందె। నెగసెరుద్రునిఫాలనేత్రాగ్నియ
నుచు।యోగిగణాడంబరోద్యోగంబుదనరె। నేలయునింగియునెకొనినిట్టి।
హాలాహలాగ్నిమయంబగునంత। మాయీశుభక్తులమహిమలిన్నియును।బో
యలారవినుండుబుడుబుళ్ళమాని। కంటిమికానముపింటిమివినము। నుంటి
మిలేమనుయుక్తులువలదు। యరయంగయఖిలలోకాలోకములను। పరమే
శుభక్తులుపరమపావనులు। నద్వితీయుంబుపినాకియేకర్త। నద్విధినేమెప్ర
సాదయోగ్యులము। నిట్టిదికాదనునట్టిద్రోహులకు। కట్టితినెడగెల్చుకాలకూ
టాగ్ని। శాపింతునరకెంతుసందుసందులకు। దోపింతువాండ్రనధోగతినను
చు।దండియైబసవనదండనాయకుడు। ఛండేశనుతుడుశ్రీసంగమేశునకు।స
ర్వాంకునకుతద్విషంబుసద్భక్తి। దర్పంబెలర్పసమర్పణచేసి।పసిగమైయారగిం
పగనార్చిపేర్చి। వెసననివాళితోద్వృత్తిజెలంగి। యరగలిగొనకకొప్పెరలకు
నారగి। పరమమాహేశ్వరప్రకరముప్పొంగి। జుట్టంబుబంస్వాపిస్తోకమే
వాపి। సిష్టమన్నములిమిశ్రితమగుగాన। పసిడిగరంతలబసిడికోరలను। పసిడి
కర్పరములబసిడిముంతలను। వారకయిటుగూడవడ్డించికొనుచు। మారారి
కర్పించినుహనీయులీల। సందడిసేయకుసంగయ్యదేవ। చిందకకోలిలుముచి
కయ్యదేవ। తెచ్చెదజుమ్మయ్యత్రిపురారిదేవ। విచ్చేసికూర్చుండువిమ
లాత్మదేవ। కాలకంఠయ్యకుచాలదుతెండు। చాలుబోనీకునిరాళదేవయ్య।
వేగమింతేలయ్యవిరుపాక్షదేవ। యీగతిగెడుజాలుభోగయ్యకింక। చాల
దోతెత్తునాశంకరాచార్య। ఫాలలోచనపట్టుపట్టుమీసారె। యెంతైననా
స్వాదమేపురాదయ్య। చింతింపలేదువోశివదేవుడింక। మిగిలిననాకచూజగ
డేకతండె। నగవులవోదువోగగనేశ్వరుండ। కొంకకుకొంకకుశంకరదేవు।
యింకనుదెత్తునాలెంకమంచయ్యపాడియేచలదనబర్వతదేవ। కూడవడ్డిం

పుడీగురుదేవునికిని । శివశివతనియందుచిన్నదేవుండు। ప్రవిమలదేవుండుబా
సచెల్లించె। ముద్దులాడకపట్టిమూర్తిదేవయ్యా । దొడ్డయేమెంతైనధూర్జ
టిదేవ। కెంభావిభోగయ్యాకేలియేనీకు । సంబరపడకయ్యాసర్వజ్ఞదేవ।నీకొ
లదెరుగవేఁజభావదేవ। మాకేమిపట్టుముమహాలింగదేవ । సంతసంబేనీకు
చంద్రశేఖరుడ । మంతనంబేలనిర్మలదేవనీకు । నునులకునుసులకుఁసుమేశ్వ
రుండ। కసిమసంగెదవేలతల్లిదేవయ్యా। షడ్డవింతేలయ్యాసొడ్డలదేవ। వడ్డిం
తుమేనీకుదొడ్డలింగయ్యా। మసాలుదీర్పకుమిండసంగయ్యా । బాసలువలుకకు
బల్లాడదేవ। కడుపారగ్రోలుమాకళ్యాణదేవ । గుడికెడుదెత్తునాగొల్లవ
రాయ।చిక్కలింగనీకుమాశ్రీగిరినాథ । మొక్కలంబిదియేలముదునూరిదా
సి।గొగ్గవ్వమహాదేవిగుడ్డలదేవి। దుగ్గళదేవిసద్యోజాతదేవి । యమ్మవ్వసక
ళవ్వయచలదేవమ్మ। నిమ్మవ్వశాంతవ్వబమ్మలదేవి । కాళవ్వకేతవ్వకామల
దేవి।షోడసిబసవమ్మసోమలదేవి । సంగవ్వశివదేవిచాకలదేవి । లింగవ్వరె
బ్బవ్వమంగళదేవి।ప్రమథవ్వబాచయ్యాపదుమలదేవి । విమలవ్వచెల్లవ్వవీర
భద్రవ్వ। చిక్కలరామవ్వసిద్ధలదేవి।యక్కవ్వబోడవ్వయానందదేవి।హో
ల్లవ్వకల్లవ్వసోబలదేవి। హల్లవ్వమల్లవ్వయనిమిషదేవి। కేతలదేవిపురాత
న్వమీరు।నేతెంచికూర్చుండుఁడీబంతిననుచు।సల్లీలవెండియుఁజతురతనన్యోన్య
సల్లాపసూక్తులుసరసమైతనర। యిట్టిసందడియెన్నడెరుగమేమనుచు।దట్టు
డుబసవడుదానెరుంగనుచు। దమ్మయ్యకడుపారదరమకుమనుచు । నిమ్మా
టికినిమికిలింకదేననుచు। నాయ్యనడలించుమొడ్డాణమనుచు । నీయనగా
పొట్టనిండెరాయనుచు। కడుపులెరిగెడునీల్లకుమనీవనుచు । కడుపువెర్గినదె
త్తుగాకేమియనుచు। నయ్యకుదలమునకలయ్యేబొమ్మనుచు। నీయయ్యకింతె
టనేమయ్యెననుచు। నిదిపెద్దగాదువోయీయయ్యకనుచు । వదలింపుకట్టిన
వలువనీవనుచు। పోనిత్తునేసిలిపోయిననుచు।మానుడాసరసముల్మాతోడన
నుచు। నాయయ్యజూడుఁడీయాస్వాదమనుచు। నీయందునేమేనివోయనేయ
నుచు।నుత్తమాంగముననోరున్నగాకనుచు । చిత్తమునున్నట్లుసెప్పెబొమ్మ
నుచు। కప్పెరనిండినగానిపోననుచు। గుప్పనదెమ్మపేరొక్కనిగ్రుచ్చెదనుచు।
తలయూపులకుశాకుతండ్రీనీవనుచు। వలెనచెమాతోడవాగ్వాదమనుచు।క
డుపుదామాయయ్యవడసెరాయనుచు। బడుగుమాటలవేలభక్తివోననుచు
దప్పివోవునెయాదిత్రావిననుచు। కొప్పెరకునుగంతుగొందుగాకనుచు।
కెళ్ళువారకయారగింపరమ్మనుచు । నల్లవోబలిసెరానాయయ్యయనుచు।

నేల తెచ్చెదు తేకుమిచ్చటికనుచు। మేలుబంతికినీవె చాలుదేయనుచు । నోయ
య్యడెత్తునాయొకిఱంతయనుచు। నాయయ్యచాలు రానాకింకననుచు। త్రేన్ప
కపోదు నేదేవ మేననుచు। త్రేన్పగనైనను దెరపిలేదనుచు । పళ్ళెరంబలుగులు
వాఱెరాయనుచు । పెల్లువడ్డించితి త్రేపెలెదవనుచు । నోలుకమొయ్యకుమరి
యోయయ్యయనుచు।నొలికినబసవనికుండుగాకనుచు । తెరలోనికొప్పెర
త్తెందుతెండనుచు । హరహర దాచెదమయ్యనీకనుచు । గొనితెచ్చివడ్డింప
గ్రోలుచుభక్త। జచలదో తెండనుచును రాగలీల । శివునకర్పించుచుశివశివయ
నుచు । యవధానవంత్తులైయారగింపుచును జుఱ్ఱుజుఱ్ఱునగొనసాగయు
చుగఱ్ఱు । గఱ్ఱు నత్రేన్పుచు గాళ్ళు చాపుచును । నిక్కుచు నీల్గు
చునకిఱలింపుచును। చొక్కుచునానుచుబుక్కిఱలింపుచును। నకిఱలిపడి రెప్ప
లల్లమోడ్చుచును। గ్రుక్కిఱళ్ళుమింగుచుగుత్తుకబంటి। గ్రోలుచునలరుచు గ్రా
లుచునాత్మ। సోలుచుసుఖవార్ధి దేలుచు వేడ్క। వ్రాలుచునరుగుచుచత్రంబు
లందు। నొలిపళ్ళెరముదికొఱయ్యనమరలి। చూచుచునించుకంచుకవుచ్చికొ
నుచు। లేచుచుజలగుచులీలదలిర్ప। నాడుచుగప్పెరలరచేతనోలయు। బాయు
చునురుకుచుబవువెట్టుచును । మురియుచుగునియుచు మురకటింపుచును।
యొరిగాలనిలుచుచుసరసమాడుచును । నేతెంచిమ్రొక్కుచు చేతులుసాచి।
ప్రీతిప్రసాదంబుబెట్టించికొనుచు। కరమనురక్తిమైకౌగలింపుచును। నొండొ
రుముందటనున్నపళ్ళెరము। లొండొరులొడయుచు నుబ్బియార్చుచును।విష
మాక్షసద్భక్తవితతియుబ్బంగి। విషమువిక్రమలీలవిషకేలిసలుప। దండిమైబస
వనదండనాయకుడు।చండేశవరదప్రసాదంబుకొనుడు। కొట్టరువులవారికం
చెలవారి। కొట్టబోయలనాలపట్టాలవారి । పట్టపుదేవులభ్రాతలహితుల।
చుట్టాలపక్కాలసుతులపౌత్రులను। బండారులనుసడబాళ్ళ ప్రెగ్గడల। దండ
నాయకులనుతంత్రపాలురను। దాసజనులవిశ్వాసులభట్ల । దాసీజనములవి
లాసినీజనుల। తతవితతాదివాద్యవిశారదులను । చతురగాయకనిజస్తవపా
ఠకులను। పండితనర్తకపరిహాసకులను। మండితసతఱవిమండలి నెల్ల।బంతు
లుసాగగబంచివారలకు। ఏంత వేడుకవుట్టవిషముపోయింప। గాలకూటము
వారిపాలికినెయ్యి। పాలునైయుండగబసవన్నమరియు । కాలాగ్నిరుద్రుని
గణనాథుడాయ। కోలాహలంబునకుంజరోత్తంసు। గంగాధరప్రియుసంగ
రవిజయు। లింగసన్నాహంబుమంగళకీర్తి। జవుడంతితిలకంబు జగదేకవీరు।
భవదుఃఖఱభంజనుపంచాస్యబలుని । యంతకదర్పసంహారుదుర్విప్ర।దంత

భగ్నంబుసదాశివమూర్తి। భద్రేభసుందరుపరవాదివీర।విద్రావణునివీరభ
ద్రావతారు! నప్రమత్తుని।త్రిపురాంతకుజంగ । మప్రసాదము దెండుమావం
తులార।యనుచు బేర్కొనియువియాదిగాగలుగు। విను తేభవితతినుద్వృత్తిదె
ప్పించి। యప్రతిభలు దెండుహయరాజు దెండు । సుప్రసన్నుని దెండుసుభగు
ని దెండు। ధర్మకీర్తిని దెండు తపరాజు దెండు । కర్మసంహారు దెండునిర్మలు
దెండు। వాయువేగుని దెండువరదుని దెండు । దాయరంపము దెండుతత్త్వజ్ఞు
దెండు। సృష్టిపాలకు దెండుచిత్రాంగు దెండు। దుష్టమర్దను దెండుదుర్ధాం
తు దెండు। చండాత్రిపము దెండుశాశ్వతు దెండు। యింద్రా యుధమ్ము దెం
డీశాను దెండు। చేరమప్రియు దెండుశృంగారు దెండు।వారణాసిని దెండువా
హకులార । యనుచు బేర్కొనియువియాదిగాగలుగు । విను తాశ్వవితతిను
ద్వృత్తిదెప్పించి। కూడ నేనుగులకుగుర్రంబులకును । వేడుకబోయించెవిష
మెల్లసమయ।నడలుచుబోయలుగడగడవడక।మృడుభక్తమండలిమెచ్చికీర్తిం
ప।ప్రమథకారుణ్యవిస్ఫారప్రసాద। విమలపుష్పాంచితవృష్టిపైగురియ।గగ
నస్థులై రుద్రగణములచూడ। నాగిదివ్యదుందుభులాకట్టమ్రోయ। బిజ్జలు
డద్భుతోపేతుడై మెప్పికల్ల। సజ్జనౌఘంబుపాయకజయవెట్ట। భవలతాంచి
తదాత్రపరమపవిత్ర। శివగణస్తోత్రవిసిష్టచారిత్ర । సదమలగాత్రప్రసా
దైకపాత్ర। విదితసజ్జనమిత్రవిజ్ఞాననేత్ర। బ్రోద్గదసూత్రమహద్గురుపుత్ర॥
సద్గుణకచ్ఛత్రజంగమక్షేత్ర । యదిదయామాత్రదుఖాబ్ధివహిత్ర । ప్రతి
వాదజైత్రసద్భక్తికళత్ర। చనునరిర్మిత్రవిషంపభ్యమనగ్గ । బహుపదుశ్శత్యు
క్తిబసవనీకయ్యో । బాపురేమాతండ్రిభక్తివర్ధనుడ । బాపురేమాయయ్యో
ఖ్యాపితశౌర్య! నల్లవోబసవయ్యనందీశమూర్తి । నల్లవోబసవయ్యనశ్వర
కీర్తి।గరళంబుతొల్లిజగద్ధితార్థముగ। హరుడారగించుచోనటమ్రింగవెరచి
గా దెవిషంబుంచెగంఠంబునందు। నాదేవదేవుమహాత్మ్యమదెంత। కాలకూ
టముకంటెగడునుగ్రవిషము । తాలెక్కసేయకదండనాయకుడు । నంచిత
భక్తిహితార్థంబుగాగ। వంచనలేకారగించెబోట్టార । యమృతంబుద్రావి
యునమరసంఘంబు। సమసుప్తిబొంచెడుజగమెల్లనెరుగ। బసవయ్యజూడు
డావిసముద్రావియును। నసమానలీలదివ్యాంగుడైనిలిచె। ననుచులోకములె
ల్లనచ్చెరువంది। వినుతింపబోయలువిభ్రాంతిబొంది।సంతాపచిత్తులై సంస్తు
తింపుచును।యంతంతసాష్టాంగులై ప్రణమిల్లి। యభయమేబసవయ్యయతికృ
తాంభోధి। యభయమేబసవయ్యయద్భుతచరిత।యిమ్మెయిసరివార మేబస

వయ్యా। తమ్ము బరపమీకుతలపకౌర్యంబె।పోలదుర్జనుతోడపొందునకంటె।చా
లమేలందు సజ్జనవిరోధంబు। కావునమమ్మెట్లు గాచిరక్షింపు।మావికలతద్రో
చిదీవనబొందు। దేవ దెసయుదికుక నీవమాకనుచు। వేవిధంబులనిట్లు విన్నవిం
చుడును।చూచెదయాదృష్టిగా చెవీడ్పడగ। ద్రోహిచెవాదములెల్ల నే చెద్రఖ్యాతి।
మాపెబోయుల పెంపుచూపె బ్రసాద। మాపెలేదనిమాకిబా వెబోయులను।నిలి
చెజలింపకతలచెద్ర స్తవము। గెలిచె సద్భక్తిమైబొలిచెబీరమున।జేర్చెభక్తాలి
నిగూర్చె నాద్యోక్తి।దీర్చెసన్మార్గంబునార్చెదర్కంబున। పండించెనిశ్చలభక్తి
లోకముల।నిండించెబసవయ్యనిర్మలకీర్తి। వెండియుజగదేవదండనాయకు
డు।నిండారుసద్భక్తిఃధికర్మ యోగి।యభినుతలీలమైవిభవంబుమెరశి।శుభకా
ర్యమాచరించుచునొక్కనాడు। నే తెంచిసత్యమాహేశ్వరతిలక। ప్రీతియల
ర్పవిభూతి గైకొనుము। యసలారమాయింటనారగించినను। బసవనమం
త్రియే బ్రదుకుదుననిన। నగుమొగంబలరారజగదేవమంత్రి। నొగిజూచిబస
వయ్యమొండేమిజెప్ప। సర్వజ్ఞునెట్టణశరణులరాక। కోర్వకనెమ్మోయినో
పుదేయనిన। యవుగాకననుచురయంబున నేగి। వివిధపక్వాన్నాదివితతులు
గూర్చి। సరసరబసవయ్యచను దేరకుండ। కరమభ్యుదేకంబుగావింతమనుచు
సానిపిపట్లల్కసద్భక్తియుక్తి। గానకబాపలకాళ్ళు గడుగగ। పరిచారవుని
చేతబసవయ్యయొగి। యురుగుటచాలించియాగ్రహంబంద। జగదేవుడంత
లోజను చేరగాంచి। భుగభుగకోపాగ్నిమెగయముందటను। శైరచీరవట్టిం
చిచారనెట్లువచ్చు। నరుగుముభక్తజనాలిలోవెడలి। కులనైవమిలవేల్పుమ
లహారుడుండ। పలుతోవలనుబోవబాడియేనీకు। కరకంఠుశుద్ధనిష్కలభ
క్తియుక్తి। జగభులకదియేలసమకూరుజెపుమ। మల్లోకనాధునిముట్టగొల్చి
యును।కల్లరిలోకులక్షణిమెుంపదగునె। హరునకుమజ్జనంబాచ్చు చేతులను।
సరవివిప్రులకాళ్ళుసరిగడుగుదురె। శివపాదజలములుశిరమునదాల్చి।భవు
లకాళులనీళ్ళుపైజిలకదగునె। శ్రీమహాదేవుబూజించుభక్తులకు। నామాల
కుకరలనర్చింపదగునె। మురహరార్చితునకుముస్నెత్తుకేలు। ధరనెత్తగూ
డునేతాటిమాలలకు। సదమలలింగప్రసాదజీవికిని। విదితమీశ్వరభక్తి
విముఖులైనట్టి। కర్మచండాలురగలసికుడుచుట। కర్మంబుగుడుచుటగాదె
మెట్లనిన। నదియును దివ్యాగమార్థంబులందు। మదనారిసద్భక్తమందిరంబు
లను।మెలగుపుత్రకళత్రమిత్రగోత్రాది। బలగంబులింగాస్వితులుగాకయున్న
మొండేమిటిలగూడియున్నయంతటను। చండాలమిశ్రదోషంబువాటిల్లు।వ

ర్శనాదపిపాపదాయినుగాన। దర్శనాలాపసంస్పర్శనశయన । సంపఱ్ఱ
భోజనాసనదానములను। నింపారునేభక్తుఁడితరులయెడను। పశుపతిసద్భ
క్తిపథమేమిచప్ప । పశువులసద్భక్తిపరులఁజేయండె । ఖ్యాతమేలేశ్వరకేతి
య్యనాన। జాతభక్తుండుతచ్చరితమెట్లనిన । చిత్రిమత్యద్భుతశీలప్రయుక్తి।
పుత్రమిత్రకళత్రగోత్రవర్గంబు । బానిసెబంటిగోపాలుండుపశువు। శ్వా
నంబుమరియుమార్జాలమాదిగను। గృహచారకులనెల్లమహనీయలీల।మహి
బాణలింగసన్నిహితులఁజేసి। తానునుభవులనుదలపడల్లంత। నైనఁజూడఁడు
మాటలాడఁడువినఁడు । ముట్టఁడుపరశివమెట్టిదెయ్యెడల । బెట్టఁడువారిచేబె
ట్టించికొనఁడు। తావిల్వడమ్మెడెంతయుభాగ్యమునను। బోవఁడెరువుపోయి
పొందిడికొనఁడు। తానన్నెపొరయఁడింతటికేమియనఁడు । మానుగానావంత
యేనివోసీఁడు। భవిపరిత్యాగుఁడైభువిఁబ్రవర్తింప। శివభక్తులకునిదసిష్టత్వమ
నగ। నిట్టువర్తింపనేలేశుకేతయ్య। నెట్టణభక్తివినీతికిజనులు , నెడనెడనొ
క్కొక్కఁడెగ్గొనరింప। తోడిబడకాయయ్యనడుచుచునుండ। బుడుకడుభ
వులకుబోయిపొందీఁడు । నెడుగడుభక్తుఁడననుచునింకేల। వెదపదన్నెడకు
ండవిత్తులుచేన । వెదపెట్టుగాకేమి యిదిసూతఁడనుచు । నలిగివిత్తులు
గాదియలుచిచ్చువెట్టి । యలరుచుద్రోహులంతంతవీక్షింప । నేలేశుకే
తయ్యయెరిగినవ్వుచును। కాలుగాగేమనిగ్రక్కునఁననచటి । నీరుపొణకలను
నించితెప్పించి। యారకుండఁగఁజేననంతటఁగలదు। వి త్తించికొనికొంద్రవేలకు
మిగుల। న త్తఱిబండించెననురాగలీల। మునుహిళ్ళహాలబ్రహ్మాననాగభువిని
వినఁజెప్పఁజిత్రంబువిత్తులఁలక్కయ। చేనుబండించెనాచెప్పఁగబరగు। దానేఁడు
వీరిచేగానఁగబడియె। మడనారిభక్తులమహిమతలంప । నిదిచోద్యమేయంచు
నిలబుధుల్వొగడ। బనువుచువెండియుబాపిష్ఠులైన । జనులంతశోకయసహ్య
భావమున। పసులేడతారేఁబగితెడజగతి । పసరించికుడిచెడుపగిదిగాకను
చు।జంత్రంబువన్నిగ్రచ్చరప్రముచ్చులకుని। యంత్రించిపసులదారంతబట్టింప।
దలరకొంకఱటియునుదప్పకయుండ । పొలములోపసులనుపొలమునవెడల।
యటుగానిపోవుచోనరుగుచునుండి । యిటప్రాణనాథుడుండుటజేసిపసులు।
పండినపొలమునఁబడుచును మొలవ। నిండినకొలకులనిలిచినచోట। మరచినైమె
ననువులుగరువకనీరు। దరియుచోమూతులుదడియంగనీక। యేడునాళ్ళను
గూడయిటుచనుచుండ। చూడనకఱజమైనచోరులూహించి। యిదియేమిచో
ద్యమోయిటపట్టితెచ్చి। నదియాదిగామేయుపంటవునీళ్ళ। నుండెనఫలమేమి

రెండుమూనాళ్ళ। లుండినజచ్చునొక్కండునుమనదు।పట్టికర్ణంబేలకట్టికొ
నంగ। నిట్టున్నభంగిభోనిండనివిడువ। గ్రక్కునముగుడియుబ్బెకిఁయంతం
త।నిక్కలువడనెగసెగసిదాటుచును। తోకలువీపులతోఁగేలుకొల్పి। వీకవచ్చి
నదారివిడువకపట్టి। యేడునాళ్ళకుమునుపేతెంచుతెరువు। నేడుజాలకు
గూడనేగుడునిచట। యేపేశుకేతయ్యయెడదవ్వులందు। కీలరుపొడగాంచికి
నియుచుదొడ్డి। పలుగాడులిడిద్రవతభక్తులదిక్కు। పలుకుటచూచుటపాత
కంబనుచు। చొరనీకనూకుడుచొప్పయుగనవు।నయలుపాపంబంచుబురిగొని
నైవ। చొప్పదిక్కు ననంతజూడకవ్రతము। దప్పమయ్యాయనితారర్చునట్లు
సెలుగత్తికూడనంబేయునియరచు। తలతెత్తివంచునాలక్కలువెడలించు। తెట్టి
పైమూతులుబెట్టెయున్నగరి। చుట్టునువాచర్చుశోకంబులడర। దొడ్డిలోపల
దారుతొల్లిభజించు। దొడ్డిలింగముదొంగితొంగిచూచుచును। దాటగదల
పోయుదర్పంబుపేర్మి। దాటంగనోడుకేతయ్యరమ్మనక। యాపసులిభ్భంగి
నలమటపడగ। లోపలగట్టిన।క్రేపులిట్లేరిగి। తప్పెనోతమతల్లులునియమ। మ
ప్పాటననియర్వకాలింపకున్న। లేగలబుడుకుచులీలగేతయ్య। మూగియర్చు
చుమేతముట్టకుండుటయు। శీలముల్దప్పమిపోలగానెరిగి। యాలోకులత్యద్భు
తాక్రాంతులుగను। పలుగాళ్ళదెరపింపనలరుచుబసులు। వలివేగమునవచ్చి
వచ్చియొండొండ। నూకరుల్గొట్టుచునుత్తలపడుచు। వీకకన్నులువిచ్చివిచ్చి
చూచుచును। తలలులింగంబుతోఁదాకించికొనుచు। వలగొనివచ్చుచువడిమూ
రుకొనుచు। నిటలింగవిముఖులైయేగుటగోలె। నటపూరికక్రయునంటకుం
డుటకు। సత్యమీలింగంబుసాక్షియున్నట్టు। నిత్యలింగస్వాగ్ననేమముల్సలిపి।
।గకుఁనకేతయ్యగారిపాదముల। క్రొక్కింతివంగుచు।మొక్కితత్క్షణము।
ముప్పిడిగొనిపారిచొప్పయుగనవు। నప్పుడుద్ధమకడుపారమేయుచును। నెడ
నెడనుదకంబులేగితాగ్రివుచును। పడినాకుచునుజాగబడుచులేచుచును। పొ
దుగులుసేపంగబొదలినెయ్యమున। మొదవులంబేయనిముసుకొనియరవ।ప
సులగేతయ్యచేపట్టుటయెరిగి। పసిగొని।క్రేపులువారకరచుచు। విడువదల్లి
లుదాపికుడుపగనియతి। నడలేగలరచుదానట్లకావునను। నేలేశుకేతయ్య
యింటియాపసులు।పాలింపగాశివభక్తులయునిన। నితరులగలయంగనెవ్విధి
గూడు।మదిదలపనిదికమాగడంబుమరియు। సవరదనాచయ్యయువిదకుదొ
ల్లి।కవలవారుదయింప।గక్కునమున్న। యుదయించుచాలునకొక్కలింగం
బు।నుదయించుచుబోననొగిసమర్పించి। యున్నచాలునకువేరొక్కలింగంబు

మున్నగల్పింపమినన్నాతివడసి। పతికినివినిపింపపథహీనుడయ్యె । సతుబా
రవైపుడుచూడగరాదు। శరణోక్తిగురులింగసన్నిహితంబు । వరయనర్థో
దయంబైనపుడవలయు। ననినాచిదేవయ్యయఖిలంబునెరుగ । తనయయువిస
ర్జించెననుచునాద్యోక్తి। మార్గంబులుండగుమార్గంబులుండి। మార్గ
మేయీత్రాటమాలలగలయ।పశుపాశపతియుండబశువుకాపంద।పశుజీవు
లకుబెట్టుపందలుబట్టి। సోడంబుముక్కుమోడుగాగోసి। కూడనిట్టికబ్రా
మకేడబోవచ్చు। ఖండేందుధరుడిట్టికర్ములయొద్ద । నుండునేమాభక్తులా
ద్దనేకాన। గాచినశుద్ధశివాచారమహిమ। నీచుడయెరుగంగనీకేలవచ్చు।దృ
ష్టిహీనుండుతాదీపమేమెరుగు । నష్టకర్ణునకును నాదమేమిటికి। జ్వరపీడితు
డుపాలచవియేమెరుంగు। నదికప్పెరుగునేజడనిధిలోతు । వానరంబెరుగు
నేవరరత్నమహిమ। శ్వానంబెరుంగునేస్వర్గలోకంబు। రానేర్చునేపుష్ప
రసమునకీగ।కాననేర్చునెరవికౌశికవితతి।యజ్ఞానజీవులకతులితభక్తి।ప్రా
జ్ఞతయిచియేలప్రాపించుచపుమ । ముంగిటిపెన్నిధితంగేటిజున్ను । నంగిట
నూరెడునమృతంబనంగ।జనునేకలింగనిష్టాభక్తియుక్తి। జనకదుష్పథముల
జరియించుటెల్ల । రాజితాంచితరత్నరాజముండంగ। గాచుపెంచుకలేర
గమియించినట్లు। తవరాజుమరిముందరబ్రోకయుండ। తవుడుబొక్కెడు
ననితలచినయట్లు। దొడ్డిలోసురధేనువడ్డుకయుండ । గొడ్డుజీటగగుండగొని
యేగునట్లు। నక్కజంబగుచువజ్రాయుధంబుండ। మొక్కసురియకును మో
హించినట్లు। పొట్లచెర్వునగల్పభూరుహంబుండ । పట్టివృక్షమునకువడినే
గునట్లు। నొదవంగవ్రేటనోడయుండంగ। వదరూదినట్టులీవసుమతిలోన।
మంగళంబగుభక్తిమార్గముండంగ । వెంగళులైకర్మవిధియాదిచెడుట।
స్మృతితేనసహానంవనేత్రనిమోృయ। మతిహీనులకునేలగతమగుభక్తి। నెరి
నెన్నిమారులునీళ్ళలోపలను। గోటుపడంబుదికెనమరితెల్లనగునె। యేనాట
బ్రిద్దలనెంతగట్టినను। శ్వానంబుతోకదాచక్కనయగునె। మానకజలముల
లోననేప్రొద్దు। నానినశిలమెత్తగానేర్చునెట్లు । నెడపకపాలుదానెన్నిబో
సినను। విడుచునేసర్పంబువిసమొకింతైన। పొలుపుగాజేనియబోసినూరినను।
నిలదీయునైయుండునేవేపనార। పన్నుగానేతెంతబ్రామికడిగిన। మన్నుదా
బోవునేమరియట్లుగాక । పసిడినాగటబెకుభంగులదున్ని। వెసముళ్లవి
త్తులువేదవెట్టినట్లు। ఘనసారవృక్షముఖండించివెల్గు। వెనుజముళ్ళకుచుట్టు
కట్టినయట్లు। నగ్నిలోపలమూత్రమరిమురిబోసి। డగ్గరివేల్పదొడంగినయ

ట్టు। లచ్చు నాసర్ఘ్యపణ్యమ్ములు దెచ్చి। యిచ్చగు కర్కలకాళులిల బూన్చునట్టి
లోడున బోసినయుదకంబులట్లు। నీడమాలిన ధరణీరుహంబట్లు। రాజితలింగప
రాఙ్ముఖానేక। పూజలు నిష్ఫలంబులుగా వెతలప। త్ర్యక్షపరాఙ్ముఖక్రతు
వాచరించి। దత్తుడై తుంగ వేతలగోలువడియె। పరశురాముడు తొల్లి దాప
లకర్ధి। ధర యిచ్చి యెరుగ వే తానేమిగనియె॥
నిలయల్ల నెరుగ విప్రుల నెపూజించి। బలిబంధనంబున బడడె తెల్లముగ। నడరం
గ గౌతముడగ్రజన్మలకు। కుడువ బెట్టి గాదె గోహత్య బొందె। వేదజ్ఞులగు కో
టి విప్రులకన్న। మాదట బెట్టిన యట్టిఫలంబు। త్ర్యక్షభక్తున కొక భిక్షంబు వెట్టి।
నత్తయిఫలమునకసమానమనుట। వ్యక్తమైయుండగు యుక్తులనడువ। భక్తి
యు జెడు దానఫలము నిష్ఫలము। నని పెక్కుభంగుల నానతిచ్చుదును। విని శోక
జలసమన్విత నేత్రుడగుచు। జగదేవుడాభక్తజనసికాయంబు। మొగి బ్రస్తుతిం
పుచు మోడ్పు గేలమర। కర్మబద్ధుడనయితికష్టుడఖిలుడ। దుర్మతోపేతుడదు
ష్కృతాలయుడ। ప్రజ్ఞావిహీనుడ బరమపాతకుడ। సజ్ఞానినధికసర్వాప
రాధుండ। శంకమాలినయనాచారుండదీని। కింక ప్రాయశ్చిత్త మేమియు లే
దు। ప్రాన లేలవిడుతు బ్రాణంబు గెలన। మానతియిండు మాకని మొక్కి నిలువ।
కనుగొని బసవయ్యఘనభక్తవితతి। యనుమతంబున గూడనతనికిట్లని యెక్రొం
కకీవిచటను కొన్ని దినముల। కింక శివద్రోహ మిట పుట్టగలదు। మడియింపు ద్రో
హుని మాకె కోరగెలన। మడర బ్రసన్నుడయ్యెడు శివుడప్డు। యీనిర్ణయమున
కునీశానగణవి। తానమెంతయు మెచ్చి తత్ప్రస్తవంబు। నిమ్ములగరుణించి యి
చ్చిరినీకు। నమ్మమమ్మాటికి లెమ్ము లెమ్మనుచు। నంగద మోడ్పు గేలతికంబు
జేర్చి। పొంగుచు వీర తాంబూలంబుగొనుడు। జగదేవశరణుసినగరికెబసవ। డ
గణితభక్తసహాయుడై యురిగ। యసలారనుచితక్రియాదులదనిసి। బసవ
న్నయసమసద్భక్తులుదాను। ననయంబుభక్తిసుఖామృతాపార। వనధిని ము
న్గుడైవర్తింపుచుండె॥

సల్లయ్యమధుపయ్యలకధ.

మరియంతనల్లయ్యామధుపయ్యయనగ। గరకంఠుభక్తులకర్మసంచ
యుబు। లింగైకనిష్ఠావిలీనమానసులు। జంగమారాధనాసక్తచేతనులు। పర
మశివాచారపథవర్తనీయు। లురతరకీర్తినియుక్తులునాగ। నసమానలీలగ
ళ్యాణంబునందు। బసవడు దారున ప్పాటవర్తింప। నంతబిజ్జలుడు దాగొంత
గాలమున। కొంతకుప్రోలిక్షిల్లురుగంగదలచి। బసవనిమహిమయు భక్తిమ

హత్య । మెసకంబునెరిగియునెరుగనియట్ల। పొదలినయజ్ఞానబోధగాజేసి।
మదియించియల్లయ్యమధుపయ్యగారి। తప్పేమియును లేక చొప్పగాదనక,
రప్పించికన్నులునుప్పించెనంత। కాలకాలునిభక్త గణముల మహిమ। మేల
తామున్ననునెరుగునకాదె। యక్కట చెడజూచె నవనీశుడింక। యికరట
కంబునకెకర డి(బ్రదుకు। మృడుభక్తులలిగినజడడె తాననుచు। జడిగొనినరులె
ల్లబుడివుల్పవోవ। బసవడు మొదలుగానసమాత్యభక్త । లసమకోపోద్దీపి
తాంగులైపొంగి। మసలకయల్లయ్యమధుపయ్యగారి । కసలారగాకన్నుల
వ్పడవడసి। యింకనుండగగూడదీయూరననుచు। శంకరభక్తులుజగదేవమం
త్రి।బనిచితొల్లింటినీబాసగైకొనుము। మనముశివద్రోహిననుచుబిజ్జలుని।నా
సలిరేఖలుగసిబిసిచేసి । రాజ్యమసమాత్యుకవిలియనటుదుడిపించి। బల్లహు
కటకంబుపదటిపాల్జేసి। యెల్లవారునువిననీక్షణంబునను। పొడగుకళ్యాణప
ట్టణంబింక। చెడగుననుచుశాపంబులిచ్చుచును। రాచినమడివాలుమాచయ్య
గారు। నాచౌడరాయుడేకాంతరామయ్య। కిన్నరబ్రహ్మయ్యకేశిరాజయ్య
కన్నదబ్రహ్మయ్యకకయ్యగారు। మాదిరాజయ్య యుమసణయ్యగారు।
నాదిగానప్పురియఖిలభక్తులును । దండిజంగమకోటితనతోడనడువ। బండా
రుబసవనదండనాయకుడు । నెసగగప్పుడిసంగమేశ్వరంబునకు। వెసనేగిబి
జ్జలునెసకంబుదరగ। కటకటాకరకంతు గణములువోవ। గటకంబుభాగ్యం
బుగ్రక్కనదొలగె। భూకంపమయ్యెనుభువినర్ధరాత్రి। కాకులరచెవంటకం
బులువుచ్చె। ధరణిబడిమెనులటతతరాలవాన। గురిసెభాస్కరచంద్రపరివే
షమయ్యె। దివిదీటుకట్టివేసవిమాగిమంచు। గవిసెనుమధ్యాహ్న కాలంబు
నందు। కడునుగ్రరూపులైకాలుండుగాన। బడిమెనుపట్టణప్రాంతదేశము
న।బోరిబోరిగవిసెగావిరియెల్లయెడల। ధరణీశ్వరుడుగాంచెదలలేసీడ।రవి
యుదయించుచత్రప్పస్తవంబునను। దివిప్రతిసూర్యులుదీపించిరింక। యెంతగా
నున్నదోయిటుమీదననుచు। సంతాపచిత్తులైజనులుభీతిల్ల। నిక్కడజగదేవు
డింటికేతేర। చక్కనినాయయ్యజననివీక్షించి । శివగణద్రోహంబుచవిబడ్డ
యుపుడ। యవిచారమునవారిహరియింపవలయు। జాలరేతామేనిసమయం
గవలయు। కాలకాలునిభక్తగణమార్గమిదియు । సమయింపజాలకచండి
మైతాను। సమయునిప్రాణవంచనకుటిలుగకు । కుపీతునకజ్ఞునకుపజీవితున
కు।విపరీతచరితుండువిషమలోచనుడు । మెచ్చునేవారికిమిక్కిలిభక్తి।యిచ్చు
నేకూర్చునేయిన్నియునేల। క్రితమునీప్రాణపరిత్యాగమునకు।మతిమెచ్చియ

వసరోచితమిచ్చినన్ను। బనిచియేగిరి గాక భక్తులాద్రోహి। త్రుంచుటకోడి
యాతొలగి రేచవును। యుండొక హాగినన వికలాజాండ। సందోహములు గాలి
డిందకయున్నె। దక్షుడుక్రోధి యదక్షుడైతొల్లి। దక్షమఖక్షయ దక్షుబల్కు
టయు। వినగజాలక దానతనకోపవహ్ని। గనలుటవినవె యాగౌరితత్క్షణము।
యది గాక యుపమన్యుడభవునినింద। మదివినక వుడభస్మంబయ్యె కాదె। కావు
నశివభక్తగణనిందవినియు॥

నీవూరకుండుటనీతియే వాని। చంపియే కుడవగజను దెంచితివుడు।పం
వుడుకూళనీకింపారునెట్లు। చీకుక్క చేజేతశివుప్రసాదంబు। చేకొనికుడువ
గసిగ్గట్టులేదు। వచ్చికతుర్క దుగాక గ్రచ్చగుక్కనుచు। నుచ్చుచ్చుకేయునియు
గిజట్టమిడిచి। వెడలివాకిటదెసన్నుడుప్రసాదంబు। కుడుకతోవుడమినికొడు
కుకుపోయు। దగవగుననుచును దాగుక్కభాతి। జగదేవుడిట్లు ప్రసాదంబుగు
డువ। మల్లబ్రహ్మయ్యలనమహావీరభక్తి। కెల్లదైవ రిల్లునెడనర్ధరాత్రి।
యూవార్తవినిజగదేవునికడకు। నేవేగజనుదెంచి వెండిపొత్తునను। తారును
నాప్రసాదంబారగించి। యారాత్రికొల్వకరిగిబిజ్జలుని। యుల్లంతబాడగని
యెలుగులువెరికి।ఝల్లనవలిగియాసభ తల్లడిల్ల।నొక్కటముగ్వురునద్వృత్తి నె
గసి। చక్కడిచినటుఝుఝంకరితంబుచేసి। యులుకమైగెడిగెడియనుచుబిజ్జలు
ని।తలగోసిపొట్టలోపల బెట్టిగిట్టి। తానసంఖ్యాతుల యానతియదియు।నీన
రాధముబాలియుంచితిమేము। నధికులౌభక్తులకహితంబుసేయు। నధములం
దరునునివ్విధిబోదురనుచు। గాయముల్చిగిచియుగతికెదొ్రక్కనుచు। తాము
ముల్గొనుచుదండెలనటింపుచును। పొంగిబొబ్బిడుచు చెలంగియాడుచును।లిం
గభక్తులకెదుర్లైనపొందనుచు। బిందుగాధారలుదిజ్జలునితల। గుండుగండా
యనిఘూర్ణిలుచుండ। మగుడియామల్లబ్రహ్మయగారుదాను। నగరువెల్వ
డితననగరికివచ్చి। తల్లికినందందధరజాగిమ్రొక్కి। సల్లలితాంగిప్రసాదంబు
వడసి। పరమపాతకునట్టిభక్తనిగ్రహుని। బారిగొన్నయంతనపోవడాద్రో
హి। యుప్పుడేచంపకయాతుదెంచినట్టి। తప్పునకింకొండుదండమున్నదియు।
ననుచునజ్జగదేవుడంతలోపలను। తనశిరంబునకల్గికొనివిమానముల।పుత్రమి
త్రకళత్రగోత్రాదులనువి। చిత్రంబుగానవుడశివలోకమునకు। గొనిపోవగ
టకంబుజనులెల్లబెదరి। కనుకనిపనుపంగ గ్రందువుట్టుటయు। కన్నభక్తులు
వార్తవిన్నభక్తులును। నున్నభక్తులుపోయి రొక్కొక్కమొదకు। నంతరా
జ్యార్థమైయునిచేసియుతని। సంతానమెల్లనిస్సంతానమయ్యె। వీకగొట్టములు

తోవెలిగెగుఱ్ఱములు। దోకలనిప్పులుబోరగనక్షణము । కరులునఁగరులుని
న్నంతనెదిరి। బొరిబొరి దాకిఝుర్ఝరితమైపడిమె । భ్రమసియమాత్యాది
భటవర్గమెల్ల। దమలోనచచ్చిరిసమరంబుచేసి। బసవనిసత్య శాపముఁనగా జే
సి।పసచెడికటకంబుపాడవ్వెనంత। వినియయంతయు నటచనిమెగాడలికి
కనిమెసద్గురువుసంగయదేవునచట। భక్తులుదానును పరమానురాగ।యు
క్తినబ్బసవయ్యయుండిసంప్రీతి। నంతనాగురువుసమంచితనాద।సంతతపూ
జాదిసత్క్రియావలుల। గూంచిభజించికీర్తించిమెప్పించి । మించిపిన్నపమా
చరించిప్రార్థించి। దేవసద్గురుమూర్తిదివ్యలింగాంగ । దేవనాసంగయ్యదే
వప్రాణేశ। నీదుసద్భక్తప్రసాదంబుగుడిచి। యాదటబ్రదికియుంటైతిగావు
నను। భవభవంబులవారిపన్నగాదగుదు। భువివారిరుణమునబోయితికలదు।
యంతియుకానినిన్నడిగినచోటు। నెంతైననేమైననిచ్చినచోటు। గలదేని చెప్ప
మాకానమియుందు। కలతప్పసైరించికాచినచోటు। పుట్టినమొదలునఁ బోక
యుబొరయ। వట్టికొల్వననిన్నుముట్టగొల్చితిని। వెట్టిచేసిననీకువెవ్వేడుమై
న। నెట్టునమేలకాకెగ్గేమితలప । నూరకిట్లనుచుటయుచితమేనీకు। నారంగ
ప్రమథులయానసీయాన। వృషభవాహనవిన్నవించుటపనక। వృషభంబునీకె
ట్లువిడువంగవచ్చు। నొల్లనొండేమియునోటమాప్రాణ। వల్లభయాడుగను
వరవకనిన్ను। పరమపరానందపరవశీభూత। నిరవధిశక్త్యవిస్ఫురణపెంపు
నను। గతిమనోవాక్కాయకర్మచైతన్య । రతులునీయందవిశ్రాంతంబునొం
ద।జేయునీయాజ్ఞనజేసియేతెంచి । సేయంగగలపనుల్చేసితినిఁక। ననుడుద
యామతినగ్గురుమూర్తి । తనతొంటిభావంబుదాల్చియత్తణమ। సంగయదే
వునిసదనాంతరంబు। భంగిగావెడలుడుబసవయ్యచూచి । సన్నుతిసద్గురు
చరణాబ్జయుగము। నెన్నుదురురియుంగసన్నుతిమొక్కి। యానందబాష్ప
సమంచితవార్ధి। తానిట్టువొడువగద్గదకంఠమమర। మత్పులకలుమేనమొ
గనిండిహర్ష। తత్పరుడైయున్నతనయులేనెత్తి । చేకొనతనదుప్రసాదం
బువెట్టి। యకున్ననందందనప్పళింపుచున । కొడుకులోపలజేర్చికొసగురు
మూర్తి। గుడిసొచ్చెనిరువురపొడగానరాదు । పసగొనిసకలభక్తసమూ
హిచూడ। బసవయ్యగురువుగర్భంబుసొచ్చుటకు । సంగయదేవుండుసద్గు
రుభాతి। భంగిగానేతెంచిబసవయ్యనిట్టు । తనయందుసంధించికొనుటకు
నంత । ఘనతరలీలజంగమకోటియలర।నరుదగులింగతూర్యంబులుమ్రోయ
ధరబుష్పవృష్టితాబరిగొనికురి యు । కోయనిభక్తనికాయమెల్లెడల। గేయని

సమారుగీర్తనసేయ । జయజయారవములుసందడించంగ। క్రియగానివి నుతులుగేళికల్గనర। మాదిరాజయ్యయుమాచిదేవుండు । నాదిగాగలభక్తులనురాగలీల। గలవెయుత్పత్తిస్థితిలయప్రపంచ । ములుబసవయ్యకుదలచి చూడంగ। గాలిలోపలసురగాలినాబుట్టి। గాలిలోనసవెండికలసినయట్లు। శరనిధిగడలునాజనియించివెండి । శరనిధిలోననసమసినయట్లు। నుడువీధి యందువిద్యుల్లతపుట్టి। యుడువీధియందదానడగినయట్లు । జలములయం దువర్షాఫలంబమరి। జలములలోననసమసినయట్లు । సద్గురుకారుణ్యాసం గతిబుట్టి। సద్గురుకారుణ్యసంపదదనరి। సద్గురుగర్భవిశ్రాంతిమైనిపుడు।తద్గ తుఁడైలింగతత్వంబుబొందె। నట్టిదకాదెగుర్వంఘ్రియుగంబు। నుట్టగగొ ల్చినచుట్టిభక్తాలి। హృదయాంబుజంబులనీబసవయ్య। కదలకపువ్వనుగం పునుపోలె। నలినున్నవాడుగాకిలవేనుగలదె। మలహరుభక్తులుగలకాలమె ల్ల। భక్తిహితార్థమైప్రభవించెగాక । వ్యక్తిగానతడీశ్వరాంశంబకాడే। యనినుతింపుచుదొంటియంటసద్భక్తి । వినుతసుఖామృతవనధిమధ్యమున। నోలలాడుచునుండిరురుతరానంద। లీలమైనటుకొంతగాలమింపార॥

ప్రస్తుతించంగసద్భక్తివిస్ఫురణ। బ్రస్తుతికెక్కినబసవనిచరిత। చెప్పి తిభక్తులచేవిన్నమాడ్కి।దప్పకుండగనుదాశక్తిచేజేశి।యిమ్మహినీశునకెరు గంగరాని। యమ్మహాబసవనియద్భుతచరిత । వర్ణింపనెంతటివాడనట్ల య్య।వర్ణనచేసితివారినకాని ।యేయెడనన్యథామెరుగమిజేసి । యీ యొక్కబలువుమహిష్టతకలిమి। యదియునుగాకమహాభక్తవరుల। సదమ లదివ్యప్రసంసగాజేసి । భావించినాడువాక్పావనార్థంబుగావింపమేటియు క్కథరచించితిని । బసవపురాణంబుపాటించివినిన । నసలారుపోప్రసా దానందసిద్ధి । బసవపురాణంబుపాటించివినిన । వసియించుసద్భక్తివాసన మహిమ । బసవపురాణంబుపాటించివినిన । పసీగమైప్రాపించుభక్తులకరు ణ।బసవపురాణంబుపాటించివినిన। బసరించులింగానుభవనిత్యసుఖము।బస వపురాణంబుపాటించివినిన। నెసకంబుతోగల్గునీప్సితార్థములు।బసవపురా ణంబుభక్తివాసియించి । వసదిగాజదివెడువారలకెల్ల।దురితములాపదల్ద్రో హంబులెల్ల! హరియించునెంతయుహరుకృపజేసి। యీపురాణంబెవ్వరేని దమయింట। నేపారనిడికొన్ననిహపరసిద్ధి । శరణోపకారబసవపురాణా ర్థ।విరచితత్రిభువనవిఖ్యాతచరితు। శరణోపకారబసవపురాణార్థ । వర భుక్తిముక్తిసంవర్ధనభరిత। శరణోపకారబసవపురాణార్థ। సరససమం

చితసత్యవాగ్జాల। శరణోపకారబసవపురాణార్థ । కరసుఖగోష్ఠివిహారణ
యాభరణ। గొబ్బూరిమాదన్న కూరిమిశిష్య । గొబ్బూరిసంగసద్గుణ
సముత్తుంగ॥గద్య—ఇదియసంఖ్యాతమాహేశ్వరదివ్య।పదపద్మసౌరభభ్ర
మరాయమాణజంగమలింగప్రసాదోపభోగ । సంగతసుఖసుధాశరధినిమ
గ్న।సుకృతాత్మపాలకురికిసోమనాథ।సుకవిప్రణీతమైశోభిల్లితనరి। చరలింగ
ఘనకరస్థలవిశ్వనాథ।వరకృపాంచితకవిత్వస్ఫూర్తిఁబేర్చి। చనుబసవపురాణ
మనుకథయందు।ననుపమంబుగసప్తమాశ్వాసమయ్యె.శ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీ

శ్రీమద్యజనయాజనాధ్యయనాధ్యాపనదానప్రతిగ్రహషట్కర్మనిర
తులైన। శ్రీమత్కమలారమణవిరించిహరిహరాయ । ప్రముఖనిఖిలగీర్వాణని
రంతరనిషేవ్యమాణశ్రీశైలమల్లికార్జునహస్త।ప్రశస్తసంభూతపండితగు
రుపీఠపట్టాభిషిక్తజయవాటికాపుటభేదనాధీశ్వరనిజశిష్యలాంగూలగజరా
జప్రార్థనాపూర్వక । ప్రదత్తఇవటూరుకార్పాసపురాద్యనేకాగ్రహార
మష్యకార్పాసపురాత్మపాణిపద్మప్రదాపితభస్మక్షితిప్రక్షేపణసంఫలితస
ప్తఖారీప్రమాణసువర్ణధాన్యప్రభావపరమేశ్వరానుగ్రహ । కైలాసాగత
కాంచనపత్రికాసహితవజ్రవైడూర్యగోమేధిక పుష్యరాగమరకతహరినీల
ప్రవాళాదినవరత్నప్రభాధగద్ధగజ్వలదనేకమాహేశ్వరసారూప్యధారి।
పారిషదానీకవిరాజమానదివ్యవిమానస దేహారూఢకైలాససంప్రాప్తశ్రీ
మత్పాలంకవిశ్వేశ్వరారాధ్యవంశసంభూతులును । శ్రీమన్నిగమాగమో
క్తవీరశైవాచారసంపన్నులును । శ్రీలోకారాధ్యులును । గోదావరిజిల్లా
శ్రోత్రపల్యగ్రహారనివాసులును । నగుఇవటూరిమల్లికార్జునస్వామిఅ
య్యవాలఁగారి శిష్యుడును గోదావరిజిల్లాఏలూరుతాలూకా పినకడిమి
గ్రామములోనుండేమామిళ్లకందుకూరు మల్లికార్జునుడుగారికుమారు
డునుఏలూరువాసులైననందివాడ భయిరవమూర్తిఁగారిఅల్లుడును ప్రస్తు
తంఏలూరుకాపురస్థుడునగు శ్రీశైలవీరభద్రివరప్రసాదరావుకు శివపురా
ణములుఅచ్చు వేయించవలెననియభిప్రాయముకలిగిముందు గాగురుపాదము
లనువిఘ్నేశ్వరుని,ఇష్టదైవమును ధ్యానించి, తరువాతవసంతవాడనివాసులు
నుఉద్భటారాధ్యవంశసంభూతులునగు శ్రీలోకారాధ్యులైనముదిగొం
డరామలింగంఅయ్యవార్లగారు, పెడనకాపరస్థులగు, మల్లంపల్లిసిద్ధయ్యా
అయ్యవార్లగారు, యీగురుమల్లయ్యఅయ్యవార్లగారు, చించినాడవాసు
లగుమహారాజశ్రీశ్రీరాజాకందుకూరు॥బాగ్రయ్యభూషణరావుగారుపీ

రికిపాదాభి వందనముగావించి, విజయనగరవాసులగు శ్రీలోకా రాధ్యులైనఇవటూరు నందికేశ్వరశాస్త్రిగారికిని పంగిడిగూడెమునివాసులగుఇవటూరుపేరయలింగం అయ్యవార్లగారికిని మామగారగునందివాడ భయిరవమూర్తిగారికిని మేనమామగారగు గండ్రవుమల్లికార్జునుడుగారికినితోడల్లుడుగారగు చెరుకువాడసీతారామయ్యగారికినిపినతల్లిగార్లగు సింగరాజుపేరమ్మగారికినివడ్లమన్నాటిమీనాక్షమ్మగారికిని, తండ్రిగారిపినతల్లియగుతాడేపల్లి కనకమ్మగారికినిశరణుచేసి, యీదిగువగ్రంథములను ముద్రింప ప్రారంభించినాడు.

శైవసిద్ధాంతశిఖామణి సంస్కృతముఅధ్యాయములు ౨౦ వైపులు ౭౮ వెల రు ౦—౧౨—౦ శ్రీమరిబసవ పురాణము తెలుగు ద్విపదఆశ్వాసత్రము ౧౬ వైపులు వెల రు ౦—౮—౦ మల్లికార్జునపండితారాధ్యచారిత్రయొక్క సంగ్రహము తెలుగువచనము రు ౦—౩—౦ శ్రీబసవపురాణము ఆ౭ తెలుగుద్విపదపాలుకురికిసోమేశ్వరరులవారిప్రణీతము. వెల రు ౩-౮-౦ యీపుస్తకములధరలుయిదివరలోప్రచురించినధరలురద్దుచేసిఇప్పటికిఈధరలు స్థిరపరచడమయినది. ఈగ్రంథములుయావత్తుపైనవుదహరించినప్రకారంపూర్తిగాఅచ్చుపడి వెలకుసిద్ధముగానున్నవి.

ఈగ్రంథములుముద్రింప నారంభించుటకుముందుగానె ఈకార్యమునకుసహాయముచేయుటకై పోషకులుగాను చందాదారులుగానుచేర్పడిసొమ్ములుయిచ్చినవారు.

విజయనగరవాసులగు శ్రీలో॥ ఇవటూరినందికేశ్వరశాస్త్రిగారు మిక్కిలిశ్రమతోపనిచేసి ౧౦నిచందాదారులనుగాను ఒకరినిపోషకులగాను చేసినారు ఏలూరువాసులగు శ్రీలో॥మల్లంపల్లిమల్లికార్జునశాస్త్రిగారుసిద్ధాంతశిఖామణియావత్తుగ్రంథమును, మరిబసవపురాణముప్రథమాశ్వాసమునుశ్రమచేసిసవరణచేసినారు ఈగ్రామవాసులగుమ॥ కొండగుంటూరు నాగభూషణంగారు శ్రమచేసికొంతమందిచందాదారులను కుదిర్చిబసవపురాణముప్రూఫుదిద్దునప్పుడునుఅసలుప్రతినిబట్టివ్రాశినప్రతిరంజూపడునప్పుడునుసహాయపడుతూవచ్చినారు.

మహారాజశ్రీ. శ్రీరాజా కందుకూరు మహాలక్ష్మమ్మగారు
జమీదార్ ఆఫ్ ఉర్లాం-ఉర్లాం. ర్పు ౧౨—౦—౦
౧ శ్రీలోకారాధ్యులైనమల్లంపల్లికోటిలింగంగారుమట్టివాడరు ౩

౨ శ్రీలో॥శివదేవునిభద్రయ్యగారు డిటోరు ౩. ౩ శ్రీలో॥ శివపురపు రాజయ్యగారు డిటో రు ౩. ౪ శ్రీలో॥మల్లికార్జునపండితారాధ్యుల మల్లయ్యఅన్యావార్లగారు చుండి రు ౩. ౫ శ్రీలో॥కోటపల్లి కుమార స్వామిగారు ఆకులల్లూరు మజరనాగలింగాపురం అగ్రహారం రు౩. ౬. మ॥ రా॥ దారాసూర్యప్రకాశలింగారు విజయనగరం రు ౩. మ॥రా బికరావలిస్వామిగారు డిటో రు ౩. ౮ శ్రీలో॥ చాగంటిసోమయాజులుపంతులుగారుష్టేషనరీ సబుమేజస్ట్రేటు విశాఖపట్నం రు ౩. మ॥రా॥ దారలింగయ్యగారి సూర్యప్రకాశలింగంగారు విజయనగరం రు ౩. ౧౦ మ॥రా॥ బుద్ధిరాజుపెదవియ్యన్న పంతులుగారు ఉర్లాం రు ౩. ౧౧ శ్రీలో॥ చాగంటి అప్పారావు పంతులుగారు డిటో రు ౩. ౧౨ మ॥ రా॥ కామరాజుగడ్డమృత్యుంజయరావుపంతులుగారుసింహాచలం రు ౩. ౧౩ శ్రీలో॥ చాగంటిసన్యాసిఆవధానులుగారు నిడుఘట్టు అగ్రహారం రు ౩. ౧౪ శ్రీలో॥ ఇవటూరుగౌతమ శాస్త్రిగారు వీరభద్రపురం రు ౩. ౧౫శ్రీలో॥చాగంటిఈశ్వరప్పగారు నిడుఘట్టు అగ్రహారం రు ౩. ౧౬ శ్రీలో॥యీవీరజోగయ్యగారి అప్పయ్యగారు డిటో రు ౩. ౧౭.మ॥రా॥గరికిపతివీరలింగంగారు రాజమండ్రి రు౩.౧౮ మ॥రా॥పత్రివీరయ్యగారు డిటోరు౩.౧౯మ॥రా॥శీలావీరయ్యగారుడిటోరు౩. ౨౦మ॥రా॥ మాదనమల్లయ్యగారుఏలూరు రు ౩. ౨౧శ్రీలో॥మల్లంపల్లి నాగభూషణంగారు డిటో రు ౩.

కందుకూరివారివంశావళి.

౧ అనుమోదరాజుగారు అనునొకపురుషుడుగలడు యీయనగారికి నె౨రు వీరరాజు నె౩రు తిమ్మరాజుగారుఅను యిద్దరుకుమాళ్ళుగలరు. నె౨రు వీరరాజుగారికినె౪రు తల్లంరాజు నె౫రు అప్పలరాజు నె౬రుశంకరయ్య నె౭రు పెదవీరన్న నె౮రు చినవీరన్న నె౯రు గురులింగంఅనుఆర్గురుకుమాళ్ళును నె౩రు తిమ్మరాజుగారికి నె౧౦రు లింగరాజు నె౧౧రు రామరాజు నె౧౨రు చిట్టిరాజు నె౧౩రు జగ్గరాజు నె౧౪రుయల్లంరాజు అనుఅయిదుగురుకుమాళ్లునుగలరు.

నె౪రు తల్లంరాజుగారికి నె౧౫రు సర్రాజు నె౧౬రు గుర్రాజు నె౧౭రు కామరాజు నె౧౮రు పర్వతాలుఅనునలుగురుకుమాళ్లును.

నె౫రు అప్పలరాజుగారికి నె౧౯రుజగ్గరాజు నె౨౦రు అమృతలిం

నె౨౧రు శ్రీగిరిరాజుఅను ముగ్గురుకుమాళ్లుగలరు. నె౨౨రు శంకరయ్యా నె౨౩రు పెదవీరన్న నె౨౪రు చినవీరన్న గురులింగం గార్లకు సంతులేదు నె౨౫రు లింగరాజుకు సంతులేదు. నె౨౬రు రామరాజుకు నె౨౭రు లింగరాజును నె౨౮రు చిట్టిరాజుకు నె౨౯రు శానంరాజును నె౩౦రు జగ్గరాజుగారయల్లంరాజుగార్లకు సంతులేదు నె౩౧రు సరిరాజుకు నె౩౨రు గోపరాజు నె౩౩రు అయ్యాపరాజుఅనునిద్దరుకుమాళ్ళును నె౩౪రు గురిరాజుగారికి నె౩౫రు రామరాజు నె౩౬రు వీరిరాజును నె౩౭రు కామరాజుగారికి నిస్సంతు యీ...నగారు పిన...కిమిలో చేయవృత్తవిప్పించి దశభాగంఅను ...పంచినారు. నె౩౮రు పట్టి...గాలుకు నె౩౯రు వీరిరాజును నె౪౦రు జగ్గరాజుకు నె౪౧రు అ... రాజు నె౪౨రు రామకృష్ణయ్య నె౪౩రు రామశంకరయ్యా నె౪౪రు చిట్టి...జుఅను ...గురుకుమాళ్ళు (నె౪౫రు రామకృష్ణయ్యకు కులభూషణరావుఅను ...డును సు...బ్బల్లా ... యిచ్చెను) నె౪౬రు అమృతలింగముకు నె౪౭రు పెదపేరయలింగముకు నె౪౮రు అయ్యాపరాజును నె౪౯రు నర్సయలింగము అను ...పుత్రులు నె౫౦రు శ్రీగిరిరాజునిస్సంతు నె౫౧రు లింగరా... రామరాయయును నె౫౩రు శానంరాజుకు నె౫౪రు ... గలరు నె౫౫రు గోపరాజుకు నె౫౬రు దేవయ్య నె౫౭రు సరిరాజు నె౫౮రు అయ్యాపరాజుకు నె౫౯రు భద్రిరాజు నె౬౦రు సరిరాజు నె౬౧రు ... దేవయ్యనుఅను ముగ్గురును నె౬౨రు రామరాజుకు నె౬౩రు గురి...జుకు నె౬౪రు తిరపతియును నె౬౫రు వీరిరాజుకు నె౬౬రు ప్రభులింగము... నె౬౭రు వీరిరాజుకు నె౬౮రు జగ్గంరాజును నె౬౯రు అప్పలరాజుకు నె౭౦రు ...ల్లంరాజు నె౭౧రు భాస్కరుడుఅనునిద్దరును నె౭౨రు భూషణరావు రామకృష్ణయ్యానిస్సంతు నె౭౩రు రామశంకరయ్యకు నె౭౪రు కొత్తరుకోటభోజను నె౭౫రు అయ్యాపరాజు నె౭౬రు మృత్యుంజయుడు నె౭౭రు గవరయ్యా నె౭౮రు జగ్గరాజుఅను అముదుగురును (౭౯రు భోజనకుమాళ్ళు కొవ్వలిలో నున్నారనివార్తవున్నది) నె౮౦రు చిట్టిరాజుకు నె౮౧రు చోడరాజు నె౮౨రు వీరిరాజుఅను నిద్దరును నె౮౩రు పెదపేరయలింగముకు నె౮౪రు అమృతలింగము నె౮౫రు జ్యోతిర్లింగముఅనునిద్దరును నె౮౬రు అయ్యాపరాజునిస్సంతు నె౮౭ నర్సయలింగముకు నె౮౮రు శరభం నె౮౯రు రామరాయకు నె౯౦రు భోజన నె౯౧రు భద్రిరాజుకు నె౯౨రు. శానంరాజునుగలరు నె౯౩రు దేవయ్యకు